

TEXT FLY WITH IN
THE BOOK ONLY

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_208042

UNIVERSAL
LIBRARY

OUP—2272—19-11-79—10,000

OSMANIA UNIVERSITY LIBRARY

Call No. ^{1m} 923.2 ^{P011m}
Accession No. 3324
P125
Author Padmanabhan, N.K.
Title sudhanidhiruchikud

This book should be returned on or before the date last
marked below

சுதந்திரச் சுழல்

ஆசிரியர்
N. R. பதமநாபன்

அருளநிலயம்
ராமச்சந்திரபுரம் : திருச்சி ஜில்லா

பதிப்புரிமை
மூதற் பதிப்பு
ஜனவரி 1947

விலை ரூ 5/-

மதராஸு நிப்பன பிரஸ், ராமசுத்திரபுரம்

பதிப்புரை

நம் இந்தியத் தலைவர்களுள் முதன் மரியாதைக் குரியவா நேதாஜி இளைஞரின் இலட்சிய புருடரும அவாதான அவரது வாழ்க்கைச் சிதிரம் ஒப்பற்ற அரசியல் பொருஷிய, நியாக வேளவி, சுதந்திரச் சோந் ஆகச் சிதிரகூத எழில்குறையாமல் தரிழுருகூத சூருவது இந்நூல் இதனைத் தீட்டிய சிற்பி கிரு N. R. பதமநாபன அவர்கள் பதநிகைத் துறையிலும், அரசியல் துறையிலும் ஊழியம் புரிந்து நிறைய அனுபவம் பெற்றவா ஹரிஜன இயக்கத்தில் பெரும பங்கு கொண்டு பகாத்மஜீயின் ஸாதக கவாந்தவா அவரது ஆணிகதரமான பெருகின் ஆற்றல் தமிழா உள்ளகதை அளவிப் பிடிக்குமென்பது உறுதி

மும்பை நியாயம் }
23-1-1947
[க. அ. த.]

அருள் நிலயம்

அனபுக் காணிக்கை'

அனனை பாரகத தேவியின் சுதந்திர மாறிகையை திராணிகும பொருட்டு அகிமசைப் போரிலும் ஆயுதப் போரிலும் தங்கள் தகை - எலும்பு - இரத்தம் ஆவிகளை விசிறிய நியாகிகளுக்கு இந்நூல் என் அனபுக காணிகை

— N. R. பதமநாபன —

முன் னு ரை

மகாத்மா காந்தியடிகளின் காலத்திலே வாழுக கொடுத்து வைத்த நாம பெற்றுள்ள பேறுகள் பல அவைகளுள் தலை சிறந்தது இடைக்கால சாக்கார நாளை, பரிபூரண சுதந்திர சாக்காரரையும் பெற்று விடுவோ மென்பதில் சந்தேகமில்லை. அந்தச் சுதந்திர சாக்காரரின் தலைவர்களாக, ஒருவர் பின் ஒருவராக எத்தனையோ புனிதர்கள் வரவிருக்கின்றனர் எனினும் “சுதந்திர சாக்காரரின் முதலாவது தலைவர் யார்?” என்றொரு கேள்வி யெழுந்தால், நேததாஜி என்ற ஒரே பதில்தான் கிடைக்கும். இதை யாரும் மறுக்க வாயலாது. ஏனெனில், 1941 ஆகஸ்டுமாதம் 21-ம் நாளே அந்தப் புனிதப் பேரறை அவர் அடைந்து விட்டார்.

நேததாஜியின் வாழ்க்கை முழுதுமே சோகனைகள் எனப்படும் வைரக் கற்களால் சிமையிடுபதைக் காண்கின்றோம். அவரது சரித்திர வடுகளிலே தலை சிறந்த பகுதி, 1941 ஜனவரி 15-ம் நாள் முதல் 1945 ஆகஸ்ட் 17-ம் நாள் வரையுள்ள நிகழ்ச்சிகள் கொண்டதுதான். அறுபது ஆண்டுகள் முயன்றும் அடைபட பெறாத சுதந்திர சாக்காரரைத் தோற்றுவித்து, மூன்று ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்க முதலாவது தலைவர் அவரோதானினரால் தவறில்லை.

நாற்பது கோடியினரின் பிரதிநிகளாகக் கிழக்காசியாவில் சிதறிகிடந்த முப்பது லட்சம் இந்தியர்களையும் ஒன்று சேர்த்து, கலப்பற்ற சுதந்திர சாக்காரரையமைத்து, சரித்திர முறைப்படி ஆபத்தான தாங்கிய போரையும் நடத்திய வீரர் நேததாஜி. ஐந்தே முக்கால் ஆண்டுகளில் அவர் பெற்ற வன்மையும் செல்வாக்கும் புகழும் வேறெவராலும் பெற முடியாதென்பது நினைவாக. அவருக்கு நோந்த சோதனைகள், இன்னல்கள், ஆபத்துகள் வேறெவருக்கேனும் நோந்திருந்தால், வெற்றி பெறுவதென்பது குதிரைக் கொம்பாகத்தானிருக்கும்.

மனித சக்தியையும் மீறிய ஆற்றலு படைத்த தேததாஜி யின புகழுக்கு, பெருநதுணையாக நின்றவாகள தமிழாகளே யாவா ஆகவே, நேதகாஜியின் புகழில் தமிழா பெருமை மண்டியிருப்பதைத் தமிழ் நாட்டார ஒவ்வொருவரும் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டுவது, தனிக் க முடியாத கடமை யாகும் இந்தக் கடமையைப் பறைசாற்றி, தமிழா உ ள ள த் திலே — உணர்ச்சியிலே — அறிவிலே — ஆற்றலிலே சுதந்திரக் கனலைக் கொழுநதுவிடுபடிச் செய்ய வேண்டு மென்பது எனது பேரவா இந்த ஆசை நிறைவேற எனது தமிழ் நடை துணை செய்யுமா வென்பதைச் சோகனை செய்யத் துணிந்தேனே அந்தத் துணிவுகாரன இந்தச் சுதந்திரச் சுழலாக வெள்வருகிறது

தேததாஜி பற்றிய புத்தகங்கள் பல பல மொழிகளில் கணக்கின்றி வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் இந்நேரம், அவற்று சித்தக் கட்டிலே எழுந்த இரத்த ஆலைகளால் கோன்றிய சுதந்திரச் சுழலை, அடக்கிய கண்கொண்டு ஆராய்ந்து தொகுத்து எழுதுவதற்கு, கிழக்காசிய இந்தியச் சுதந்திரக் கழக வெளியீடுகள் - நேததாஜி பற்றி இதுவரை வெளிவந்துள்ள புத்தகங்கள் - பத்திரிகைச் செய்திகள் ஆகியன பெருநதுணை செய்தன அவைகளின் ஆசிரியர்கள் உரிமையாளர்கள் ஆகியோருக்கு எனது உள்ளம் நிறைந்த நன்றியை வந்தனமும உரியன

மறுமலாச்சி எழுத்தாளர்கள் பலருக்கு இப் பாரதி சகாபதத்திலே, எல்லா நூலாசிரியாளும கையாளும் முறைகளையேதான் நானும் கையாண்டிருக்கிறேன் ஆயினும் இந்த எனது ஊழியத்தைத் தமிழகப் பனகு வாவேற்கு மென்பது எனது நம்பிக்கை

ஜேய ஹிந்த !

ராமச்சந்திரபாரதி }
23—1—47

N. R. பத்மநாபன்

பொருள் அடக்கம்

வாழ்க்கைச் சித்திரம்

பக்கம்

அனனையின் அருள்	17
பரம்பரைப் பண்பு ...	20
இளமைப் பருவம்	22
முதலாவது சோதனைக் காலம்	25
இருளடர்ந்த இரு ஆண்டுகள்	29
பேராசிரியர் தளபதியானா	34
சித்தரஞ்சனம் - சுபாஷ சந்திரனம்	38
மத்தியிலே நிகழ்ந்தவை	44
தலைவர்கள் பிற்போக்காளர்களா ?	50
சுதந்திர தினமும் உப்புப் பொருள்	56
சோகக் கதைகள்	61
ஐரோப்பாவில் மூன்று ஆண்டுகள்	65
ராஷ்டிரபதி போஸ்	70
பதவியைத் துறந்த பின் ?	75
பட்டாணியர் உடையில்	81
காபூலில் காபுரா!	85
மருந்தும் விருந்தும்!	91
வெற்றிகரமான பிரயாணம்	94
ஜெர்மனியில் 'பரீஸ் இனடியன்'	102
கிழக்காசியாவில் எழுச்சி	107
செய் அல்லது செத்துப்போ!	113
வலிய வந்த தலைமை	122
மூன்று முக்கிய நிகழ்ச்சிகள்	130
காந்தி ஜெயந்தி!	135

சரித்திரத்தில் புதிய சகாப்தம்	..	145
துடைப்பம் தூக்கிய கையில்?	...	151
போப பிரகடனம் அங்கீகாரம்		155
பிறநாட்டு சாககாரர்கள்		164
டோக்கியோவில் புதிய சரித்திரம்	.	167
ஓராண்டில் கண்ட காட்சிகள்		174
இரண்டே வாரத்தில் வெற்றி முரசு	.	181
இம்பால் முற்றுகை	.	187
காரிருள் கவிநதது		196
குழம்பிய நிலைமை		205
பொய்யா? மெய்யா?		214
சுந்தனையின் கோப்பு		219

இரத்த அலைகள்

புரட்சியை வளர்ப்பது?		231
தற்காலிக சாககார பிரகடனம்		241
ஆம், இந்தியா அளிக்கும்!	.	249
இழந்த உயிர் திரும்புமா?	..	254
இரத்தம் கொடு! சுதந்திரம் இதோ!		264
காந்திஜீக்குக் காணிக்கை!	..	269
ஐரோப்பாவைப் பாருங்கள்!	.	290
கற்றுக கொண்ட பாடம்!	.	306

சுதந்திர இந்தியாவின் தேசிய கீதம்

“ஸுப ஸுக க்ஷயன கி பாகஹா பாஸே பாரத பாக்ஷே ஜாகா
பஞ்சாப ஸிந்த துஜ்ஜராத மிராட்டா த்ராவிட யுதகல பங்கா
சஞ்ச்சல ஸாகா விந்த ஹிமாலா நீலா ஜமனா கங்கா
தேரே நித துண காயே துஜ்ஜ ஸே ஜீவன பாயே
ஸப தன பாயே ஆஷா
ஸுராஜ பன கா ஜக பா க்ஷமககே பாரத நாம ஸுபாகா.
ஜய்ஹே ஜய்ஹே ஜய்ஹே ஜய்ஹே
ஜய ஜய ஜய ஜய ஜய ஹே. பாரத நாம ஸுபாகா”

“ஸப கே தில மென பரித பஸாயே தேரி மீத்தி பானி
ஹா ஸுபே கே ரஹனே வாலே ஹா மஸஹப கே பரானி
ஸப பேட ஓர் பாக மிடடா கே
ஸப கோத மென தேரி ஆககே
கூந்தேன பரேம கி மாலா
ஸுராஜ பன கா ஜக பா க்ஷமககே பாரத நாம ஸுபாகா
ஜய் ஹே ஜய் ஹே ஜய் ஹே ஜய் ஹே
ஜய ஜய ஜய ஜய ஜய ஹே. பாரத நாம ஸுபாகா”

“ஸுபாஹ ஸவேரே பனக பக்ஷேநுதேரே ஹி துண காயேன
பாஸ பரீ பாபபூ ஹவாயேன ஜீவன மென நுத லாயே
ஸப மில கா ஹிந்த புககாரே ஜேய ஆஸாத ஹிந்த கி நாரே
பயாரே தேஷ ஹமாரா
ஸுராஜ பன கா ஜக பா க்ஷமககே பாரத நாம ஸுபாகா
ஜய் ஹே ஜய் ஹே ஜய் ஹே ஜய் ஹே
ஜய ஜய ஜய ஜய ஜய ஹே. பாரத நாம ஸுபாகா.”

[ஆஸாத ஹிந்த சாககார அங்கீகரித்தது]

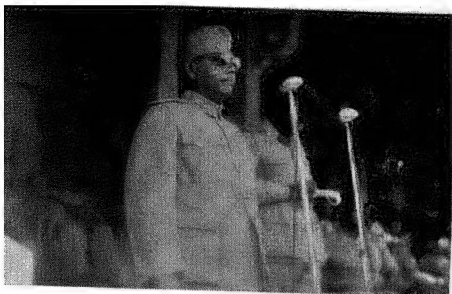

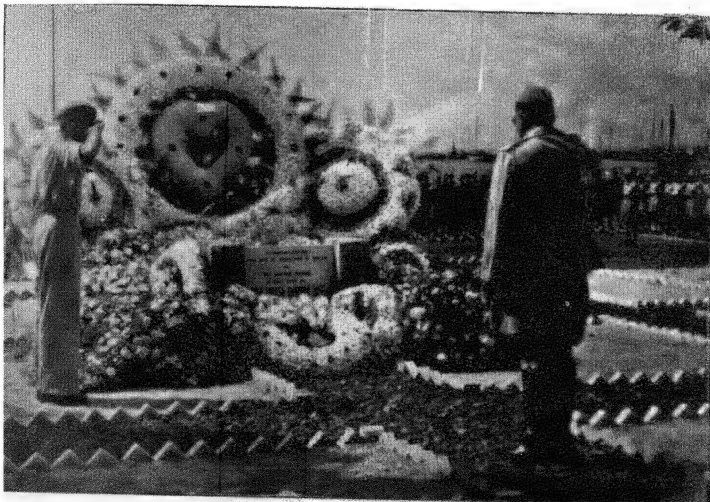
இந்திய மாதர்கள் கூட்டத்தில் பேசுகிறார்

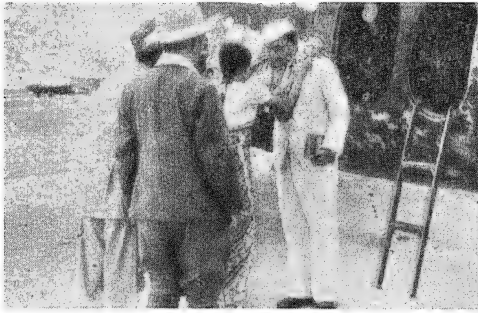
மலேயாப் பலியம் நேக்கானியம்

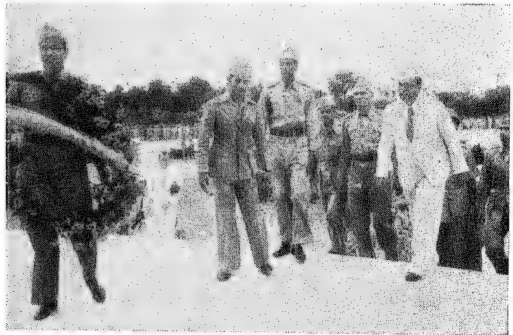
பிலுக்கு
ஒலிபரப்பியில்
கேத்தாஜி

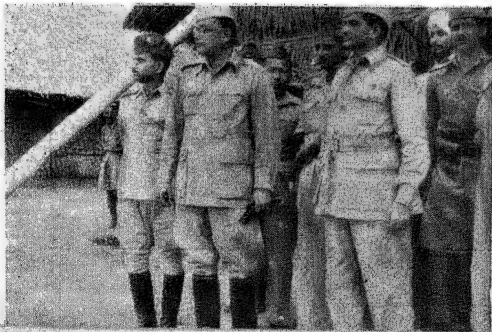
தியாகிகள் சின்னத்துக்கு வணக்கம்

சிங்கப்பூரில் கால்
வைத்ததும்
குதாகல வரவேற்பு.

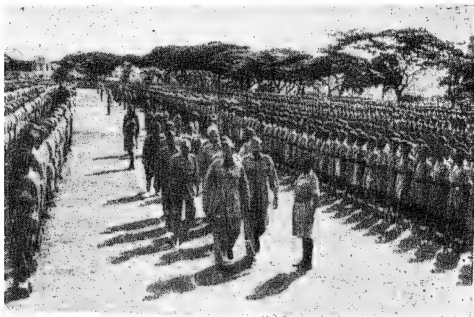

தியாகி கௌரவ
சின்னத்துக்கு
செல்லும் காட்சி

அணிவகுப்பைப்
பார்வையிடுகிறார்

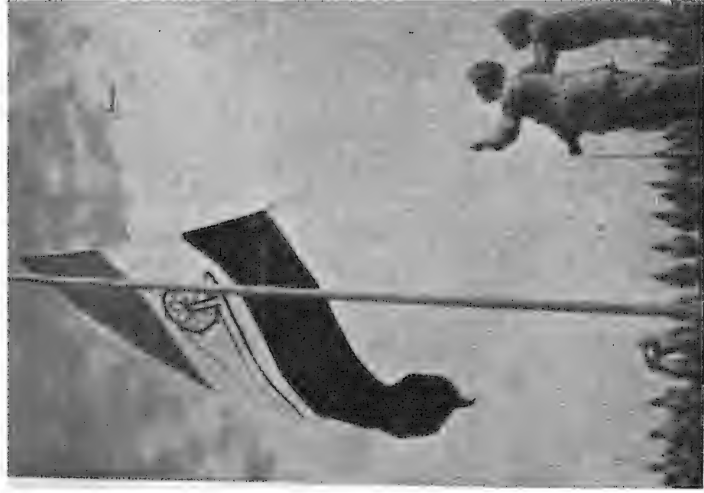
சுதந்திர இந்திய
இராணுவத்தின்
அணிவகுப்பு

வீர ஜான்ஸி
ராணிப்படையின்
அதிகாரிகள்

போர்க்கோலத்தில்
பெண் தெய்வங்கள்

“கல்லுறிகீர்தும் கொடியினைக் காப்போம்”

போர்வீரர் சக்திப்பு

இந்தியப் பெண் சமூகமே! எம்மைப் மின்பற்றுக்!

மேத்தாலி! இதோ.....எங்கள் அணிவகுப்பு!

க. அன்னையின் அருள்

அகில உலகும் அதிசயிக்கிறது, அங்காந்திருக்கிறது, இமயத்தைப் பார்த்து இதந்தரும் அதன் நிழலை விளைத்து விளைத்து அறிவைப் பறிகொடுக்கிறது விண்ணை யிடிக்கும் இமயம்போல, இந்திய மண்ணின் இயற்கை வளமும் இனப்பசு சுணைகளும் விண்ணளவு புகழ் மணம் வீசுவதால், மண்ணுசை கொண்ட மன்னாகா மனம் புழுங்குகின்றனா, பேராசைப் பேயக குணம், அவா களது இதயக் கதவுகளை உடைத்து நொறுக்குகிறது. அதனால், மூண்ட போர்கள் எத்தனை? வெறி பிடித்த அன்னியரின் தறுதலைச் செயல்களுக்கு அளவு உண்டா? கொள்ளைக் கூட்டத்தார்களின் கொடுமைகளுக்கு கணக்கு உண்டா? மதப் பிக்குதார்களின் மற்- செயல்களை மறக்க முடியுமா? மக்களை யிழந்து மனமுடைந்து மடிந்தனா பெற்றோர்கள், கணவனைப் பறி கொடுத்துக் கதறினா கற்பரசிகள் கலையும் கொழிலும் கொலையுண்டன. அமமம்! மூளை கொதிக்கும், வாய் ஊமையாகும், மூச்சுத் திணறும், நெஞ்சு குமுறும், பேறு நடுங்கும் அத தனைத் துன்ப அலைகள் பல நூற்றாண்டுகளாக இந்தியாவை முட்டி மோதி அழிக்கத் தலைப்பட்டன, அயினும் பாரத அன்னை சிறிதும் தயங்கினாள்லை, இயற்கையாலமைந்த தன் அருள் ஒளியை ஒவ்வொரு சமயமும் உலகுக்கு அளித்து முன்னின்றாள் — இன்றும் நிற்குறாள், இனி மேலும் அப்படித்தான்.

அஞ்ஞான இருள் படாந்த உலகுக்குச் சங்கரனைச் சமைத்தாளா, இராமானுஜனை இசைத்தாளா, கம்பனையும்

காளிதாசனையும் கொடுத்தாளா, வான புகழ் வளஞ்வுளை அருளிஞா, ஏன்? மனிதச சாதியையே புனித மாக கிஞா பாரதத தேவி யென்றால் மிகையன்று இவ்வாறு மங்காத விளக்குகள் பல இன்னும் வழி காட்டிக் கொண் டிருக்கின்றன உலகத்தினருக்கு திரித்துக்கூறும் சரித்திரக காரர்கள் எவ்வளவுதான் தங்கள் கைதோந்த தந்திர வரிசைகளைக் காட்டினாலும், நோமையை மறைக்க இயல் வில்லை, அவர்கள் திரிபுகளை யெல்லாம் கிழித்துக்கொண்டு உண்மைகள் நம் முன் காட்சி தருகின்றன. பழமை பழமை யென்று பாவனை பேசும் கீழ்மையினரல்ல நாம் என றைக்கும் அந் நிலை நம்மை யணுகாது

சென்ற இருதூறறாண்டுச் சரித்திரத்தை எடுத்துக் கொள்வோம். அலசி ஆராய வேண்டுவதில்லை, கிண்டிக் கின்ற வேண்டியதில்லை வேதாந்தக் கற்பகம் இராம கிருஷ்ண பரம ஹம்ஸா தோன்றினா, அக்கற்பக நிழலில் களைப்பாறிய காம வீரா சுவாமி விவேகானந்தா—விந்தை யுலகின் சிந்தை மயக்கி, நம் முந்தையா பெருமையைச் சந்ததமும் நிலை நிறுத்தினா, உலகம் உவகக் உயாதாக கவீந்தரனாக இரவீந்திரா விளங்கினா, தரணியோர வியக்க—தாவா விஞ்ஞானி ஜகதீசுவச திசை தோறும் தனிமுரசு கொட்டினா. எந்த நாட்டார தான் இவா களுக்குத் தலைவணங்காதிருக்க முடியும்? நவீன நாகரிகம் மலாநதுள்ள நானிலமும், இவர்கள் பெயரையும் பெருமை யையும் அறிந்து திடுக்கிடுகின்றன

இவர்களெல்லாரும் இந்நதியப் புதலவர்கள் என்று சொல்லும் போதே, நம் தலை—தானே நிமிசுகிறது, விடு கின்ற மூச்சிலே பெருமிதம் பிறக்கின்றது அதிலும்

வங்கத்தினரைக் கேட்கவா வேண்டும், வங்கக் கருவி
 லன்றோ அதற்கைய பல மேதைகள் தோன்றினா!
 ஆகவே, வங்கத்தினர் நெஞ்சிலே மிஞ்சுகின்ற இறமாப்பு-
 வாரததையிலே நோத்தி-செய்கையிலேவீரம்—தாண்டவ
 மாடுவதைக் காண்கின்றோம். இந் நிலைமையில், காரல்
 மாரகஸின் கனவு — நெப்போலியனின் ஆண்மை—விவே
 கானந்தாவின ஆதமா — பெலஜியரின் இலட்சியம் —
 அசோகனின் அரசிய லறிவு — சிவாஜியின் சிந்தனை —
 பாரதியின் பண்பு—இரவிவாமாவின் ஓவியம் — ஹிடலரின்
 சித்தம்—நிப்பொனியரின் வீரம்—லெனினின் முபற்சி—
 நேருவின் நோமை — நியூட்டனின் தத்துவம் — இவை
 யனைதையும் ஒன்றாகச் சோதது, தேசபந்த தாஸின்
 இரத்தத் தேனில் ஊறவைத்து, அன்னையின் அமுத்தத்தில்
 கரைத்து, காந்தியப் பரிதி யொளியிலே காயவைத்து
 உருட்டித் திரட்டிய தென்ன, லா மின்சாரச் சஞ்சீவியை
 நமக்கு வங்கம் இன்று தந்திருக்கிறது அதன் மணம்
 இந்தியாவிலுள்ள ஆண்-பெண், கிழவன்-குமரன், அரசன்-
 ஆண்டி, முதலாளி — தொழிலாளி, படித்தவன் — பாமரன்
 எல்லோரது உள்ளத்திலும் உடம்பிலும் வீசி நிற்கிறது.
 அதனால் மின்சார சக்தி கொண்ட புதிய இரத்தம்—புதிய
 உணர்ச்சி தோன்றிவிட்டது, அறிவில் தெளிவு காணப்
 படுகிறது, அச்சம் அழிந்து விட்டது, ஆண்மை முந்து
 கிறது, நம்மையறியாமலே ஆவேசச் சூறாவளி அலை
 மோதுகிறது

அதே சமயம் ‘எங்குமிலலை எமக்கு இணையான
 வல்லரசு’ எனத் துள்ளிக் குதித்த ஆங்கில ஏகாதிபத்
 தியம், அஸ்தியில் ஜூரம் கண்டு ஆட்டமெடுத்து,
 அலறிப் புடைத்து, நம்மிடம் மணடியிட்டு மனறுடி

மன்னிப்புக் கோருகிறது. இந்த அறப்புத-அதிசயப் புதுமையெல்லாம் இருந்து பராக்கக் கொடுத்து வைத்தோம். எல்லாம் அந்த 1897 ஜனவரிய் 22-ம் நாளில் வங்கம் தந்த சிங்கம், இரத்தக் கடலைக் கலக்கிய செயல்தான். “நேத்தாஜி” எனும் மணி முடி தரித்த அந்த சுபாஷ் சிங்கத்தின் வாழ்க்கைச் சித்திரம் இந்தியாகட்கோர மதிக் முடியாத மாணிக் பொக்கிஷ்மனரோ!

உ பரம்பரைப் பண்பு

துஞ்சம் பொழுதும் தாயின் பத்த தொண்டு நினைந்திடும் வங்கத்தின் மத்தியிலே, இயற்கை வளம் செறிந்த இருபத்து நான்கு பாக்லகுகள் அவைகளிலொன்று கொடாவி கிராமம் அங்கு, புராதனப் பெருமை பெற்ற காயஸ்த வகுப்பிலே—?ரும செவ்வழம் சிறக்கக்கொண்டது “போஸ் குடுமபம்” அக் குடுமபத்தினா பலா அசியல் நிரவாகிகளாகவும் - திவான்களாகவும் - மந்திரிகளாகவும் அமர்ந்து ஆணை செலுத்தியுள்ளனா பொது ஜன ஊழியமே சிறப்பு இலட்சியமாகக் கொண்ட அவர்களுக்குத் திரும்களும் உறுதுணையாளு

வாழவும் தாழவும் நிலையல்ல வாதலின், போஸ் குடுமபத்தையும் வறுமைப்பிணி ஒரு சமயம் வாட்டிற்று. அதற்கு இலக்கானவா ஜானகி நாத் எனபாதான இளமையில் வறுமை கண்டாலும், தன்னிடமுள்ள மதி துட்பழம் சுறுசுறுப்பும் இவரது கல்வி முன்னேற்றத்துக்கு உதவி செய்தன. உயரதரக் கல்விக்குப் பெற்றோரது செலவ் நிலை இடந்தர விலலை யாயினும், இவா பாலமைந்த வசிகர சுகதி, பக்கத்திலுள்ள செவ்வந்தாகள்—கல்வி அதி

காரிகள் ஆகியோரது பாவையைத் தனபால இழுத்தது. அதனால் பி. ஏ. பட்டதாரியுமானா.

மைந்தனுக்கு மணம் முடிந்தது மகிழ் பெற்றோர்கள் ஆசைப் பட்டனர். கலாசாலைப் படிப்பு முடியு முன்னரே, கலியாணமும் நடைபெற்றது பிரபாவதி தேவியா வாழ்க கைத் துணைவியானா ஒத்த கலவி-ஒத்த அறிவு-ஒத்த உடல்-ஒத்த பண்பு படைத்த மண மக்கள் இருவரும், இல்லறத் தோணியில் இனபம் துயக்கத் தொடங்கினா. குடும்பசுமை நாளுக்கு நாள் அதிகரிக்கவே, தோணியைச் சரிவரச் செலுத்த இயலவில்லை. அச் சூழ்நிலை எளிதாக்கக் கருதிய ஜானகிராதா சட்டக் கல்லூரியில் னுழந்தாரா குடும்பத்துடன் கல்கத்தா சென்று, சட்டம் பயின்று பட்டமும் பெற்றாரா சட்டவாதத் தொழிலுக்குக் கட்டாக நகரம் சிறப்புத் தருமெனக் கருதி, அங்கு சென்று வக்கீல் தொழிலை மேற்கொண்டார்.

ஆண்கள் சில சென்றனர். சட்ட நிபுணத்துவமும் நிகரற்ற சொல்வனமையும் இவரிடம் தனிச் சிறப்புக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டனா மக்கள் முதல் தர வழக் கறிஞரென்ற புகழ் இவரைத் தேடி வந்து சரணடைந்தது. பின்னா கேட்கவும் வேண்டுமா? வறுமை கருகி மடிய, செல்வம் பெருகி வளர்ந்தது. வங்க அரசாங்கமும் இவரை சாக்கரா வக்கீலாக நியமித்தது. சாக்கரா அளிக்கும் கௌரவம் அவ்வளவாகத் திருப்தி தரவில்லை. நகர சபை-ஜில்லா போர்டு-வக்கீல்கள் சங்கம் ஆகிய நிலையங்களில் சேவை செய்ய விழந்தாரா அவைகளும், அன்னாரின் தலைமைக்கு இடமளித்தது ஊழியம் புரிந்தன. வங்கச் சட்ட சபையும் ஆசனமளித்துப் புகழ்தந்தது. பல வருடங்கள் தொண்டாற்றி இனபம் துயத்து வரும்

போதே, காங்கிரஸ் மகா சபையின் காந்த சக்தி இவர் மனதைக் கவரந்தது. அதில் ஈடுபட்டுழைக்க முன் வந்தார். சுதேசி இயக்கத்துக்கு ஆக்கமதந்த சிற்பிகளில் இவரும் ஒருவரென்பதைச் சரித்திரம் தெளிவு படுத்துகிறது. இவ்வாறு பண்பும் பயனும் பெற்று இனபசாகரத்தில் களித்து விளையாடும் ஜானகிநாத-பிரபாவதி தம்பதிகள் பதினான்கு மக்களை ஈனற்றெடுத்தனர். அந்த எட்டு ஆண் - ஆறு பெண் குழந்தைகளும் அத் தம்பதிகளை அழகு செய்தனர் அவர்களுள் ஒருவர் தான் நம் சுபாஷ் சந்திரபோஸ்.

ங. இளமையும் எழிலும்

செலவம் கொழிகும் கொடாவி இல்லத்திலே 1897 ஜனவரி 23-ம் நாள் பிரபவாவதி தேவியா சுபாஷ் சந்திரனை ஈன்றாள் நானொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுங் கொண்ட வளாச்சி, வளாப்பு முறையை விரித்துரைத்தல் மிகையே யாகும் மாசற்ற மழலைப் பருவம் தவழ்ந்து செல்ல வயது ஐந்தா மகிழ்ந்து வந்தது. 1902-ம் ஆண்டில் கட்டாக நகரிலுள்ள பிராட்டஸ்டன்ட் ஐரோபியப் பள்ளியில் கலவிப் பயிற்சி ஆரம்பம் கலை மகள் அருடகரத்தால் அணைத்தாள். ஒழுக்கம்—உயா குணம்—நிறைந்தி யாவும் எதிர வந்து தழுவி முதத மிடடன். விளையும் பயிர முளையிலே தெரியுமல்லவா? சுபாஷின் எதிர்காலம் இளமைநிலையே பிரதிபலித்தது. கண்டவா மனமெல்லாம் கொள்ளை கொண்டான் சிறுவன் சுபாஷ்.

இப்பள்ளியில் எழுாண்டுகள் பயின்றதும் ரேணஷா கொலிஜியேட் கலாசாலை வாழ்க்கை ஆரம்பம். அங்கு

ஊன்றி உணரும் தன்மை - அலசி ஆராயும் அறிவு - எடுத்த காரியம் வெற்றி காணும் பேராற்றல் ஆகிய நலன்கள் கிடைத்தன. வழிவழி வந்த இயற்கைக் குணங்களுடன் இச்செயற்கை நலன்கள் கொஞ்சிக் குலாவின. வயது பதினாறு நிரம்பும்போது மெடரிக் குலேஷன் பரீட்சையில் தோச்சி பெற்றான மாகாணத்தில் 2-வது மாணகத்தை. மெடரிக் குலேஷன் பரீட்சை யென்றால், அதில் தேறுவ தென்பது எவ்வளவு சிரமமென்பதை மாணககா உலகம் நன்கு அறியும், ஆசிரியரும் அறிவா அதிலும மாகாணத் திலேயே 2-வது மாணகத்தைத் தேறுவ தென்றால், அம் மாணகத்தின திறமையைக் கூறவும் வேண்டுமா?

ஹைஸ்கூல் படிப்பு முடிந்ததும், சாவ கலாசாலைப் படிப்புக்காக கல்கத்தா சாவ கலாசாலையில் நுழைந்தான் இண்டாமீடியட் முதல் வகுப்புப் பயிற்சி முடிந்தது அந்தப் பரீட்சையிலும் 2-வது மாணகத்தைத் தோச்சி பெற்றான். இண்டா 1-வது ஆண்டு தொடங்கிற்று சபாஷ் மனதில் ஓர் புதிய உணர்ச்சி - புதிய ஆர்வம் முளைத்தது. அதனால் பள்ளிப் படிப்பு அவ்வளவாக சபாஷை அளளிப் பிடிக்கவில்லை. சாவ கலாசாலைக் கட டிட்சு சுவர்களுக்காளே கட்டுண்டு கிடக்க மன மொப்ப வில்லை சமய நூல்களும், தத்துவ நூல்களும் இவன் கரங்களை அழகு செய்தன. வெளியுலகைக் கண்டு களிக்க, மனம் துள்ளி யெழுந்தது. பகவான இராம கிருஷ்ண பரம ஹம்சரின் அருள மொழிகளிலே கவனம் சென்றது. காம யோகி விவேகானந்தாவின் சொற்பொழிவுச் சாகரத் திலே களித்து விளையாட விரும்பினான். திரிசங்கு சுவாக்கத்திலே இண்டா மீடியட் படிப்பு ஊசலாடத் தொடங்கிற்று.

ஞான மாககத்திலே மனோரதம் செல்லவே, வீட்டையும், கலாசாலையையும் துறந்தான், 'குருவிலலா வித்தை குப்பைக்கு நோ' எனும் உண்மை உருவாயிற்று ஞானாசிரியனைத் தேடிப் பிடிக்கப் புண்ணிய யாத்திரை செல்ல லானான். கரடு முரடான காடெல்லாம் தவிடு பொடியாயின. வழியே, எண்ணற்ற சன்னியாசிகள் — யோகிகள் குறுக்கிட்டனா அவர்களோடு அவ்வளவான அவர்கள் உள்ளத்திலே உண்மையொளி கொண்ட ஞானாசிரியத் தன்மை இடம் பெற்றிருக்கிறதா வெனத் துருவிக் துருவி ஆராய்ந்தான். பலனில்லாது போயிற்று. ஆதம் ஞானம் அருளுகின்ற ஞானாசிரியனைக் கண்டு பிடிக்கும் முயற்சி, வெற்றி தரவில்லை, போலித் தன்மையும் புற வேடமும் கபட நாடகமும் தான் காட்சியளித்தன. கஞ்சாவைப் புகைத்துக் கடவுளைக் காண விழையும் கயவார்களின் மயக்க வெறியைக் கண்டு மனங் கலங்கினான் மாணாக்கன் சுபாஷ்.

கலங்கிய மனத்திலே ஆத்திரம் பொங்கிற்று, வெறுப்பு உருபுபெற்றது அந்த அதிர்ச்சியால் உடல் மெலிந்தது. உரிய காலத்தில் உணவினமைபாலும், ஓவ்வாத உணவுகளாலும், காலநிலை மாற்றத்தாலும், பித்த வாத நோய் உடலைப் பற்றிக் கொண்டது வீட்டை நினைத்தான், அன்னையின் அன்பும், தந்தையின் சிறதையும் மனக் கண் முன் தோன்றின, கால்கள் விரைந்தன கன்றினைப் பிரிந்த பசுவென ஏங்கியிருந்த ஜானகி நாதரும், பிரபாவதி அம்மையாரும் மைந்தனை அன்புக் கரங்களால் அணைத்து ஆனந்த மடைந்தனா நோய்க்கு மருத்துவம் செய்தனா. ஒரு சில தினங்களில் நோய் தீர்ந்து உடல் நலம் பெற்றது ஆயினும் மன நோய் தீரவில்லை. அம்மன நோய் தீர்

வேண்டுமானால், விவேகானந்தருக்குக் கிடைத்த ஞானசிரியா போல ஓர் வைத்தியரல்லவா கிடைக்க வேண்டும்? இந்தக் குறைபாடு மட்டும் தவிர்க்கப் பட்டிருக்குமானால், இன்று நேத்தாஜி போஸாக விளங்க முடியாது, மற்ருரு விவேகானந்த போஸாகத்தான் பராக் முடியும். ஆகவே, கற்பகத்தை அடைந்தவன் காஞ்சிரங்காய் பெற்றது போல, மனம் நொந்து எதிர காலத்தைச் சிந்திக்கலானான் சுபாஷ் கலாசாலைப் படிப்பை மீண்டும் தொடருவதே நலமெனத் தோன்றிற்று திரிசங்கு சுவாக்கத்திலே நிறுத்திய இண்டா 2-வதுவகுப்பில் நுழைந்தான். 1915-ல் தோச்சி பெற்றதும் பி எ ஆனாஸ் வகுப்பில் புகுந்தான்.

மனிதப் பிராயமான 19-வயது தொடங்கி விட்டதால் இனிமேல் நாம் சுபாஷ் சந்திரன் என்று அழைப்பது முறையல்ல, சுபாஷ் சந்திரா என்றுதான் அழைக்க வேண்டும்.

ச. முதலாவது சோதனைக்காலம்

பி. ஏ, ஆனாஸ் வகுப்பு நடந்து கொண்டிருக்கிறது செவி வாயாக - நெஞ்சு களஞ்சு மாணுக்கர்கள் பாடம் கேட்கின்றனர். அவர்கள் கிணற்றுத் தவளை வாழ்க்கை கண்டு சுபாஷ் சந்திரனுக்கு இரக்கம் பிறக்கிறது கலாசாலை அட்டவணைக் குடப்படாத பத்திரிகை அறிவையும், அரசியலாராய்ச்சியையும், சமய நூற் பயிற்சியையும் அவர்களிடையே பரப்ப முனைகிறார். இவரது நுணமதி கண்டு சகோதர மாணுக்கர்கள் மதிப்புத் தருகின்றனர். மாணுக்கர் தலைவராகவும் இவரை ஏற்றுக் கொள்ளுகின்றனர்.

றனா. இந்நிலைமையில் சோதனைக காலம் வலிந்தது வருகிறது

கலாசாலைக கடடிடத்துக்குள்ளே பேராசிரியா சி. எப். ஓட்டன் பாடம் சொல்லுகிறார் கேட்கின்ற மாணாக்கர்களில் இந்திய இளைஞர்கள்தான் அதிகம். அப்பேராசிரியா வாயினின்றும் தகாத வார்த்தை பிறக்கிறது. இந்தியரைப் பழிகிறது இழிவு செய்கிறது அவ வார்த்தை, இந்திய மாணாக்கர் நெஞ்சிலே அச சொல்லடபு தைக்கவே, நெஞ்சம் குமுற்றிற்று, இரத்தம் கொதித்தது, கண்கள் சிவந்தன, நெற்றிகள் சுருக்கிட்டன, கோபக்கனல் கொழுந்துவிட்டது, கைகள் துடிதுடித்தன சுபாஷைத் தலைமையாகக் கொண்ட மாணாக்கர் கூட்டம், மிஸ்டர் ஓட்டனுக்கு எச்சரிக்கை விடுத்தது அந்த எச்சரிக்கையைத் துச்சமாகத் தள்ளினான் மிஸ்டர் ஓட்டன். ஆங்கிலேயன் என்ற இறுமாப்பு அவனை ஆட்கொண்டிருந்ததால், மாணாக்கர் மாண்புக்கு மரியாதை செய்ய அவனால் இயலவில்லை மாணாக்கர்களோ, அந்த இறுமாப்பை ஒழித்துக்கட்டுவதென உறுதி கொண்டனர். உணர்ச்சி மிகுந்த கிளாச்சி வலுக்கத்து. குழப்பத்தின் மேல் குழப்பம், கலகத்தின் மேல் கலகம். மாணாக்கர் பேரா உச்சநிலையடைந்தது. இறுதிபாக, கலாசாலையைவிட்டு வெளியேறுவதே நலமென மாணாக்கர்கள் தீர்மானித்தனர். கட்டுப்பாடாக வெளியேற்றமும் நடந்தது.

நாட்கள் சில சென்றன திருமபவும் கலாசாலைக்குள் நுழைந்தனர். ஒரு நாள், சரியான காரணமின்றி - சட்டவிரோதமாக - அதே ஓட்டன் ஒரு மாணாக்கரை அடித்து விட்டான். நொந்த புண்ணில் வேல பாய்ந்ததுபோல இசு செயல் மாணாக்கர்களுக்கு வேதனை தந்தது ஆத்திரம்

‘பெருக்கெடுக்க, ஓட்டனை வஞ்சம தீர்த்தனா “பழிக்குப் பழி” எனனும் இலட்சியம்கொண்ட அம் மாணககா களின் நடத்தை, கலாசாலை அதிகாரிகளுக்கு மனக கொதிப்பை உண்டாக்கிறது அதிகார ஆணவம் சுதி ‘போடத தொடங்கிற்று நீண்ட ஆலோசனைக்குப் பின், இதனைக் கிளாசுசிக்கும் காரணம் சுபாஷ்தான என்ற முடிவுக்கு வந்தனா அதிகாரிகள். மானம் பெரிதென மெண்ணும் சுபாஷை மாணககர்களின் மத்தியில் மன னிப்புக் கேட்க வைத்து, மானபங்கம் செய்வதன்மூலம் தண்டனை யளிக்கக் கங்கணம் கட்டினா

அதிகாரிகளின் முன்னிலையில் சுபாஷ நிற்கின்றா ‘இதுவரை நடந்த கலகங்களுக்கு தானே பொறுப்பாளி யென்றும் - அத தவறுக்கு மனனிப்புக் கேட்க வேண்டு மென்றும்’ உத்தரவு பிறந்தது. மறுத்தால் கலாசாலையில் அனுமதி கிடையாதென்றும் கூறப்பட்டது. உணர்ச்சி யால் தூண்டப்பட்ட சுபாஷ, அதிகாரிகளை நோக்கி “குற்றமிழைப்பவன் ஆங்கிலேய ஓட்டன், மனனிப்புக் கோருவது வங்கதது இளைஞா? நன்று - நன்று’ நனருக் இருக்கிறது ஆங்கிலேயன் நீதி’ பள்ளிப்பிள்ளை என்றால் கிளளிக கீரையெனக் கருதினீர்சள போலும்’ மறநெறியை எதிர்த்து, மரணத்தையும் மறந்து போரிட்டு வெற்றிமாலை சூடிய பிரகலாதனும் ஓர் மாணககந்தான் - மறந்துவிடா தீரூள் நீதிக்குப் பணிவது நோமை, அநீதிகுப் பணிவ தென்பது எம்போன்ற ஓளைஞன் அகராதியில் கிடையாது. என எதிராகல் வாழ்க்கை இக் கலாசாலைக் கலவியில் அடங்கி யிருக்கிறதென்பதை அறிவேன். அதற்காக, மானத்தை விற்பு மனனிப்புக் கேட்கத் துணிய மாட் டேன். மறந்துவிடுங்கள் - மனனிப்புக் கட்டணியை!’ எனக் காஜித்தார, எண்ணிய எண்ணம் மண்ணுனதுகண்ட

அதிகாரிகள் வெஞ்சினம் கொண்டனா வணங்காமுடி சுபாஷும் அவரது தோழர்களும் வெளியேற்றப்பட்டனா

இரண்டு ஆண்டுகள் உருண்டோடின. கலாசாலைப் படிப்பை எப்படியும் பூர்த்திசெய்ய வேண்டுமெனும் ஆசை பிறந்தது குற்றம் சுமத்தப்பெற்று வெளியேற்றப்பட்ட எந்த மாணுக்கனாகும் எந்தக் கல்லூரியும் இடமளிக்காதல்லவா? ஆதலால், சுபாஷின் ஆசை பகறகனவுதான் எனப் பலரும் கருதினா. சுபாஷுக்குக் கவலை பெருகிறது. கடைசியாக சிறப்பும் செலவாகுமிகக் ஸா. அஷ்டோடோஷ முகாஜி என்ற பெருந்தகையாளரின் அரிய முயற்சியால் நல்லகாலம் பிறந்தது. 1917-ல் சாசு கல்லூரியில் சோநது கவனிப்பயிற்சியைத் தொடங்கினா சிறப்புப்பாடமாகக் கொண்ட தத்துவ நூலில் முதனமையாகத் தேறினா. இப்பொழுது சுபாஷ்சந்திரபோஸ், பி. எ. (ஆனாஸ்) வெறும பி. எ. பட்டதாரி மட்டுமல்ல, இக் கலாசாலையிலேயே இராணுவக் காலாட்படைப் பயிற்சியிலும் தோசசி பெற்றா.

வயதும் 22 நிரம்பலே, உயர்தரப் படிப்புகளாக 1919ல் இங்கிலாந்தக்கு அனுப்பி வைத்தனா பெற்றோர். ஐ. சி. எஸ் வகுப்பில் சோநது படித்தது, அதிலும் 4-வது மாணுக்கராகத் தோசசியடைந்தா அததுடன் கேம்பிரிஜ் சர்வகலாசாலையில் சோநது உள்ளூல் பயின்று, அதிலும் பட்டதாரியானா மெட்ரிகுலேஷனில் 2-வது மாணுக்கன் - இனடா முதல் வகுப்பில் 2-வது மாணுக்கன் - பி. எ. (ஆனாஸ்) வகுப்பில் முதல் மாணுக்கன் - ஐ. எர். எஸ். வகுப்பில் 4-வது மாணுக்கன்' என்றால், அவா திறமையைச் சொல்லவும் வேண்டுமா? எத்தனையோ மலை

போன்ற இடையூறுகளையும் தாண்டி இப்படித் தோச்சி பெறுவதென்றால், மாணுக்கர் உலகுக்கே ஓர் புதிதான. போதாக குறைக்கு இராணுவக் காலாட்படைப் பயிற்சி - உளநூல் - தத்துவ நூல் இந்தியப் பட்டதாரி மட்டுமல்ல, கேம்பிரிஜ் பி. ஏ. பட்டதாரியுங்கூட இதனைத் திறமை தனக்கிருப்பதை அறியும் எந்த மாணுக்கராதான தன்னம்பிக்கை கொள்ளாதிருக்க இயலும்? அதைப் போலவே சுபாஷ் சந்திரரின் பெற்றோரும் மைநதனின் கல்வித்திறமை கண்டு உள்ளம் பூரித்தனர், எதிர்காலம் பற்றி பற்பலவாறு சிந்தித்தனர் சுபாஷ் சந்திரபோஸ், ஐ ஸி எஸ் எனும் பட்டமுடி தரித்து, இந்திய அரசாங்கத்தின் அதிகார பீடத்தில் அமர்ந்து, ஆணை செலுத்தும் நன்னூலை எதிர்பார்த்தனர் மனித வாழ்வில் தலைமையினபம் தருகின்ற பள்ளி வாழ்க்கையை முடித்துவிட்டுத் தாய்நாடு திருமபினா. 1921-ம் ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் கலையின சிகரம் ஏறிப் கப்பல் பம்பாயத் துறைமுகத்தை வந்தடைந்தது

டு. இருளடர்ந்த இரு ஆண்டுகள்

சுபாஷ் சந்திரா இங்கிலாந்தில் கல்வி பயின்ற காலமாகிய 1919—1920 ஆகிய இரண்டு ஆண்டுகளிலும் இந்தியாவில் நடைபெற்ற பயங்கர விளைவுகள் அவரது மனத்தைக் கலக்கின. கல்வியில் ஒரு கண்ணும் தாய் நாட்டில் ஒரு கண்ணுமாக அவ்விரண்டு ஆண்டுகளையும் கடந்தார்

1914 ஆகஸ்ட் 4-ம் தேதி தொடங்கப்பெற்ற முதல் உலக மகா யுத்தம் முடிவடைந்ததும், பிரிட்டிஷார் இந்தியாவுக்கு ஓரளவு சுதந்திரம் அளிப்பரென இந்தியர்கள்

நம்பி இருந்தனா. பிரிட்டிஷ் வெற்றிக்காக பெரும் பணமும் சோதனைகளைக் கொடுத்துத் தவிர மகாத்மா காந்தியும் பிரிட்டிஷாரை வாதத்தைக் களில் பூரண நம்பிக்கை கொண்டு இருந்தார். அந் நம்பிக்கை கௌலலாம பகற் கனவாகவே முடிந்தன அடிமைச் சங்கிலி மேலும் கழுத்தை நெரிக்கத் தொடங்கிற்று ஆடவரும் பெண்களும் ஆடுகொட்டிகளாகக் கருதப்பட்டனர், அருமைச் சிறுரெலலாம எருமைக் கன்றுகளேனென எண்ணப்பட்டனர்

‘பிரிட்டிஷ் வெற்றியின் பின்னா இந்தியாவுக்கு சுய அரசியல் உரிமை’ என்ற தம்பட்டம் ஆடிக் காற்றில் பறந்துவிட்டது பதிலாக “மாண்டேக்கு செமஸ்போர்டு சோதிருத்தம்” என்ற மூச்சு விடவும் இடந்தராத முரட்டு அடிமைச் சங்கிலி யொன்று புதிதாகப் பிணைக்கப் பெற்றது. இந்தக் கபடநாடகத்தை யாரேனும் எதிர்த்தால், அதனை அடக்கி யொடுக்கி ஆணை கொள்ள “ரௌலட் சட்டம்” என்றொரு வாலும் முளைத்தது. இந்தியாக்களின் ஒருமுகமான எதிர்ப்புகளுக்கிடையே அமுலுக்கு வந்த இந்த ரௌலட் சட்டம், தலைவிரிகோலமாய்த் தாண்டவமாடிய கூற்றை இந்தியா யாரேனும் மறக்க முடியுமா? மன்னிக்க முடியுமா?

1919 ஏப்ரல் 6-ம் நாள் பஞ்சாபிலே பூரண ஹாத் தால். அந்த ஹாத் தாலே நடத்தியவர்கள் அமிர்தசரஸ் தலைவர்களான டாக்டர் கிச்சலும் டாக்டர் சத்தியபாலும் மாவா. அவ்விருவா மீதும் குற்றம் சுமத்தி நாடுகடத்தவும் செய்தது சர்க்கார் பாரதத்தின் பஞ்சால மக்கள்; பரபரப்படைந்தனர். பஞ்சாபின் உண்மை நிலையைக் கண்டறிய விரைந்து வந்தார் மகாத்மாஜி என்ன நினைத்ததோ அரசாங்கம் — காந்தியியையும் கைது செய்தது

பம்பாய்க்குக் கொண்டு சென்றது இசு செயதி காற்றி னும கடிது பாய்ந்தது பஞ்சாப சந்து பொந்துகளுக் கெல்லாம் ஏறகனவே பரபரப்படைந்ததுள்ள பஞ்சாப, இசு செயதி கேட்டு பதைபதைத்துத் துடித்தது. உள்ளக கொதிப் படைந்த மக்களின் கிளாசசிக கூட்டங்கள்; ஆவேச உணர்ச்சியின் வீரகாஜனை, ஆகியன எழுந்தன. அமிரதசரஸிலும் லாகூரிலும் அமாககளம்

அமிரதசரஸில் “ஜாவியன் வாலா பாக” என னும தோட்டத்திலே 1919 ஏப்ரில் 13-ம் நாள் ரௌலட் சட்டக் கண்டனக்கூட்டம், எளவீழ இடமில்லை ஆண்-பெண், கீழவன்-குமரன். பால மணம் மாறாப் பச்சிளங் குழந்தைகள் அனைவரும் அலைகடலெனக் காட்சி தந்தனர் அங்கு திடீரெனப் பாய்ந்தான் — அடங்காபபிடாரி — அடமீழிய நிடரேன-பைசாசப் பாதகன் — ஜெனரல் டயா கண்ணீர் விட்டுக் கதறக்கதறச்சுட்டு வீழ்த்தினான் கைத் துப்பாக்கியால் இரத்தம் பெருக கெடுத்து ஓடிற்று. மனம் புகைந்த மக்களெல்லாம் பிணக் குவியலாயினர். இரத்தப் பெருக்கையும் பிணக்குவியலையும் கண்டு மகிழ்ந்தான், காலன் டயா. அப்பிணக் குவியலமீது குதிரைச் சவாரி செய்து நடனமும் செய்தான் இறுமாப்பு தலைக் கேறி “சுட்டேன் சுட்டேன்-குண்டு தீரும் வரைச்சுட்டேன்” என்று குமமாளம் போட்டான் அவனைத் தட்டிக் கொடுத்து தாளம் போட்டான் கவர்னர் மைக்கேல் ஓடவியர்.

மக்கள் மனங் கொதித்ததனால், எரிமலைபோன்ற உணர்ச்சி கொதித்தெழுந்தது இந் நேரத்தில், நீதிக் காகவே தன்னைக் கடவுள் நியமித்திருப்பதாகக் கொக்கரிக்கும் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம், படுகொலை செய்த பழி காரன டயருக்கு வைரம் பதித்த வீரவாளும 18,000

பவுணம் பரிசளித்தது, கொலைகாரக கவானா ஓடவிய
ருக்கு-பதவிககாலத்தை நீட்டிக்கொடுத்தது என்ன திமிர்!
என்ன ஆணவம்! வெந்த புண்ணில் வேல பாயச்சும
அரசாங்கத்தின் செயல, ஏற்கனவே கனன்று கொண்டிருந்த
அனலுக்கு நெய்வாதத கதையாயிற்று பிரிட்டிஷ்
ஷா மீது இந்தியர்கள் கொண்டிருந்த நம்பிக்கையும்
அன்பும் வெறுப்புக கனலாக மாற்றம்டைந்தன

1919 டிசம்பரில் 34-வது காங்கிரஸ் மகாசபை
அமிரதசரஸில் நடைபெற்றது. முடிஞ் டா மனனா பண்
டித மோதிலால் நேரு தலைமை, பகததில் கருணைக கடல
காந்திஜி. “இந்தியாவின் குறைபாடுகளைத் தவிர்த்து உரி
மைகளை நிலைநிறுத்த, பிரிட்டிஷ் பிடிப்பிலிருந்து அறுத்
துக கொளவதே சிறந்த வழி” என்ற ஆலோசனை பிறந
தது நாள்தோறும் இந்த யோசனை உரம பெற்று வள
ரவும் தொடங்கிற்று. அடுத்த ஆண்டு டிசம்பரும்
நெருங்கிற்று.

நாகபுரியில் தமிழ் நாட்டுக் கேசரி - சேலம் விஜய
ராகவாச்சாரியார தலைமையில் 35-வது காங்கிரஸ் மகா
சபைக்கூட்டம் சைத்தான ஆட்சிக்குப் பாசக்கயிறு வீச,
தேசமக்கள் அனைவரும் ஒருமனப்பட்டனா மானசிக்ச
சிறப்பியான காந்தியடிகள் “ஒத்துழையாமை” என்ற
ஆயுத்தத்தைக் கொடுத்தருளிநா மனமுவந்து ஏற்றுக்
கொண்டது மகாசபையும் சாககார அணிவித்து அழகு
பார்த்த ஆசைப்பட்டவர்களெல்லாம் கட்டவிழ்ந்தன. உலகக்
கவிஞர் இரவீந்திரநாத் தாகூரின் “ஸா” பட்டம் வைசி
ராயின் காலடியில் அபயம் கேட்டது வைசிராய நிர்வாக
சபை அங்கத்தினர் ஸா. சங்கரான நாயா தனனைக் கட்டி
யனைத்தப் பதவிப் பேயை வெருட்டி யடித்தாரா. ஜாலியன்

வாலா மிலேசசததனத்தைக கண்டித்து அவர்கள் விடுத்த செய்தி சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்றது. இவர்களைத் தொடர்ந்து பல அறிஞர்கள் தத்தம் பட்டம் பதவிகளை யெல்லாம் சுட்டெரித்தனா கலலூரி வாழ்க்கையைக் காலால் உதைத்தனா காளையா, சட்டவாதத் தொழிலை விட்டொழித்தனா வழக்கறிஞர்கள். சட்ட நிபுணா பண்டித மோதிலால் நேருவும், திங்களொன்றற்கு ரூபாய் 25,000 வரை தனது இருமப்புப் பெட்டியை நிரப்பி வந்த தேசப் பந்து சித்தாரஞ்சன தாஸும் தங்கள் தங்கள் வக்கீல் தொழிலை உதறித்தள்ளினா குடிசைகளில் இராட்டினம் கீதம் பாடத் தொடங்கிற்று, கதாத்திட்டம் காட்சி தந்தது, மது விலக்கு மாண்பு கொண்டது சட்ட சபைப் பதிஷ்காரம் திட்டம் பெற்றது. ஒத்துழையாமை யும் சட்டமறுப்பும் ஆயுதங்களாயின கத்தியின்றி இரத்த மின்றி சத்தியாகரகப்போர் தவழத் தொடங்கிற்று. சுருங் கக்கூறின, காங்கிரஸின் புதிய வாழ்க்கை கார்தியடிகளால் ஆரம்பமாயிற்று. தலைவர்கள் வழிகாட்டினா, மக்கள் வேளவித் தீயில் குதிகக் முன் வந்தனா தேசப்பந்துவின வாழ்க்கைத் துணைவி வசந்தா தேவியா “இந்தப் போர் முனையில் ஒவ்வொரு ஆணும் பெண்ணும் வீறுகொண்டு பணியாற்றவேண்டும்” என்று விடுத்த அறிக்கை ஊக்கம் தந்தது

சுதந்திரத் தாகமும் தியாக உணர்ச்சியும் உச்சநிலை யடைவதைக்கண்ட அரசாங்கம், முனையிலேயே கிளவி விட, கச்சையை விரிந்து கட்டிற்று 144 தடையுத்தரவும் அதுபோன்ற பிற்பல ஆயுதங்களும் கையாளப் பட்டன தலைவர்கள் சிறைவைக்கப்பட்டனா இவ்வாறு இந்திய அரசியல் வானம் கொந்தளிப் படைந்தது.

இந்நிகழ்ச்சிகளெல்லாம் இங்கிலாந்தில் கலவி பயின்று கொண்டிருக்கும் சுபாஷ் சந்திரா காதுகளில் புகுந்தன. உள்ளத்திலே உணர்ச்சி பொங்கிற்று தாய் நாட்டுக்கு நோந்த ஆவமானதையும் கொடுமையையும் சகித்துக் கொண்டிருக்க, போரக்குணம் படைத்த சுபாஷ் சந்திரா ரால் எப்படி முடியும்? கவிதாசூர், ஸர் சங்கரன் நாயர், பண்டித மோதிலால், தேசபந்து தாஸ் ஆகியோரின பட்டத்தறவுகள் அவர் மனக்கண் முன் தோன்றின. அடிமை நாட்டில் அரசு செலுத்துவதைவிட, சுதந்திரம் விருமபும தொண்டனாக வாழுவதே மேலெனக்கருதினா; அரும் பாடுபட்டுப் பெற்ற ஐ. ஸி. எஸ் பட்டத்தின் தனமையை ஆராய்ந்தார். அநீதி செய்யும் ஆங்கிலேய ஆதிக்கத்தின், நிரந்தர — அநந்தரங்க அடிமைப் பட்டயந்தான் ஐ. ஸி எஸ் பட்டம் என்ற உண்மை புலனாயிற்று. பிற நாடுகளைப் போல இந்தியாவும் சுதந்திர நாடாகும் வரை சாகசார் உத்தியோகம் பார்ப்பதில்லை யென்று விரதங்கொண்டார். ஐ லி எஸ். வாலை அவகேயே வெட்டி வீழ்த்திவிட்டு இந்தியா திரும்பினார். அன்று இந்தியா மந்திரியாக இருந்த மாண்டேக்குத் துரை, படித்த விததை யெல்லாம் செய்து சுபாஷைத் தடுக்க முயன்று பார்த்தும், கடைசியில் தோல்வியைத் தான் கண்டார். காந்தியடிகளின் காந்தசக்தி கோயில் கொண்டபின் இந்தியா மந்திரியின் தந்திர விததைகளுக்கு இடமேது?

சு. பேராசிரியர் தளபதியாராள்

இருள் சூழ்ந்த அரசியல் வானில் அருடசூரியன்-காந்தியி உதயமாகி வழிகாட்டும் நேரம், பம்பாயத் துறை முகத்தில் சுபாஷ் சந்திரா காலடி வைத்தார். சுதந்திர

இரத்தம் துள்ளியோடும் சுபாஷ்சுந்திரர், கரன் சுந்திரரைக் கண்டு பணியக கடிது சென்றா தலை வணங்கி, சுய சரிதம் 'சொல்லி, தியாக சிந்தையைத் திறந்து காட்டினா மனங் குளிராத மகாத்மாஜி, அன்புச் சங்கிலிபால ஆணைத்து ஆதம் சகதியை அவா உள்ளததில் பாய்ச்சினா "தன்னிக ரிலலா இளைஞ! சென்று தேசபநதுவிடம் ஒன்றுக!" எனப்பணிததா இந்தியத் தந்தையிடப் பணியைச் சிரமேற கொண்டு, தேசபநதுவிடம் சென்றடைந்தார் சுபாஷ் தேடிவந்த செந்தாமரையின் இயற்கையெழிலும், குணமும் மணமும், உள்ளுறைத் தாதுவின சகதியும் கண்டு, களிப்பெய்தினா தேசபநது தபகக் மினறித் தடதட வென்று, தகைந்த சங்கிலியைச் சிதைத்துப் பொடிக்கும் வகைபல உணர்த்தி, தனது வலக்கரமாகிக் கொண்டா. ஒத்துழையாமைப் போரில் சித்தம் கவிரது சிறுமைக்கு இலக்காகிய கல்லூரி மாணுக்கர்களுக்கு, கலை நிழல் தந்து பெருமைசெய்யும் பொருட்டுத் தோற்றிய வங்க தேசியக் கல்லூரியின் பேராசிரியா (பிரின்ஸிபால்) பதவியானது, பணி செய்யுமவழியை சுபாஷ்குக் காட்டினா தேசபநது.

1921 மே மாதம் முதல் பேராசிரியா பொறுப்பை சுபாஷ் ஏற்றுக் கொண்டார். மாணுக்கர்களை, வருங்கால இந்தியாவின மன்னர்களாகும் பணியைத் திறம்பெற நடத்தலானா. மாணுக்கர் மனதில் படாத மாக, நீக்கம் பெற்றது. வீர சுதந்திர வேடகை விதை, ஒவ்வொரு மாணுக்கர் உள்ளத்திலும் கிளராதெழுந்தது. மாணுக்கரும் ஆசிரியரும், உயிரும் உடலுமாயினா. வெறும் ஆசிரியராக மட்டுமல்ல — வாழ்நாளின் இலட்சிய புருடராகவும் வழி பட்டனா மாணுக்கர்கள். ஒரு புறம் ஆசிரியர் வேலை, மற்ற

புறம் சுதந்திர எழுச்சி, இவை யிரண்டும் செவ்வனே உரம் பெற்றன

கிளாந்தெழுந்த தேசபக்தியைக் கிள்ளி யெறிந்து விட்டு, அவ்விடத்தில் இராஜபக்தியை நடடுவைக்க, அன்றிருந்த அரசுப் பிரதிரிதி தீவிர முயற்சி செய்து வந்ததா அதில் ஒன்று தான் வேலஸ் இளவரசரின் (காதலை விருப்பி மணிமுடி துறந்த விண்டஸா கோமகன) இந்திய விஜயம் 1921 நவம்பர் 17-ம் நாள் பம்பாயத் துறை முகத்தில் இளவரசர் வந்திறங்கும் தினம் இளவரசர் வரவேற்பைச் சிறப்பிக்க, சிறையிருக்கும் தேசபக்தப் போன்ற தலைவர்களிடம் சமரசம் செய்து கொள்ளும் முயற்சியில் அதிகாரவாககம் ஈடுபட்டது. ஆனால், காந்தியியோ 'அலி சகோதரர்களை விடுதலை செய்ய வேண்டும், மாகாண சுயாட்சிக்கு வாககளிக்க வேண்டும்; இன்றேல சமரசத்துக்கு இடமில்லை' யெனக் கூறிவிட்டார் ஆகவே, இளவரசர் வரவேற்பில், இந்தியா யாரும் கலந்து கொள்ளலாகாதெனக் காங்கிரஸ் கட்டளையிட்டது. பொது ஜனங்களும் கட்டளையை ஏற்றுக்கொண்டனர், வரவேற்பைப் பகிஷ்கரிக்க ஹாததால் நடத்தினர்.

இராணுவப் பயிற்சி பெற்ற பேராசிரியர் போஸ், காங்கிரஸ் தொண்டர் படையின தளகர்த்தராக நியமனம் பெற்றார் வங்கம் முழுதும் தளகாததா போஸின் வீர காக்ஜனை செவிடுபட்டது. கேட்டோரெல்லாம் போருக்குக் கச்சை கட்டினா கரை புரண்டோடும் உணர்ச்சிப் பெரு வெள்ளத்தை அடக்குமுறை என்ற அணையால் தடுத்து நிறுத்த முனைந்தது அரசாங்கம். ஆங்கில அதிகார பீடத்தில் அமர்ந்து அடிமை விலங்குடன் ஆணை செலுத்தி

ஏகாதிபத்தியத்தை அலங்கரிக்க வேண்டிய சுபாஷ், அந்த ஏகாதிபத்தியத்தையே வேருக்கும் இடமில்லாமல் வெட்டி வீழ்த்தும் பணியில் முற்பட்டிருப்பதைக் கண்ட பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம், ஏமாற்றமும் திகிலும் அடைந்தது. விட்டு வைத்தால் காரியம் கெட்டு விடுமெனக் கருதிய வங்கக் கவானா லாடு ரோனால்டுஷே, சுபாஷைக் கைது செய்யக் கட்டளையிட்டார். ஆறு மாதக் கடுங்காவல்தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. இதுதான், தேச ஊழியத்தின் சிறப்பால் முதன் முதலாக சுபாஷுக்குக் கிடைத்த முதற் பரிசு அடைப்பட்டு அல்லலுற்றும் அவரது வீர வாழ்க்கை நாள்தோறும் பண்பட்டு சிறப்படையத் தொடங்கிற்று.

தண்டனை முடிந்தது சிறைக் கதவுகளினின்றும் சுபாஷ் வெளியே வந்தார். திடுக்கிடும் செய்தி யொன்று காணத்தலைத்தது. “வடக்கு வங்காளத்திலே வெள்ளப்பெருக்கு; திடீரெனச் சினத்தெழுந்த இயற்கைத் தேவிக் கு எண்ணற்ற உயிர்கள் பலியாயின, புதைந்து போன பொருள்களுக்குக் கணக்கில்லை, எஞ்சிய மக்கள் மனையிழுந்து-உணவின்றி - உடையின்றித் தவித்தனர் பஞ்சப் பேய் பவனி வந்து படுத்திய பாடு வருணனைக் கடங்காது; அத்தனைத் துயாகள்” எனபது தான் அந்தச் செய்தி. மக்களுக்கு நேரந்த இத் துன்பங்களுக்கு நிவாரணம் தேட காங்கிரஸ் மகாசபை கங்கணம் கட்டிற்று. வங்கக் கமிட்டியின் நிவாரணப் பொறுப்பு நம் சுபாஷ் சந்திர சிதம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. சுபாஷும் பொறுப்பேற்று, அல்லும் பகலும் ஊண் உறக்கமின்றி அலைந்து திரிந்து பட்டபாடு கொஞ்சநஞ்சுமல்ல. பஞ்சப் பேயை வெற்றிகரமாகப் பறந்தோடச் செய்தார் சுபாஷ். இப் புனித

சேவையால் உயிர்த்தெழுந்தனா வங்க மக்கள். கரை கடந்த அனபும மதிப்பும் சுபாஷை அலங்கரித்தன. அன்று கவானராக இருந்த லாடு ஸ்டீடன கூட நம் போலின் திறமையை வியந்து பாராட்டினார். மக்களின் அனபு உள்ளத்தால் ஆக்கப்பெற்ற “பாபு” எனும் மனமாலே, சுபாஷ் சந்திரரை அழகு செய்தது.

எ. சித்தரஞ்சனம்—சுபாஷ்சந்திரனும்

அரசாங்கத்தின் அடக்குமுறை ஆணவத்தை அலட்சியம் செய்து, காட்டுத் தீபோல பரவிறு காந்தியடிகள் கொளுத்திய ஒத்துழையாமைத் தீ ஐக்கிய மாகாணத்திலிருந்து செளரிசாராவிலும் கொழுந்து விட்டது அதனால் அங்கு நடந்த கலகமும் உயிாச சேதமும் நினைத்தால் நெஞ்சைப் பிளக்கும் காந்தியடிகளின் கண்கள் கலங்கின. ஒத்துழையாமைப் போரை நிறுத்தி விடுவதே நல்லதென ஆதம் சுகதி அவருக்கு உத்தர விட்டது அதற்கு கான் கிரஸும் சமமதம் அளித்தது. போரும் நிறுத்தப்பட்டது.

சந்தர்ப்பத்தை எதிர்பார்த்திருந்த வைசிராய லாடு ரீடிங் 1922 மார்ச் 10-ம்தேதி காந்திஜியைக் கைது செய்ய உத்தரவிட்டார். இராஜததுவேஷ வழக்குத் தொடரப் பெற்று ஆறு வருடத் தண்டனைக்குக் காந்திஜி ஆளானார். அதனால் ஒத்துழையாமை உணர்ச்சி தளர்ச்சி யடைவது போல தோற்ற மளித்தது தேசபந்து சித்தரஞ்சனதாஸ் மனதிலே ஓர் யோசனை தோன்றிற்று. அடக்குமுறைச் சட்டங்களுக்கு முடிக்கடடை போட்டால்தான் சுதந்திரப் பயிரைச் சிறக்க வளக்க முடியுமெனக் கருதினார். “சட்ட சபைக்குள்ளே நுழைந்து சுதந்திரப் போர் நடத்

தினா நல்ல பலன கிடைக்கலாம்” என்ற தேசபநதுவின் கருத்துக்கு பண்டித மோதிலால்நேரு-விததலபாயபட்டேல்-ஸ்ரீனிவாச அய்யங்கார் - பாபு சுபாஷ் சந்திரர் ஆகியோர் ஆதரவு தந்தனர் நாடு முற்றிலும் சட்டசபைப் பிரவேசப் பிரச்சாரம் ஆரம்பமாயிற்று.

1922 டிசம்பரில் கயா காங்கிரஸ் தேசபநதுதாஸ் தலைவா அதில் சட்டசபைப் பிரவேசத் தீர்மானம் பலத்த எதிர்ப்பு காரணமாகத் தோல்வி யடைந்தது. ஆனால் 1923 செப்டம்பர் 23-ம் நாள் மௌலானா அபுல்கலாம் ஆஸாத தலைமையில் டில்லியில் நடைபெற்ற விசேடக் காங்கிரஸ், தீர்மானத்துக்கு ஆதரவு தந்தது. காந்தியியும் மாறுதல் விருமபாத தலைவர்களுமே தேசபநதுவின் நோக்கத்துக்குச் சந்தர்ப்ப மளித்தனர். அதிலிருந்து “சுய ராஜ்யக் கூட்சி” பிறந்தது. தேசபநது தலைவராகவும், பண்டித மோதிலால் காரியதரிசியாகவும், பாபு சுபாஷ் விளம்பர அதிகாரியாகவும் கட்டுற்ற முனைந்தனர்.

எட்டுத் திக்கும் முரசு கொட்டி, மக்களைத் தட்டி யெழுப்ப “பாவாடு” எனலும் பத்திரிகையைச் சிருஷ்டித்தனர். அதன் தலைமை ஆசிரியர் பாபு சுபாஷ். கேட்கவா வேண்டும்? ஆணித்தரமான பாபுவின் பேனா, கட்டுரைகள் வரைந்தது “பாவாடு” நாடெங்கும் பறந்து சென்று பறை சாற்றிற்று உள்ளத் தெழுந்த சுதந்திரக் கனல் பாபுவின் வாயவழியே குமுறி யெழுந்தது தோதல் முழக்கம் சந்த பொந்துகளெல்லாம் எதிரொலித்தது. மக்கள் சுயராஜ்யக் கட்சியின் வசமாயினா கலகத்தா நகர சபை (காரப்பரேஷன்) சுயராஜ்யக் கட்சியினரால் கைப் பற்றப்பட்டது தேசபநது தாஸ்—தலைவா (மேயர்), பாபு

சபாஷ் நிரவாக அதிகாரி (கமிஷனா). சுயராஜ்யக கட்சி யினரின் ஊழியம் நகர மக்களின் மனதைக் கவராதது. தேர்பநதுவுக்கும் பாபுவாக்கும் செலவாகக் கு உச்சநிலை யடைந்த தொடங்கிறது

சட்டசபைக் குறிச்சிகளும் இவர்களை வரவேற்று உப சரித்தன. இரட்டையாட்சி முறையைத் தகாத தெறிய மக்களும் பேராதரவு கொடுத்தனா கைதாக்கும் பொம் மைகளை வைத்துக் கொண்டு, ஆனந்தக் கூத்தாழிக் குமமாண்ட போட்ட சாககார திகிலடைந்தது. தான் தோன்றிச் சட்டங்களுக் கெல்லாம் முட்டுக் கட்டை; அதிகார ஆணவத்துக் கெல்லாம் ஆபு அரங்கிலே நடந்த நிகழ்ச்சிகளெல்லாம் அம்பலத்துக்கு வந்தன. திருமபும திசையெல்லாம் சுயராஜ்யக் கட்சியின் எதிர்ப்பு, இவைகளை எந்த அன்னிய அரசாங்கத்துக்குத் தான் பொறுத்துக் கொண்டிருக்க முடியும்? வங்கக் கவானா மூளையிலிருந்து லா சட்டம் உதப்பாபிறறு நீதி ஸ்தலத்தில் விசாரணை நடத்தும் வழக்கம் சுயராஜ்யக் கட்சியால் பலனிலலாது போகவே, விசாரணையிலலாமலே சிறையில் போடுவது எனபதே அச் சட்டம் அததுடன் 1924 அக்டோபர் 24-ம் தேதி நடு ரிசியில் வைசிராய் விடுத்த (வங்கச் சட்டம்) அவசரச் சட்டமும் சோத்துக் கையாளப் பட்டது. 1924 அக்டோபர் 25-ம் தேதி அதிகாலையில் பெரும் பானமைக் காங்கிரஸ் தலைவர்களும் சுயராஜ்யக் கட்சியினர் சிலரும் கைதியாயினா நகர சபையிலும் சட்ட சபையிலும் சுயராஜ்யக் கட்சியினர் நுழைந்து ஆறு மாதங்கள் கூட செல்லவில்லை, சபாஷ் பாபுவும் அந்தச் சட்டங்களுக்கு இலக்கானா.

தோளொடு தோள் நின்ற துணைவா சுபாஷ கைதி யான செயதி தேசபநதுவின காதுககு எட்டிற்றது. தேசபநது தலைமையில் கலகத்தா நகரசபைக் கூட்டம். அதில் “தாய நாட்டின மீது அனபு கொள்வதும், ஆதர வற்றவா மீது இரக்கம் காட்டுவதும், அன்னியா பூட்டிய அடிமை விலங்கை உடைக்க விருமபுவதும், பொயமைக் குச் சாவுமணி அடித்து உண்மையுரைப்பதும், விடுதலை விருமபி வீரம் காட்டுவதும் குற்றமானால், நகர சபைக் கமிஷனா போஸ் மட்டுமல்ல - மேயரான நானும் குற்ற வாளியேதான்” என்று முழக்கினா

பேச்சிலே - எழுத்திலே - நடத்தையிலே புரட்சித் தீயால் சுட்டெரிக்கும் ஆற்றல் கொண்ட பாபுவை அகடோபா 25-ம் தேதி அதிகாலையில் படுக்கையிலிருந்து எழுப்பிக் கைதி செய்த கலகத்தா போலீஸ் கமிஷனா அவரது மோட்டாரிலேயே ஏற்றி அலிபபூர் சிறைக்குக் கொண்டு சென்றா. சாககாரின் விசேஷ உத்தரவு மீது காரப்பரேஷன் வேலைகளைச் சிறையிலிருந்த படியே கவனித்து வந்தா சில மாதங்கள் அலிபபூர் சிறையிலும் ‘பொகாமபூர் சிறையிலுமாகச் சென்றன’ என்ன நினைத் ததோ அரசாங்கம்? ‘சிறைச் சுவர்களுக்கும் சுதந்திர கனலை சுபாஷ மூட்டிவிடுவாரோ’ என்று பயந்துதா னிருக்க வேண்டும இந்தியாவை விட்டு வெளியேற்றி விடுவதெனத் தீர்மானித்தது. பாரத அன்னையின் தவப் புதல்வா பலரது சிறை வாழ்க்கைக்கு இடமளித்ததுக் கீததி பெற்ற மாந்தலே சிறைக் கதவுகள் சுபாஷ பாபு வையும் வரவேற்றன. இங்குதான், மகாராஷ்டிரத்தின் மாபெருந் தலைவா-இந்தியாவின் இணையற்ற அருட்சோதி-

பாலகங்காதர திலகா, தாய நாட்டுக்குப் பணி செய்த குற்றத்துக்காக முன்பு தவங் கிடந்தாள். இச் சிறை அவருக்கு இடமளித்த திராவிட்டால், திலகரின “கீதா ரக சியம்” எனனும் ஒப்புயாவற்ற ஆராய்ச்சி நூல் நமக்கு எப்படிக்க கிடைத்திருக்க முடியும்? உலகத்து அறிஞ ரெல்லாம் உவந்தது போற்றும் இந் நூலை திலகா பெரு மான ஆக்கித்தருவதற்கு இடமளித்த மாந்தலே சிறைக் கோட்டத்தை யாரால் மறக்க முடியும்? அதே சிறைச் சாலை சுபாஷ் சந்திரருக்கும் இடமளித்த தென்றால், அதனை உலகம் உள்ளளவும் இந்தியர்களால் மறக்க முடியாதல்லவா !

மறக்கமுடியாத அந்த மாந்தலே சிறைக்கோட்டம் கிளைவுக்கு வரும் போதெல்லாம், மனக்கலக்கமும் பின் தொடரத்தான் செய்கிறது. திலகரது பொன் மேனியை வாட்டி வதைத்த அதன் பிறவிக்குணத்திக்கு மட்டை வைத்துக்கட்ட மருத்துவனுக்கு எங்கே போவது? பாபு விடமும் அது சேட்டை செய்யத் தொடங்கிற்று நாற்பது இரத்ததல் தசையைத் தின்றவிட்டது - அச் சிறைச் சாலை கவனமற்ற-காரசார மில்லாத-அரைகுறைப் பக்குவம் கொண்டதும் கல்லும் மணலும் கலந்ததுமான உணவு, பாபுவின் குடலுக்குத் தொந்தரவு தந்தது இரத்தம் வெந்து நஞ்சாகியது, எலும்பு உருகிற்று, உடல் தளர்த்தது காலனும் அஞ்சுகின்ற காசநோய் பற்றிக்கொண்டது. பழிவாங்கும் சுழிபடைத்த அரசாங்கம் விழியைக் குருடாக்கிக்கொண்டது. நோயால் நொந்து நைந்தாள் சுபாஷ். துணைக்கு இந்தியாவிலிருந்து தன்னுடனே அனுப்பப்பட்ட ஏழு கைதிகளும் தங்களாலான உதவியை

யைச் செயது வந்தனா. இவாகளைப்பாராவையிட, அடிக கடி விசித்திர மனிதா பலா வருவதுண்டு. அப்படி வந்தவா களுக்குள் ஒருவா பாட்டாஸன எனபா இங்கிலாந்தி லுள்ள சிறை கமிஷ்னரான இவா தனது விசித்திர வாழத்தைக் கூறினா. “இந்தியாவிலுள்ள மிக மிக ஆபத் தான எட்டுப் போவழிகள் இவாகள்” எனபதுதான அவரது வாழ்த்து.

இந்நேரத்தில், இந்தியாவிலிருந்து ஓர் பேரதிாசசி தரும் செய்தி 1925 ஜூன் 16-ம் நாள் தனது அரசியல் பேராரியா ‘தேசபந்து டாஜிலிங்கில் உலகு நீததா’ என்ற செய்தி பாடிவுக்கு எட்டியதும், ஆயிரந்தேள் கொட்டி யது போலாயிற்று. உடல் நோயுடன் மனக்கவலையும் பினனிக்கொண்டது. 1927-ம் ஆண்டு பிறந்ததும் பாயும் படுக்கையுமாறா. பேசவும் நடக்கவும் சக்தி யிழந்தா உடல் நிலை மோசமாகவே, ஓர் வைத்திய போாடினல் பரிசோதிக்கப்படுவதற்காக இரங்குனுக்கு மாற்றப்பட டாா சுபாஷ் பரிசோதனை செய்த வைத்திய போாடா, ‘சுபாஷை சிறையில் வைத்திருக்கக் கூடாதெனச்’ சிபாாசு செயதனா. அச சிபாாசுக்கேற்ப, சாககாா உததரவு கிடைப்பதுவரை இனஸீன் சிறையில் வைத்தனா. பின னா நிபந்தனையின் மீது விடுதலை செய்வதாகக் கூறினா. அதனை சுபாஷ் மறுக்கவே, ஐக்கிய மாகாணத்திலுள்ள அல்மோரா சிறைக்கு மாற்றியிருப்பதாக ஓர் உததரவு கிடைத்தது

மே மாதம் ஒரு நாட் காலையில் இரங்குனை விட்டுக் கலகத்தா புறப்படவிருந்த கப்பலுக்கு சுபாஷ் கொண்டு போகப்பட்டாா. நான்காவது நாள்—கப்பல் கலகத்தாலை

அணுகவில்லை, மற்றோர் வைத்திய போர்டாரின் பரிசோதனைக்காளானா பின்னர் 1927 மே 17-ம் தேதி, கவானா ஸா. ஸ்டான்லி ஜாக்ஸன் உத்தரவினை பேரில் விடுதலை யானா.

அ. மத்தியிலே நிகழ்ந்தவை

மாநதலேச சிறையில் பாபு அல்லறப்படுகிறா, இந்தியாவிலே 1926-ம் ஆண்டு பிறப்பகுதியில் சட்டசபைகள் கலைக்கப்பட்டு நவம்பரில் புதுத்தோதல வங்கச்சட்ட சபைக்கு மக்களால் பாபு தோந்தெடுக்கப்படுகிறா காங்கிரஸ் பிரதிநிதியாக. மக்கள் மனதில் கோயில் கொண்டிருக்கும் சபாஷ் பாபுவின் தேசாபிமானச் சோதியை, அடக்குமுறைச் சட்டங்களும் காவல் கட்டுப்பாடும் இருமடிக் கம்பிகளும் அணைத்துவிட இயலவில்லை. பாபாவில் சிறை வைத்திருந்தும், வங்கச்சட்டசபை அங்கத்தினராகத் தோந்தெடுத்த மக்களின் வாக்ருரிமை பலத்துக்கு, மரியாதை செய்ய சாக்காருக்கு மனம் வரவில்லை சட்டசபை ஆசனத்தில் அமராமற் செய்ய தண்டனைக் காலம் மலைபோல நின்றது. மக்களின் ஏகோபித்த வேண்டுகோள்களெல்லாம் குப்பைத் தொட்டியில் எறியப்பட்டன.

வரவர மோசமாகிக்கொண்டிருக்கும் சபாஷ் பாபுவின் உடல் நிலைச் செய்தி இந்தியாவுக்கு எட்டிற்று. மக்கள் பரபரப்படைந்தனர் என்கு பாரததாலும் பிராத்தனைக்கூட்டங்கள், விடுதலை செய்யவேண்டுமென்ற தீர்மானங்கள் சட்ட சபையிலும் பெருங்கிளாசசி நடந்தது. வேறுவழியின்றி சாக்காரும் கண்துடைப்பு வேலையில் ஈடுபட்டனர். கலகத்தாவில் வைத்திய நிபுணராக விளங்

கிய (பாபுவின் சகோதரர்) சுநிலசந்திரபோஸ், பாமா வைத்தியக கானல் கெலஸால் ஆகிய இருவரையும் இனஸீனுக்கு அனுப்பிவைத்தனர் அதிகாரிகள். அவ்விருவரும் அங்கு சென்றுப் பரிசோதனை செய்தனர். பாபுவின் உடல் நிலை அபாயகரமாக இருக்கிற தென்றும், காலங்கடத்தாது ஆரோக்கியமான ஓரிடத்துக்குக் கொண்டு சென்று சாவ ஜாகரதையுடன் சிக்கச்சை செய்யவேண்டும்தவசியமென்றும் அவர்கள் அறிக்கையும் விடுத்தனர்

இந்த அறிக்கைக்கு மதிப்புத்தர அரசாங்கத்தின் கல் நெஞ்சம் இணங்கவில்லை. டாக்டர்களின் அறிக்கைப்படி, அவ்வளவு மோசமான நிலைமை எதுவும் ஏற்படவில்லையென்றும், வங்க அவசரசட்டத்தின் ஆயுட்காலம் முடிவடைகிற 1930 ஜனவரி 30-ம் தேதிவரை இந்தியாவில் காலவைக்க அனுமதிதரமுடியாதென்றும், வேண்டுமானால் நிபந்தனையுடன் வெளிநாடுகளில் சிக்கச்சைபெற்று அனுமதிக்கலாமென்றும், அதிகாரிகள் ஓர் உத்தரவு பிறப்பித்தனர் 'அப்படியானால் ஸ்விட்ஸர் லாந்துக்கு அனுப்புவது நலம், என உளநாட்டு மந்திரி மோபாலி உபதேசித்தார். பார்த்தார் பாபு, இந்த உத்தரவுக்கு இணங்க மனமொப்பவில்லை சுயமரியாதையை விற்றாசுக்கம் பெறுவதைவிட, சிறையிலே செத்துமடிவதே சிறப்பு எனக்கருதினார் அந்நேரம், தான் கொண்ட மனப்பான்மையை ஓர் கடிதமாக வரைந்து மூத்த சகோதரர் பாபு சந்திரநந்திர போஸுக்கு அனுப்பிவைத்தார். அஞ்சல் நெஞ்சமும் சுதந்திர ஆவேச உணர்ச்சியும் கடமையை விளக்கும் மாண்பும் மிளிர்ந் அக் கடிதத்தின் சாரத்தை பேணும் நாம் தெரிந்துகொள்வது அவசியமன்றோ!

-அனுபுள சோதர!

தங்கனையும் அருமைப் பெற்றோர்களையும், மற்றுமுள்ள சோதரர்கள்-நண்பர்கள் அனைவரையும் திரும்பக் காண்பேனென்பது சந்தேகநதான். என பரிதாப நிலைக்குக் கவலைப் படுவீர்களென்று நினைக்கிறேன் என கடமையை நிறைவேற்ற முன் இவ்வளவு இளமையில் ஆண்டவன் எனனை அழைத்துக் கொள்ளமாட்டான் சிறிய சகோதரர் எனனைக் கலக்காமலே அறிக்கையும் சிபாரசும் கொடுத்தது விட்டார். நான் நோயாளியாகவும் அவர் வைத்தியராகவும் கருதுவதானால், ஒருவேளை அவர் தனது கடமையைச் செய்தவராகலாம் அரசியல் துறையில் எவ்வித நலனையும் அவர் எனக்குச் செய்து விடவில்லை. உள் நாட்டு மந்திரி, அபாயம் எதுவுமில்லை எனக் கூறுகிறார் எந்த வைத்தியராலும் குணப்படுத்த முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டால்தான் அபாயமென சர்க்கார் கருதுவா போல தெரிகிறது

கனம் மோபாலியின் நிபந்தனை வேதனை தருகிறது. சிறையிலேயே உயிர் விட வேண்டும், அல்லது கால வரையறையின்றி அயல் நாட்டிலே சிகிச்சை பெற வேண்டுமென்பது தான் அவர் நிபந்தனை. வேறு வழியே கிடையாதா? அதைச் செய்ய அவர்களுக்கு விருப்பமில்லை. வங்க அவசரச்சட்டம் 1930 ஜனவரியோடு மாண்டு மண்ணாகுமென்பது என்ன நிச்சயம்? நான் அரசியல் கேட்கிறேன். அந்தக் கேடித் தனத்தை என்னால் எப்படி விட்டொழிக்கமுடியும்? ஸவிட்சாலாநதுக்குச் சென்றாலும், அங்கே நேரும் தொந்தரவுகளிலிருந்து என்னைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பை இந்த சர்க்கார்

ஏற்றுக் கொள்ளுமா? அங்கேயும் பிறநாட்டு வேவுகாரர் பலரை இந்த சாககார நியமித்திருக்கிறதே! அவர்கள் என்னைப் பற்றி சாககார் உள்ளத்திலே பயங்கரச சித்திரம் ஏதேனும் தீட்டி விட்டால் நிலைமை என்னவாகும்? தலைவா லாலா லஜபதிராய சரித்திரம் நினைவுக்கு வருகிறது; சில பாரலிமெனட் நண்பர்களும் மாஜி மந்திரிகளும் சிபராசு செய்யா விட்டால் அவர் இந்திய மண்ணை மிதித்திருப்பாரா?

எத்தனைதான் ஒதுங்கி யிருந்தாலும், வேவுகாரர்கள் தவறாகத் தான் கருதுவார்கள் 1929-ம் ஆண்டு முன்பே, என்னை ஓர் பொதுவுடைமைப் பூச்சாண்டியாகக் கூட சித்தரித்து விடுவார்கள் பொதுவுடைமை என்ற பேச்சைக் கேட்டவுடனேயே கதி கலங்கும் இந்த சாககாரின் முன்னிலையில் என கதி என்னவாகும்? நினைத்துப் பார்த்தால், ஏன் என்னை நாடு கடத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்ற கேள்வி எழுகிறது பொதுவுடைமை ஏஜண்டாக வேண்டுமென்ற எண்ணம் என மனதில் உதித்திருந்தால், ஓர் சிறந்த பொதுவுடைமைக் காரனாகி பல வருடங்களாகி யிருக்கும், அதற்கு வேண்டிய எல்லா வசதிகளும் ஒரு சமயம் நோந்ததுண்டு அந்த வசதிகளை ஏற்றுக் கொண்டிருந்தால், நெருப்பைக் கக்கும் பேச்சுகளும், கோடையிடி போன்ற சொற்பொருட்களும் செய்து, பாரிஸ் முதல் லெனின் கிரேட் வரை ஆர்ப்பரிக்கும் கூட்டத்ததுடன் நானும் ஒருவனாகியிருப்பேன்

தாய் நாட்டிலோ - பக்கத்திலுள்ள சகோதர நாடுகளிலோ நான் அடி வைக்கக் கூடாதென அரசாங்கம் சொல்லுகிறது இவ்வாரத்தை என சித்தக் கடலைக் கலக்குகிறது. எவ்வாறு அதனை வருணிப்பேன்! பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியமே எனனால்

அழிநதுவிடுமா? அவ்வளவு பயங்கரப் பிறவியா நான்? ஒன்றும் விளங்கவில்லை. என அரசியல கொள்கை எரிமலைபோன்ற அபாய முடையதன்று வங்கத்தககு வெளியே எனது ஊழியம் இடம்பெற வில்லை இநத நிலைமையில் பாமாவும் இலங்கையும் என்னைக்கண்டு அஞ்சுவதேன? அவைகளுக்குள்ளே ஏதேனும் தொடர்பு இருக்கிறதா? இல்லையென்றால் இந் நிபந்தனைக்கு இடமில்லையே? இரண்டரை ஆண்டுகளாக உங்களைப் பிரிந்து நரக வேதனை அனுபவிக்கும் நான், இன்னும் மூன்று ஆண்டுகளை நாடு கடத்துவதன் மூலம் செலவிடுவ தென்றால், எப்படிச் சகிக்க முடியும்? இநதத் தாம் கைங்கரியப் பட்டததை சாகக்காரே குடடிககொள்ளட்டும். புகழின் வழி சமாதியில் தானே முடியும்?

கவலை வேண்டாம், அருமைப் பெற்றோர்க்கு ஆதரவளியுங்கள். நாம், தனித் தனியாகவும் ஒன்று சேர்ந்தும் துன்பத்தை ஏறக்க கடமைப் பட்டுள்ளோம். ஏனெனில், சுதந்திரம் தேசத்தின் உயிரி நிலையல்லவா? விலை மதிகக் முடியாத அநதச் சுதந்திரத்தை நம் உயிரைக் கொடுத்தேனும் அடைநதே யாகவேண்டும். அதற்காகத்தான் என்னளவில் கடுந்தவம் செய்து வருகிறேன் நம் எண்ணம் சிரஞ்சீவியானது தேசம் என்றைக்கும் நம்மை மறக்காது இதுதான் இரவும் பகலும் நான் காண்கின்ற கனவு.

—சுபாஷ் சந்திரன்.

இது தான் தம்பி, தமயனுக்கு விடுத்த கடிதம்.

சுபாஷ் பிழைப்பது சந்தேகம் என்பது தெரிந்ததும், சட்டத்தைப் பிடித்துத் தொங்கிக்கொண்டிருந்த அரசாங்கம் சிறிது அசைந்தது. சட்டத்தைக் கழுதையாய் வைத்திருக்கும் பிரிட்டிஷ் சாகக்கார, ஒரு விஷயத்தில்

மட்டும் எச்சரிக்கையாக இருந்து வருகிறது. எந்தக் கைதியையும் சிறைச்சாலையில் இறப்பதற்கு விடுவதில்லை, மரணத்தறுவாயில் ஏதேனும் வைத்தியசாலைக்கு அனுப்பி, அங்கேயே வேலை முடிந்ததாகப் பதிவு செய்வது வழக்கம். இந்நககட்டம் சுபாஷுக்கும் வந்தது.

1927 மே 16-ம் நாள் கல்கத்தா அவுட்ராம கட்டிடத்திலே பெருங்கூட்டம். நண்பகலிலே இமைகொட்டாமல் கட்டை நோக்கி நிற்கின்றனா மக்கள். துறைமுகத்துக்கு வராமல் நடு ஆற்றில் வந்து நின்றது அரோண்டாக கப்பல் வங்கக் கவானின் சொந்த வைத்தியர் மேஜா கிங்ஸ்டன் நீராவிப்படகிலேறி அரோண்டாவுக்குச் சென்றா. அவருடன் டாக்டர் பி. ஸி ராய், லெபடினன்ட் கான்ல சாண்டிஸ், ஸர் நீலரத்ன சாககாரா, சரத்பாபு ஆகிய நாலவரும் அனுமதி பெற்றுச் சென்றனர் உருவம் தெரியாத நிலைமையில் நைந்து எலும்புக்கூடாகி யிருக்கும் பாபு சுபாஷ் சந்திரரின் உடலை மீண்டும் பரிசோதனை செய்தனர். மாலை நான்கு மணிகெல்லாம் மேஜா கிங்ஸ்டன் தவிர மற்றவர்கள் திரும்பி விட்டனர். பாபுவுடன் மேஜா மட்டும் அன்றிரவு முழுதும் கழித்தார்.

மறுநாட் பொழுதும் விடியத்தொடங்கிறது. உடல் நிலை அபாயமும் மக்களின் ஆத்திரமும் ஒன்று சேர்ந்து கொண்டதால், நிபந்தனையற்ற விடுதலை உத்தரவும் பிறந்தது. சுபாஷ் விருப்பம்போல எந்த இடத்திலும் சிகிச்சை பெற்றுக்கொள்வதில் எவ்விதத் தடையுமில்லையென அறிவிக்கப்பட்டது. சகோதர சரத்பாபு விரைந்து வந்து பத்திரமாகத் தம்பியை வீட்டுக்குக் கொண்டுவந்து சோதனார். படுக்கையருகே வாழ்த்துக கடிதங்களும்

தந்திகளும் குவிர்தன. “வீடு வந்தது சேர்ந்தேன். கடமை யாற்ற உடல இடம் தரவில்லை துருமபென நொறுங்கி யிருக்கும் உடலைச் சிறிது உறுதி செய்ய அவகாசம் தருக. உடல தேறியதும் ஊழியம் புரிய வந்தது விடுகிறேன். அன்புக்கு நன்றி” என்று அனைவருக்கும் பதில செய்தி விடுததார உடல தேறியது, வாய மொழியை நிறை வேற்ற முனைந்தாரா

க. தலைவர்கள் பிற்பாக்காளர்களா ?

1928 டிசம்பர் 24-ம் நாள் கலகத்தாலிலே கண்கொள் ளாக காட்சி அங்கு நடைபெறும் 43-வது காங் கிரஸ் மகாசபைக்கு நாளை பக்கங்களி லிருந்தும் எண்ணற்ற மக்கள் திரண்டிருந்தனா வீதியெல்லாம் ஒரே மனித சமுத்திரம். மனனாதி மன்னரும் மனம்புழுங்க பண்டித மோதிலால் நேரு தலைமை வகிக்கிறாரென்றால் கூட்டத் துக்குக் கேட்பானேன் ?

பதினாறு குதிரைகள் பூட்டிய இரத்ததில் தலைவர் ஊர்வலம். இரத்ததின முன்னே குதிரைப் படை— காலாட்படை—சைக்கிள் படை—மாதாபடை ஆக நால வகைப் படைகள் அணிவகுத்துச் சென்றன அவைகளின் முன்னணியில் ஆறடி உயரமுள்ள இணையிலலா இளஞ் சிவகம் ஒன்று, இராணுவ உடையணிந்து, அடங்காங் குதிரையை அடக்கி பொருக்கி, அதன் மீதமாகது, படை களைக் கொண்டு செலுத்திற்று. கண்டோ ரெல்லாம் அந்தத் தளகாததாமீதே கவனம் செலுத்தினா பிற நாட்டுப் படைத் தளகாததாகா, இந்தத் தளகாததர் குரலைக் கேட்டாலே சித்தந கலங்கி யிருப்பா ரெப்போலி யன்கூட நேரில் கண்டால் நெஞ்சம் பதறியிருப்பான—

அவ்வளவு கம்பீரத் தோற்றம், அதுபோலவே ஆணையிடும் பாணியும்.

அகன்ற நெற்றி—அடாந்த புருவம்—கூரிய கண்களின் நேரிய பாவை—செக்கச் சிவந்த கன்னம்—ஆண்மைவழியும் உடற்கட்டு—சிங்கமும் அஞ்சும் காஜனை—மூவாணக் கொடிதாங்கிய கை—இவை அந்தச் சேனாதிபதியின் சிறப்புகள் நாலவகைப் படைகளையும் அணிவகுத்து நிறுத்தி, மகாசபை வாசலிலே தலைவரை வரவேற்ற காட்சி மனதைவிட்டு அகலாததொன்றே யாகும். கண்டவரெல்லோரும் கனவுலகிலே சிந்தனை செலுத்தினா; கண்கள் மட்டும் தளபதி மீது நிலைதனவென்றால் மிகையன்று. அன்றைக்கே, “சுதந்திர இந்தியச் சேனையின் தலைமைப் பீடம் இவருக்கே தான்” என்று முத்திரையிட்டனா மக்கள். அந்த உருவம்தான் பாபு சுபாஷ்.

அந்த மகாசபையிலே அகிம்ஸாமூர்த்தி மகாத்மா “குடியேற்ற நாட்டந்தஸ்து” திட்டத்தைப் பிரேரித்தாரா தலைமை தாங்கும் பண்டித மோதிலால் நேரு தயாரித்த அந்தத் திட்டம், சபையின் அங்கீகாரத்துக்கு விடப்பட்டது. 1929 டிசம்பர் 31-ம் தேதிக்குள் சாககார் இதனை ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டால் உடனே ஒத்துழையாமை கையாளப்படுமென்றும், அதற்குடைய பூரண சுதந்திரக் கொள்கையும் அமுலில் இருக்குமென்றும் அத்தீர்மானம் கூறிற்று. இளைஞர்களின் மனம்பொறுக்கவில்லை. பரபரப்பு உண்டாயிற்று எழுந்தாரா சேனாதிபதி போஸ்;

‘செனையிலே நடைபெற்ற 29 வது காங்கிரஸ் சுயராஜ்யத் தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்க, இந்த 43-வது காங்கிரஸ் குடியேற்ற நாட்டந்தஸ்தை விரும்புகிற தென்னூல், நாம் மூன்றேகுகிச்

செல்லும் பாதையைத் தவற விடுகின்றவர்களாக
கின்றோம். பின்னோக்கிச் செல்லுவதைப் பொறுத
திருக்கமுடியாது கலப்பற்ற பரிபூரண சுதந்திரமே
நமக்கு வேண்டும் ”

என்று ஓர் திருத்தம் கொணர்ந்து இடிமுழங்
கம் செய்கரா தலைவரின புதலவா ஜவஹாலால் நேரு
ஆதரித்தாரா. காந்தியடிகளின் மிகுந்த செல்வாக்கு கார
ணத்தால் திருத்தம் தோல்வியுற்றது. ஆனால், இளைஞா
களின் உள்ளத்தை உள்ளவாறுணர்ந்த காந்தியடிகள்,
அடுத்த ஆண்டுக்குள் பலனளிக்க வில்லையானால்—பூரண
சுதந்திர இயக்கத்தைத் தானும் தழுவிக்கொள்வதாக
உறுதி தந்தார்.

இவ்வறுதி மொழி வெறும ஏமாற்று வித்தைதான்
என்று இளைஞர்கள் கருதினா பண்டித ஜவஹரும்
சுபாஷ் பாபுவும் ஒன்று சேர்ந்தனர். இவ்விருவரையும்
கூட்டுக காரியதரிசிகளாகக் கொண்ட “பூரண சுதந்திர
இயக்கம்” தோன்றிற்று. தேசபந்துவால் தொடங்கப்
பெற்றிருந்த “பாவாடு” பத்திரிகையும் பூரண சுதந்திர
இயக்கத்தைத் தீவிரமாகப் பரப்பக் கங்கணம் கட்டிற்று.
நாடுமுற்றிலும் கிளாசுசி ஆரம்பமாயிற்று.

சில தினங்கள் செல்லவே நாகபுரி இரயில்வே
கம்பெனியார் பற்றிய கட்டுரை யொன்று, சுபாஷை
ஆசிரியராகக் கொண்ட “பாவாடு” வெளியிட்டதற்காக,
மானநஷ்ட வழக்கொன்று நடைபெற்றது. 1929 ஏப்ரல்
24-ம் தேதி “பாவாடு” க்கு விரோதமான தீர்ப்பு வெளி
யாயிற்று ஒன்றரை லட்ச ரூபாய் நஷ்ட ஈடு கொடுக்க
வேண்டுமென அததீர்ப்புக் கூறிற்று. பாரததார பாபு,

“பாவாடை”த் தொடர்ந்து நடத்த இயலவில்லை. உடனே “புதிய பாவாடு” என்றொரு பத்திரிகையைத் தொடங்கினா. அதுவும் சாக்கார் உதவியுடன் தடுக்கப் பட்டது. மூன்றாமநாள “லிபாட்டி” என்று மறறொன்றை வெளிகொணாநதார மூன்று தினங்களில் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக மூன்று பத்திரிகைகளை வெளிக கொணாவ தென்றால், அடிமைநாட்டில் எவருக்கும் சக்தி கிடையாது. நினைத்துப் பாராததால்கூட கனவாகத்தான தோன்றும்.

இதற்கிடையில் தேசத்திலே பெரிய நெருக்கடி. அடக்குமுறைச் சுழலில் அகப்பட்டனா பல தலைவர்கள். மீரத சதிவழக்கும்—லாகூர் சதிவழக்கும் இளைஞர் பலரை சிறைக்கோட்டத்துக்குக் கொண்டுசென்று சிதைத்தன. அரசியல் கைதிகள் அளவிலாக கொடுமைக்கு ஆளாயினா. இந்த அடமீழியங்களைக் காண்பொறாத ஜதீந்திரநாத தாஸ் சிறையிலே உண்ணாவிரதம் மேற்கொண்டு உயிரை யும் நீத்தார. இந் நிகழ்ச்சிகளால் மக்கள் மனம் எரிமலை யெனக் குமுற்றிற்று, நடைமுறையிலும் நெருப்பைக் கக்கிற்று ஒருக்கால் சுபாஷ் பாபுவும் பயங்கர இயக்கங் களுடன் தொடர்பு கொண்டிருப்பாரோ என்ற சந்தேகம் அரசாங்கத்தைப் பிடித்துக் கொண்டது.

அரசாங்கத்தின் சந்தேகம் வலுத்துக்கொண்டே போயிற்று, “லிபாட்டி” தோன்றிப் இரண்டாம் மாதம், அஸ்ஸாமிலே வெள்ளப் பெருக்கு. 12,00,000 மக்கள் வெள்ளக் கொடுமைக்கு இலக்காயினா பஞ்சம் மிஞ்சிற்று. அத்துடன் கலகத்தாவில் ஆலை முதலாளிகளும் தொழிலாளிகளும் சச்சரவு, வேலைநிறுத்தமுகூட. இவைகளை யெல்லாம் பாராத்துக் கைகட்டிக் கொண்டிருக்க சுபாஷ்

விருமபாததால, நிவாததி தேடமுனைந்தார இரவு பகல் சமரசம் செய்வதிலும் நிவாரணம் தேடுவதிலும் ஈடுபட்டார். இவ்விரண்டு கடமைகளையும் வெற்றிகரமாகச் செய்துமுடித்ததுவிட்டு, சிறிது ஓயவுகொள்ள விருமபினார்.

அரசியலில் ஈடுபட்டோருக்கு ஓயவுக்கு இடமேது? 1929 ஆகஸ்ட் 11-ம் நாள் “அரசியல் கைதிகள் தினம்” கொண்டாட ஏற்பாடாயிற்று அரசாங்கத்துக்கு இச்செய்தி எட்டியதும், 11-ம் தேதிமுதல் ஒருவாரத்துக் கெல்லாம நகர எல்லைக்குள் எவ்விதக் கூட்டமும் நடத்தலாகாதென்ற தடையுத்தரவு பிறந்தது. இந்தத் தடையுத்தரவை சககுதூறுக முன்வந்தார பாபு “ஹஜாரிபாக” கிலே அரசியல் கைதிகள் தினம், சுபாஷ் தலைமையில் கொண்டாடப்பட்டது. அரசியல் கைதிகளை அரசாங்கம் நடத்தும் அலங்கோலத்தைக் கண்டித்துத் தீர்மானம் நிறைவேறியதும், பிரம்மாண்டமான ஊர்வலம் ஆரம்பமாயிற்று ‘ஏகாதிபத்தியம் வீழ்க!—புரட்சி வாழ்க!’ என்ற ஊர்வல கோஷங்கள் போலிஸாரின் கண்களை உறுத்தின தடியடி தாபாரில் குதித்தனா போலிஸார் சுபாஷ்மீது வெஞ்சினம் கொண்டு இராஜத துவேஷ வழக்கும கொடாந்தனா. வழக்கு நீடித்துக் கொண்டிருந்தது.

1929 டிசம்பர் மாதம் 29-ம் தேதி லாகூரிலே, சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்ற 44-வது காங்கிரஸ் மகாசபைக் கூட்டம். தந்தையிடமிருந்து தேசத் தலைமைப் பதவியைத் தனயன் வாங்கிய காட்சி இங்கு தான் சுபாஷ் பாபு வின உறுதுணைவா - பண்டித ஜவஹரலால் தலைமை தாங்கும் இந்த மகாசபையில், மனங்களிக் காத மக்கள்

யாரிருக்கமுடியும்? சொன்ன சொல் தவறாத மனனன காதியடிகள் “பரிபூரண சுதந்திர” த தீர்மானத்தைப் பிரேரித்ததா. பெருமித வாகுகளால் தீர்மானமும் நிறைவேற்றம். உவகை மிஞ்சியதால் உள்ளமபூரித்து வெற்றி முரசு கொட்டினா சுபாஷ்.

“சரித்திரத்திலே பொன் னெழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட்டிருக்கும் பழையபாஞ்சாலநிகழ்ச்சிகள் எவ் நினைவுக்கு வருகின்றன. செவ் ஆண்டில் எங்களால் கொண்டுவரப்பட்ட இத் தீர்மானம், மகாத்மாவும் பண்டித மோதிலால் நேருவும் எதிர்த்ததால் தோல்வியுற்றது ஆனால் அன்று எதிர்த்த அதே மகாத்மாவியால் இன்று கொண்டுவரப்பட்ட எங்கள் தீர்மானம், அதே பண்டிதமோதிலால் நேருவால் ஆமோதிக்கப்பட்டு இன்று நிறைவேற்றுவதைக் காண மகிழ்ச்சி யடைகின்றேன் இந் நிகழ்ச்சியைக் கவனிக் கும்போது, சென்ற ஆண்டில் நாங்கள் கொண்டிருந்த கருத்து முற்றிலும் சரிதான் எனபது உறுதியாகிறது அன்று தந்த உறுதிமொழியை, இன்று காந்தியி் நிறைவேற்றி விட்டா அதற்காக, காந்தியிக்கு எனது பணிவான வணக்கம்.”

இதுதான் பாபு சுபாஷின் முரசொலி

அத்துடன் நிறகவிலை, இன்னுமொருபடி முன னேற வேண்டுமென அவரது மனம் துள்ளி எழுந்தது.

“பரிபூரண சுதந்திரத் திட்டம் வெற்றிபெறச் செய்ய, போட்டி சாக்கரா அமைக்க வேண்டும, அதன்மூலம் கொடுங்கோலோச்சம் முடியரசுக்கு முற்றப்பள்ளி வைக்க வேண்டும”

என்றொரு திருத்தம் கொண்டுவந்ததா. பெரிதினும் பெரிது விருமபும பாபுஷின் உள்ளத்தைத் தொட்டளக

கும் சகதிவாயநத கார்திஜியோ, ‘சுபாஷ் கூறுவது சிறந்த யோசனைதான். ஆனால்—இந்நேரம், அதற்கு வேண்டிய ஜனசகதியும் சாதனங்களும் கிடைக்குமா? என்பதைக் கொஞ்சம் சிந்தித்தல் அவசியம்’’ என்று ஓர் புதினரப் போட்டார். எல்லோரும் ஆழ்ந்த சிந்தனையில் மூழ்கினர். திருத்தம் தோலவியுற்றது. தோலவியிற் கலங்காத சுபாஷ் மட்டும் மனசு சாந்தி பெறவில்லை தலைவாகளென்போ ரெல்லாம் பிற்போக குடையவாகளாகத்தான் இருப்பார்களென அவருக்குத் தோன்றிற்று.

ய சுதந்திர தினமும் உப்புப் போரும்

அன்று ஜவகர் தலைமையில் பூரண சுதந்திரத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டபோதே, அதன்மீது எழுப்பப் பட்ட சுதந்திர தினக்கொண்டாட்டமும் சோர்து கொண்டது 1930 ஜனவரி 30-ம் நாள் நாடெங்கும் முதன்முறையாகச் சுதந்திர தினம் கொண்டாடப்பட்டது. வங்கத்திலும் அத் தினத்தைச் சிறப்பாக்கக்கொண்டாட முயற்சிகள் நடைபெற்றன மூவாணக்கொடியை ஏற்றிவணங்கவும், ஊர்வலம்-பொதுக்கூட்டம் நடத்தவும் மக்கள் முன்வந்தனர். ஜனவரி 28-ம் தேதிக்கு இரண்டுதினங்கள் இருக்குமபோது, ஏற்கனவே நடந்துகொண்டிருந்த ‘அரசியல் கைதிகள் தின’ வழக்கிற்குத் தீர்ப்புக் கூறப்பட்டது. அதன் பலனாக சுபாஷ் பாபுவுக்கு ஒரு வருடக் காவல் தண்டனை விதிக்கப் பட்டது. மறுகி நின்றனர் மக்கள்.

“வேண்டுமென்றே பழைய வழக்கிற்கு இன்று தீர்ப்புக் கூறப்படுகிறது. எனனைப் பிரித்து விட்டால், இவ்விழா நடைபெறுதென அதிகாரிகள்

கனவுகாண்கின்றனா போலும். விழாவை வெற்றி
கரமாக நடத்துங்கள். சென்று வருகிறேன்”

என ஆறுதலளித்து விடை பெற்றுக் கொண்டா

அலிப்பூர் சிறையிலே சுபாஷ், குறிப்பிட்ட தேதி
யிலே நாட்டில் சுதந்திர தின விழா. “சுபாஷ்ச சிறை
வைத்து விட்டோம், சுதந்திர தின விழாவிலே அவரால்
கலந்து கொள்ள முடியாது” என்று ஆனந்தக் கூத்தாடிய
அதிகாரவாகத்தின் மகிழ்ச்சி யெல்லாம் பாழாகு மெனக்
கனவிலும் யாரும் கருதவில்லை. காற்றும் புக முடியாதபடி
கடும் காவலும் கெடுபிடியும் கொண்டிருக்கும் சிறைச்
சுவர்களுக்குள்ளேயும், சுதந்திர தினம் கொண்டாடப்படு
மென்று எந்த அதிகாரிதான் நினைக்க முடியும்? மூவாணக்
கொடி சிறைச் சுவர்களையும் தாண்டிச் சென்று பட்டொளி
வீசிப் பறந்தது சிறைக்குள்ளேயும் சுதந்திர தினம்
கொண்டாடப் பெற்ற மாமம் தெரிபாமல் திகைத்தனர்
அதிகாரிகள் தங்கள் கடும் காவலும் சுட்டுப் பொசுங்
கிபது காணப் பேரவமானம் கொண்டனா இயன்றமட்டும்
முயன்று பார்த்தும், கொடி புதுந்த மாமத்தைத் தெரிந்து
கொள்ள முடியவில்லை. சுபாஷ் மீது சந்தேகம் பிறந்தது.
சந்தேகம் மனக் கசப்புக்கு வழி விட்டது ஆகவே, பழி
தீரக்கச் சந்தாப்பத்தை எதிர நோக்கினா.

“குருவி உட்காந்ததும் பனம்பழம் விழுந்தது”
என்றொரு பழமொழி உண்டல்லவா? அதைப் போல்
அரசியல் கைதிகளுக்கும் சிறையதிகாரிகட்கும் ஒரு நாள்
சச்சரவு உண்டாயிற்று, அதிகாரிகளின் கட்டளைக்குக்
கைதிகள் கீழ்ப்படிய மறுத்ததுதான் காரணம். இதனை
ஓர் காரணமாகக் கொண்டு, கைதிகள் மிருகத்தனமாக

நடத்தப்பட்டனா மாடி மீதிருந்து கீழே உருட்டித் தள்ளப்பட்டனா கைதிகள். அந்தக் கொடுஞ் செயலுக்கு சபாஷும் ஆளானா. அதனால் பாபுவின் கை மணிக்கட்டு பிச்சுகிறது, மூச்சுசுறுறூ, உடனே ஜூர் நோயும் பற்றிக் கொண்டது பல நாட்கள் நோயால் வருந்தியபின் குணமடைந்தாரா. சிறையிலிருந்து விடுதலை பெறவில்லை ; கலகத்தா கராப்போஷன் தோதல். பாபுவ்க்குத் தெரியாமலே மக்களால் தோர் தெடுக்கப் பெற்று மேயராகவும் ஆகிவிட்டாரா. தன்னலம் பேண்ப பிறாக்குரியாளா எங்கிருந்தாலும் (சிறையில் இருந்தாலுங்கூட) தலைமைப் பதவி தானே வந்தெய்து மென்பதை இந் நிகழ்ச்சி நிரூபிக்கிற தன்றோ !

1930 மார்ச் 12-ம் தேதி ஓர் புண்ணிய தினம் 2-ம் தேதியே வைசிராய் இர்வினுக்கு நீண்ட அறிகையாக ஓர் இறுதிக் கடிதம் அனுப்பிவிட்டு, காந்திஜி, உப்புச் சத்தியாகரகத்தை மேற்கொண்டாரா. “வெற்றி பெற்றால் சபாஷி ஆசிரமத்தில், இன்றேல் தாண்டிக் கடலில்” என்ற சபதத்துடன் போர் முரசு கொட்டினார் இந்தியப் பத்திரிகைகளும் வெளிநாட்டுப் பத்திரிகைகளும் வியக்கத்தக்க ஆதரவு தந்தன. கால நடையாகவே 78 தொண்டா களுடன் தாண்டியை அடைந்தார் ஏப்ரல் 6-ம் நாள் கடலில் புனித ஸநானம் செய்து கடற்கரையில் கிடந்த உப்புக் கட்டிகளைச் சேகரித்து உப்பு இயக்கத்தைத் தொடங்கி வைத்தார். நாடு முற்றிலும் இயக்கம் பரந்து விரிந்தது. உப்புச் சட்டம் தவிடு பொடியாவதைக் கண்டனா அரசாங்கத்தார் உப்புப் போருக்கு இயற்கைச் சாதனங்கள் இல்லாத இடங்களில், இதரச் சட்டங்களை மக்கள் மீறத் தொடங்கினா. அன்னிய நாட்டுத் துணிப்

பகிஷ்காரமும், பிரிட்டிஷ் சாமான் பகிஷ்காரமும், மதுக கடை மறியலும், வரி கொடா இயக்கமும், அப போரின அமசங்களாயின. பலலாயிரக கணக்கான ஆண்களும் பெண்களும் தொண்டா படையில் சோந்தனர். போர் உச்ச நிலை யடைந்தது. மதுவால் 25 கோடியும் அன்னியத் துணி வியாபாரத்தால் 60 கோடியும் இழக்க நோந்திருப்பதைக் கண்ட அதிகாரவாக்கம், இயக்கத்தை அடக்கி யொடுக்கக் கச்சை கட்டிற்று. துப்பாக்கிக் குண்டுகளும் தடியடியும் தாண்டவமாடின. இறந்தோரும் சிறைப்பட டோரும் கணக்கிலா. 60000 க்கும் அதிகமான மக்களைச் சிறை வைத்தனர் என்ன செய்தாலும் இயக்கம் அடங்கிய பாடில்லே, மேலும் மேலும் பலம் பெற்றது கொண்டிருப்பதைக் கண்டு அரசாங்கம் நடுநடுங்கிற்று. “அகிம்சையை ஆயுதமாகக் கொண்ட மனித சக்தியை, மிருகபலத்தால் அடக்க முடியாது” எனும் உண்மையை உலகம் உணரத் தலைப்பட்டது

ஒன்பது மாதங்களுக்குப் பின் அலிபுத்ரா சிறைக் கதவுகள் திறக்கப்பட்டன. சுபாஷ் பாபு விடுதலையானா நாட்டிலே முழங்கும் போர்ப்பறை, சுபாஷின் காதுகளைத் துளைத்தது. உடனே போரக் கோலம் பூண்டார், தன்னுள்ளே அடங்கி யிருந்த மின்சாரப் பொறிக்களை விசிறத் தொடங்கினார் மக்கள் மனதிலே வீராவேசம் பொங்கிற்று. சாக்காரின் மனம் தாழவில்லை. “மால்டா ஜில்லா வில் நுழையாதே” என்று 144 தடையுத்தரவு சுபாஷை நோக்கி விரைந்தது பாரத்தார பாபு “சாவ வல்லமையுள்ள தெனப் பெருமை பேசும் இவ் வரசாங்கம், என்னைக் கண்டு இப்படித் தொடை நடுங்குவானேன்? நான் என்ன கொலைகாரனா? கொள்ளைக்காரனா? அங்கே போகாதே!”

இவகே துழையாதே! என்பதற்கு என்னைக் கட்டுப்படுத்த இவர்களுக்கென அனுகூலம்? மால்டாவுக்குச் செல்லக் கூடாதாம்! — அப்படியானால், இதோ—மால்டா செல்கிறேன்” எனப் பாயந்தார். காததிருந்த சாககார கைது செய்த்து ஒரு வாரம் சிறைத் தண்டனை. தண்டனை முடிந்ததும் நேரே கல்கத்தா வந்து சோந்தார் காப்ப ரேஷன் மேயரல்லவா? காப்பரேஷன் வேலையில் ஈடுபட்டார்.

அடுத்த சுதந்திர தினமும் நெருங்கிறது. விழாவுக்கான முன்னேற்பாடுகளெல்லாம் முடிந்திருக்க நடைபெற்றன 1931 ஜனவரி 26-ம் நாள் மாலை 4 மணிகளில்லாம், காப்பரேஷன் வேலைகளைக் கவனித்துவிட்டு மேயர் சுபாஷ் வெளிவரும் நேரம், கடலைபோல மக்கள் கூட்டம் திரண்டது. வாண்பிள்ளைத்து ஆரவாரம் கையிலே மூவாண்கொடி தாங்கிய மேயர் சுபாஷ் தலைமையில் ஊர்வலம். பொறுமையிருந்த போலீசாரின் மனம் பொசுபொசுத்தது. நாலா திசைகளிலிருந்தும் போலீஸ்படை—குதிரைப்படை—ராணுவப்படை ஆகியன திரண்டு வந்து ஊர்வலத்தினமீது பாபந்தன. தமிழ் தாபாரின கைவரிசைகள் தாண்டவமாடின. மேயர் போஸுக்கு தலை—நெற்றி யெல்லாம் பலத்த காயம். போதாக்குறைக்கு கைதியும் ஆக்கினா மேயரை. ஆறுமாதக் கடுங்காவல்தண்டனையும் பெற்றார். தண்டனைக்காலம் முடியுமுன்னரே உப்புப் போரில் சமரசம் ஏற்பட்டதால், காந்தி இரவின் ஒப்பந்தப்படி அரசியல் கைதிகள் அனைவரும் விடுதலைபெற்றனர். அவர்களோடு மேயர் சுபாஷுக்கும் விடுதலை கிடைத்தது.

யக, சோகக் கதைகள்

உபபுப் போர் வெற்றியளித்த சந்தாபபத்திலே ஓர் சோகக்கதை. மீரத சதிவழக்கும் லாகூர் சதிவழக்கும் முடிவுக்கு வந்தன அரக்க மனம் படைத்த அரசாங்கத்தின் மனதிலே ஆணியடிக்க நினைத்த பாஞ்சால சிங்கங்களான பகவதசிங்—ராஜகுரு—சுகதேவ மூவரும் மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டனர் தூக்கு மேடையிலே தொங்கிய கயிறறை முததமிழம் சமயம் நெருங்கிற்று காரதியடிகளின் பகீரத முயற்சி வீணாயிற்று, நாட்டு மக்களின் கோரிக்கை புறக்கணிக்கப்பட்டது. மூவரும் வீர சுவாககம் எய்தினர். அரசாங்கத்தின் மிருகத்தனத்துக்கு ஆளான அரசியல் கைதிகளுக்கு விமோசனம் தேடத் துணிந்த யதீந்திர நாதரும் 61-நாள் உண்ணா நோன்பு கொண்டு உயிர் நீத்தார் ஏறகனவே காரதி—இரவின ஒப்பந்தத்தைக் கண்டு அருவருப் பெய்திய சுபாஷின் மனதை, இப்பரிதாப நிகழ்ச்சிகளெல்லாம் ஒன்றுசேர்ந்து படாதபாடு படுத்தின் காரதி இரவின ஒப்பந்தம் உதவாக கரையானதென்ப பகிரங்கமாகக் கண்டித்தார் இந்தியா மறமூரு அயாலாந்தாக வேண்டுமென்பதும், அகிம்சை-சத்தியாகசிரகம்-சமாதானமெல்லாம் பிரிட்டனின் பிடிவாதத்தை அசைக்க முடியாதென்பதும் அவரது கருத்து.

இந்த அரசியல் உதவேகம் அரசாங்கத்துக்கு அதிர்ச்சியைக் கொடுத்தது வெளியே விட்டுவைத்தால் விபரீதம் விளையுமோவென அஞ்சினர் ஆகவே மேயர் சுபாஷை பாதுகாப்புக் கைதியாகக் கீனார் 1932 ஜனவரியில், பழைய 3-வது ரெகுலேஷன்படி. இந்தச் சந்தாபபத்தில், காரதியி

யும் லண்டன வட்டமேஜை (2-வது) மகாநாட்டுக்குச் சென்று திருமடபதம் கைதி செய்யப்பட்டாரா அதைத் தொடர்ந்து, பண்டித ஜவஹர்—ஷாவானி—வல்லபாய பட்டேல்—விததல பாய—நரிமன ஆகியோராகளும் சிறைக் கூடம் சோந்தனர்.

சியோனிச சிறைபிலே சுபாஷின் உடலிலே மிகவும் சோகேடடையத் தொடங்கிற்று ஐந்து மாதங்களில் 18 ராததல எடையை விழுங்கிவிட்டது அந்தச்சிறை. ஈரல கருகிபதால் பழைய நோயின் சின்னங்கள் தோன்றின. உடனே ஜபல்பூச சிறைக்கு மாற்றம். அங்கும் உடல் நிலையில் அபிவிருத்தி ஏற்படவில்லை ஜூலை 13-ம்தேதி சென்னை (மாகாண) சோதிருத்தச சிறைசாலைக்கு மாற்றம். இங்கேயும் குணம் கண்ட பாடில்லை வைத்திய நிபுணர்கள் பரிசோதனை செய்தனர். ஆழ்ந்த யோசனையின் பின்னர் ஐரோப்பாவில் சிகிச்சைபெற சுபாஷுக்கு வசதியளிப்பது தான் நல்லதென்ற முடிவுக்கு வந்தனர் அபாயத்தை உணர்ந்த சாககாரும் இசைந்தது ஆனால் வீட்டுக்குச் சென்று பெற்றோரிடம் விடைபெற்றுக் கொள்ளச் சமம்திககவில்லை அரசாங்கம்.

பி ஸி. ராய—நீலரத்ன சாககார இருவரின் ஆலோசனைக்கிணங்க, 1933 ஆரம்பத்தில் வியனாவைக்குச் சென்றார் பூவாத நகர் வைத்திய சாலையிலே சிகிச்சை. சதரசிகிச்சைதான் குணம்தருமென அங்குள்ள நிபுணர்கள் கருதினர். அவ்வமயம், இந்தியா சட்டசபையின் தலைமைப் பீடத்தை அலங்கரித்தது ஒப்ப பெற்ற விததலபாய பட்டேலும் சிகிச்சைக்கு அங்கு வந்துசோந்தார் அவரது வருகையால் பாபுவுக்கு கொஞ்சம் மன ஆறுதல் கிடைத்

தது. உடல நிலை அபாயமுற்றிருக்கும் இவ்விரு தலைவர் களும், தன்னல நினைப்பினறி அனனை நாட்டிற்கு ஊழியம் புரியும் வகைபற்றிய ஆராய்ச்சி நடத்துவதிலேயே பொழுதைப் போக்கிக் கொண்டிருந்தனர் சந்தாப்பங் கருதி ஆறுவாரங்களுக்கு சட்ட மறுப்பை நிறுத்திவைத்த காரதிஜி மீது இவ்விருவருக்கும் ஆத்திரம் உண்டாயிற்று. உடனே ஒரு அறிக்கை —

‘அரசியல தலைமையில மகாதமாகாந்திஜி தோலவி யடைந்தவிட்டார் ஆதலால் காங்கிரஸ் திட்டங் களையும் போக்கையும் திருத்தி யமைக்க வேண்டி யது இந்தியாக்களின் கடமை” — வித்தல், சுபாஷ்.

இதான அவவறிக்கையின் சாரம்

நாளுக்குநாள இருவருக்கும் நேரம் முற்றிக் கொண்டே யிருந்தது. ஆயினும் தன் உடலைக் கவனி யாமல் விததலபாய பட்டிலுக்கு ஊழியம் புரிந்துவந்தார் சுபாஷ் விததலபாயின் இறுதிகாலம் நெருங்கிற்று. உயிர்பிரியச் சில நிமிடங்களுதான் பாக்கி, அப்பொழுதும் தேசத்தின் மீதுள்ள அன்பு வீறிட்டது. வெளிநாடு களிலே இந்திய விடுதலைப் பற்றிப் பிரச்சாரம் செய்ய வேண்டு மென்ற நினைப்பு, அதற்கு முழுத் தகுதிவாய்ந்தவர் சுபாஷ்தான் என்று நினைத்ததா போலும்! சுபாஷ்பேரால் தன் சொத்தில ஒரு லட்சம் ரூபாய்க்கு உயிலெழுதி வைத்ததா வித்தல். ‘அக்டோபர் 22-ம் நாள் மறுவுலகம் சோந்தா விததலபாய’ என்ற செய்கி நாடு முற்றிலும் பரவியது. கலங்கிய நிலைமையில் சுபாஷ்பாடு கப்பலேற்றினார் விததலபாயின் உடலை. நவம்பர் 9-ம் தேதி பம்பாய்க் கரை வந்து சோந்தது விததலபாயின் உடல். அத்துடன்

காந்தியைக் கு சபாஷின் தந்தியும் பறந்துவந்து சேர்ந்தது. உடலும் தகனமாயிற்று.

பட்டகாலிலே காயம் படடிமொறுபோல, தன் உடலைப் பற்றிக் கொண்டிருக்கிறது நோய், நோய்தீர வியனனாவுக்கு வந்திருக்கிறா, வந்த இடத்தில் சட்ட சபைக் கேசரி வித்தலபாயின் மரணத்தால் பிரிவாற்றும் மைத் துயரம். எனத் தந்தையும் மரணத் தறுவாயிலிருப்பதாக அன்னையின் தந்தியும் பின் தொடர்கிறது இந்த நிலைமையில் சபாஷ் அடைந்த அதிர்ச்சியை எப்படி வாணிப்பது? தன் உடல் நிலையை மற்றதார, தந்தையைக் காண விமான யாததிரையை மேற்கொண்டார். விமானம் 1934 டிசம்பர் 4-ம் நாள் கராச்சி வந்து சேர்ந்தது. தாய் நாட்டில் காலவைக்கும் முன்பே தந்தை விண்ணுலகெய்தி விட்டாரென்ற செய்தி காதில் நுழைந்தது. துயரம் நெஞ்சைப் பிளந்தது. இதுதான் சமயமென்று சுங்க அதிகாரிகள் பாபுவின் சாமான்களைச் சோதனையிட்டனர். பாபு எழுதிய “இந்தியச் சுதந்திரப் போர்” என்ற நூலின் (கையெழுத்துப் பிரதியின்) சில பகுதிகளை அவர்கள் கைப்பற்றிக் கொண்டனர்

கராச்சியி் லிருந்து கல்கத்தாவுக்கு மீண்டும் விமானப் பிரயாணம். விமானத்தி் லிருந்து இறங்கி மண்ணை மிதிக் கவில்லை, போலிசாரின் தடை யுத்தரவு. அந்த உத்தரவின் இலட்சணந்தா் னென்ன? எந்த இடத்திலும் தங்காமல் நேரே வீடுசெல்ல வேண்டுமாம், மறு உத்தரவு வரையில் வீட்டைவிட்டு வெளியே செல்லக்கூடாதாம், வெளிநாடு களிலிருந்து வரும் கடிதங்களும் பாரசுல்களும் சோதனை யிட்ட பின்னாதான் கொடுக்கப் படுமாம், வீட்டுக்குள்ளே

ஐரோப்பாவில் மூன்று ஆண்டுகள் ௫5

போலிஸா புகுவதைத் தடுக்கக் கூடாகாம, மீறினால் ஏழு வருஷம் தண்டனையாம். இதுதான் வங்கக்கிரிமினல் சட்டப்படி, வங்கக் கவானா சபாஷுக்கு விடுத்த தடையுத்தரவு. இந்த விசித்திர உத்தரவுப்படி சொந்த வீட்டிலேயே சிறையிருந்தா சபாஷு.

ஒரு மாதம் செல்லவில்லை, சிறிது குணமடைந்திருந்த உடல மீண்டும் நோய்வாய்ப்பட்டது. நோக்கம் போல சிகிச்சை பெற்றவோ தடை யுத்தரவு குறுக்கே நின்றது. ஒருவாறு சாக்காரும் இணங்கினா சிகிச்சைக்கு உத்தரவுப்படி வைத்திய நிபுணர்கள் பாபுவின் உடலைப் பரிசோதனை செய்தனர். ஐரோப்பா செல்வதே நலமென முடிவு ஏற்பட்டது. 1935 ஜனவரி 10-ம் தேதி இரகசியப் போலிஸ் காவலுடன் சபாஷை ஏறிக் கொண்டு விக்கடோரியா கப்பல் ஐரோப்பாவுக்குப் புறப்பட்டது. வழியில் எகிப்தில் இறங்கவும் அதன் தலைவா நஹாஸ் பாஷாவுடன் பேசவும் ஓர் நல்ல வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அங்கிருந்து நேரே வியனா, இரண்டு மாத காலம் அங்கு தங்கி சிகிச்சை பெற்றா நான்கு முறை ஆபரேஷன் ஒருவாறு நோய் தீரது உடலும் நலம் பெற்றது.

மீ2 ஐரோப்பாவில் மூன்று ஆண்டுகள்

செக் பிரதேசத்தில் மாலஸ்பாத நகரில் நாட்கள் நகாந்து கொண்டிருந்தன. ஆனால் உள்ளம் மட்டும் உலக அரசியல் அரங்கத்திலே சஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்தது. அதன் பலன்தான் 1935 ஏப்ரல் 31-ம் தேதியன்று கிடைத்த, உலகப் பெரியா-பிரஞ்சு நூலாசிரியா-ரோமன் ரோலந்தின் சந்திப்பு. இந்தியப் பிரச்சினைபற்றி அவருடன் சபாஷ் பாபு கலந்து பேசினா. இந்தச்

சந்திப்பு, சுபாஷ்குருப பெருமைப்படாத தருநத தொன் றாகும். அதோடு நிற்கவில்லை, ஜோமனி—இததாலி— அயாலாநது ஆகிய தேசங்களின் அரசியல முறைகளை அலசிப பாகக ஆசைப்பட்டாரா. ஹிடலா—முசோலினி —டிவேலரா ஆகியோரின் நடபும தொடர்பும கிடைக்கப பெற்றாரா. அவாகள சுபாஷ்குருக கொடுதத கௌரவம் சிறிதனறு. சுபாஷ பெற்ற கௌரவமும் போற்றுதலும் இரதியாவுக்குக கிடைத்த நனமதிப்பே யாகும். சுபாஷ மூலம் அவாகளும் இரதிய அரசியல நிலைமையைத் தெள ளறத் தெரிநதுகொண்டனா.

ஏறக்குறைய மூன்று ஆண்டுகளை, இரதியா பற்றிய அரசியல பிரச்சாரம் நடத்துவதிலேயே ஐரோப்பாவில் செலவிட்டாரா. தாயநாடு திருமப வேண்டுமென்ற ஆசை பிறந்தது. 'இர நேரம் இரதியா செலவதாயின, சுதந்திரம் பறிமுதலாகிவிடும்' என எச்சரித்தாரா வியன்னாவி லிருநத பிரிடடிஷ ஸ்தானிகாரா. "அநத எச்சரிகைகையைத் துச்சமாகக் கருதிய சுபாஷ, இததாலியக கப்பலொன்றில் 1936 மாராச 29-ம் நாள் பிரயாணமானாரா. வழியிலே அசரம் கொண்ட அதிகார வாககத்தின் மிரட்டல். 'கொழும்பிலே இறங்கலாம், பம்பாயிலதான் இறங்கக்கூடாது' என்று ஓர் எச்சரிகை வந்தது இரதப பூச்சாண்டியைப் பொருட்படுத்துபவரா சுபாஷ' "நேரே பம்பாய துறைமுகத்திலதான் இறங்குவேன்" எனப பிடிவாதம் செயதாரா. கப்பலும் ஏபரில் 8-ம் தேதி பம்பாயை அணுகிற்று. பாபுவின வருகை கேட்ட மக்கள, கடற் கரையில் ஆரவாரித்த மனித சமுததிரமாகி விட்டனர். அதிகார ஆணவமோ, 7-ம் தேதி இரவே போஸை கைதி செய்யும் முஸ்தீபில் முனைநதிருநதது. அதிகாரை

4-30 மணிமுதல் 200 ரிசாவ படையினர் துறைமுகத் தைக காவல் செய்தனர்.

கப்பலும் கரைவந்து சோந்தது. சுபாஷ் கீழே இறங்கினார். மலாநத முகத்துடன் காத்திருந்த மக்கள் மலா மாலைகளை மலையெனக் கொட்டினர் பாடிமீது ஜே கோஷங்கள் எதிரொலித்தன உடல் நிலை பற்றிக் கேள்விகள் எழுந்தன. “நலம். ஆனால் வயிற்றுவலி மட்டுமே சிறிது இருக்கிறது” என்ற பதிலைத் தந்து சில நிமிடங்கள்தான் இருக்கும், 1818-ம் வருட 3-வது ரெகுலேஷன் சுபாஷைப் பிடித்துக்கொண்டது. “தாய் நாட்டின் சுதந்திரக் கொடி தாழாது பறக்குமாக!” என்ற செய்தியைத் தந்துவிட்டுக் கைதியானார்.

சுபாஷ் வருகையை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தது- இரு தினங்களுக்குப் பின் நடைபெற்றிருந்த பெயஸ் பூர் காங்கிரஸ். தந்தியைக் கண்ட ராஷ்டிரபதி ஜவஹர்லால் மஹாமுள்ளோரும் கவலையில் மூழ்கினார். சாககாரின் சண்டித்தனத்தைக் கண்டிக்க, மே 10-ம் தேதியை “சுபாஷ் தினமாகக் கொண்டாடுக!” என்று ராஷ்டிரபதியின் கட்டளை பிறந்தது இந்தியா முழுமையும் கண்டனக் கூட்டங்கள் நடந்தன. இந்தியா சட்ட சபையும் கல்கத்தா கராப்பரேஷனும் கண்டன நடவடிக்கைகளில் கலந்துகொண்டன. பாமாவும் இலங்கையுங்கூட கண்டனத் தீர்மானங்கள் செய்தன. சாதாரணமாக 172 ராத்தல் எடையுள்ள சுபாஷின் உடல் 152 ராத்தலை எட்டிப் பார்த்ததால், கவலை தரும் நிலைமை ஏற்பட்டது. அதையுணர்ந்த அரசாங்கமும் சரத்பாபுவின் வீட்டில் சுபாஷைக் காவல் கைதியாகக் கொண்டுவந்து சோதன்தது.

ஓராண்டு ஒடிமறைந்தது, சுபாஷின் உடல நிலை தான சரிப்படவில்லை மீண்டும் கவலைக்கிடமான நிலைமை. எப்படியோ சாககாருக்கும் இரககம் உண்டாயிற்று 1937 மார்சு 17 ல் நிபந்தனையற்ற விடுதலை கிடைத்தது. விடுதலைச் செய்தி வெளியானதும் மக்கள் கொண்ட மகிழ்ச்சி கரைபுரண்டது. 'உடனே புறப்பட்டு வருக' என ஓர் தந்தியை அனுப்பினா ராஷ்டிரபதி நேரு. 'உடல நிலை இடம் தரவில்லை - மனனிக்கவும்' என்றது பதில் தந்தி. கண்டு மகிழ் விரைந்தாரா கார்திஜியின் காரியதரிசி மகாதேவ தேசாய். திருமபி வந்தா கார்திஜிக் குசு செய்தி தந்தாரா நேரில் கண்டுகளிக்க ஆவலுற்றாரா கார்திஜி, தேட்டம் மிஞ்சிற்று.

பிரயாணம் செய்ய உடல இடம் தரவில்லையாயினும் ஜய்வு கொள்ள மனம் சமம்திகக்கவில்லை. ஆகவே, சில வருடகாலமாகப் பிளவுபட்டுச் சீரான சூலைந்திருந்த வங்க மாகாணக் காங்கிரஸை ஒன்று படுத்தி உறுதி செய்யக் கங்கணம் கட்டினார். தீவிர உழைப்பின் மீது அப பணியில் வெற்றியும் வந்தடைந்தது.

உடல சிறிது தேறியதும், தேட்டம் கொண்டிருக்கும் அருள வளமால் கார்தியடிகளைத் தரிசிக்க, 1937 ஏப்ரல் 26-ம் தேதி அலகாபாத் ஆனந்த பவனத்தாக்கு ஒடோ டியும் வந்தா சோந்தாரா சுபாஷைக் கண்டதும் மகாத்மாஜி உள்ளம் பூரித்தாரா, உச்சி மோந்தாரா, கட்டித் தழுவினா; பொக்கைவாய்ப் புன்னகையால் பாபுவின் அயாச்சி நீக்கினார் பாபுவின் மனதிலே புதிய ஊக்கமும் ஆக்க நினைவுகளும் தோன்றின. பண்டித ஜவஹருடன் கூடிக் குலாவினார். இரண்டு நாட்கள் அங்கு தங்கி, அன்றைய

ஐரோப்பாவில் மூன்று ஆண்டுகள் 69

அரசியல் நிலைமையைத் தெள்ளத் தெளிய ஜவஹர் மூலம் தெரிந்து கொண்டதும், பழைய நினைவுகள் மறைந்தன அகிம்சையில் அதிக நம்பிக்கை பிறந்தது, காரதீயத்தில் மனம் தீவிரமாயிற்று.

இந்திய மாகாணங்கள் பதினெனில், ஏழு மாகாணங்களில் திறம்பட அரசு செலுத்தும் காங்கிரஸ் மந்திரி சபைகளைக் கண்டதும், பாபுவருக்கு ஆனந்தம் பொங்கிற்று. தேசப் பணியே இலட்சியமாகக் கொண்ட காங்கிரஸ் மந்திரிகள், குறைந்த சம்பளம் பெற்று நிறைய உழைப்பது கண்டு மகிழ்ச்சியடைந்தாரா காரதிஜியின் அறபுத் ஆற்றல் ஆறுதலளித்தது. தேசப் பணி காரணத்தால் சிறையில் நலிந்து வாடிய அனைவரும் விடுதலை பெற்றிருப்பது கண்டு களிப்பெய்தினா உடல் நலம் கருதி பாஞ்சாலத்தில் சில நாட்களைக் கழித்தது விட்டு கல்கத்தாவுக்குத் திரும்பினா.

1937 அக்டோபரில், கல்கத்தாவிலே அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டியின் கூட்டம். சுபாஷ் பாபுவின் சிறந்த முயற்சி காரணத்தால், அந்தக் கூட்டம் வருடாந்தர மகா சபை போல காட்சியளித்தது. அடுத்த மாதம் 10-ம் தேதி கல்கத்தா காப்பரேஷன்கு ஆல்டாமனாகத் தோரதெடுக் கப் பெற்றாரா சுபாஷ். ஊழியத்துக்காகவே உயிர்தாங்கியிருக்கும் பாபுவை மீண்டும் நோய் பற்றிக்கொண்டது. 18-ம் தேதி மீண்டும் வியனனாவுக்குப் புறப்பட்டாரா நோய் தீர்ந்து உடல் குணம் பெற்றதும், 1938 ஜனவரி 16-ம் தேதி அங்கிருந்து இங்கிலாந்துக்குப் பயணம். செயினட் பாங்க் ராஸ் நகர மண்டபத்தில் அமோகமான வரவேற்பு. பின்னா பறபல இடங்களில் ஒப்பற்ற சொனமாரிகள். செனற இடங்களி லெல்லாம், காங்கிரஸின் இலட்சியம் -

பதவி ஏற்றதன் நோக்கம் - உலக அரசியல் இயக்கங் களோடு காங்கிரஸின் தொடர்பு ஆகியவைகளைக் குறித்து விளக்கினா. இந்தியாவின் எதிர் காலம் பற்றிய நம்பிக்கையை எங்கும் பரப்பினா.

மிங். ராஷ்டிரபதி போஸ்

லண்டனிலே சுபாஷ் சந்திரரை வரவேற்ற கூட்டங்களில் லெல்லாம மிகப் பெரிது கானவே கட்டிடத்தில் நடைபெற்ற கூட்டம்தான். அதில் தலைமை வகித்த மிஸ்டர் ஜராஜ் லானபரி கூட்ட ஆரம்பத்தில் ஓர் நற் செய்தியைத் தந்தார் “லண்டனிலே இருக்கும் நமது நண்பர் சுபாஷ், இந்தியாவிலே-ஹரிபுராவிலே நடைபெறப் போகும் காங்கிரஸ் மகா சபைக்கு ராஷ்டிரபதியாக, அங்குள்ள இந்தியர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப் பெற்றிருக்கிறார்” எனப்பதத்தான் அந்த நற்செய்தி கூட்டத்தில் இருந்தவர்கள் அனைவரும் ஆச்சரியப் பட்டனர் சுபாஷ்-க்கு மட்டுமே ஆச்சரியம் எதுவும் தோன்றவில்லை புத்தம் புதிய நிகழ்ச்சியாக இருந்தால் தானே ஆச்சரியத்துக்கு இடமுண்டு? இத்தகைய பல நிகழ்ச்சிகள், பலமுறை சுபாஷைப் பொறுத்த வரையில் நடந்திருக்கின்றனவன்றோ !

ஆதலால், செய்தி தந்த ராயட்டா நிருபரிடம் கூறினா “ இம் மகத்தான கௌரவம் கிடைத்தது பற்றி நான் இறுமாப்புக் கொள்ள இடமில்லை தேசியப் போர் முனையில் திடுக்கிடும் துன்பங்களைத் தாங்குகின்ற இளைஞர்கட்கு, தேச மக்களால் அளிக்கப்படும் பாராட்டுதான் இது. ஆகவே, என தேச மக்களின் அனுதாபத்தையும் ஆதரவையும் பெற்று, முன்னேவிடச் சிறந்த ஊழியம் புரிய

போதிய பலத்தை ஆண்டவன எனக்கு அருளுமாறு பிரார்த்திக்கிறேன்” என்று அனணையின் இந்த அழைப்பை ஏற்றுக்கொண்டு விமானத்தில் பறந்து வந்து சோந்தாரா ராஷ்டிரபதி போஸ்.

ஹரிபுராவினிலே - தபதி நதிக்கரைக கரையில் மூன்று மைல் பரப்பளவில் விததஸ் நகர நிரமாணிக்கப பெற்றிருந்தது. அதன் அமைப்பும் கம்பீரத தோற்றமும் இந்தியச் சிற்பிகளின் கைத்திறனை உலகினருக்கு எடுத்துக் காட்டின. 1938 பெப்ரவரி 19-ம் நாள் காலை நேரம். 30 இலட்சத்துக்கும் அதிகமான மக்கள் திரண்டிருந்தனர். எல்லோர முகத்திலும் அருடகலை பிரகாசித்தது. 41 வயதுடைய இளம் சிங்கம் 51-வது காங்கிரஸுக்கு ராஷ்டிரபதி யாகும் பேறு பெற்றிருக்கிற தெனரூல், மகிழ்ச்சிக்குக் கேட்கவா வேண்டும்?

கழுத்திலே மூவாண மாலை - நெற்றியிலே மாதாக்கள் இட்ட செந்தூரத் திலகம் - இவை தரித்த ராஷ்டிரபதி போஸை, 51 எருதுகள் பூட்டிய ஓர் ரதம் ஊவலமாக அழைத்து வந்து சேர்த்தது. ஆண் பெண் தொண்டா படைகளின் அணிவகுப்பு மரியாதை, ஜே கோஷம் வானில் எதிரொலி செய்தது. மேடையிலே அனணை பிரபாவதியா - இந்தியத் தந்தை காந்திஜி - இன்னும் பல தலைவர்களும் வீற்றிருந்தனர். ராஷ்டிரபதி பீடத்திலே சுபாஷ் சந்திரா காட்சி தந்தார். என் விழுந்தாலும் ஒளி கேட்கும் - அவ்வளவு நிசபதம். அனணையின் மூவாணக் கொடியை அழகுபெற ஏற்றி வைத்துக் கூற்றா -

“தளரா ஊக்கம் தரும் இந்தச் சுதந்திரக் கொடி, நமது இலட்சியத்தை விரைவில் அடையும்

படி நமமைத தூண்டுகிறது. இலட்சியம் வெகு தூரத்தில் இருந்தாலும், சுதந்திரப் பாதையில் நாம் வெகு தூரம் வந்து விட்டோ மென்பதில் சிறிதும் சந்தேகமில்லை. எந்த சக்தியும் நமமைத தடுத்து நிறுத்த இனிமேல் முடியாது தாய் நாட்டு விடுதலைக்காக உயிரையே அர்ப்பணம் செய்துள்ள - எண்ணற்ற தியாகிகளின் பின்னே, நாம் தங்கி விட்டோம். அவர்கள் விட்டுச் சென்ற அரை குறைபணியையும் முடித்து வைப்பதே நமது கடமை. அந்தக் கடமையை நிறைவேற்ற உடல் பொருள் ஆவி அனைத்தையும் தியாகம் செய்யத் தயங்க மாட்டோமென, இப்பொழுது நாம் சபதம் மேற்கொள்ள வேண்டும். இந்த நிலைமைக்கு நமமை அழைத்து வந்த மகாத்மாஜி நீடு வாழ்க! இந்திய சுதந்திரத்துக்கும் மனித சமூகத்துக்கும் அவர் இன்றியமையாத தேவை, என்றைக்கும் இந்தியா அவரை இழக்க முடியாது. 'நாமனைவரும் ஒன்று பட்டு சுதந்திர லட்சியத்தை அடைய இறைவன் கருணை காட்டுவானாக!'

காங்கிரஸ் நிரவாகம் திறம்பெற நடைபெற்றதெனக் கூறவும் வேண்டுமா? 24 வயதிலே அரசியல் காட்டிலே நுழைந்து 17 ஆண்டுகளாக அரசியல் கரடிகளுடன் ஒய்வொழிவில்லாது அறப்போரா தொடுத்து, அனுபவம் பெற்ற இந்த ராஷ்டிரபதிகு, நிரவாகம் மிக எளிதாகவே யிருந்தது. என்றும் போல பணி செய்யலானா. காங்கிரஸிலே கட்டுப்பாடும் ஒழுங்கும் சிறக்க, ஓராண்டு நிரவாகம் பெருமிதம் தந்தது மாாசசு மாதத்தில்—கட்டாக நகரில் பல இலட்ச ரூபாய்ச் செலவில் தந்தையார் நிர்மாணித்திருந்த தனது மாளிகையைக் காங்கிரஸுக்கு அர்ப்பணம் செய்தார்.

அடுத்த ஆண்டு, 52-வது காங்கிரஸ் மகாசபைக்கு ராஷ்டிரபதி தோதல். சுபாஷ் பாபுவிற்கும் பட்டாபி சீதாராமய்யாவிற்கும் போட்டி இம்மாதிரி ஓர் போட்டி காங்கிரஸ் சரித்திரத்திலே என்றும் நடைபெற்றதில்லை. தோதல் சூருவளி நாடு முழுதும் கொந்தளிப்பை உண்டு பண்ணிற்று. காரியக்கமிட்டி அங்கத்தினர்களிலே அறுவா, பட்டாபியை, தேசமக்கள் ஆதரிக்குமாறு அறிக்கை விடுத்தனர். தோதலுக்கு நிற்கவேண்டாமென காத்ஜியும் சுபாஷ் வேண்டிக்கொண்டார் “ பட்டாபியின் தோல்வி எனது தோல்வி ” என்று காத்ஜி கதறினார் காரியக்கமிட்டி அங்கத்தினர்களில் 13 பேருடைய ராஜினாமாவும்கூட தோதல் தயங்கினார் துணிவு கொண்ட போட்டி வலுத்தது. 1939 ஜனவரி 29-ம் நாள் தோதல். டாக்டர் பட்டாபியை விட 199 வாட்டுகள் அதிகமாகக் கிடைத்ததால், சுபாஷ் பாபுவே மீண்டும் ராஷ்டிரபதி யானார்.

மகாசபை மாதம் 11-ம் தேதி திரிபுரத்தில் 52வது காங்கிரஸ் ராஷ்டிரபதியோடு கடுமையான ஜூரத்தால் படுக்கையில் தள்ளப்பட்டார் 105 டிகிரியில் ஜூரம். பூரண ஓய்வு வேண்டுமென வைத்திய நிபுணர்கள் வற்புறுத்தினர். இம்மையே சரிந்து தடைக் கல்லானாலும் இதயம் கலங்காத ராஷ்டிரபதி, இறந்தாலும் திரிபுரத்திலே இறப்பதென உறுதிக்கொண்டு விட்டார். கல்கத்தாவிலிருந்து திரிபுரத்துக்கு அம்புலன்சு காரில் வந்து சோந்தார் ராஷ்டிரபதி போஸ் 52 யானைகள் பூட்டிய ரத்தத்தில் ஊவலத்துக்கு ஏற பாடாசியிருந்தது உடல் நிலை இடந்தராத் சுபாஷுக்குப் பதில், அவரது படம் ஊவலத்தில் காட்சி தந்தது. ராஜகோட சம்பந்தமாக உண்ணா விரதம் மேற்கொண்டிருந்த

தால காந்தியும் திரிபுரததுகது வா இயலவிலலை-
எகிபது போன்ற பிறநாடுகளிலிருந்தும் பல பிரதிநிதிகள்
காங்கிரஸ் நகரை அலங்கரித்தனர்

தலைமை யுரையைப் படிக்கும் சக்திகூட இல்லாத
நிலைமையில் ராஷ்டிர தலைமை தாங்கினா ராஷ்டிரபதி
யின் தலைமையுரையை, சுகோதரா சரதசந்திரா படித்தார்.

“ பிரஞ்சு - பிரிட்டன் ஆகிய ஏகாதிபத்தியங்கள்
நாளுக்கு நாள் பலமும் செலவாகும் இழந்து
கொண்டே வருகின்றன. சமீபகால நிகழ்ச்சிகளே
அதற்குச் சான்று. பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தைத்
தாக்கக்கூடிய நற்காலம் இன்னும் வரவில்லையெனச்
சிலா கருதுகின்றனர் அவர்களுக்காக வருந்து
கிறேன் பொதுஜன இயக்கம் உரம்பெற்றிருப்
பதும், சமஸ்தானங்களிலே எதிர்பாராத விழிப்பு
ஏற்பட்டிருப்பதும், சாவதேச நிலைமை சாதகமாக
இருப்பதும், நமக்குப் போதுமான நற்சகுனத்தைக்
காட்டுகின்றன இதைவிட நல்ல சந்தர்ப்பம் மறு
முறை வாய்ப்பது அரிது இந்த அரிய சந்தர்ப
பத்தைச் சரியாக உபயோகிக்க வேண்டியது நம்
கடமை. ஆதலால் நம் சக்தி யனைத்தையும் ஒன்று
திரட்டி, போராட்டத்தில் ஈடுபடுவோமாக.”

எனக் காஜித்தார். அந்தப் பிரச்சங்கத்தில் படுக்கையி
லிருந்து கொண்டே எதிர்காலத்தை அளந்து கணக்கிட்ட
அவரது அரசியலறிவு முதிர்ச்சியை நினைக்கும்போது,
இன்றைய இந்தியா அன்று செய்த தவறுக்கு வருந்தாம
லிருக்க முடியாது.

சில தினங்களில் காரியக் கமிட்டியை அமைக்க
முனைந்தார். அபிப்பிராய பேதங்கள் தலைவிரித்தாடின.
காந்தியிக்கும் ராஷ்டிரபதிக்கும் ஓய்வொழிவிலலாத

கடிதப் போக்குவரத்துகள் நடைபெற்றன பத்திரிகைகள் பரபரப்பான செய்திகளைக் கொட்டை எழுத்தில் வெளியிட்டன. இறுதியில், ராஷ்டிரபதி பதவியைத் துறந்து விடுவதே நலமென சுபாஷ்குருத் தோன்றிற்று. ராஜிநாமாக கடிதமும் சோபிக்கப்பட்டது.

யசு. பதவியைத் துறந்தபின் ?

பதவியைத் துறந்த சுபாஷ் சந்திரா, கட்டவிழத்தார் கனன்ற எண்ணங்களை. தான் கொண்ட இலட்சியத்தை நாடு முழுதும் பரப்பக் கங்கணம் கட்டினா முன்னணிக் கட்சி (பா வாடு பளாக) உதயமாயிற்று. பிரச்சாரத்தின் பொருட்டு பழைய பரவாடுப் பத்திரிகைக்கு புதிய மெருகு கொடுத்து வெளிக் கொணர்ந்தார் தன்னைப் போலவே ஐ ஸி எஸ் பட்டத்தை அறுத்து விட்ட எச். வி. காமத் எனபாரும் கட்சியின் காரியதரிசியானார். இரண்டு மாஜி ஐ ஸி எஸ் களும் ஒரு மனப் பட்டதால கிளாசசி வளாசசி பெற்றது எங்கு பாரததாலும் அதி தீவிரப் பிரச்சாரம். 1939 ஜூலியில், பம்பாயில், முன்னணிக் கட்சியின் கிளையும் முளைத்தது கட்சியின் நலத்துக் காக பம்பாய் மக்களின் பத்தாயிரம் ரூபாய் அன்பளிப்பும கிடைத்தது.

முன்னணிக் கட்சி முன்னேறிக் கொண்டிருக்கும் சமயத்தில், தனிப்பட்ட காங்கிரஸ்காரர்கள் சத்தியாகரகம் செய்யக் கூடா தென்றும், மாகாண மந்திரி சபைக்கும் மாகாணக் கமிட்டிக்கும் எவ்விதத் தொடர்பும் இருக்க லாகா தென்றும், அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டி தீர்மானித்தது. அக் தீர்மானம் சுபாஷ்குருத் கன்னெத்.

தோன்றிறது. கண்டன அறிக்கைகளைச் சரமாரியாக விடுத்தா பெருமபாலான இந்தியர்கள் அந்தக் கண்டனத்தை ஏற்றுக் கொள்ள முற்பட்டனர்.

காங்கிரஸின் போகக்கை கண்டித்த சுபாஷ், காங்கிரஸின் கட்டுப்பாட்டை மீறிய குற்றத்துக்கு ஆளானா, வாதாவில் கூடிய காங்கிரஸ் கமிட்டி, அவர் மீது நடவடிக்கை எடுத்தது. “மூன்றரை வருடகாலம் காங்கிரஸில் எவ்விதப் பதவியும் வக்கக்க கூடாது” எனப்பது தான் அந்த ஒழுங்கு நடவடிக்கை முதலில் ராஷ்டிரபதி பதவியைத் துறந்தா, இப்பொழுது காங்கிரஸிலிருந்தே ஓய்வு பெற்றுக்கொண்டார். ஆகவே முன்னணிக கட்சிக் காக முழு சக்தியையும் செலவிட முழு நேரச சாவகாசம் கிடைத்தது பற்றி மகிழ்ச்சி கொண்டார். மாகாணங்கள் தோறும் தன் இலட்சியத்தைப் பரப்பச் சுற்றுப் பிரயாணத்தை மேற் கொண்டார் செல்லும் திசை யெல்லாம் அமோகமான வரவேற்பு. 1939 செப்டம்பரில் சென்னைக்கு விஜயம், அங்கிருந்து மதுரை, மதுரையிலே மாபெரும் வரவேற்பு ஹிந்தியிலே சுபாஷின் வீர காஜனை-அதனைச் சுவை குன்றுது தமிழாக்கினா காரைக்குடி காமவீரன் கணபதி மக்கள் மனதைக் கொள்ளைகொண்ட பாபு கலகத்தாவுக்குத் திருமயினா

1940 மார்ச்சு மாதத்தில் ராமகாரில் சமரச எதிர்ப்பு மகா நாடொன்று வெற்றிகரமாக நடந்தது. அந்த வெற்றிக்கு சுபாஷ் சந்திரா தான் மூலகாரணம். ஓய்விலலாத சுற்றுப் பிரயாணத்தின் போது பொழிந்த சொனமாரி களும் உழைத்த உழைப்பும் எண்ணற்றன. இந்தக் கரடு மூடான உழைப்பின் போதும், இந்தியாவை இழிவு

செய்து கறைப்படுத்திய சரித்திர நினைவுகள் அடிககடி மனதில சஞ்சரித்துக் கொண்டே யிருந்தன

‘சிப்பாயக கலகம்’ என்று சரித்திரத்திலே வாணிககப் படடிருக்கும், அந்த முதலாவது சுதந்திரப் போராட்டத் திலே, சென்னை ராணுவத்தலைவன் ஒருவன் (ஆங்கிலேயன்) கையாண்ட அடக்கு முறை அடடூழியத்தை நினைத்தால் நெஞ்சம் பதறும் இந்தியரின இரத்தத்தை அருவியெனச் சிந்தினான், சிந்திய இரத்தத்தை நகாநது சென்று நாவால் நககிசு சுத்தம் செய்யும் படியும் கட்டளையிட்டானென்றால், அதிகம் விரிப்பானேன்? அந்த அரக்கனுக்குத்தான் சென்னை மெளண்ட் ரோட்டிலே சிலை கட்டினா அரசாங்கத்த தாா. அவன் பெயர் ஜெனரல் நீலன். இது ஓர் முதல் தரமான கறையல்லவா?

இதைப் போலவே ‘கலகத்தா இருட்டறை’ என்ற மறநெரு கற்பனையையும் சரித்திரத்தில் காண்கிறோம். எவ்வளவு சாமாததியமாகவும் முன்னெச்சரிக்கையுடனும் திமிருடனும் இந்தக் கற்பனை சித்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது - பாருங்கள் ஆங்கிலேயருக்கும் மன்னா சுராஜூ தெளலாவுக்கும் 1757 ஜூன் 16-ம் தேதி கடும போா நவாப் வெற்றிபெற்றார. ஆங்கிலேயர்கள் வெற்றி கரமான தோலவி கண்டனா சிறை வைக்கப்பட்ட ஆங்கிலேயர்களுக்கு நவாப் விடுதலை யளித்தாரா, விடுதலை யடைந்தவருள் சிலா குடிவெறியால் நவாபின் வீரா சிலருடன் கை கலந்தனா. உடனே நவாபின் உததரவுப் படி 18 அடி நீளம்—14 அடி 10 அங்குல அகல முள்ளதும் இரண்டு ஜன்னல்கள் உடையதுமான ஓர் இருட்டறையில் புளி மூட்டை அடைவது போல 146 ஆங்கிலேயர்கள் அடைக்கப்பட்டார்களாம். மறு நாட காலை யில் திறந்து

பாக்க 23 பேருக்குத்தான் உயிர் ஊசலாடிக் கொண்டு இருந்ததாம். மற்ற 123 போகனும் மடிந்துவிட்டாகளாம். சொன்னவன் சொன்னாலும் கேட்பவன் மதி எங்கே போய் விடும? அந்த தப்பிப்பிழைத்த 23 நபர்களில் ஒருவனும் ஹால்வெஸ்துரை. அவனுக்கென ஓர் உருவச் சிலையை, வைசிராயாக வந்த காஸான் என்ற கயவன் கலகத்தா டாலஹவுஸி ஸ்கொயரில நடடுவைத்தான்

இந்த நீலன் சிலையும், ஹால்வெல சிலையும் நீண்ட நாளாக இந்தியத் தலைவர்களின் கண்களை உறுத்திக் கொண்டே யிருந்தன. இன்றைக்கு சுமார் 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கூட, இந்தச் சிலைகளை அப்புறப் படுத்த வேண்டுமென்று மக்கள்கிளாச்சி செய்தனா பயனில்லாது போகவே, சந்தாப்பத்தை எதிர நோக்கி யிருந்தனா. மாகாணங்களில் காங்கிரஸ் மந்திரி சபைகளை ஏற்றதும், நீலன் சிலை சென்னை எழும்பூர் கண்காட்சி சாலையிலே இடம் தேடிக் கொண்டது. ஆனால் ஹால்வெல சிலைக்குத் தான் காலன் கண்க்கெடுத்துப் பாரக்கவில்லை அந்த வேலையை, தானே செய்து முடிப்பதென சுபாஷ் சந்திரா விரதம் பூண்டார். ஹால்வெல சிலையை அகற்றும் பொருட்டு சதயாகரகத்தைத் தொடங்கினார். கனவில் கற்பனை செய்து கட்டிய கோட்டை, இடி பட்டு நொறுங்க மனம் சகிக்கவில்லை அரசாங்கத்துக்கு. ஆதலால், உடனே சுபாஷைக் கைதி செய்து சிறையிலே தள்ளிற்று.

சிறையிலே உடல், சிந்தையிலே புரட்சிக்கனல் மூண்டது. சதரபதி சிவாஜியை மலையெலி எனக் கேள்வி செய்தும், சத்தியமே அறியாத கிளைவை அரிச்சந்திரனாகியும், அடநீழியமே இலட்சியமாய்க் கொண்ட வாரன்

‘ஹேஸ்டிங்கை புருடோத்தமனாகியும், மாணககாகனாக் குப பாடம் சொல்லும் கொடுமை நினைவில் தோன்றிறது. மலபார மாப்பிள்ளைகளைக் கைதிகளை, தாக்கத்துக்கூடத் தண்ணீர் கொடாமல் கதற்க கதற்க கொண்டு குவித்த அரசாங்கத்தின் சோக நாடகம் மனக்கண் முன்னே தோன்றிறது. அமிரதசரவிலே 250 கெஜ நீளமும் 200 கெஜ அகலமுமுள்ள — அந்த ஜாலியன் வாலாத் தோட்டத்திலே நிரப்பாதிகளான ஆண்களைக் குண்டு தீருமவரைக் கொண்டு குவித்ததும், கற்புடை மாதரைக் கற்பழித்துக் கொலை செய்ததும் நெஞ்சை அழுத்தின் வழக்கம்போல இந்நேரமும் இந்தியா சட்டசபைக்கு தோந்தெடுக்கப் பெற்றாரா பாபு. விடுதலைவேண்டும் - சட்டசபையிலே ஆட்சி முறையின் ஆபாசம் வெட்ட வெளிச்சமாகவேண்டும் — சட்டசபையில் பாபு அமருவதற்கு வசதி தரவேண்டும் என்ற நாட்டு மக்களின் கிளாச்சியெல்லாம் அவர் மனதில் இடம்பெற்றவில்லை. அதற்குப் பதிலாக, முதல் மகாயுத்தத்திலே — ஆங்கில ஏகாதிபத்தியம் வெற்றிபெற்ற 14,01,350 இந்தியர்கள் பலியானதும், 750 கோடி ரூபாய் கரியானதும் அவர் மனதிலே சஞ்சரித்தன. விண்ணையிடித்துப் பறந்த யூனியன் ஜாக மண்ணிலே புதைய நோந்த அபாயத்தில், உயிரையும் உடலையும் பொருளையும் கொடுத்து உயிராபிச்சை எந்த இந்தியாவுக்கு, வெள்ளையர் இழைத்த அநீதிகளும், கொடுத்த வாக் குறுதிகளைக் காற்றிலே பறக்கவிட்ட கொடுஞ்செயலும் மனக்காடடைக் கலைத்தன இந்த இரண்டாவது மகாயுத்தத்தில் என்ன நேருமோவென மனங்கலங்கினார்.

கலங்கிய நெஞ்சிலே தெளிவு தோன்றிறது. இந்திய விடுதலையைக் காலந்தாமுத்தாமல் உடனடியாகப் பெற

வேண்டுமானால், வெளிநாடு சென்றேயாகவேண்டுமென உணர்ந்தா. தடைக்கல்லாய் நிற்கும் சிறைக்கதவுகளி லிருந்து முதன் முதலில் தன்னை விடுதலை செயது விடுவ தென உறுதி பூண்டா என இடையூறு நோந்தாலும் இம் முயற்சியில் வெற்றி யடைவதெனச் சங்கற்பம் செய்து கொண்டா. பரோலில் விடுதலையும் கிடைத்தது, வீடு வந்து சேர்ந்தா.

நினைத்த காரியத்தைச் செய்து முடிக்க, நீண்ட ஆலோசனையில் மூழ்கிய சுபாஷ் சந்திரா, வேண்டும் தயாரிப்புகளை முன்னெச்சரிக்கையுடன் செய்து வரலானா. தனியறையில் மூன்று மாதகாலம் தியானமும்-பிராத த்னையும். பின்னர் ஒரு வாரம் உண்ணா விரதம் பாபுவின் தியானம்-பிராதத்னை-உண்ணாவிரதம் ஆகிய செய்திகளை யெல்லாம் பத்திரிகைகள் கொட்டை யெழுத்தில் பிரசுரித் தன. அரசியல் வாழ்க்கையைத் துறந்து விட்டு, சன்னியாசி யாகப்போகிறா போலிருக்கிறது என்று மக்கள் நம்பினா. அரசாங்கமும் அப்படித்தான் நம்பியிருக்கவேண்டும்

1941 ஜனவரி 26-ம் தேதி காலையிலே “சிறையிலே பாதுகாப்பிலிருந்த சுபாஷ் மாயமாய் மறைந்து விட்டா” என்ற செய்தி காற்றினும்கடிது பரபரத்தது நாடு முற்றிலும் பத்திரிகைகள் பரபரப்புடன் செய்தி தந்தன. நாட்டு மக்கள் வியப்பெயதினா அதிகாரவாக்கம் திகைப் படைந்தது, தங்கள் காவலும் கட்டுப்பாடும் சட்டதிட்டங் களும் மண்ணானது கண்டு வெட்கித் தலைகுனிந்தது- இன்னது செய்வதென விளங்காத நிலைமையில், பாபுவைக் கண்டு பிடிக்கும் வேலையில் தீவிர முயற்சி எடுத்தன. அதிகாரிகள் இரகசியப் போலிஸா பகீரத முயற்சியில் ஈடுபட்டனா, எங்கு பார்த்தாலும் பரபரப்பு-கொந்தளிப்பு-

ஆசசரியம் இவை கலந்த ஒரே காட்சி. அதலை ஆளும் வாக்கமும் ஆளப்படும் மக்களும் போஸ் மறைவு பற்றி பறபல் கட்டுக்கதைகளைச் சிருஷ்டித்தனர். 'ஜப்பானியக் கப்பலிலே சென்றிருக்கலாம்' என்றது ஓர் செய்தி, 'ஜெர்மன் சபமரினிலே சென்றிருக்கலாம்' என்றது மறறொரு செய்தி இப்படிப் பறபல் செய்திகள் காதைத் துளைத்து நெஞ்சை அள்ளிப் பிடித்தன

உண்மை வரலாறு நீண்ட நாட்களாக யாருக்கும் தெரியவில்லை. சென்ற ஆண்டு (1945) வரை, ஐந்து வருட காலம் திரை மறைவிலிருந்த மாய மறைவுச் சரீத்திரம் சமீபத்தில் விடுதலையான உத்தம் சந்த மூலம் தான் முதன் முதலாக வெளியாயிற்று அவா தந்துள்ள செய்தியை ஆதாரமாகக் கொண்டுதான் அடுத்த கட்டம் ஆரம்பமாகின்றது

யிரு பட்டாணியர் உடையில்

நீண்ட நாளாக சுபாஷுக்கு மாஸ்கோவைப் பற்றிய சிந்தனை அடிக்கடி தோன்றியதால், ஒரு கோஷ்டியினர் மிகமிக இரகசியமாக மாஸ்கோ பயணத்துக்கு வேண்டிய முன்னேற்பாடுகளை யெல்லாம் தயாரித்தனர் இரு முக்கிய காரணங்களால் சிறிது காலதாமதம். ஒன்று கல்கத்தா கராப்பரேஷன் சம்பந்தமான ஓர் முக்கிய அலுவல், மறறொன்று சிறையிலிருந்து வெளியேறுவதற்குப் போதுமான மாறுவேடத் தயாரிப்பு

கராப்பரேஷன் வேலை முடிந்ததும், ஓர் தனியறையில் தானே கைதியாகிக்கொண்டார். எவருக்கும் பேட்டியளிக்க மறுத்தார். உணவுகூட நேரில் எவரும் கொடுக்கச் சமம்திக்கவில்லை அறையைவிட்டு எககாரணம் கொண்டும

வெளிவருவதில்லை. நோய்வாய்ப்பட்டிருப்பதாகவும்-உடல் நிலை மோசமாகிக் கொண்டே போவதாகவும், அதனால் பரிபூரண ஓய்வு எடுத்துக் கொள்ளும்படி வைத்திய ரிபுணர்கள் வற்புறுத்துவதாகவும், அறிகைகள் பல வெளிவந்தன அவ்வறிகைகளை எல்லோரும் உண்மை யென்றே நம்பினா. எவரும் அவரது வீட்டு வாசலில் (சிறையில்) நுழையக்கூட அனுமதிக்கவில்லைபாதலால், திரைமறைவில் நடந்த தயாரிப்புகள் என்னவென்பது யாருக்கும் தெரிய வில்லை அகற்குள் தாடியும் நாற்பது நாள் பருவம் அடைந்தது விட்டது

1941 ஜனவரி 15-ம் நாள் இரவு 8 மணிகுது, சுபாஷ் தனக்குத்தானே விடுதலையளித்துக் கொண்டார் மௌலவி வேடம் தரித்த சுபாஷ் சந்திரரை 40 மைல் தொலையில் யுள்ள ஓர் இரயிலவே ஸ்டேஷனுக்கு, ஓர் மோட்டார் எறறிச் சென்றது அங்கிருந்து பெஷாவருக்கு 2-வது வகுப்பு டிக்கட்டிலே இரயில் பிரயாணம், தலையை மறைத்தது பெஸ்குல்லா-உடம்பை மறைத்தன ஷாவானியும் பைஜாமாவும்-முகத்திலே கண்ணாடி இல்லை, பதிலுக்குத் தாடிதான். பெயரோ சுபாஷ்சந்திரன்குப் பதில் ஜியாதின். எவராலும் அடையாளம் கண்டுகொள்ள முடியாத இந்த மாறுவேடத்துடன், 17-ம்தேதி இரவு 9 மணிகுது பெஷாவர் ஸ்டேஷனில் இறங்கினா பாபு முன்னேற்பாட்டின்படி அவருக்காகக் காத்தது நின்ற ஓர் காரில் ஏறினா பந்தோபஸ்தான் ஓரிடத்தில் இரண்டு நாள் தங்கிவிட்டு, பட்டாணியர் உடையில், 19-ம் தேதி காபூலை நோக்கிப் பிரயாணம் செய்தார். ஜாமரத் கோட்டை வழியாக, கராஹி எனும் கிராமம் வரை கரா சென்றது. துணைக்கு ஜாப ரஹ்மத்கான். உண்மையில் இந்த ஜாப முஸ்லிமல்ல, பகத்ராம் என்ற ஹிந்து

தான். இந்த இரு மாறவேடதாரிகளும் காஹியை அடைந்தனர். காரிருள கவிநதுகொண்டது, இராப பொழுதை அங்கேயே செலவிட்டனர். மறுநாள் காலை யில் துப்பாக்கித் தாங்கிய இரு பட்டாணியர்களின் பாதுகாப்புடன் கால்நடையாகக் காபூலுக்குப் பயணமாயினா இருவரும்.

வழியிலே ஜியாதீன் ஊமையாகவும் செவிடாகவும் நடக்கப் பழகினா 20ம் தேதி காலை யில் இந்திய எல்லையைத் தாண்டி மலைச் சாதியினர் வாழும் ஓர் கிராமத்தை அடைந்து, போபோன மசூதி யொன்றில் ஓய்வு எடுத்துக் கொண்டனர். அம் மசூதியிலிருந்து பீர் என்பாரா இவ்விருந்தினர்களுக்கு எல்லாவித வசதிகளும் கொடுத்து ஆதரித்தாரா வழி நடந்து கீளப்பைச் சிறிது ஆற்றிவிட்டு மீண்டும் பிரயாணத்தைத் தொடங்கினார். காஹியிலிருந்து துணைக்குவந்து துப்பாக்கித் தரித்த இரு பட்டாணியர்களும் தங்கள் கிராமத்துக்குத் திரும்பவே, அவர்கள் வேலையை வேறு மூவா மேற் கொண்டனர். இவர்கள் உண்மைப் பட்டாணியர்கள் தான். கரடுமுரடான வழியை மிகக் கஷ்டத்துடன் தாண்டி “லால்புரா” எனலும் இடத்தை அடைந்தனர். ஆபகன சாககார வட்டாரத்திலே செல்வாக்கு மிகுந்த காண் எனலும் சிறந்தசரின விருந்தினராக அங்கு தங்கினார். இதுவும் முன்னேற்பாடுகளில் ஒன்று தான். அன்றிரவுப் பொழுதும் மிகச் செனகரியமாகவே கழிந்தது.

“ஜியாதீன்—ரஹ்மத்கான் இருவரும் மலைச்சாதியினர் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். அவர்கள் நடத்தைக்கு நானே பொறுப்பாளி. யாரும் அவர்களுக்குத் தொந்தரவு கொடுக்கக்கூடாது, எனபதற்காகவே நான் இந்த நற்சாட்சிப் பத்திரம்” என்று பாரசீகப் பாஷையில் எழுதப்பட்ட

ஓர் தற்காப்புக் கடிதத்தை அந்த லாலபுரா சிறைச்சா இவர்களுக்குக் கொடுத்தார். அதனை வாங்கியதும் விடை பெற்றுக்கொண்டனா அளவுக்கு மீறிய களைப்புதான். ஆயுதம் தாங்கிய வேறிரு பாதுகாப்பாளரின் துணை கிடைத்ததால், களைப்பைப் பொருட்படுத்தாது சில மைல தூரத்தைக் கடந்தனா. காபூல நதி குறுக்கிட்டது. அதனைக் கடக்க படகு எதுவும் தென்படவில்லை. நீர் நிரப்பிய தோழ்பைகளைக் கயிறுகளால் இணைத்துக்கட்டிய படகுதான் இவர்களை மறுக்கரைக்குக் கொண்டு சேர்த்தது துணைக்கு வந்த பாதுகாப்பாளர்களும் திருமபிவிட்டனா. இத்துடன் பிரயாணத் திட்டங்கள் பூர்த்தியாயின.

ஜெயதீனம் ரஹ்மத்கானும் குறுக்கு வழியிலே புகுந்து காபூல மண்ணிலே கால வைத்தனா காருக்காக வெகு நேரம் காத்திருந்தனா எத்தனையோ காரைகளுக்குச் சைகை காட்டியும், பயனில்லாது போயிற்று. சூரியனும் மேற கடலில் மறையத் தொடங்கினான். கடைசியாக ஒரு லாரி கிடைத்தது அதிரஷ்ட வசந்தானென்று சொல்ல வேண்டும்.

லாரியிலே, ஜெயதீனம் ரஹ்மத்கானும் பிரயாணம். கடுமபனி கொடுமை செய்தது. போர்த்திக கொள்ளப் போவையிலலை, சாலையோர மரங்களோ, தலையைப் பிளந்த ஹிடுவதுபோல நின்றன இரவு முழுதும் இவை களைச் சமாளித்துக் கொண்டே சென்றனா. வழியில் ஆங்காங்கு சூடான தேத்தண்ணீர் மட்டுமே கிடைக்காம விருந்தால், பனியின் கொடுமை உயிரைக் கூட போக்கடித்திருக்கும் மறுநாட காலையில் படகாக என்ற ஊரில் லாரி வந்து நின்றது இது ஒரு சுங்கச்சாலை. பிரயாணச்

சீட்டுகளைப் பரிசோதனை செய்யும் அதிகாரிகள் பாவை
 ஷிட்டனா. லாலபுரா சிறைச்சரின நற்சாட்சிப் பத்திரம்
 மட்டும்கையில் இல்லாதிருந்து, எவ்வளவு லஞ்சம் கொடுத்
 தாலும் இங்கு தப்புவது சிரமம்தான். இருந்தாலும்
 சிறிது லஞ்சம் நீட்டப்பட்ட பின்னாதான லாரி புறப்
 பட்டது. மாலை 5-மணிகளெல்லாம் காபூல் நகரை அடைந்
 தனா இருவரும்

யூ. காபூலில் காபுரா!

ஊருக்குப் புதிய இவ்விரு பட்டாணிபாகளும், எங்கு
 செல்வது? எங்கு தங்குவது? எனத் தெரியாமல்
 திகைத்து நின்றனா கராஸ்டானடிஸ் ஜெயதீனோ ஊமை;
 ஆதலால் பிரயாணிகள் தங்குமிடம் எங்கிருக்கிறதென
 ரஹ்மத்கான் விசாரிக்கலானா. கடைசியில் சுங்கப்
 பரிசோதனையாளர் ஒருவர் வழி காட்டினார் ஓர் பெரிய
 சமவெளிக்கு எதிரேயுள்ள லாஹோரி டர்வாஜா
 சத்திரத்தை அடைந்தனா இருவரும். மாடியிலே
 இருளடர்ந்த ஓர் குகைதான் இவர்களுக்குக் கிடைத்தது.
 சுற்றுப் புறத்திலிருந்து வீசும் தூநாற்றம் குடலைப்
 பிடுங்கிற்று சுருங்கக் கூறின நம் நாட்டுச் சிறைகளிலே
 ஒற்றைக் கொட்டடியின் நிலைமைதான். ஆப்கானியர்களின்
 தாய் பாஷை - புஷ்டு மொழிதான் எனக்கருதிய இவர்கள்
 ஏமாற்றமடைந்தனா. ஆப்கானியர்கள் எல்லோரும்
 பாரசீகப்பாஷை பேசியதால், இவர்களுக்கு நேரத் சிரமம்
 கொஞ்ச நஞ்சமல்ல.

பாஷை தெரியாததால் அடைந்த சிரமங்களை யெல்
 லாம் பொருட்படுத்தாமல் வந்த வேலையில் ஈடுபட்டனர்.
 ரூஷ்ய ஸ்தானீகரைச் சந்திக்க ஒவ்வொரு நாளும்

முயற்சித்தனா. ஒரு நாள் சந்திப்பும் கிடைத்தது. ஜெயதீனை சுபாஷ சந்திராதான என்று சந்தேகமற்ற தெரிந்து கொள்ளுவதற்கான ருசுக்கள் வேண்டுமென, ஸ்தானீகர கேட்டாரா. அவருக்கு விளங்கும்படி தெளிவான பாஷையில் பதில் சொல்லாத தயங்கியதால், பெரும் ஏமாற்றம் ஏற்பட்டது.

இதற்கிடையில் ஆபகன துப்பறியும் போலீஸாரா தொந்தரவு லாஸ்புரா சிறைச்சா நற்சாட்சிப் பத்திரம் இருந்ததால் நிலைமை அவ்வளவு மோசமாகவில்லை. பண்பு பேய் பிடித்த ஒரு ஸி. ஐ டி தினந்தோறும் இவர்களைச் சந்திப்பதும், ஐந்தாம் பத்துமாக லஞ்சம் வாங்குவதுமாக இருந்தான். ஜெயதீனுடைய விலையுயர்ந்த கைக் கடிகாரத் தையும் தனதாக்கிக் கொண்டான் எனினும் திருபதியடையவில்லை அவன் மனம். அதிகப் பணம் பெறும் உபாயத்தைக் கையாள நினைத்தான் “ஸ்டேஷனுக்கு வராதவர்கள்” என்று தொந்தரவு செய்யவும் முனைந்தான். ருஷ்ய ஸ்தானீகா பேட்டியில் தோலவியும், ஸி. ஐ டி யின் தொந்தரவும் கவலை தந்தன.

அடுத்தபடி என்ன செய்யலாமென ஆலோசித்தனா இருவரும். ‘முதலில் தங்குமிடத்தை மாற்ற வேண்டும், இரண்டாவதாக ருஷ்ய ஸ்தானீகா பேட்டிக்குப் பதில், இத்தாலிய ஸ்தானீகரைப் பேட்டி காண முயற்சிக்க வேண்டும்’ என்ற முடிவுக்கு வந்தனா. அதனுடன் பெஷாவரிலிருந்து உதவி கோரி, ஓர் கடிதத்தையும் ரஹ்மத்கான அனுப்பினா. திடீரென ஓர் நினைவு தோன்றிற்று ரஹ்மத்கானுக்கு. இந்தியாவில் நவஜவான பாரத்சபையில் உழைத்தவரும், அதன் பலனாக இரண்டு ஆண்டு

சிறைத் தண்டனை யடைந்தவரும்! காட்டிக் கொடுக்கும் அறபத்தனம் இல்லாதவருமான உத்தமசந்த் எனனும் இந்திய வியாபாரி யொருவா காபூலில் வசித்து வரும் விஷயத்தை பாபுவாக்குக் கூறினா. “அப்படியானால் அவரைச் சந்திக்க வேண்டுவது மிகமிக அவசியம்” என்று பாபு கூறவே, ரஹ்மத்கான் அவரைச் சந்திக்க இரண்டு தினங்கள் அலைந்து திரிந்தார்

பெபருவரி மீம தேதி காலை நேரம், உத்தம சந்த் தனது கடையிலே உட்கார்ந்திருந்தார். கையிலே பத்திரிகை, சுபாஷ் பாபு மாயமாய் மறைந்த செய்தியை அப் பத்திரிகை யிலே கண்டு திகைப்புற்றிருக்கும் சந்தாபபம், ‘அஸ்ஸலாம் அலைகும்’ என்று முகமனக் கூறினா ஒரு பட்டாணியா முன பின் பழக்கமில்லாத இந்தப் பட்டாணியின் முகமன வியப்பை அளித்தது. சிறிது நேரத்தில் அந்தப் பட்டாணியார்-ரஹ்மத்கான் தன்னை உத்தமசந்த்வுக்கு அறிமுகம்செய்து வைத்தார் இருவரும் ரகசியமாக உட்கார்ந்து பேசிக் கொண்டிருக்கும்போதே, வந்த காரியத்தைத் தெளிவுபெற ரஹ்மத்கான் கூறினா. காண்பது கனவா? நனவா? என்று தெரியவில்லை, ஆனந்தம் பொங்கிற்று, கிடைத்தற்கரிய பெரும் பேறு கிடைத்தமைக்கு இறைவனை வணங்கினா.

பலபல எண்ணியெண்ணிப் பார்த்தார் உத்தம சந்த் வேறு வகை தோன்றவில்லை. சுகாதார வசதியற்ற தனது வீட்டையே பாபுவின் புகலிடமாகக்கினா வந்த விருத்தினா பற்றிய விருத்தாந்தங்களை அவாமனைவி அறிந்துகொள்ள எவ்வளவோ முயன்றும், உத்தமசந்த் அசைந்து கொடுக்க வில்லை. இறுதியில் உண்மையைச் சொல்லித்தானாகவேண்டுமென்ற கட்டாயம் உண்டாயிற்று தெள்ளத் தெளிய

பாபுவின் நிலைமை தெரிந்ததும், அவ்வமமையாரா உள்ளம் மகிழ்ந்தது, பாபுவின் பாதுகாப்பில் கண்ணுங்கருத்து மாணா. சுருங்கக் கூறினால், பாபுவிற்குக் கண்ணிமைப் பாதுகாப்புதானென்று சொல்லிவிட்டலாம் பகல முழுதும் இருட்டறை, கதவிலே பூட்டு, பூட்டின சாவி அமமையார் மடியிலே, இப்படிச் சென்றன நாட்கள்

ஒரு நாள் அந்த அறையின் கதவு அவசர காரியமாகத் திறக்கப்பட்டது திருமப அடைத்துப் பூட்டுவதில் மறதி பக்கத்திலே குடியிருந்த ஒருவா கண்ணிலே, எதிர்பாராதவாறு சுபாஷின் உருவம் தென்பட்டு விட்டது. அவ்வளவுதான், “பாதுகாப்பில் பழுதுநோந்து விட்டதே! குட்டு வெளிப்பட்டுவிடுமே! எனன நடக்குமோ!” எனக் கலங்கினா எல்லோரும் அதற்கேற்றறதேபோல அந்த நபரும் உடனே வேறு வீடு பார்த்துச் செல்லத் தொடங்கி விட்டார். கலக்கத்தால் பதைபதைத்த உத்தமசுந்தர், அபாயத்தைத் தவிரக்க ஒரு யோசனை செய்தார வேறொரு பந்தோபஸ்தான் இடத்தில் பாபுவை வைத்திருப்பதே நலமெனத் தோன்றிற்று. அவ்வாறே வேறொரு வீட்டில், தேவையான ஏற்பாடுகளை யெல்லாம் செய்து பாபுவிற்குப் பாதுகாப்பளித்தார்

பகல முழுதும் நகரைப் பலமுறைச் சுற்றிவந்தார் ரஹ்மத்கான் இரவு வேளையில், பாதுகாப்பிடத்தில் அன்றாட வேலைகளைப் பாபுவிடம் சமர்ப்பித்து வரலானார். உத்தமசுந்தம் அவர்களோடு கலந்துகொள்வது வழக்கம். ஒரு நாள் “ருஷ்ய ஸ்தானீகரின் தொடர்பு கிடைப்பது குதிரைக் கொம்பாக இருப்பதால், அச்சநாட்டு ஸ்தானீகர் எவருடனாவது தொடர்பு கொள்ள முயற்சிப்பது நலம்” என்று தன கருத்தை வெளியிட்டார் பாபு. வந்த காரியத்

தில கண்ணும் கருத்துமாயிருக்கும் தோழர் ரஹ்மதகான், உடனே அப்பணியை மேற்கொண்டார், நாள முழுதும் ஒரு சந்தி பொந்து விடாமல் காபூலைச் சுற்றிச் சுற்றி அலைந்தார். இறுதியாக இததாலி ஸ்தானீகா காரியாலயம் கண்ணுக்குத் தென்பட்டது, ஜொமன ஸ்தானீகர் காரியாலயம் கண்ணுக்குப் பட்டுவெயிலலை

மறுநாட காலையில் இததாலி ஸ்தானீகா காரியாலயத் துக்கு ரஹ்மதகானின் கால்கள் விரைந்தன. வாசலிலே ஆப்கன் போலிஸ்காரன் காவல் ரஹ்மதகான் உள்ளே செல்ல அனுமதி மறுத்தான். ஓர் குறுகித் தோன்றிறறு. தான் ஜப்பானிய ஸ்தானீகா காரியாலயக் காவற்கார னென்று கூறியதும், உடனே அனுமதி கிடைத்தது. உள்ளே சென்று ஸ்தானீகரைச் சந்தித்து, வந்த விபரம் முழுதும் கூறினார். கேட்ட ஸ்தானீகரும், சந்தோஷம் தெரிவித்தார் “உடனே ஜொமன சாககாருக்கும் இததாலிய சாககாருக்கும் தகவல் கொடுத்தது சில தினங்களில் வெளியேறுவதற்கான சகல ஏற்பாடுகளையும் விரைவில் செய்து தருகிறேன்” என வாககனித்தார் இரண்டு தினங்களில் திருமப வந்து சந்திக்கும் படியும் கேட்டுக் கொண்டார். உள்ளம் மகிழ்ந்து வீடு திருமபினர் ரஹ்மதகான்.

முதல் தடவை நுழையும்போது வாசல்காப்போனால் ஏற்பட்ட தடை எப்பொழுதும் தானே இருக்கும்? ஒவ்வொரு தடவையும் குறுகித் செய்ய முடியுமா? முடிந் தாலும் உண்மையை மறைத்து வைப்பதில் ஆபத்து ஏற்பட்டுவிடுமே! ஆகவே இந்தச் சிசுமங்களை யெல்லாம் தவிரக்க, ஓர் புது ஏற்பாடு நடைபெற்றது காபூலிலே

வசிக்ரும ஹேர் தாமஸ எனற ஜோமன் வியாபாரி, நடுவே சங்கிலிப பாலமாநா ஸதானீகா காரியால வத்தில நுழைய வேண்டிய அவசியமே இல்லாமற போயிறறு.

எனினும், ருஷ்ய ஸதானீகா தொடர்பு வேண்டுமே என்பதில்தான பாபுவுக்கு நோக்கமிருந்தது ஆதலால், நீண்டகாலமாகக் காபூலிலேயே வசிப்பதால் அனுபவம் மிகுந்துள்ள தோழர் உததம் சந்தை, அந்தவழியிலே பெருமுயற்சி எடுத்துக்கொள்ளும்படிக்கேட்டுக்கொண்டார் பாபு.

இததாலிய ஸ்தானீகா சந்திப்பின மூன்றாம் நாள் ; ஹோதாமஸிடமிருந்து ஸதானீகா காரியாலய முததிரை ஈட்டி கடிதமொன்று ரஹ்மத்கானுக்குக் கிடைத்தது. அதில இததாலிய ஸ்தானீகா குறிப்பிட்டிருந்தார் — “பெர்லினிலும் ரோமிலும் பொறுப்பு வாயந்த அதிகாரிகள் போஸின் காபூல் வருகையால் மகிழ்ச்சி தெரிவித்திருக்கின்றனர். விரைவில் உதவியளிக்க எனக்கு உத்தரவும் கிடைத்திருக்கிறது. சில தினங்களில் எல்லா ஏற்பாடுகளும் செய்து முடிந்துவிடும்” என்று.

கடிதம் கண்டதும் களிப்பெய்திய பாபு, மறுநாள் அந்த இததாலிய ஸ்தானீகா கரோனிகுப் பதில் விடுத்தார். “உங்கள் கடிதம் கிடைத்தது, மகிழ்ச்சி, உங்கள் முயற்சிக்கு நன்றி இங்கு நீண்ட நாள் தங்குவது அபாயமெனத் தோன்றுகிறது விரைவில் வெளியேற ஏற்பாடு செய்வது நலம். ரோமிலும், பெர்லினிலுமுள்ள அதிகாரிகளின் வாழ்த்துரைகளுக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவிக்கவும்” எனப்பது தான் பாபுவின் பதில்.

கடிதங்கள் போகவும் வரவும், ஹோ தாமஸ் வீடு தபாலாபீஸாகி விட்டது. கடிதம் வாங்கி வரவும் கொண்டு சோககவுமுள்ள வேலை உததமசநத மீது விழுந்தது. சமயத்தில் அவசரமாகச் செய்தி கொடுக்கும் பொருட்டு உததம் சநத்தின கடை விலாசமும் இததாலிய ஸதானீ கருககுத் தெரிவிக்கப்பட்டது.

யிள். மருந்தும் விருந்தும்!

பெபருவரி 10-ம தேதி வரை, உததமசநத உதவியால் சிறந்த பாதுகாப்புடன் இருந்தனா ஜெயதீனும் ரஹ்மதகானும். அன்று மத்தியானம் 12 மணிகு ரஹ்மதகான திடுக்கிடும் செய்தி யொன்றை உததமசநதிடம் கொண்டு வந்தார். “ஒவ்வாத உணவாலும், சுகாதாரக் குறைவாலும் பாபுவுக்கு வயிற்றுக் கடுப்பு அதிகச் சிரமப்படுகிறார்” என்ற செய்தி காதில் விழுந்ததும் உததமசநதுக்குக் கவலை யுண்டாயிற்று. இரவு 7 மணிக் கெல்லாம் தன் வீட்டுக்கு அழைத்து வந்தார் கவன முடன் சிகிச்சையும் பராமரிப்பும் செய்த பின்னா சிறிது குணமடைந்தார். அடிக்கடி இருமல் தொந்தரவு செய்தது. இருமுகின்ற சத்தம் அண்டை வீட்டார் காதுகளில் விழாதிருக்க, உததமசநத்தின மனைவி கையாண்ட முறை மெச்சத் தகுந்ததாகும் போஸ் இருமும் போதெல்லாம் அதை விடப் பெருங்குரலில் தானும் இருமிச் சமாளித்து வந்தாள். அதனால், வேற்று மனிதர் தன் வீட்டில் தங்கி யிருக்கின்றனரென்று யாரும் சந்தேகங் கொள்ளாதவாறு நடந்து கொண்டாள் அமமையார்.

ஒரு வாரத்தில் பூரண குணம். மத்தியில் ஸ்தானீகர் காரியாலயத்திலிருந்து மேற்கொண்டு தகவல் எதுவும்

கிடைக்கவில்லை. ஆனால் ஸ்தானீகா மனைவி மட்டும் அடிக்கடி உததம் சந்த கடைக்கு வந்து போனாள். மறறொரு வாரமும் கடந்தது, மனம் புழுங்கி யிருக்கும் பாபு, பிரயாணத்திற்கு அவசரமான உதவி தருமபடி உததம்சந்த மூலம் ஸ்தானீகருக்கு மறறொரு கடிதம் அனுப்பினாள். மறுநாள் ஸ்தானீகரின பதிலைக் கொண்டு வந்து சேர்த்தாள் அன்னாரின் மனைவி இப்படிப் பல கடிதங்கள் பரிமாறப்பட்டன. கடைசியாக ஒரு கடிதம்

“மிதூத சிரமத்தினமீது சோவியத சாககாரின் சமமதம் பெற்றுவிட்டேன இரண்டு தூதர்களின் வருகையை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். அவர்கள் வந்து சேரத்தும் பிரயாணத்துக்கு ஏற்பாடு தயாராகும். இனி மேல் தாமதம் கிடையாது” என்று கூறிற்று அந்த வாரமும் கடந்துவிட்டது.

இரவும் பகலும் இருட்டறையில் அடைபட்டிருக்கும் பாபு, வெளியே சிறிது உலாவ வேண்டுமென ஆசைப்பட்டான். ஓயாது வீதி சுற்றும் வழக்கத்தையுடைய ரஹ்மத் கான், காபூலை நன்றாகத் தெரிந்து கொண்டு விட்டதால், பாபுவைத் திருப்தி செய்ய முனைந்தான் உததம்சந்தும் அதற்கு இடங் கொடுத்தான் தேச ஆசாரத்திற்கேற்ற உடையும் குல்லாயும் அணிந்து கொண்டான் பாபு கால சோடுகள் சேரவில்லை, கடையிலே வாங்கிக் கொள்ளலாமெனக் கூறிவிட்டு வெளியே புறப்பட்டான். அணிந்த உடை அசல் ஆபகானியரைப் போல காட்சி தந்தது. பாபுவும் ரஹ்மத்கானும் பகல் முழுதும் கடை வீதிகளில் சுற்றி யலைந்து கால சோடுகளை வாங்கிக் கொண்டு மாலை நேரத்தில் வீடு வந்தனர்.

சோடு வாங்கிய கடையிலே ஓர் ரசமான நிகழ்ச்சி. அந்தக் கடையின் சொந்தக்காரர் ஓர் இந்தியர். எப்படித் தான் மாறு வேடம் தரித்திருந்தாலும், சுபாஷை ஓர் இந்தியர் என எப்படியோ கண்டு கொண்டார் அந்த வியாபாரி வேறு வழியின்றி, தான் ஓர் இந்தியனே என்றும், காபூலிலுள்ள ஹாபிபியர் கல்லூரியில் புரொபஸ்ஸராக இருப்பதாகவும், பெயர் ஜெயதீன் என்றும், இவருவரது சில தினங்கள் தான் ஆகின்றனவென்றும், தேச பாஷை தெரியாததால் அதிகமாக வெளியே வருவதில்லையென்றும், அந்த வியாபாரியின் கேள்விகளுக்கு வெகு ரசமான பதில்களைக் கொடுத்தார் சுபாஷ்.

அன்றிரவு முழுதும் தூக்கம் பிடிக்கவில்லை, உததம் சந்தாடன பேசிக்கொண்டே யிருந்தார். மாஸ்கோ செல்வதன் முக்கிய நோக்கங்களை யெல்லாம் உததம் சந்த விரிவாகத் தெரிந்து கொண்டார் பாபுவின் வாயால்.

மற்றொரு வாரமும் ஓடி மறைந்தது. தகவல் எதுவுமில்லை, தூதர்கள் எவரும் வந்தபாடு மில்லை. கவலை அதிகரித்தது, மனசு சோர்வு மண்டிற்று கடைவீதிகுசு செல்வதைக் கூடத் தடை செய்ந்து மனம். என்ன செய்வ தெனத் தோன்ற வில்லை இப்படியே பொழுது போய்க் கொண்டிருந்தது.

ஒரு நாள் ஹாஜி சாஹிபின் தேனீர் விருந்து பாபுவும் இணங்கினார், அன்று முதல் அடிக்கடி அவர் வீட்டுக்குச் செல்வதையும் வழக்கமாக்கிக் கொண்டார் பாபு. இந்த நபர் யாரென்று நினைக்கிறீர்கள்? அன்னியரன்று, இந்தியர் தான். முதன் முதலில் ரஹ்மத் கானும் உததம் சந்தமும் சந்தித்தார்களல்லவா? அன்று, நம்பிக்கைக்குப்

பாததிர்மான இந்த ஹாஜியிடம் தான் பாதுகாப்புக்கு இடம் கேட்டாரா உததம் சந்த. அப்பொழுது தன வீட்டில் பிறா நடமாட்டம் இருந்ததால் ஒதுதுக கொள்ள முடிய வில்லை. மேலும் தனது முன அனுபவமும் தடையாய் நின்றது. ஒதுதுககொள்ளாததோடு ஹாஜி நிறகவிலலை; உததம் சந்துகும் உபதேசம் செய்தாரா தாய நாட்டின் மீது தனக்கிருந்த அபிமானத்தின் காரணமாக, தனது வாழ்நாளில் எத்தனையோ இந்தியாக்களுக்குப் புகலிடம் — பாதுகாப்பு — உதவி ஆகியன கொடுத்தது ஏமாற்றமடைந்த கதைகளெல்லாம் சொல்லி, உததம் சந்தை எச்சரிக்கவும் செய்தாரா அந்த எச்சரிக்கைக்குப் பயப்படுபவரா உததம் சந்த! ஹாஜியையே மனமாற்ற மடையும்படிச் செய்தாரா. நாளாவட்டத்தில், பாபு பற்றிய உண்மைகளெல்லாம் தெரிய வரவே, இழந்த சந்தாப்பத்துக்கு வருந்தி, எப்படியாவது பாபுவை ஒரு முறையேனும் தரிசித்து விட வேண்டுமென ஆவலுற்றாரா ஹாஜி. மிகுந்த சிரமத்துடன் தரிசனம் கிடைத்ததும், கடவுளைக் கண்டது போல பேரானந்தம் கொண்டு ஆதரவு தந்தாரா அப்புறம் தான், முன குறிப்பிட்ட விருந்தும் பிறவும்

யிஅ வெற்றிகரமான பிரயாணம்

இததாலியா உதவி கிடைப்பதில் காலத தாழ்வு, காபூலில் மேற்கொண்டு தங்குவதில் வெறுப்பு, இவை இரண்டும் சோந்த வேதனை தந்தது காபூலுக்கு வந்ததே முழுத் தவறு என்று கூட நினைத்தாரா பாபு ஒருயோசனை தோன்றிற்று, ருஷ்ய எலலைக்கு அழைத்துச் செல்ல யாரேனும் ஒருவரைத் தயாரித்தால் போதுமென்பதுதான் அந்த யோசனை. 'ருஷ்ய எல்லையில் கைதியானால் கூட

கவலையில்லை; மாஸகோ அதிகாரிகளின் செவிகளில் செயதி விழுந்தால், உடனே விடுதலை கிடைத்துவிடும்” எனற நம்பிக்கையும் பிறந்தது அதற்காக எவ்வளவு செலவு நோந்தாலும் பொருட்படுத்தாமல் அவவழியைப் பின்பற்றத் துணிவு கொண்டார் ருஷ்ய எல்லைக்குச் செல்லும் வழியைத் தெரிந்துகொள்ள எல்லைப் படம் ஒன்று வாங்கி வரவும் பாபு கட்டளை யிட்டார்.

ருஷ்ய எல்லைக்கு பாபுவை அழைத்துச் செல்வதற்குத் தகுதியான நண்பர் யாரேனும் இருக்கின்றனரா? எனற கேள்வி, உத்தமசந்தின் சிந்தனையில் புகுந்து வேலை செய்யத் தொடங்கிற்று ஆப்கன்-ருஷ்ய எல்லையில் ஓடுகின்ற ஹாங்கோ நதிக் கரைக்கு அடிக்கடி சென்று திருடும் ஒருவரது நினைவு வந்தது 20 வருடங்களுக்கு முன் கொலைக்குற்றம் செய்துவிட்டு, தப்பிப்போடி ஆப்கனில் ஆப்கன் பிரஜையாகவே வாழும் அந்த நபருக்கு, எல்லைக்குச் செல்லும் திருட்டு வழிகள் தெரிந்திருக்கலா மென நம்பினார் உத்தமசந்த. அவர் ஒருசம்பம் லாரி டிரைவராகவும் இருந்திருப்பதால், டிரைவர்களின் நடபும இவருக்கு ஏற்பட்டிருக்கலா மெனக் கருதினார் ஆப்கன் சுதந்திர தினத்தன்று சூதாட்ட நிலையம் ஒன்று அமைத்து அதனால் கிடைக்கும் வருவாயைக் கொண்டு, வருட முழுதும் வாழ்க்கை நடத்தும் அந்த நபருக்கு, கைதோந்த தந்திரங்களும் தெரிய வரலாமென்றும் நினைத்ததார். அத்துடன் உலக அனுபவம்—எதிரிகளை முறியடிக்கும் சொல்வனமை அசையாத மனோதிடம்—அன்றாட உலக நிகழ்ச்சிகளில் ஆழ்ந்த சிந்தனை ஆகிய இயல்புகளும் அந்த நபரிடம் பிரகாசித்தன ஆதலால் பாபுவின் கருத்தை விறைவேற்ற இவரை உபயோகித்துக் கொள்வதென முடிவு செய்தார்.

ஒருநாள, அந்த நபரைச் சந்தித்து இரகசியமாக-
ஆனால் பாபுவின் உண்மை வரலாறுகளோ லட்சியமோ
எதுவும் அவருக்குப் புலனாகாதபடிப் பேசி, மிகச் சாமாத-
தியமாக, நடக்கவேண்டிய காரியங்களுக்கு ஏற்பாடு செய-
தாரா. அவரும் இந்தக் கடுமையான வேலையை, எவ்வளவு
சிரமப்பட்டேனும் தன முழு சக்தியையும் உபயோகித்து
வெற்றிகரமாகச் செய்து முடித்தது தருவதாகவும் உறுதி-
கூறினா இந்த வேலைக்கு ஆபகன ரூபாய் 700 தருவ-
தாகவும், முன் பணமாக ரூபாய் 200-ம் எல்லை சோந்து
விட்டதாகப் பாபுவின் கைச்சாத்தது கிடைத்ததும் பாகி-
ஸ்தானக் கொடுத்தது விடுவதாகவும் உத்தமசந்த பேசி முடித்-
தார். மறுநாட காலை தன்னை வந்து சந்திக்கும்படி உத்தம
சந்தக் கூறிவிட்டு, எல்லைப் பட்டத்துடன் வீடு திரும்பினா

உதவியாளர் தயாரித்த விபரமெல்லாம் கேட்டுக்
கொண்டே, பாபு அவர் கூறிய வழிகளெல்லாம் சரிதானா
வென்று பத்ததைப் பார்த்து ஆராய்ந்தார். சரியான
வழிகள் தாமெனத் தோன்றிற்று மூன்று தினங்களில்
அந்த உதவியாளருடன் வெளியேறிவிடுவதென நிச்சயித்-
தார்.

மறுநாட காலை பத்தரை மணிகளெல்லாம் உத்தம
சந்தக் கடைக்கு அந்த நபர் வந்துவிட்டார். இருவரும்
பேசிக்கொண்டிருந்தனர். கடை முன்னே ஒரு மோட்டார்
வந்து நின்றது. ஸ்ரீமதி கரோணி இறங்கி வந்து கடையில-
நுழைந்தாள். உத்தமசந்த பேச்சை நிறுத்திவிட்டு,
ஸ்ரீமதி கரோனியுடன் சில நிமிடம் ஏதேதோ ரகசிய-
மாகப் பேசிவிட்டு, பாபுவின் கடித்ததை அமையாரிடம்
கொடுத்தார். காரும் சென்று விட்டது, அவ்வமயம்
ரஹ்மத்கானின் வருகை. ருஷ்ய எல்லைக்கு அழைத்துச்

செல்ல வந்திருக்கும் அந்த நண்பரை உத்தம சந்த் ரஹ்மத்கானுக்கு அறிமுகம் செய்துவைத்தாரா. இரவு அந்த நண்பர் வீட்டில் மந்திராலோசனை, பிரயாணத் திட்டம் தயாராயிற்று ரஹ்மத்கான் தன் நண்பர் ஒருவருக்குத் தேவையான ஒரு ஜோடிச் செருப்பு மூங்கியும் வாங்கி, அவரிடம் கொஞ்சம் பணம் கொடுத்து விட்டு வீட்டுக்குத் திரும்பினார்.

அன்று மாலை, உத்தம சந்தின் நெருங்கிய நண்பர் ஒருவர் உலாந்த பழ வியாபாரி—ஜீவன் லால், பெஷாவரி லிருந்து வந்து சேர்ந்தார். அவர் காபூலுக்கு வந்தால் உத்தமசந்த வீட்டிலேதான் தங்குவதும் உணவு கொள்வதும் வழக்கம். இந்தத் தடவை உத்தமசந்த உபசாரம் செய்வதில் தயங்குவதைக் கண்டார் மறுநாள் சூதாடியான அந்த நண்பருடன் கடையில் உத்தமசந்த பேசிக்கொண்டிருந்ததைக் கண்டதும், அவருக்குக் கோபமுண்டாயிற்று. ரஹ்மத்கானின் சந்திப்பில் அவர்ப்பிக்கை பிறந்தது. ரஹ்மத்கான் யாரென்று அறிய ஆவல் கொண்டார் நூறு ரூபாய் நோட்டை உத்தமசந்த சூதாடியிடம் கொடுத்ததை நேரில் கண்டதும், ஜீவன் லாலுக்கு அடங்காத கோபம் பொங்கிற்று அவர்கள் முன்னிலையிலே கண்டிக்கவும் முற்பட்டார் எல்லாம் நடப்பின் தூயமை காரணத்தால் தான்.

ஜீவன் லாலின் கோபாவேசத்தைக் கண்ட ரஹ்மத்கானும் சூதாடியும் கோபம் கொள்ளத் தொடங்கினார்கள். தங்கள் கோபத்தை வெளிக்காட்டாமலே அவ்விருவரும் வெளியேறி விட்டனர். பார்த்தாரா உத்தம சந்த, இனிமேலும் உண்மை வரலாறுகளை ஜீவன் லாலுக்குச் சொல்ல மறுத்தால், ஒருக்கால் நடைமுறை விஷயங்கள்

வெளியாகி விடுமோவென அஞ்சினா. ஜீவன லாலோ உததம சநத் பேச்சிலிருந்து, ஏதேதோ ரகசிய வேலைகள் நடை பெறுவதாகத் தெரிந்ததும், உண்மையைத் தெரிந்து கொள்ளப் பேராசைகொண்டா 'ஒருபோதும் துரோகம் செய்வதில்லை' என உறுதிமொழிகூறி கெஞ்சிக் கும்பிட்டுக் கூததாடினா. யோசீததுச சொலவதாக உததம சநத் கூறியதில் திருப்தி கொள்ளவில்லை. இரவில் பாபுவ்கு விஷயம் தெரிவிக்கப்பட்டது. தீரக்காலோசனை செய்து, தான வெளியேயுப் பின்னா ஜீவன லாலுக்கு இரகசியத்தைத் தெரிவிப்பதில் ஆட்சேபணியில்லை யென்ற முடிவுக்கு வந்தா பாபு

மறுநாள் காலையில் மீண்டும் ஜீவனலாலின் தொந்தரவு, 'மனைவிக் கு உடல நிலை சரியில்லை, ஆதலால் யோசனைக்கு நேரம் கிடைக்கவில்லை' என்று உததம சநத் மழுப்பினார். கடையிலிருந்து இரவில் வீடுதிரும்பியதும், சூதாடியுடன் பாபு செலவதற்கான எல்லா ஏற்பாடுகளையும் ரஹ்மதகான் செய்து முடித்துவிட்டதாகவும், லாரிக்கு ஏற்பாடு செய்வது ஒன்றுதான் பாக்கி யென்றும் தெரியவந்தது.

அடுத்த நாள், வழக்கம்போல கடையில் உட்கார்ந்திருந்தா உததமசநத். ஜீவன லாலு உபத வந்து பழைய பல்லவியைப் பாடத் தொடங்கினா எப்பொழுதாவது உண்மையைச் சொல்லி விடுவதாகச் சொல்லிச் சாந்தப்படுத்திக் கொண்டிருக்கும் நேரத்தில், ஸ்ரீமதி கரோணியின் வருகை இரகசியக் கடிதம் ஒன்றை உததம சந்திடம் சோப்பித்துவிட்டு, அம்மையாரா சென்று விட்டாளா இதைக்கண்டதும் ஜீவன லாலின் பேராசை அளவு மீறிற்று. புதிராகத் தோன்றின நிகழ்ச்சிக்

னெல்லாம். தொந்தரவு மிஞ்சிறது. மிகச் சாமாத்தியமாகத் தப்பித்து வீடு திரும்பினா உத்தம சந்த.

ஸ்ரீமதி கரோனி தந்த கடிதம் போஸிடம் கொடுக்கப் பட்டது.

“ரோமிலிருந்து தூதர்கள் புறப்பட்டு விட்டனர். அனுமதிச் சீட்டுக்கு உங்கள் போட்டோ தேவை. நாளை பகல் 11-மணிகு தரப் ரோடில் உங்களுக்காகக் காத்து நிற்கும் காரில் ஏறிக் கொள்ளுங்கள். போட்டோ பிடித்ததும், புறப்பட்ட இடத்தில் உங்களை அந்தக் காரி கொண்டு வந்து சேர்த்துவிடும். ஒரு வாரத்துக்குள் பிரயாணத்துக்குத் தயாராகுங்கள்” என்று எழுதியிருந்ததைக் கண்டதும் நீண்ட ஆராய்ச்சியில் பாபு ஈடுபட்டார் ‘போட்டோவைக் கொடுப்பதில் எவ்வித நஷ்டமும் இல்லை’ என்ற முடிவு கண்டனா ஜீவன லாலின் தொந்தரவை உத்தம சந்தால் தாங்க முடியவில்லை யென்பதறிந்த பாபு, உத்தம சந்திடம் “வேறு வழி யில்லாவிட்டால் அவரிடம் இரக்கியதைக் கூறி விடுங்கள்” என உத்தரவிட்டார்.

மறுநாள் பொழுதும் விடிந்தது கடைக்கு வந்து விட்டார் ஜீவன லால் பழைய தொந்தரவை மீண்டும் தொடர்ந்தார் கேட்டுக்கொண்டேயிருந்த உத்தம சந்த் எச்சரிக்கை செய்து, நடந்தவை-நடப்பவை யாவும் ஒன்று விடாமல் ஜீவன லாலுக்குத் தெரிவித்தார். அவ்வளவு தான், ஜீவன லாலுக்குப் பாபுவை நேரில் காணவேண்டுமென்ற துடிதுடிப்பு உண்டாயிற்று. ‘முயற்சி செய்கிறேன்’ என்ற பதிலைக் கொடுத்ததுவிட்டு வீடு வந்தார். வீட்டில் வழக்கம்போல பழைய ஆராய்ச்சி நடைபெற்றது. ‘மாஸ்கோ—மாஸ்கோ’ என்று புலம்பிக் கொண்டிருந்த

பாபுவின் 'மனதில், புதிய மாற்றம் புகுந்திருப்பதைப் பார்த்த மறவர்கள் மகிழ்ச்சி யடைந்தனர்.

குறிப்பிட்ட நேரத்தில் குறிப்பிட்டபடி போட்டோ எடுக்கச்சென்று திருமபி வந்தாரா சுபாஷ் மாஸையில் ஹாஜி வீட்டில் தேனீர் விருந்து. உத்தம சந்தம கலந்து கொண்டார். சிறிது நேரம் ஹாஜி சாஹிபின் ஜொமன மனைவியுடன் ஜொமன பாஷையில் பாபு பேசிக்கொண்டிருந்தார் இரவில் வீட்டுக்குத் திருமபியதம் முடிவு செய்யப்பட்டமலிருந்த பழைய பிரசனையை மீண்டும் தொடர்ந்தார். அச்ச நாடுகளுக்கூச் சென்றுவிட்டால் அங்கிருந்து மாஸகோ செல்வது எளிது என்றும், அனுமதி மறுக்கப்பட்டாலுங்கூட அச்ச நாடுகளிலேயே தங்கிவிடுவதால் நனமையே தவிர கெடுதியொன்றுமில்லையென்றும் பாபு கருதியதால், சூதாடியுடன் செய்திருந்த ஏற்பாட்டைத் தட்டிக்கழிக்க வேண்டிய தாயிற்று

அடுத்த நாள் காலையில் ஜீவன லாலும் உத்தம சந்தம பேசிக்கொண்டிருந்தனர். ஸ்ரீமதி கரோனி மற்றொரு கடிதத்தைக் கொண்டுவந்து கொடுத்தார். கவனித்துக் கொண்டிருந்த ஜீவன லாலுக்கு, அமமையாரைப்பற்றியும் அறிந்து கொள்ள ஆசையுண்டாயிற்று அதுவும் தெரிவித்தாயிற்று. கடிதத்தைப் பாபுவிடம் சோப்பிக்க அவசரப் பட்டுக்கொண்டிருந்த உத்தம சந்தம, ஜீவன லாலும் சில பழவகைகளை எடுத்துக்கொண்டு பாபுவின் தரிசனத்துக்குத் தயாரானார். தரிசனம் கிடைத்தது, அங்கேயே தங்கவும் தலைப்பட்டார் ஜீவன லால்.

பிரயாணத்துக்காக இரண்டு சூட்டுகள் தயாரிக்கப் பட்டு ஹாஜியின் மனைவி மூலம் ஜொமனிக்கு அனுப்பப்

பட்டன. இரண்டு நாட்கள் சென்றதும் இததாவிப ஸ்தானீகரும் அவரது மனைவியும் உததம் சந்த கடைக்கு வந்து, கடைசிக் கடிதம் ஒன்றைக் கொடுத்ததுச் சென்றனர்.

“பெபருவரி 16-ம் தேதியன்று பகல 2 மணிக்கு பிரயாணத்துக்கு வேண்டிய சாமானகளை யெல்லாம் உததம் சந்த கடையிலிருந்து ஒருவா எடு த து ச செலவா. 17-ம் தேதி இரவு 8 மணிக்கு ஜெயதீனும் ரஹமதகானும் ஸ்ரீமதி கரோனி வீட்டுக்கு வந்து விருந்துண்ண வேண்டும். 18-ம் தேதி அச்சு நாட்டுத் தூதர்கள் பாபுவை அழைத்துச் செலவா” என்று அக் கடிதம் கூறிற்று இந்தக் கடிதம் கண்டதும், பாபு உள்ளங் குளிராதார, உடல பூரிப்படைந்தது.

பெபருவரி 16-ம் தேதி நெருங்கிற்று கடிதப்படி கடையிலிருந்து சாமானகளும எடுகதுச் செல்லப்பட்டன. அன்று இரவுதான் உததம் சந்த வீட்டில் பாபு தங்கிய கடைசி இரவு மறுநாள் பொழுது விடிந்தது காலை 4 மணிகடே ஆகாரம் புகித்துவிட்டு உததம் சந்தின் குழந்தைகளுக்கு அன்பு முத்தங்கள் ஈந்தார் பாபு உததம் சந்திடமும் அவர் மனைவியாரிடமும் விடை பெற்றுக் கொள்ளும் சந்தாபபம், எல்லோர் கண்களையும் கண்ணீர் மறைத்தது, நா அசைவற்றது பிரிவாற்றாமைக் காட்சி: கலங்கிய கண்களுடன் பாபுவின் காலடியில் வீழ்ந்தார் உததம் சந்த. “எதேனும் குறைகள் நோந்திருந்தால் மனனிகக் வேண்டும்” எனப் பிரார்த்தித்தார் உததம் சந்த. “எவ்வித குறைவும் நேரவில்லை, கவலை வேண்டாம்” என்று கண்ணீர் துடைத்து, “எச்சரிகையா யிருங்கள் மிக எச்சரிக்கை வேண்டும், பொலின் சென்றதும் தகவல்

தருகிறேன்” என்று ஆறுதல கூறித் தேற்றி விடை பெற்றுக்கொண்டார்.

மத்தியானம் ஹாஜிசாஹிப வீட்டில் விருந்து. உத்தம சந்தம் அழைக்கப்பட்டார். விருந்து முடிந்ததும் அங்கு தங்கிவிட்டு, இரவு 8-மணிகளுக்கு கரோனியின் வீட்டுக்கு சென்றனர் ஜெயதினும் ரஹ்மத்காலும். மறுநாட காலை 9 - மணிக் கெல்லாம் ‘போஸ் பிரயாணமாகி விட்டார்’ என்ற செபதியை ரஹ்மத்கான் கொண்டுவந்து சோததார். இரு ஜொமனியா-ஒரு இததாலியா ஆக மூவா துணையோடு காட்டைன என்ற புனைபெயருடன் சுபாஷ் சந்திரா விமானத்தில் பறந்து சென்றார்

சுக ஜொமனியில் ‘பர்ஸ் இனடியன்’

விமானம் 1941 மார்ச் 28-ம் தேதி சுபாஷ் பாபுவை பாலினில் கொண்டு சோததது “மாபெரும் இந்தியத் தலைவரும் மாஜி இந்திய ராஷ்டிரபதியுமான சுபாஷ் சந்திர போஸ் ஜொமன தலை நகரான பாலினுக்கு, சுகமே வந்து சோததார்” என்று ஜொமன பத்திரிகைகளில் செய்தி வெளியாயிற்று பாபுவின் படங்களும் அப்பத்திரிகைகளை அலங்கரித்தன. சில தினங்களில் அந்தப் பத்திரிகைகள் உத்தம சந்தாக்கும் கிடைத்தன. காபூலிலிருந்து ரூபய எலகைக்குக் காரிலும், அங்கிருந்து மாஸ்கோவுக்கு ரயிலிலும், மாஸ்கோவிலிருந்து பாலினுக்கு விமானத்திலும் பாபு பிரயாணம் செய்ததாக ஸ்ரீமதி கரோனி மூலம் உத்தம சந்தாக்குத் தெரியவந்தது.

1939 செப்டம்பரில் தொடங்கிய 2-வது உலக மகா யுத்தம் ஐரோப்பாவைக் கதிக்கலங்க வைத்தது. ஜொமன

ஹிட்லரும் இததாலி முசோலினியும் வெற்றி மாலை சூடி நேச நாட்டினரை வெற்றிகரமாகப் பின் வாங்கும்படிச் செய்கிற தருணத்தில், சுபாஷ் சந்திரா பொலினை யடைந்தார். ஹிட்லரால் வரவேற்கப் பட்டார். கருதிய எண்ணம் கைகூட முயற்சிக்கலானா.

எந்த அடிமைநாடும் பிறநாட்டு உதவியின்றி சுதந்திர மடையவில்லை யென்னும் உண்மையைப் படித்தறிந்திருந்த பாபுவுக்கு, இன்றைய சுதந்திர நாடுகள் தத்தம் சுதந்திரங் களைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள-பிறநாட்டு உதவியை நாடிப் பலவீயிளித்தது நிற்கின்ற காட்சி அதரவு தந்தது மீளாக அடிமைப் படுகுழியில் கிடந்துழலும் தனது தாய் நாடு, சுதந்திரம் பெறும் பொருட்டு அன்னியர் உதவியைப் பெறுவதில் இழிவு ஒன்றுமில்லை யெனக் கருதினார். அந்த நம்பிக்கை அஸ்திவாரத்தின் மீது சுதந்திர மானிகையை நிரமாணம் செய்யத் தீர்மானித்தார். அடிமைத் தளையை ஆயுதத்தால் அறுத்தெறிவதே தனது சடமை யென்று திடச்சித்தம் கொண்டார் முதன்முதலில், தானே ஓர்போ வீரனாக இருந்தால் தான், கனவு நனவாக முடியுமென்ற எண்ணம் பிறந்தது. உடனே நவீன சாதனங்களுடன் போர புரியும் ராணுவப் பயிற்சியைத் தொடங்கினார். ஏற்கனவே சிறு பிராயத்தில் ராணுவக் காலாட்பயிற்சியில் தனக்கிருந்த தோச்சி, இந்தப் பயிற்சியை எளிதாக் கற்று, பயிற்சியில் வெற்றி பெற்றதும், ஐரோப்பாவில் வாழும் இந்தியர்களின் சுதந்திர மனப்பான்மையைக் கண்டறிய, சுற்றுப்பிரயாணத்தை மேற்கொண்டார்.

இந்நேரத்தில், ஐரோப்பிய யுத்த நிலவரத்தைச் சாதகமாகக் கொண்ட ஜப்பானியர், ஆசியாப் போருக்கு

முரசறையத் தொடங்கினா 1941 டிசம்பர் 7-ம்தேதி பால துறைமுகத்தைத் தாக்கி, கிழக்காசிய யுத்தத்தை ஜப்பானியா ஆரம்பித்து வைத்தனா. 13-ம தேதி குவாம, 22-ல வேக, 25-ல ஹாங்காங் ஆகியன வீழ்ச்சியுற்றன. மின்னல் வேகத்தில் பல பிரதேசங்கள் ஜப்பானியர் கையில் அகப்படத் தொடங்கின இப்படியாக ஆசியாவும் ஐரோப்பாவும் யுத்தப் புயலால் அவதியுற்றன.

சுற்றுப் பிரயாணத்தை முடித்து விட்டு பெர்லின் திரும்பிய சுபாஷ், “இந்தியாவை மீட்கும் பொருட்டு, ஆங்கிலேயர் ஆட்சியை ஆழமாய்ப் புதைக்க, இந்தியாவுக் கென தேசீப் ராணுவம் ஒன்று தேவை, ஆரம்பநதில் 400 போ கிடைத்தால் போதும்” என்று ஒரு வேண்டு கோள் வெளியிட்டார். அவ வேண்டுகோளை மரியாதை யுடன் ஏற்றுக்கொண்டனா ஐரோப்பாவில் சிதறிக் கிடந்த இந்தியர்கள் ராணுவத்தில் சேர 1400 இந்தியர்கள் முன் வந்தனா இந்த 1400 பேரையும் கொண்ட இந்திய தேசீய ராணுவத்தை 1942 ஜனவரி 26-ம நாள் டிரெஸ்டன் எனனு மிடத்தில் நிறுவினா. சில தினங்களில் அந்த ராணுவம் 4000 பேரைக் கொண்டதாகவும் வளர்ச்சி பெற்றது “பிரீஸ் இண்டியன்” என்று இந்த ராணுவத்தை ஜெர்மனியா அழைத்தனா. ஆபிரிக்க ராணுவத்தை யொத்த உடையும் தாவுமபுலி பொறித்த மூவாணச் சின்னமும் இந்த ராணுவத்துக்கு அளிக்கப் பட்டன டிரெஸ்டன், அப்பாக போன்ற பல முக்கிய ராணுவ முகாம்களில் அதி தீவிரப் பயிற்சி பெற்றனா 15 கம்பெனிகளைக்கொண்ட ஒரே பிரிகேட்டாக விளங்கிய இந்த இந்திய தேசீய ராணுவம், ஹாலந்து-தெற்கு பிரான்ஸ்-லாரோசெல்லி ஆகிய பகுதி களின் தற்காப்பு அரண்களுக்கு அனுப்பப்பட்டது

ஐரோப்பியப் போர்முனையில் பல இடங்களுக்கு இந்திய தேசிய ராணுவம் அனுப்பப்பட்ட போதிலும், இந்த ராணுவத்தை அபாயகரமான போர்முனைகளுக்கு அனுப்பலாகாதென்றும், இன்னும் பல போர்த்தொழிற் பயிற்சிகளை அவர்களுக்கு அளிக்க வேண்டுமென்றும் நாஜி சர்க்காரிடம் கண்டிப்பான ஏற்பாடு செய்தார் பாபு. அத்துடன் 'இந்திய தேசிய ராணுவம், பிரிட்டிஷ் படை அமெரிக்கப் படைகளுடன் மட்டுமே போரிட வேண்டும், வேறெந்த நாட்டுப் படையுடனும் போரிடக் கூடாது' என்றும் கட்டளை யிட்டார் இந்த ஏற்பாட்டையும் கட்டளையையும் கண்ட நாஜி சர்க்கார் திகைப்பும் ஆச்சரியமும் அடைந்தது போலின் இலட்சியத்தையும் ஆற்றலையும் கண்டு மகிழ்ச்சியுற்றனர் நாஜித் தலைவர்கள். ஆதலால், போஸ் சர்க்காரின் கொள்கைகளை எட்டிப் பாரக்கவும் ஜெர்மன் சர்க்காருக்கு இடம் கிடைக்கவில்லை. நேசப்பான்மையுடன் சம் அந்தஸ்து அளிக்கப்பட்டது. இந்திய தேசிய ராணுவம் அமைக்கப்பட்டு — பயிற்சி பெற்றதும், போர்முனைக்குச் செல்லும் தறுவாயில் நடைபெற்ற அணிவகுப்பின் போது, எதிர்பாராதபடி விஜயம் செய்து ராணுவ மரியாதை செலுத்திப் ஹொ ஹிடலர், ஆற்றிய 12 நிமிடச் சொற்பொழி வொன்றே, இந்த ராணுவத்தின் அமைப்பைத் தெளிவு படுத்தும். அந்தப் பிரச்சங்கத்தில் ஹிடலர் குறிப்பிட்டார் —

“சுதந்திர இந்திய சர்க்காரின் தற்காலிகத் தலைவர் மேனமை தங்கிய ஹொ சுபாஷ் சந்திர போஸ் அவர்கள் ராணுவப் படைக்கு, நான் ஆலோசனை கூறுவதோ-கட்டளையிடுவதோ நோமையல்ல, ஏனெனில் அவர்கள் சுதந்திர அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்த

வாகள. ஜொமன வீரர்களே ! ஜொமன மகர்களே !
 நீங்கள் மட்டும் உங்கள் சிந்தையில் ஒரு விஷயத்தை
 நன்றாகப் பதியவைத்துக் கொள்ளவேண்டும் எட்டுக்
 கோடியினராகிய உங்கள் தலைவிதி, உங்கள் தலைவா
 பியூசரிடம் ஒப்படைக்கப் பட்டிருப்பது போல,
 நாற்பது கோடியினராகிய இந்தியர்களின் உரிமை
 களைப் பெற ஹோ போஸ் சபதம் கொண்டிருக்கிறோ.
 ஆதலால் உங்கள் தலைவருக்கு எவ்வளவு மரியாதையும்
 ஒத்துழைப்பும் அளிப்பீர்களோ, அதைப் போலவே
 ஹோ போஸுக்கும் அவரது சாக்ஸாருக்கும் அளிப்பீ
 ரீர்களாக !”

ஐரோப்பாவிலே பல பேரா அரங்கங்களிலும்
 ஆங்கிலேய அமெரிக்கப் படைகளை எதிர்த்துப் போரிட்டுக்
 கொண்டிருக்கும் பொழுதே, ஆசியாவிலே - இந்தியாவுக்கு
 வெளியே, தனது படையை விஸ்தரிக்கவோ - அல்லது
 தனியாக ஓர் படையை அமைக்கவோ செயதல் நலம்
 என்று சுபாஷ்குக்குத் தோன்றிற்று இந்தியர்களுக்கென
 14 பிரசங்கங்களை ஜொமன ரேடியோ மூலம் செய்தார்
 இவ்வாறு ஏற்குற்றைய இரண்டு ஆண்டுகளை ஐரோப்பா
 விலே செலவிட்டு வருமபோது, கிழக்காசியா இந்தியா
 களின் அழைப்புக் கிடைத்தது. ஐரோப்பாவிலேயுள்ள
 “பீஸ் இண்டியன்” இராணுவத்தை ஸ்ரீ நம்பியாரிடம்
 ஒப்படைத்துவிட்டு, டோகயோவுக்குப் பிரயாணமானார்.
 பிரயாணத்துக்கு ஜொமன நீர்மூழ்கியும் ஜப்பான
 நீர்மூழ்கியும் துணை செய்தன. 1943 மார்ச் மாதத்தில்
 புறப்பட்ட பிரயாணம் டோகயோ வந்து சேருவதற்குள்
 மூன்று மாதங்கள் பிடித்தன. யுத்த மேகங்களால்
 நேரந்த தொந்தரவுகள் அனைத்தையும் சமாளித்துக்

கொண்டு, ஜூன் மாத இறுதியில் டோக்கியோ வந்து சேர்ந்தார். ஜப்பானிய ராணுவத் தலைவர்கள் - மந்திரிகள் - பிரமுகர்கள் அனைவரையும் சந்தித்துப் பேசினார்.

உய் கிழக்காசியாவில் எழுச்சி

ஐரோப்பாவிலே சுபாஷ் போஸ் இந்தியர்களின் உணர்ச்சியைத் தட்டி யெழுப்பிக் கொண்டிருக்கும் நேரத்தில், 1941 டிசம்பர் 7-ம் நாள் ஆசியாவிலே நேச நாட்டினர் மீது ஜப்பானின் போர்ப் பிரகடனம் அதே தினத்தில் டோக்கியோவில் வசித்து வந்த இந்தியர்களும் விழிப்பெய்தி ஒன்று கூடி ஆலோசனை செய்தனர். முதல் மகாயுத்தத்தின்போது, தாய் நாட்டின் விடுதலைக் கிளாச்சியில் முன்னின்றதன் விளைவாக, டோக்கியோவில் வாழ்ந்து வந்த ராஷ்டிரிகாரிபோஸ் தலைமையில் ஓர் கமிட்டியும் அமைக்கப் பட்டது. அந்தக் கமிட்டி டிசம்பர் 26-ம் தேதி டோக்கியோ இரயிலிலே ஹோட்டலில் ஓர் மகாநாட்டைக் கூட்டிற்று. 50 பிரதிநிதிகள் கலந்து கொண்டனர். இந்தியாவின் விடுதலைதான் ஜப்பான் அரசாங்கத்துக்கு வெற்றியைத் தரமுடியுமென்றும், ஜப்பான் வெற்றிபெற விரும்பினால் இந்திய விடுதலைக்கு அகன் உதவி தவிரக் முடியாத தேவை யென்றும், இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் ஆதிக்கம் இருக்குமவரை ஜப்பானின் வெற்றி குதிரைக் கொம்புதானென்றும் அம் மகாநாடு தீர்மானித்தது இதீர்மானம் ஜப்பான் அரசாங்கத்தைக் கலக்கியது. நீண்ட பரிசீலனையின் பின்னர், ஜப்பான் தலையை அசைத்தது. கிழக்காசிய இந்தியர்களின் இயக்கமும் ஓர் தலைமை ஸ்தாபனத்தை நிறுவிற்று. ஆக்கவேலைகளும், ஆரம்பமாயின

டிசம்பர் 7-முதல் 26-க்குள் ஜப்பானியா பெற்ற வெற்றி அளவிடற்கரியதே. ஜப்பானியரின் மின்னல் தாக்குதல்களை எதிர்த்து நிறைவுசெய்தியற்று பிரிட்டிஷ் ராணுவம் பின் வாங்கிக்கொண்டே யிருந்தது பின் வாங்கும் வேகத்தில், தங்களுடன தோளொடு தோள் நின்ற இந்திய ராணுவத்தினரையும், இந்தியப் பொது மக்களையும் நடுச்சந்தியிலே விட்டு விட்டனர். தங்கள் உயிரையும் உடைமையையும் மட்டுமே பெரிதெனக்கருதி வெற்றிகரமாகப் பின் வாங்கினா பிரிட்டிஷர் 1942 பெப்ரவரி முதல் தேதிக்கெல்லாம் பஸ்பிக் சமுத்திரத் திவிருந்து அநேகமாக வாபஸாகி விட்டனர்.

பெப்ரவரி 2-ம் தேதி தாய்லாந்து வழியாக சிங்கப்பூரில் துறைமுகம் ஜப்பானியா. 15-ம் தேதி சிங்கப்பூரும் வீழ்ந்தது. அழைத்து வந்த பிரிட்டிஷ் வல்லரசு போதிய ஆயுத பலமும் இதரத் தேவைகளுக்கும் அளிக்காமல் தன்னந்தனியே விட்டு விட்டு ஒடியதைக்கண்ட இந்திய ராணுவம் சரணாகதி யடைந்தது ஜப்பானியரிடம். அதுவும் பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகளின் உத்தரவுப்படிதான் மன்னா கமிஷன் பெற்ற அதிகாரிகள் உட்பட எல்லா இந்தியர்களும் பாரா பாக்கில் கூட்டுவண்டுமென்ற அந்த உத்தரவுக் கேற்ப, பெப்ரவரி 16-ம் தேதி நடைபெற்ற அந்தக் கூட்டத்தில், பிரிட்டிஷ் சர்க்காரின் பிரதிநிதியான கானல் ஹண்ட் ஜப்பானிய இரகசிய இலாகாத தலைமை அதிகாரி மேஜர் புஜிவாராவிடம் இந்திய ராணுவத்தை ஒப்படைத்து விட்டார்.

இந்திய வீரர்கள் சிறை முகாம்களில் அடைபட்டனர். இரண்டு தினங்கள் சென்றதும், மேஜர் புஜிவாரா

இந்தக் கைதிகளிடம் வந்து, இந்தியர்களையும் கைதியான இந்தியப் படையினர்களையும் ஒன்று சேர்த்து 'இந்திய சுதந்திர லீக்' என ஓர் இயக்கம் ஆரம்பிக்க வேண்டுவதன் அவசியத்தை ஆலோசிக்குமபடி கேட்டுக் கொண்டார். இந்தியா யாரையும் எதிரிகளாகப் பாவிப்பதில்லை பென்றும், இந்தியர்களுக்கு வேண்டிய எல்லா உதவிகளையும் செய்யத் தயாராக இருப்பதாகவும் உறுதி மொழி கொடுத்தார். இந்த யோசனை இந்தியர்களால் வரவேற்கப் பட்டது. ஆனால் ஜப்பானியர்களின் கைப்பாவைகளாக இருக்க யாரும் விரும்ப வில்லை.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில், டோகயோவில் ராஷ்டிரிகாரி போஸ் தலைமையில், மலேயா — தாய்லாந்து (சயாம்) ஹாங்காங்—ஷாங்காய் ஆகிய இடங்களிலுள்ள இந்தியர்களின் மகாநாடொன்று நடைபெற்றது. மார்ச் 23 முதல் 30—மே தேதி வரை நடைபெற்ற அம்மகாநாடு அன்னியா தலையீடு சிறிதுமின்றி பூரண சுதந்திரம் பெறுவதும், அதற்கு இந்தியரால் நிர்வகிக்கப்படும் ஓர் இந்தியத் தேசிய ராணுவம்தான் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்பதும், இலட்சியமாகக் கொண்ட தீர்மானத்தை நிறைவேற்றிற்று. அத்துடன் இந்தியச் சுதந்திரச் சேனை ஒன்று அமைக்கவும் நடவடிக்கை எடுப்பதென, மற்றொரு தீர்மானத்தையும் அம்மகாநாடு நிறைவேற்றிற்று.

அதன் பின்னர் ஏப்ரல் 22, 23, 25 தேதிகளில் அகில மலேயா இந்தியர்களின் மகாநாடொன்று சிங்கப்பூரில் நடந்தது. டோக்கியோ மகாநாட்டின் லட்சியத்தை உறுதிசெய்து, மலேயாவுக்கென ஓர் மதய ஸ்தாபனத்தையும் இம்மகாநாடு தோற்றுவித்தது. மறுநாள்

பொலிவ ரேடியோவில் சுபாஷ் சந்திரா ஆற்றிய சொற் பெருக்கை, பிடிபட்ட பிரதேசங்களிலுள்ள இந்தியர்களை வருமகேட்டனா, காந்த சக்தி கொண்ட அபபிரசங்கத் தில் சுபாஷ் பாபு கூறினா

“ உலகத்திலேயே இந்தியாவுக்கு ஒரே ஒரு விரோதி தான் உண்டு சமரா நூறு வருடங்களாக இந்தியாவின் இரத்தத்தை உறிஞ்சிக் கொண்டிருக்கும் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் தான் - அந்த விரோதி, அடிமை வாழ்வு வேண்டுமா? சுதந்திரம் வேண்டுமா? என்பதைத் தான் இந்தியர்கள் தீர்மானிக்க வேண்டும் இவ் விரண்டில் ஒன்றை மொன்றை இந்தியா உறுதியாகப் பற்றிக்கொள்ள வேண்டும். பிரிட்டனின் கூலியாட்கள், என்னை - ‘அச்சு நாட்டு ஏஜண்ட்’ என்று எத்தனை தான் பழித்தாலும், வாழ்நாள முழுமையும் தேசத்துக்கே அர்ப்பணித்து நிற்கும் எனக்கு, எந்த நற்சாட்சிப் பத்திரமும் தேவையில்லை. உடம்பில் கடைசி மூச்சு இருக்கும் வரை இந்த உறுதியிலேயே இருப்பேன். உலகின் எந்தப் பாகத்திலிருந்தாலும், என உயிரா - உடலா - உழைப்பு யாவும் இந்தியாவுக்கும் இந்தியருக்குமே உரிமை. பிரிட்டிஷ் சாமராஜ்யத்தின் வீழ்ச்சியைத் தடுக்க எந்த உலக சக்தியும் இல்லை இவ்வளவு வேகமாகவும் வெற்றியுடனும் கடைசி வீழ்ச்சியை அணுகிக் கொண்டிருக்கிறது பிரிட்டிஷ் சாமராஜ்யம் இதுவே தருணம்! நெருங்குகிறது நம் விமோசனம்! இந்தியச் சோதரர்களே! கச்சையை இறுக்கிக்கொள்ளுங்கள் ” என்று.

அவ்வளவுதான், மலையா இந்திய மக்கள் கச்சையை விரிந்து கட்டத் தொடங்கினா மே 10-ம் தேதிக்குள்ளாக அகில மலையா இந்திய சுதந்திர

சீக்கல 95,000 போ அங்கத்தினராகி விட்டனர். 22 கிளைகளும் முளைத்தன.

எல்லா வறற்றிற்கும் தலைமை ஸ்தாபனமாகிய கிழக்காசிய இந்திய சுதந்திர இயக்கத்தின் மறரோ மகாநாடு ஜூன் 15-ம் தேதி முதல் 23-ம் தேதி வரை, தாயலாந்து தலைநகரான பாங்காங்கில் நடைபெற்றது. ராஷ் பிகாரி போஸ் தலைமை. கிழக்காசியாவிலுள்ள எல்லா இந்தியச் சுதந்திரச் சங்கங்களின் பிரதிநிதிகளும் அதில் கலந்து கொண்டனர் பிரிட்டிஷாரால் சிங்கப்பூரில் கைவிடப்பட்ட இந்திய ராணுவ அதிகாரிகளும் வந்திருந்தனர். அவ்வமயம், திலகாகாலத்துப் பழைய சிங்கம் ராஷ் பிகாரி செய்த வீர காஜனை, அங்கிருந்த மக்களின் உணர்ச்சி நெருப்புக்கு நெய் வராததென்றால் மிகையன்று.

“ நமமுன காததிருக்கும் கடுமையான இவ்வியக் கத்தில, அரும் பெரும் தியாகங்களைச் செய்ய வேண்டியவர்கள் நாம். பிரிட்டிஷ் ஆட்சியை ஒழித்து சுதந்திர இந்தியாவைக் கண்ணால் காண்பதற்குமுன், நமமுள் பலா உயரிழக்க நேரும் வருஷக் கணக்கில் இந்திய நலத்துக்காகவே ஐப்பாளில் உழைத்து வரும் நாங்கள், அடிமை விலங்கிலிருந்து ஆசியா முழுமையுமே விடுவிக் கப்போதுமான பலத்துடன் ஐப்பான் இருக்கிற தென்பதை உணருகின்றோம் நூறு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறைகூட கிடைக்க முடியாத தோர் அரிய சந்தாபபம் இது இந்தச் சந்தாபபத்தை நாம் இழந்து விடலாகாதென்பதை நன்றாகத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். நாம் நமது இலட்சியத்தை யடைய, ஐப்பானும் அச்ச நாடுகளும் நமக்கு அளித்து வரும் உதவி - நம்பிக்கை - வாககுறுதி ஆகிய கைங்கிரியங்களுக்கு நமது வந்தனம் இந்தக்

கடைசி சுதந்திரப் போரில் வெற்றி நமக்குத்தான். சந்தேகமில்லை. ஆதலால் நாம் அனைவரும்! அந்த வெற்றியை நாடி ஒருங்குதிரண்டு புறப்படுவோமாக! நாம் அனைவரும் இந்தியா, நமது எதிரி பிரிட்டிஷா, இந்த மந்திரம் நம் மனதில் ஓய்வொழிவு யினி ஒலிக்கவேண்டும்”

இப்படி இந்தக் கிழ்ச்சிங்கம் காஜித்தால், இளஞ்சிங்கங்கள் என்னதான் செய்ய முன்வராதா! “இந்தியா பிளக்க முடியாத லா தேசம், இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் லட்சியமும் கொள்கைகளுங் கொண்டே இந்த லீக் செயலாற்றவேண்டும், ஆபுதம் தாங்கிப்போரிட ஆஸாத ஹிந்த சேனை யொன்றை அமைக்கவேண்டும், அச சேனை இந்திய விடுதலைக்கு மட்டும் உபயோகிக்கப்பட வேண்டும், இதர நாட்டுச் சேனைகளின் சம் அந்தஸ்தும் அதிகாரமும் இந்தச் சேனை பெற்றிருக்க வேண்டும், கிழக்காசியாவுக்கு வந்து இந்த இயக்கத்தின் தலைமைப் பீடத்தை ஏற்றுக்கொள்ள—சுபாஷ் பாபுவுக்கு எல்லா வசதிகளும் அளிக்கப்பட வேண்டும்” எனப்பனபோன்ற பல தீர்மானங்களை நிறைவேற்றினா

இம் மகாநாடுதான் இந்திய சுதந்திர லீகின் ஆரம்பம். தலைமைக் காரியாலயம் சிங்கப்பூரில் நிறுவப்பட்டது. லீகின் தலைவராக ராஷ் பிகாரிபோஸ் தோரதெடுக்கப் பெற்றா மத்திய யுத்த சபையும், கிழக்காசியாப் பிரதேசங்களில் கிளைஸ்தாபனங்களும் அமைக்கப்பட்டன பயிற்சி பெற்ற 7000 வீரர்களைக் கொண்ட ராணுவமும் தோன்றிற்று கேப்டன் மோஹனசிங் அதன் தளபதியானா. இதுதான் இந்திய தேசிய ராணுவத்தின் ஜனனம். நாள்தோறும் இந்தியர்களின் எழுச்சியும் ராணுவமும் வளரச்சிபெறத் தொடங்கிற்று.

உக செய் அல்லது செத்துப்போ!

ஆயுதத்தால் ஆங்கில ஆட்சியை ஆழப்படுத்தக்க ஐரோப் பாவில பலம் சேர்க்கின்றா பாபு, கிழக்காசியாவில் ராஷ் பிகாரி போஸ் தலைமையில் இந்தியர்கள் திரண்டெழுந்த ராணுவம் அமைத்து முஸ்தீபுசு செய்கின்றனர். இந்த அரிய சந்தர்ப்பத்திலே 1942 ஆகஸ்ட் மாதம் 8-ம்தேதி மாலையில் இந்தியச் சரித்திரத்தின் புதிய சகாப்தம் ஆரம்பமாயிற்று. அன்று பம்பாயில் அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டி மௌலானா அபுலகலாம் ஆஸாத் தலைமையில் கூடிற்று. அவ்வமயம் நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தை “இந்தியச் சுதந்திர சாசனம்” என்று தான் அழைக்கவேண்டும் அத தீர்மானத்தின் வாசகம் ஒவ்வொரு இந்தியா மனதிலும் செதுக்க வேண்டியதே யாகும் அதனைக் கீழே காண்க

1942 ஜூலை 14-ம் நாள் காங்கிரஸ் கமிட்டி நிறைவேற்றிய தீர்மானம் - யுத்தப் போக்கு - பிரிட்டிஷ் சர்க்காரின் பொறுப்பு வாய்ந்த பிரதிநிதிகளின் பேச்சுகள் - இந்தியாவிலும் வெளியிலும் எழுந்த வியாக்கியான விமாசனங்கள் ஆகியவைகளை இக் கமிட்டி நுணுக்கமாக ஆராய்ந்தது அந்தத் தீர்மானத்தை இந்தக் கமிட்டி அங்கீகரித்தது ஊர்ஜிதம் செய்கிறது காரியக் கமிட்டியில் தீர்மானம் நிறைவேற்றிய பின்னர் நடந்த நிகழ்ச்சிகள், இந்தத் தீர்மானம் நியாயமானதே என்பதை உறுதி செய்கின்றன இந்தியாவின் நன்மை கருதியும், ஐக்கிய நாடுகளின் இலட்சியம் நிறைவேற்றவும் பிரிட்டிஷ் ஆதிக்கம் இந்தியாவிலிருந்து அறவே ஒழிய வேண்டுவது அவசரமும் அவசியமுமாகு மென்பதைத் தெளிவாக்குகின்றன. இனிமேலும் பிரிட்டிஷ் ஆட்சி

இந்தியாவில் நீடிக்குமானால், இந்தியாவுக்கு அவமானம்
கூட்டுமல்ல, பலவீனம் - தற்காப்பில் வலினைக் குறைவு-
உலக சுதந்திர இலட்சியத்துக்கான இந்தியாவின்
கடமையில் தடை-ஆகியனவும் ஏற்படும்.

ருஷ்ய - சீனப் போர் முனைகளின் சோகேடு, கவலை
தருகிறது ஆயினும் தங்கள் சுதந்திரத்தைப் பாதுகாக்க
வீறு கொண்டிருக்கும் அவ்விரு நாட்டினங்களின் வீரச்
செயல்களை மெச்சுவதோடு, அம்மக்களுக்கு மனமார்த்த
பாராட்டுதலையும் இக் கமிட்டி தெரிவித்துக் கொள்கிறது.
நேச தேசங்கள் கையாண்டு வரும் கொள்கை அடிக்கடி
படுதோலவியில் விழுந்து விடுகிறது. அநதக் கொள்கை
அதன் அடிப்படையை நுணுகி ஆராய வேண்டியதன்
அவசியத்தை, ஆக்கிரமிப்புக்கு ஆளானவர்களும் சுதந்
திரத்துக்காகப் போராடுவார்களும் உணர்ந்து கொள்ளு
மாறு நிர்ப்பந்திக்கிறது உடனுக்குடன் மடித்துபோகும்
கொள்கைகளை விடாபடிடியாக வைத்துக் கொண்டிருப்
பதன் மூலம், தோலவியை வெற்றியாக மாற்றி விட
முடியாது. அநதக் கொள்கைகளில் தோல்வி உள்ளடங்கி
இருக்கிற தென்பதை, சென்ற கால அனுபவம்
நமக்குக் காட்டி விட்டது தவிர அக் கொள்கைகள்
சுதந்திரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டிராமல், அடி
மைப்பட்ட நாடுகள் - காலனி நாடுகள் ஆகியவைகளின்
மீது இன்றுள்ள நிலைமையை நீடிக்கச் செய்து, ஏகாதி
பத்தியப் பரம்பரை வழுக்கதையும் ஒழுங்கையும் நிலை
நாட்டுவனவாகவே இருக்கின்றன. ஏகாதிபத்தியத்தின்
சக்தி, ஆளும் வலிமையில் பலம் பெறுவதற்குப் பதிலாக
சுமையாகவும் சாபக் கேடாகவும் விளங்குகிறது. நவீன
ஏகாதிபத்தியத்தில், இந்தியாவின் பிரச்சனை உரைகல
ளாக இருக்கிறது ஏனெனில், ஆசிய-ஆபிரிக்க மக்களின்
நம்பிக்கையும் உத்சாகமும் இந்திய சுதந்திரத்தால்தான்
பூரணத்துவம் பெற முடியும். இந்தியச் சுதந்திரப்
பிரச்சனையில் பிரிட்டனும அதன் ஐக்கிய நாடுகளும்

கூடகத்து கொள்ளும் தன்மையைப் பொறுத்திருக்கிறது அவைகளின் மதிப்பு

ஆதலால், இந்நாட்டில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியை ஒழிக்க வேண்டுவது மிக முக்கியமானதும், உடனடியாகக் கையாள வேண்டியதுமான பிரச்சனை. இதைப் பொறுத்ததே யுத்தத்தின் எதிர் காலம் - சுதந்திரம் - ஜனநாயகம் ஆகியவைகளின் வெற்றி சுதந்திர இந்தியா சுதந்திரத்துக்கும், நானிஸ் - பானிஸ் - இம்ப்ரியலிஸ் எதிர்ப்புக்கும், தன்னு மகத்தான சக்திகளை யெல்லாம் துணையாகக் கொடுக்கு மென உத்தரவாத மளிக்கும். இந்திய விடுதலை யுத்தப் போக்கை மட்டும மாற்றுவதோடு நின்று விடாது; அடிமைப்பட்டு அவதியுறும் மனித சமூகம் முழுமையையும் மீட்டு, ஐக்ய நாடுகள் பக்கம் கொண்டுவரத் தவறுது. அதனால், ஐக்கிய தேசியர்கள் இந்தியாவின் நேச நாடுகளாக மாறி, ஒழுங்கான நீதிகளாகவே போரிடுகின்றன வென்ற முதலதர கௌரவத்தையும் அடையும். அடிமை இந்தியா பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தின் சின்னம். இந்த ஏகாதி பத்தியத்தின் மாசு ஐக்ய நாடுகளின் தலைவியை மோச மடக்கிவிடும்

எனவே, இன்றைய அபாய நிலைமை, இந்தியாவின் விடுதலையையும், பிரிட்டிஷாரின் இந்திய ஆட்சி முடிவையும், தவிரக்க முடியாத அவசியமாகவுகிறது வெறும் வாகுறுதியும் உத்தரவாதமும் இன்றைய நிலைமையை மாற்றவோ - அபாயத்தைச் சமாளிக்கவோ முடியாது அது மட்டுமல்ல, பொது மக்களின் மனத்தைத் தொடர்புப் பரக்கக் கூட இயலாது பொங்கிக் கொண்டிருக்கும் சுதந்திரம் ஒன்றால் தான் கோடிக் கணக்கான மக்களின் உணர்ச்சியைத் தீண்டவும், போர் நிலைமையை உடனடியாக மாற்றவும் முடியும். எனவே, பிரிட்டிஷ் அதிகாரம் இந்தியாவிலிருந்து வெளியேற வேண்டு மென்ற கோரிக்கையை, அகில இந்திய

காவகிரஸ கமிட்டி மீண்டும் அழுத்தமாகத் தெரிவிக்கிறது. இந்நியச் சுதந்திரம் பிரகடனமான வுடனேயே தற்காலிக சர்க்கார அமைக்கப்படும் பின்னா, சுதந்திர இந்நியா ஐக்ய நாடுகளின் நேச நாடாகி, சுதந்திரத்துக்காக நடத்தப் பெறும் யுத்தத்தில் நேருகின்ற இன்ப துன்பங்களைப் பகிரந்து கொள்ளும் இந்நியாவிலுள்ள முக்கிய கட்சிகள், வகுப்புகள், ஆகியவைகளின் ஒத்துழைப்பால் தான் தற்காலிக சர்க்கார அமைக்க முடியும். அந் சர்க்காரில் எல்லா இந்நியப் பிரிவினாக்களின் பிரதிநிதிகளும் கலந்திருப்பா

இந்நியாவைப் பாதுகாப்பதும், இந்நியாவினை ஆயுதப் படைகளையும் அகிம்சைப் படைகளையும் இணைத்து, நேச தேசங்களுடன் சேர்ந்து ஆக்ரமிப்பாளரை எதிர்ப்பதும், வயல்களிலும் தொழிற்சாலைகளிலும் வேலைசெய்கிற பாட்டாளிமக்களை முன்னேற்றுவதோடு அரசாங்க அதிகாரங்களை அவர்களுக்கே உரிமையாகக் குவதும் போன்ற, தேச நலனுக்கும் முன்னேற்றத்துக்கும் உழைப்பதே அந் சர்க்காரின் ஆரம்பக் கடமை. அத்துடன் அந் தற்காலிக சர்க்கார ஓர் அரசியல் நிரணயத் திட்டம் வகுக்கும் அந் நிரணய சபை நிரந்தர அரசாங்கத்துக்கான முறைகளைத் தயாரிக்கும் அந் தயாரிப்பு எல்லா பிரிவினாக்களும் ஏறக்கூடியதாக இருக்கும். அப்படி அமைக்கப் பெறும் பெட்ரல் அமைப்பில் சேருகின்ற ஒவ்வொரு யூனிட் (மாகாண ஆட்சி)மும் அதிகப்படியான சுதந்திரம் கொண்டதாகவே இருக்கும். பெட்ரல் அமைப்பில் சேர்விருமபாத யூனிட்கள் அதிகப்படியான வாகுரிமைகளின் மீது விலகி நிற்க உரிமை யுண்டு. மீதமுள்ள அதிகாரங்கள் இந் யூனிட்களிடம் இருக்கவேண்டுமென்பது காவகிரஸின் அடிப்பிராயம்.

எதிரகாலத்தில் இந்நியாவுக்கும் நேச நாட்டினாக்கும் இரு நக வேண்டிய உறவுகளை, இந்நிச் சுதந்திர யூனிடடு

களின் பிரதிநிதிகள் ஒன்றுகூடி ஆலோசனை செய்து சரிககட்டுவார்களா. மக்களின் ஒன்றுபட்ட உறுதி-சக்தி ஆகியவைகளைத் துணையாகக் கொண்டு, ஆக்ரமிப்பாளர்களை எதிராக, இந்நியாவின் சுதந்திரமே பலம் தரும் அன்னிய ஆதிக்கத்திலுள்ள இதர ஆசிய நாடுகளின் விடுதலைக்கு இந்நியச் சுதந்திரம் சின்னமாகவும் பூர்வாங்கமாகவும் இருக்க வேண்டும். பாமா — மலேயா — இந்தோ சைனா — டச்சு இந்நியத் தீவுகள் — ஈரான — ஈராக ஆகிய நாடுகளும் பரிபூரண சுதந்திரம் அடைந்தே யாகவேண்டும் ஜப்பானிய ஆதிக்கத்தின் கீழ் இன்றிருக்கும் நாடுகள் விடுதலை பெற்ற பின்னா, வேறெந்த வல்லரசின்கீழ் வரவோ அல்லது அன்னியரின் குடியேற்ற நாடுகளாக மாறவோ அனுமதிக்கக் கூடாது

இன்றைய அபாயகரமான கட்டத்தைச் சமாளித்துப் பூரண சுதந்திரம் பெறுவதும் பாதுகாப்பு வலிமையை வளரக்க முயல்வதுமே அகில இந்நிய காங்கிரஸ் கமிட்டியின் முக்கிய கடமை அதோடு எதிர்கால உலகின் அமைதி — பாதுகாப்பு — ஒழுங்கு — வளாச்சி ஆகியவைகளை முன்னிட்டு, சுதந்திர நாடுகள் கொண்ட அகில உலக பெட்ரேஷனை அமைக்கவேண்டுமென்றும் இக் கமிட்டி அபிப்பிராயப்படுகிறது. வேறு எந்த அடிப்படையிலும் தற்கால உலகப் பிரச்சனைகளைத் தீர்த்து ஒழுங்கான அமைதியை நிலைநாட்ட இயலாது. மேற்கூறிய அகில உலக பெட்ரேஷன், தனது ஒவ்வொரு அங்கத்தின் (நாடுகளின்) சுதந்திரம், ஆக்கிரமிப்பை எதிர்த்தல், ஒன்றை யொன்று சுரண்டுவதைத் தடுத்தல், தேசிய மைனாரிட்டிகளின் பாதுகாப்பு, பிறபோக்குத் தேசங்களின் முன்னேற்றம் போன்ற எல்லாப் பொது நன்மைக்கான உலக சாதனைகளைத் திரட்டவும் பொறுப்பு வாய்ந்திருக்கும். அந்த உலக பெட்ரேஷன் அமைத்து விட்டால், தரை — கடல் — ஆகாயப் படை

களின் தேவை ஏற்படாது: ஆயுதப் பரிஹரணம் சாத்தியமாகும், உலக அமைதியையும் பாதுகாத்து விடலாம். சுதந்திர இந்தியா மகிழ்ச்சியுடன் அதில் கலந்து சாவதேச பிரச்சனைகளைச் சமாளிக்க இதர நாடுகளுடன் சரிநிகர சமானமாக ஒத்துழைக்கும். அந்த பெட்ரோஷனின் அடிப்படைக் கொள்கைகளை ஏற்றுக்கொள்ளுகின்ற எந்த நாட்டுக்கும், அதில் அவகம் வகிக்க உரிமை யிருக்க வேண்டும்

யுத்தம் நடந்து கொண்டிருக்கும் இந்த நேரத்தில் ஐக்கிய நாடுகள் மட்டுமே அதில் சோந்துகொள்ள வேண்டிய நிலைமை யிருக்கிறது. இப்பொழுதே அமெரிக்கா முயற்சி தொடங்கப்பட்டு விட்டால், யுத்தப் போருக்கு மாறும், அச்ச நாட்டினர் மனம் மாறும், வரவிருக்கும் சமாதானம் தூயமையுள்ளதாக இருக்கும், யுத்தப்பயல் கோரமாக அடிக்கிறது, பல படிப்பினைகள் தோன்றுகின்றன, சோகமான சூழ்நிலை, உலகின் தலை மேல் பேரபாயம் தொங்குகிறது. இந்நேரத்தில் கூட, அதற்கைய உலக சமஷ்டியை அமைக்கும் பணியை மேற்கொள்ள ஒருசில சாககாரர்கள் கூட தயாராயில்லாதது கண்டு இக் கமிட்டி மிக வருந்துகிறது.

பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தின் புதிய நடவடிக்கைகளும் அயல் நாட்டுப் பத்திரிகைகளின் தீமையான வியாக்கியானங்களும் சோந்து, இந்தியாவின் சுதந்திரத்தை வெளிப்படையாகக் கேட்கும் உரிமையைக்கூட மறுப்பதாக இருக்கிறது. எது என்னவாயினும், இன்றைய அபாயத்தைத் தவிரக்கவும, இந்தியா தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளவும், சீனாவுக்கும் ரஷ்யாவுக்கும் அவசியமான உதவிகளைக் கொடுப்பதற்கும், இந்தியாவிற்கு சுதந்திரம் மிக மிகத் தேவை. சீன - ரஷ்ய சுதந்திரம் மிக முக்கியத்துவமானது, அதற்காகவே அவை போரிடுகின்றன. இதைத் தொந்தரவு செய்யவோ- ஐக்கிய நாடுகளின் பாதுகாப்பு வலிமையை ஆபத்தில்

கொண்டு விடவோ கூடாதென்பதே இக்கமிட்டியின் கவலை. ஆனால் இந்தியாவையும் ஐக்கிய நாடுகளையும் சேர்த்துப் பிடித்துக் கொள்ளவே ஆபத்து வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. இச்சமதாபபத்தில் இந்தியா அன்னிய ஆதிக்கத்துக்கு இணங்கி அசட்டையாக இருந்தால், அதன் கௌரவம் குறைந்து, பாதுகாப்புத் திறமையும் ஆக்கிரமிப்பாளரை எதிர்த்து நிற்கும் சகதியும் செயலறாவிடும். தவிர, ஆபத்தைத் தளர்த்த முடியாதபடி, இந்தியாவை அதன் அடிமைத்தனம் பிணைத்திருக்கிறது ஆதலால், ஐக்கிய நாட்டு மக்களுக்கு இந்தியா தனது சேவையைச் செய்ய இயலவில்லை இதை யெல்லாம் தனது சகதியையும் நீதியையும் உணருகின்ற மக்களாகிய நாம் சங்கடமே முடியாது

பிரிட்டனுக்கும் ஐக்கிய நாடுகளுக்கும் காரியக் கமிட்டி முன்னதாகவே முறையிட்டிருக்கிறது இந்தக் கடைசி நிமிஷத்திலும், உலக சுதந்திரத்தை முன்னிட்டு, அகிலஇந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டி தனது வேண்டுகோளை மறுபடியும் அந்நாடுகளுக்கு அனுப்புகிறது ஆனால் தேசத்தின் மீது ஏகாதிபத்திய எதேச்சாதிகாரம் செலுத்தும் சாககாரை எதிர்த்து, லட்சியத்தை அடைந்தே தீரவேண்டுமென்று துடிதுடிக்கும் மக்களின் உறுதியை அமுலுக்குக் கொண்டுவருவதை, இன்னும் தடுத்தது வைப்பது நீதியல்லவென கமிட்டி கருதுகிறது. எனவே, நியாயமானதும் - யாரும் பறிக் முடியாததுமான சுதந்திரத்தை அடையும் பொருட்டு, விரிவாகவும் அகிம்சை முறையிலுமான பொது ஜனப் போராட்ட மொன்றை நடத்தவேணுமாய் தேசமக்களுக்குத் தெரிவிப்பதென்று கமிட்டி தீர்மானிக்கிறது சென்ற 22 ஆண்டுகளாகச் சேகரித்துள்ள அகிம்சா பலம் முழுமையும் தேசம் உபயோகித்துக்கொள்ளும். அந்தப் போராட்டத்தை, காங்கிரஸே தலைமை வகித்து தேச மக்களுக்கு வழி காட்டி நடத்திச்செல்லுமாறு கமிட்டி கேட்டுக்கொள்கிறது.

எதற்கைய அபாயங்கள் — கஷ்ட நஷ்டங்கள்
 நேரினும், தைரியமாகவும் பொறுமையாகவும் காந்தி
 ஜியின் உத்தரவுகளை இந்திய சுதந்திரப் போராளிகளாக
 என்ன முறையில் நிறைவேற்றமாறு, தேசமக்களை
 இக் கமிட்டி கேட்டுக் கொள்கிறது. அகிம்சையே
 இவ்வியக்கத்தின் இலட்சியம் என்பதை ஒவ்வொரு
 வரும் நினைவில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். உத்தரவு
 பிறப்பிடபது, அல்லது மக்களிடம் உத்தரவு செல்வது,
 அல்லது காங்கிரஸ் கமிட்டிகள் வேலை செய்வது, சாத
 தியமில்லாமல் போகும் காலம் வரலாம். அவ்வாறு
 நோந்தால், இயக்கத்தில் கலந்திருக்கும் ஒவ்வொரு
 ஆணும் பெண்ணும் தனக்குத்தானே வழிகாட்டியாகி,
 ஏற்கனவே கொடுக்கப்பட்டுள்ள வரம்புகளுள்ளேயே
 கடமையைச் செய்ய வேண்டும். சுதந்திரத்தை
 விருமபி அதை யடையப் பாடுபடும் ஒவ்வொரு இந்தி
 யரும், ஒய்வொழி வில்லாது, கரடுமுரடான பாதையில்
 விடாபிடியாக முன்னேறி, பூரண சுதந்திரத்தை
 அடையும்வரை — தன்னையே தானே ஊக்கமுடிக
 கொள்ளவேண்டும், இடையில் இளைப்பாறவே கூடாது.

சுதந்திர இந்தியாவின் அரசாங்கம் எப்படி யிருக்கு
 மென்பது பற்றி, அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டி
 தனது சொந்தக் கருத்தை கடைசியாகச் சொல்லி
 விட்டது. பொதுஜனப் போராட்டத்தை தொடங்கு
 வதால், காங்கிரஸ்கு அதிகாரத்தைப் பெறும்
 நோக்கம் எதுவுமில்லை யென்பதையும் இக் கமிட்டி
 தெளிவாகக் விருமபுகிறது. அதிகார சக்தி வரும்
 போது, அது இந்திய மக்கள் அனைவருக்கும் சொந்த
 மாகச் செய்யப்படும்

குதூகலமாக இந்தத் தீர்மானம் நிறைவேறியதும்,
 அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டியின் அதிகாரமபெற்ற
 தளகாததா காந்திஜீ, “வெள்ளையனே! வெளியேறு”
 “இந்தியனே!” அவன தயங்கினால், வெளியேறும்படிச்

“செய் அல்லது செத்து மடி” என்ற சங்கநாதத்தை முழக்கி அகிம்சையின் கடைசி எல்லையில் நின்று கொண்டு. “தலைவர்கள் வழிகாட்டுவார்களெனக் காத்திருக்க வேண்டாம், உங்களுக்கு நீங்களே தலைவர்கள். சுதந்திர மடைய எது நோமையான வழியென்று உங்களுக்குத் தோன்றுகிறதோ, அவ்வழியில் துணிந்து சென்று செயலாற்று.” என்று பாரத அன்னையே வழிகாட்டியது போலிருந்தது அவரது ஆணை.

இசு செய்தி நாட்டுமக்களுக்கு எட்டுமுன்னரே, அன்று இரவுப் பொழுது கூட விடியவில்லை, காந்தியடிகளும் நாடுமுற்றிலுமுள்ள தலைவர்களும் கைதுசெய்யப்பட்டனர். மறுநாட்காலையில் 40 கோடியினருக்கும் செய்தி பறந்து சென்றது. அவ்வளவுதான், நாட்டில் நடந்தவைகளை வருணிக்க முடியுமா?

வெள்ளையனை வெளியேற்றும் கடமையை மேற்கொண்டனா மக்கள். இந்தக் கடமையைச் சரிவரச் செய்ய வேண்டுமென்று கசசையை இறுக்கிக் கட்டி போரில் குதித்தனர். குமரிமுதல் இடயமவரை போர்கள் மாயிற்று. மலையாளிலும் சிங்கப்பூரிலும் கோட்டையை விட்ட பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம், இங்கே மீசையை முறுக்கிற்று தனக்கு இறுதி நெருங்கி வருவதை அறியாமல் அது செய்த கொடுமையை, மனித உருவம் தாங்கிய எவ்வும சகிக்க முடியாது. சூடுபட்ட மிருகம்போல வெறி கொண்டு தன் முழு சக்தியையும் உபயோகித்தது. செய்வது இன்னதெனத் தெரியாமல் தலைவிரி கோலமாய் கைவரிசை முழுமையும் முழு மூச்சுடன் பகிரங்கமாகக் காட்டிற்று. பலா சொத்துக்கள் கொள்ளையிடப்பட்டன; எண்ணற்ற மக்கள் சிறைப்பட்டனர், நிரபராதிகள் சுட்டுக்

கொல்லப்பட்டனா, மாதாக்கள் சுறப்பழிக்கப்பட்டனா, மனதால் நினைக்க முடியாத - நாவினால் சொல்ல முடியாத அவ்வளவு கொடுமைகளையும் பலன்கொண்ட மட்டும் செய்து காட்டிற்று அதிகார ஆணவம். சுருங்கக் கூறின அன்றொரு நாள் பஞ்சாபிலே நடந்த படுகொலை, இந்தப் பாரதப் படுகொலைக்கு கோடியிலொன்றுதான்.

“காங்கிரசையும் அதன் நவீன எழுச்சியையும் ஒழித்து மண்ணாகி விடுவோ”மென, அசையாத உறுதியுடனும் ஆண்மையுடனும் கூரைமீதிருத்து கொக்கரித்தனா அதிகாரிகள். நோமாருக பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்திய மாதத்தின் ஒவ்வொரு வேரும் அறுபட்டன.

இந்த நிகழ்ச்சிகளெல்லாம் இந்தியாவுக்கு வெளியே யாரும் அறிகாதுகொள்ள முடியாதபடி எத்தனையோ அரண்கள் அமைக்கப் பட்டன அவைகளை யெல்லாம் பாரிசத்தில் தாண்டிவிட்டது ஓர் செய்தி கிழக்காசியாவில் ராஷ் பிகாரி போஸும் ஐரோப்பாவில் சுபாஷ் சந்திர போஸும் இச்செய்தி கேட்டு அடைந்த மகிழ்ச்சியைச் சொல்லவும் வேண்டுமா? காட்டு நெருப்புக்குச் சூராவளி செய்த துணைதான் இதுதான் சமயமென விரைந்தனா போருக்கு — வெளிநாடுகளில் வசித்த இந்தியர்கள். ஏன்? உலக முழுமையுமுள்ள இந்தியர்கள் அனைவருமே பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்து நின்றனர்.

22. வலிய வந்த தலைமை

ஐரோப்பாவில் சுபாஷ் போஸ் 1942 ஜனவரியிலானுவம் அமைத்த செய்தியும், இந்தியாவில் தொடங்கிய ஆகஸ்டு போர்முரசும், கிழக்காசியாவிலுள்ள இந்தியர்

மனதிலே ஓர் புதிய ஒளியைத் தந்தன. 1942 செப்டம்பரில் கிழக்காசியாவிலும் இந்திய தேசிய ராணுவம் தோன்றிற்று. அதற்கு மோகன் சிங் தளபதியானார். மோகன் சிங்கின் இலட்சியம் மகத்தானது. ஜப்பானிய ராணுவத்தோடு மட்டுமின்றி உலகிலுள்ள எந்த ராணுவத்துடனும், தனது ராணுவம் சம அந்தஸ்துடனிருக்கவேண்டுமென்பதும், இந்த ராணுவம் மேற்கொள்ளும் சுதந்திரப் போர் நடவடிக்கைகளில் ஜப்பானியரின் தலையீடோ அதிகாரமோ சிறிதேனும் ஏற்படுமாயின் - ஜப்பானியரையும் எதிர்த்துத் தாக்க வேண்டுமென்பதும் அவரது நோக்கம்.

இது ஜப்பானிய அதிகாரிகளுக்குப் பிடிக்க வில்லை, வெறுப்புக்கொண்டனர் இந்திய தேசிய ராணுவம் பூரண வளாசசி பெறுவதற்குத் தடை ஏற்பட்டது. அந்த வருடம் (1942) செல்லுமுன்பே மோகன் சிங் ஜப்பானிய அதிகாரிகளால் கைதி செய்யப்பட்டார் இந்திய தேசிய ராணுவம் முன்னே ஏற்பாட்டி னபடி டிசம்பரில் கலையுட்படியாயிற்று இரண்டாவது முறையாக ஓர் ராணுவத்தை அமைப்பதற்கான ஏற்பாடுகளும் நடைபெறலாயின. இதற்கிடையில் 1943 ஜூன் மாதம் 16ம் தேதி சுபாஷ் பாபுவின் டோக்கியோ வருகை. இந்தியாவுக்கு வெளியே கிழக்காசியாவிலுள்ள இந்தியத் தலைவர்களெல்லோரும் பாபுவை வரவேற்கச் சென்றனர் ராஷ் பிகாரி போஸும் முன்கூட்டியே டோக்கியோவுக்கு வந்துசேர்ந்தார். ஜூன் 20-ம் தேதி பத்திரிகைகளுக்கு ஓர் அறிக்கையைக் கொடுத்ததுவிட்டு, மறுநாளும் அதற்கடுத்த நாளும் டோக்கியோ ரேடியோவில் முதன்முதலாகச் சொற்பெருக்காற்றினார் சுபாஷ் பாபு. அவைகளின் சுருக்கம்:—

“நம தலைவர்கள் பிரிட்டிஷாரின் சூழ்ச்சியாலும் வஞ்சகத்தாலும் பலமுறை ஏமாற்றப் பட்டனர். இனி மேலும் அதற்கைய ஏமாற்றங்களுக்கு ஆளாக மாட்டோமென, சுமார் 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே பிரதிக்ஷை செய்திருக்கிறோம். ஓர் நல்ல சந்தாப்பத்தாக காகவே இன்றுவரை காத்நிருந்தோம், சந்தாப்பமும் வந்துவிட்டது. சுதந்திரச் சூரியன் உதயமாகும் தருணம் இதுவே. இத் தருணம் தப்பினால் மறுதருணம் வாய்ப்பது அரிது. ஆகவே காமறுள்ளப்போதே தூறிக கொள்ள வேண்டும் பிரிட்டிஷ-ஆட்சியால், நமது ஆதீகச் சீரழிவு—கலாசார : சீரூலைவு—பொருளா நாரச் சிதைவு ஆகியனதான் கிடைத்த பலன். தாய் நாட்டுச் சுதந்திரத்திற்காக நம் இரத்தத்தைச் சிந்த வேண்டியது நமது கடமை அச் சுதந்திரத்தை காப்பாற்றவும் நமக்குப் பலம் வேண்டும் ஆயுத பலத்தால் நம்மை அடிமையாக்கிய அதே எதிரியை, ஆயுதபலங் கொண்டே வீழ்த்த வேண்டும் சட்டமறுப்பியக்கம் ஆயுதத் தாங்கிய போராக மாற்றவேண்டும் என்றைக்கு இந்த வேளவியில் குதிக்கின்றோமோ, அன்றுதான் நாம் சுதந்திரம் பெறத் தகுதியுடையவர்களாவோம்

பிரிட்டனின் ராணுவ நிபுணத்துவத்தை என்னென்பது! இந்தியாவின் கிழக்கெல்லேப்பற்றம் வழியாக எந்த எதிரியும் வரக்கூடுமென, எந்த பிரிட்டிஷ ராணுவ நிபுணமும் கனவில்கூட நினைத்ததில்லை. வடமேற்கெல்லையில்தான் முழு கவனத்தையும் செலுத்தினா இது எவ்வளவு மட்டமான நிபுணத்துவம் என்பதை, சிங்கப்பூரில் ஜப்பானியரின் பின்னலவேக முன்னேற்றம் நன்கு உணர்த்திற்று இருப்பது ஆண்டு களாகப் பெரும் உழைப்பெடுத்துக் கடடிய சிங்கப்பூர் கோட்டை ஒரே வாரத்தில் கைமாற்றிறென்றால், இப்பொழுது வைசிராய் வேவல் கட்டிக் கொண்டிருக்கும் கிழக்கெல்லைக் கோட்டையிலிருந்து பிரிட்டிஷா வெளியேற எந்நேரம் பிடிக்கும்?

வேறெந்தப் போர்முனைகளிலும் நாம் கவலை செலுத்த வேண்டியதில்லை, இந்தியாவிலும் அதன் எல்லையிலும் எனன நடக்கின்றன வென்பதைக் கவனித்தால் போதும். “இழந்த பாமாவை மீண்டும பிடித்து விடுவோம்” என்று தம்பட்ட மடிக்கின்றனா பிரிட்டிஷரா மானமிழநது புற முதுகுக்காட்டி ஓட நோந்ததை மறந்து, “மனிதன தோன்றி மறைவான, சாமராஜ்யங்கள் முளைத்து பின்னா அழியும், ஆனால் பிரிட்டிஷ் ஏகாதி பத்தியம் மட்டும நிரந்தரமாகவே இருக்கும்” என்று இறுமாப்புக் கொண்டிருக்கின்றனா அந்த இறுமாப்பு அவர்களின் அறிவுச் சூனியத்தையே காட்டுகிறது. பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யம் பிறந்ததும் வளர்ந்ததும் இந்தியாவில்தான் பிரிட்டனின் உயிர் இந்தியாவில்தான் இருக்கிறது. அதனால் தான் இந்த வெறிபிடித்த போரை நடத்துகின்றனா யுத்தம் எக்கதி யானாலும், கடைசிவரை இந்தியா வைத் தன் கையில் வைத்திருக்கவே அவர்கள் போரிடுவ ரென்பது நிச்சயம் இதே காரணத் தால்தான், இவ்வளவு பெரிய நெருக்கடியிலும் நம் சுதந்திரத்தை மறுக்கின்றனா என்றேனும் ஒரு நாள் இந்தியாவுக்கு சுதந்திரம் தந்துதானாக வேண்டுமென்று யாரேனும் நினைத்தால், அது மடமையில் மூழ்குவதே யாகும் சமரச மனப் பான்மையை நாம் அடியோடு ஒழித்து விட வேண்டும். சுதந்திர இடைசியத்தில் விட்டுக் கொடுப்பதற்கு இடமேது? ஆகவே, இரத்தம் சிந்தத் தயாராகுக! உளரும புறமுமுள்ள என தேச மக்களே! அசையாத உறுதியும் முழுப் பலமும் கொண்டு பேரரைத் தொடர்ந்து நடத் துங்கள் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தின் சாமபல சுதந்திர இந்தியாவுக்கு உரமாகும்வரை நமது

பேரர் நீடிக்க வேண்டும். பின் வாங்கவோ, தயங்கவோ, களைப்பாற்றவோ யாரும் நினைக்கக் கூடாது. முன்னேறுக! பூரண சுதந்திரம் பெறும் வரை முன்னேறுக! வெற்றியே அதன் முடிவு

பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தாலேயே எனது வாழ்க்கையை அவதியுறும்படிச் செய்ய இயலவில்லை யென்றால், இனி எவரும்—எந்த வல்லரசும் எனனை ஏமாற்றவோ-ஏய்க்கவோ முடியாது.”

பின்னா, ராஷ் பிகாரி போஸ் மூலம் கிழக்காசிய இந்தியர்களின் நிலைமையைத் தெரிந்து கொண்டார். ஜப்பானிய மந்திரிகள்—ராணுவத் தலைவர்கள் ஆகியோர் மூலம் கிழக்காசிய யுத்த நிலைமை தெளிவாயிற்று. ஜூலை மாதம் 2-ம் தேதி பிறந்ததும் விமான மரக்கமாக சிங்கப்பூர் வந்து சேர்ந்தார். 4-ம் தேதி சரித்திரப் பிரசித்திபெற்ற, கிழக்காசிய இந்தியர்களின் மகாநாடு. ராஷ் பிகாரியிடமிருந்து, கிழக்காசிய இந்தியச் சுதந்திர சங்கத்தின் தலைமைப் பதவியை சுபாஷ் சந்திரா ஏற்றுக்கொண்டார்.

ஆயுதப் படை பலத்துடன் இந்தியாவில் நுழைந்து பிரிட்டிஷ் ஆட்சியை ஒழித்துக் கட்டும் நோக்கத்துடன், காத்திருந்த அம்மகாநாட்டில் தலைமை தாங்கி,

“இந்த யுத்த நெருக்கடியில் நாம் துணிந்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம். அதற்கு ராணுவக் கட்டுப்பாடும் தளராத உறுதியும் வேண்டும், ஒரே கொடியின் கீழ் நாம் அனைவரும் ஒருங்கு திரண்டு, ஒரு படையை அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும் அந்தப் படை தன் கடமையை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்று மென்பதில் சந்தேகமில்லை. இந்தியாவிலுள்ளே நடைபெறுகிறது விடுதலைப் போரா.

அதற்கு மெயக்காப்பாகவே நாம் நடந்துகொள்ள வேண்டும் நரட்டுமக்களின் விருப்பத்துக்கு மாறாக நாம் எதையும் செயதுவிடக் கூடாது ஆதலால் சுதந்திர இந்தியத் தற்காலிக சர்க்கார் ஒன்றை அமைப்பது நலமெனக் கருதுகின்றேன். அந்த சர்க்காரின் உத்திரவுப்படி, மிருக பலமும் வஞ்சக நெஞ்சமும் கொண்ட நம் எதிரியை முறியடிக்க வேண்டும். முன்னேறும் போது, பசி—பட்டினி—தாகம்—ஏன்? மரணத்தைக்கூடக் கடக்கத் துணிவு கொள்ள வேண்டும். இந்தச் சோதனையில வெற்றி பெற்றால், தாயநாட்டைச் சுதந்திரமும் செழிப்பும் அடையச் செய்வார்களா போம்” எனக் கர்ஜித்தார்.

மறுநாள் (5—7—43) சிங்கப்பூர் நகரசபை மண்டபத்தின் முன்னால், இந்தியத் தேசிய ராணுவம் ஒன்றை மணி நேரம் அணிவகுத்து நின்றது. இந்த இரண்டாவது சுதந்திர இந்திய ராணுவத்தை பாரவையிடடா பாபு. ஜப்பான பிரதமா டோஜோவும் அவரு வந்து, ராணுவ மரியாதை ஏற்றுக்கொண்டார். ராணுவத் தலைமையையும் சுபாவேஷ ஏற்றுக் கொண்டதால் அவர் மனதில் மண்டிக் கிடந்த உணர்ச்சிப் பெருக்கு, கரையை உடைத்து விட்டதெனலாம். அந்த வீரர்களைப் பார்த்துக் கூறினார்.

“இந்திய விடுதலைச் சேனை வீரர்களே ! இன்று தான் என வாழ்க்கை புனித மடைந்தது. இந்திய விடுதலை ராணுவம் அமைத்திருக்கும் செய்தியை உலகத்தாருக்கு அறிவிக்கும் தனிப் பெருமையை அடைந்துவிட்டேன். பிரிட்டிஷ் சாமராஜ்யத்தின் கோட்டையாக விளங்கிய இந்த சிங்கப்பூர்த் தளத்திலே, நம் சுதந்திரச் சேனை அணிவகுத்து நிற்கும் பெருமையைப் பெற்றுவிட்டோம் பிரிட்டன் பிடிப்பிலிருந்து இந்தியாவை விடுவிக்கப் போகும் சேனை இதுவே. 1939-ல் பிரான்ஸ், ஜெர்மனி மீது

யுதப் பிரகடனம் செய்தபோது, ஜெர்மன் வீரர்கள் 'பாரிஸுக்கு — பாரிஸுக்கு' என்ற கோஷத்தைக் கிளப்பினார்கள் அதைப் போலவே ரிப்பொன (ஜப்பான) வீரர்களும் 1941-ல் 'சிங்கப்பூர்—சிங்கப்பூர்' என்று ஆவேசக் கர்ஜனை செய்து முன்னேறினா நாமும் 'டி.லி—டி.லி' என்ற கோஷத்தைக் கைக்கொள்ளுவோமாக !

பிரிட்டிஷ் சாமராஜ்யத்தின் சுடுகாடாகிய இங்கு, இப்பொழுது நிற்கின்றோம். சில தினங்களிலே டிலலியை நோக்கி விரைவாக முன்னேறுவோம் இந்தச் சுதந்திரப் போரில் எத்தனைப் போயிரா தப்புவோமென்பது எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் ஒன்று மட்டும்தான் நிச்சயம் அதுதான் 'வெற்றி நமம்தே' என்பது. உயிரோடு வெற்றியைக் காணும் வீரர்கள் டிலலி செங்கோட்டையிலே பிரிட்டிஷ் சுவக்குழியின் மீது வெற்றி ஊாவலம் நடத்துவதை, நமது வேலை முடிந்ததாகாது

எல்லாத் துறையிலும் பக்குவமடைந்துள்ளது இந்தியா ஆனால் நீண்ட நாளாக அதற்கு ஒரே ஒரு குறை இருக்கத்தான் செய்தது சுதந்திரச் சேனை யிலலியே என்பதுதான் அந்தக் குறை. இப்பொழுது அதுவும் தீர்ந்துவிட்டது. சுதந்திரம் உயிரினும் உயர்ந்தது இந்தியாவின் மதிப்பு—நம்பிக்கை—சுதந்திரம் எல்லாவற்றிற்கும் நீங்களே பொறுப்புதாரிகள், நாட்டு மக்களின் புகழ்ச்சிக்கும் நம் சந்ததியாரின் கௌரவத்துக்கும் நீங்கள்தான் வழிகாட்டிகள். அடிமை பெருமை பெற முடியாது இருள்—ஒளி, நீர்—நெருப்பு, இன்பம்—துன்பம் எல்லாவற்றிலும் நான் உங்கள் பக்கத்திலேயே இருப்பேன். வெற்றி—சுதந்திரம் ஆகியவைகளிடம் உங்களை அழைத்துச் செல்வேன் நிச்சயமாக நம்புங்கள்.

தனக்கென ஓர் ராணுவம் இருந்ததால்தான், ஐராஜ வாஷிங்டன், அமெரிக்காவுக்குச் சுதந்திரம் கொண்டு வந்தான், இததாலிய வீரன் காரிபாலடியும் ஆயுதம் தாங்கிய தொண்டர் படை அமைத்துக்கொண்டதால் தான் இததாலியை விடுதலை செய்தான் அதைப் போலவே சுதந்திர இந்தியப் படை வீரர்களாகிய நீங்களும் உங்கள் இலட்சியத்தை அடைந்தே தீரவேண்டும் தாய்நாட்டின் மீது அன்பு, கடமையைச் செய்யும் உறுதி, உயிரையும் தியாகம் செய்யும் மனோதிடம் ஆகியவைகளை நமது உடைமையாகக் கி வட்டால், உலகில எந்த சகதியும் நமமைத் தோற்கடிக்க முடியாது இந்நிலைமையில் நான் உங்களுக்குத் தருவதெல்லாம் என்ன? பட்டனி-தாக்கம்-கஷ்டம்-மரணம் இவை தான். வேறெதையும் என்னிடமிருந்து எதிர்பார்க்க முடியாது. ஆண்டவன் அருளும் நாட்டு மக்களின் நல்லாசியும் நமது வெற்றிக்குத் துணை புரியுமாக !”

இப் பிரசங்கத்தைக் கேட்ட வீரர்களின் இரத்தத்திலே ஓர் புதிய வேகமும், மனதிலே தெளிவும் உண்டாயிற்று. அன்று முதல் சுபாஷ் பாபுவை நேத்தாஜி என்று அழைக்கத் தொடங்கினா கிழக்காசிய இந்தியர்கள். பிற நாட்டாரும் அவ்வாறே அழைத்தனர். மலேயா-பாமா-தாய்லாந்து ஆகிய இடங்களுக்குச் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்யத் தொடங்கினா, சென்றவிடமெல்லாம் பலலாயிரக்கணக்கான மக்கள் வரவேற்றனர் அன்னிய நாட்டினரும் அவ வரவேற்புகளில் கலந்துகொண்டது குறிப்பிடத்தக்கதாகும் விறு விறுப்புக் கொண்ட பிரசங்கங்கள் நேத்தாஜியின் தலைமை கிழக்காசிய இந்தியா அனைவரையும் ஒன்று சேர்த்தது. ஒவ்வொரு கூட்டத்திலும் காங்கிரஸ் மகாசபையின் 60 ஆண்டுச் சரித்திரத்தையும் அதன் போராட்ட

சகதியையும் விளக்கினா ஆயுதமெடுத்துப் போராசெய்ய இயலாதிருந்த நிலையைத் தெளிவு படுத்தினார். பிரிட்டன் தன ஆதிக்கத்தை நிலைநிறுத்தக் கையாண்டு வரும் முறைகளை மக்கள் முன்னிலையில் அலசினா. இந்தியாவுக்கு வெளியே யிருக்கும் இந்தியாக்களின் கடமையை வலியுறுத்தினா. கேட்டேரா மனம் நெகருவிட்டது, தேசாவேசமும் தியாக உணர்ச்சியும் புகுந்தது கொண்டன. ஆண் பெண், கிறுவா-முதியோரனைவரும் துள்ளி யெழுந்தனர். ஈனற அனனையின் உதிரத்தை உறிஞ்சும் அரக்கனைப் பிளந்தெறிய ஆயுதம் ஏந்தினா. தங்கள் தங்கள் உடைமையனைத்தையும் போருக்கே உரிமையாக்கினா.

உங். மூன்று முக்கிய நிகழ்ச்சிகள்

1943 ஜூலை 12-ம் தேதி இந்தியப் பெண்களின் பொதுக்கூட்டம் மூச்சுத் திணறும்படியாக நேததாஜியை அலங்கரித்தன பெண்கள் அணிவித்த மாலைகள். அடுபூதம் பெண்களென நம ஒதுக்கிவைத்த இந்திய மாதர்களின் உள்ளத்திலே, புரட்சிக் கலைப் புகுத்த முனைந்தாரா நேததாஜி.

“சகோதரிகளே! நம் நாட்டில், சுதந்திர இயக்கத்தில் இதுவரை பெண்கள் கொண்டுள்ள பங்கு என்ன வென்பது உங்களுக்கே தெரியும் காரணத்தினால், 1921-ல் இந்தியா புத்தயிர்பெற்றது; அது முதல் பெண்கள் எடுத்துக் கொண்ட பங்கு மகிழ்ச்சிக்குரியதேயாகும் சுற்றுப்பிரயாணம் - பிரச்சாரம் - தேர்தல் நடவடிக்கை - சட்டமறுப்பு-சிறைவாசம்-தடியடி-அடக்குமுறை-துன்பம் எல்லாவற்றிலும் ஆண்களுக்குப் பெண்கள் சகோகவில்கில். இரக்கியப் பயங்கர இயக்கங்

களிலும் கூட பங்கு பெற்றனர். அவசியம் நேர்ந்தால் துப்பாக்கி ஏந்தவும் பெண்கள் முன் வருவ ரென்பது, அன்றைக்கே எனக்குத் தெரியும். அவ்வளவு வீரமுள்ள உங்கள் மீது நான் பூரண நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறேன்

எந்த சாமராஜ்யமும் தோன்றியது போலவே அழிந்துவிடுமென்பது சரித்திரம் உணர்த்தும் படிப் பினை பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யமும் அதற்கு விலக கல்ல. ஆதலால், இந்தியாவிலிருந்து பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தை விரட்ட வேண்டியது உங்கள் கடமை. யாரேனும் துப்பாக்கி ஏந்துவது பெண்களுக்குத் தர்மமல்ல வெனக் கருதலாம் அவர்கள் நம் பணடைச சரித்திரத்தைச் சிறிது புரட்டிப் பாகக்க வேண்டும் இந்தியாவின் முதலாவது சுதந்திரப் போர் 1857-ல நடைபெற்றது. அன்று வீர ஜான்ஸிராணி என்ன செய்தாள் தெரியுமா! உருவிய வாளுடன் குதிரையின் மீதேறி—படை திரட்டி—போர்களம் புருநது—யுத்தம் செய்தாள். அந்த வீர ராணி தோலவி கண்டது நமது துப்பாக்கியந்தான். ஆனால் அவள் மேற்கொண்ட கடமை இப்பொழுது உங்கள் மேல் சுமத்தப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வீர ராணியின் தோலவியை இன்று வெற்றியாகச் செய்ய வேண்டிய பொறுப்பு உங்களைச் சாராதிருக்கிறது. இப்பொழுது நமக்கு வேண்டுவது ஒரு ஜானஸி ராணியல்ல, ஓராயிரம் ராணிகள் வேண்டும் உங்களைப் பின் பற்றுபவர்களுக்கு உங்கள் வீரம் வடிகாட்ட வேண்டும்”

என்று முழங்கினா நேததாஜி.

இவ்வாறு, உணர்ச்சி வீறிட்டெழுந்த சொனமாரி களால் கிழக்காசிய இந்தியாக்களைவரும் தட்டி எழுப்பப் பட்டனா இந்தியச் சுதந்திரக் கழகத்தில் பெரும் மாற்றங்

களும் சீர்திருத்தங்களும் தீவிரமாக நடைபெற்றன. இந்தியத் தேசிய ராணுவம் முற்றிலும் திருத்தி யமைக்கப்பட்டது. ராணுவ முகாம்கள் திறக்கப்பட்டன. சிங்கப்பூரிலும் பிளாக்ஸ்டீல் இரண்டு ஆஸாத இராணுவப் பயிற்சிக் கூடங்கள் காட்சி தந்தன. மூன்று மாதகால அளவிலும் ஆறுமாத கால அளவிலும் ராணுவப் பயிற்சி பெற்றனர் மக்கள். படையிலுள்ள அனைவருக்கும் பொதுப் பாஷையாகிய ஹிந்தி தெரியாதாகையால் மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் தேவையாயினர். மொழிபெயர்ப்பாளர்களுக்கென எட்டுப் பயிற்சி முகாம்கள் வேலை செய்தன இரு நூற்றாண்டுகளும் அதிகமான தொண்டர்கள் அம் முகாம்களில் பயின்றனர்

இம் மாதிரியான நவீனங்களுக்கிடையே ஆகஸ்டு 9 ம் தேதி வந்துவிட்டது கிழக்காசியாவிலும் மலேயாவிலும் முள்ள ஒவ்வொரு சூது பொருத்திலும், அத தினத்தை— இந்தியப் புரட்சியின் முதல் வருடத் தினமாகக் கொண்டாடினா மக்கள். இந்தியத் தலைவர்களின் படங்கள் ஊராவலங்களை அலங்கரித்தன. பொதுக்கூட்டங்களில் புரட்சிக் காஜைகள் எதிரொலித்தன. பிராரா பாக்கில் மூப்பதாயிரம் இந்தியர்களுக்கெதிராகவே கூடி அத தினத்தைக் கொண்டாடினா. அக் கூட்டத்தில் நேததாஜி பேசினார் —

“இந்தியாவிலிருந்து பிரிட்டிஷார் வெளியேற வேண்டுமென்று கேட்ட குற்றத்தக்காக, கார்திஜி சிறையில் அடைபட்டு இன்றோடு ஓராண்டு பூர்த்தியாகிறது அன்று முதல் பொது மக்களின் சட்டமறுப்பு நரசவேல்களும் அவரு நடந்து கொண்டிருக்கின்றன, ஆயினும் சுதந்திரம்

கிடைத்தபாடில்லை. ஆதலால் இந்தியாவிலுள்ள தியாகிகளுக்குத் துணையாக இந்தோ பாமா எஸ்ஸை யில் நாம் இரண்டாம் போர்முனையைத் திறக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம். இந்த 2-ம் போர்முனை மூலம், இந்தியாவிலுள்ள பொதுமக்களும் ராணுவப் புரட்சி செய்யும்படி நாம் உதவ வேண்டும் இல்லாவிட்டால் சுதந்திரம் கிடைப்பது அரிதுதான் இந்தியச் சுதந்திர இயக்கத்துக்கு எனது முஸ்லிம் சகோதரர்கள் அளித்தவரும் வர வேற்புகளும் பண முடிப்புகளுக்கும் வந்தனம். இன்று கிழக்காசிய இந்தியர்களின்வரும், சாதாரண வேற்றுமையின்றி விடுதலைப் போருக்குத் தயாராக இருக்கின்றார்களென்பதை, உலக மக்கள் அறிந்து கொள்ளட்டும். நம் எதிரிகளும் தெரிந்து கொள்வார்களாக! இன்னும் ஒன்றிரண்டு மாதங்களில் நம் சேனையின் பெரும் பகுதி பாமாவை நோக்கிச் செல்லும், பின்னர் இந்தியாவுக்குள்ளே நுழையும்''

பதினாறு நாட்கள் சென்றன. 1943 ஆகஸ்ட் 25-ம் தேதியன்று, இந்தியச் சுதந்திரச் சேனையின் தலைமை அதிகாரத்தையும் நேதாஜியே ஏற்றுக்கொண்டார் அவ் வமயம் ராணுவத்துக்கு இட்ட உத்தரவு சரித்திரத் திலேயே சிறந்த இடத்தைப் பெற்று விட்டதென்பதில் உள்ளளவும் ஐயமில்லை.

‘ இந்தியச் சுதந்திரக் கழகம் — ஆஸாத ஹிந்த் ராணுவம் ஆகிய இரண்டின நலனை முன்னிட்டு சேனையின் தலைமை அதிகாரத்தை இன்று முதல் நாளை நேரடியாக எடுத்துக் கொள்ளின்றேன் இந் நிகழ்ச்சி எனக்கு மகிழ்ச்சியும் பெருமையும் தருகிறது. இந்திய விடுதலைச் சேனையின் தளகாத தனாக இருப்பதைவிட ஒரு இந்தியனுக்கு

வேறென்ன பெருமை வேண்டும்? என தேசமக்கள் நாறபது கோடியினருக்கும் நான் ஊழியன். அநத நாறபது கோடியினருக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்கவும், ஒவ்வொரு இந்தியனும் என மீது பூரண நம்பிக்கையுடனிருக்கவும் நான் நடந்து கொள்ளவேண்டுமென உறுதிக்கொண்டிருக்கிறேன். பரிசுத்தமான தேசியம்- பூரண சமத்துவம்-நேர்மையான நீதி இவைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்தியச் சுதந்திரச் சேனையை அமைத்திருக்கிறேன். எதிர் நோக்கியிருக்கும் போராட்டத்தில் இந்தச் சேனைக்குத்தான பெரும பங்கு பின்னர் நாறபது கோடி மக்களின் நலலெண்ணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட சுதந்திர இந்திய சர்க்கார் தோன்றும். அத்துடன் அநத சாககாரை நிரந்தரமாகப் பாதுகாக்க நிரந்தர ராணுவத்தைச் சிருஷ்டிக்கவும் ஓர் பெரும பொறுப்பு நமமைச் சாராததுதான்

இவைகளை வெற்றிகரமாகச் செய்து முடிக்க, நாமனைவரும் ஒரே தலைமையின் கீழ் ஒரே ராணுவத்தில் - கட்டுப்பாடுடன் ஐக்கியமாகிவிட வேண்டும். நமது லட்சியம் இந்தியாவின் பரிபூரண விடுதலை. அநத லட்சியத்துக்காக உயிரையே அர்ப்பணிக்க நேர்ந்தாலும் தயாராக இருக்க வேண்டும். சுதந்திரத்துக்காக அணிவகுத்து நிற்கும் நமக்கு, ஆஸாத் ஹிந்த சாககார்தான் பாதுகாப்புச் சுவர். முன்னேற்றம்போது இரயில் இயந்திரம் வண்டிகளை இழுத்துச் செல்வதுபோல் நம்மை அது இழுத்துச் செல்லும் ஆதலால் இராணுவத்துக்கு எவ்வளவு பொறுப்பு உண்டோ, அவ்வளவு பொறுப்பு சர்க்காருக்கும் உண்டு. நம்மை சோர்வடையாமல் பாதுகாக்கும் வேலையை சர்க்கார்தான் மேற்கொள்ள முடியும்.

நமது பொறுப்பு எளிதல்ல ; போர் நீண்டதாகவும் கடுமையாகவுமேதான் இருக்கும். எனினும் இறுதி வெற்றி நமக்கே தானெனத் திடநம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறேன், உலக ஜனத்தொகையில் ஐந்திலொரு பகுதியினராகிய நமக்கு விடுதலைபெற உரிமையுண்டு அதற்காக எவ்விதத் தியாகம் செய்யவும் தயாராகிவிட்டோம் இனிமேல் உலகில எந்த சக்திக்கும் நமமைத் தடை செய்யவோ உரிமையைப் பறிக்கவோ முடியாது,

தோழர்களே ! இராணுவ அதிகாரிகளே ! உங்கள் உதவியும் நாணயமும் பெற்றுள்ள சர்க்கார் இந்திய விடுதலைக்கு அரணாக இருக்கும். நமக்குத் தான் வெற்றியென்பதை உறுதி கூறுகிறேன். ஏற்கனவே நமது வேலைகள் ஆரம்பமாகிவிட்டன. 'சலோ டில்லி' என்ற மந்திரத்துடன் முன்னேறுவோமாக ! டில்லி செங்கோட்டையில் அணிவகுப்பு நடத்துமவரை முன்னேறுவோமாக ' 'சலோ டில்லி' ' இதுதான் ராணுவத்துக்கு நான் இடும கட்டளை."

உசு காந்தி ஜெயந்தி'

போருக்கான முஸ்தீபுகள் தயாராகிக் கொண்டிருந்தன.

1943 செப்டம்பர் மாதம் 26-ம் தேதி யன்று நேத்தாஜி ரெங்குனுகுச் சென்றார். சுதந்திர இந்தியாவின்கடைசிச் சக்கரவாததியாக வாழ்ந்த பகதூர்ஷாவின் சமாதியிலே, அன்று ஓர் விழா. அதில் கலந்துகொண்டார் நேத்தாஜி. அவர் சித்தக கடலிலே சுததிய அலை எழுந்தது பகதூர்ஷாவுக்குத் தலை வணங்கியதும் பரார்ட்டரை பகன்றார்:

"சுதந்திர இந்தியாவின்கடைசிச் சக்கரவர்த்தியினது எலும்புகள் பாமாயில் இருக்கின்றன சுதந்திரப்

பாமாவின கடைசி சககரவர்த்தியினது எலும்புகள்
இந்தியாவில் இருக்கின்றன. இப்படி யிருப்பது அதிஷ்ட
வசமான அறிகுறிகளே மனிதரிடையே மனனராக
விளங்கியவா பகதூர்ஷா. மனித தனமை மூலமாகவே
தனது சிறந்த ஆட்சியையும் நடத்தி வந்தாரா அந்த
சுதந்திர இந்தியாவின கடைசி சககரவாததியான —
பகதூர்ஷாவின அஸ்தி முனலை, நாம பிரதிகளை
எடுத்துக் கொள்வோமாக! எவ்வித துன்பத்தையும்
பொருட்படுத்தாமல் தியாகம் செய்வோமாக! பாமா
வுக்கும் இந்தியாவுக்கும் பொது எதிரியான பிரிட்டன்,
இதே தேசங்களிலிருந்து கடைசியாகத் தொலையும்வரைப்
போரிடுவோமாக! எதிரியை விரட்டி விட்டு தாயநாட்டில்
சுதந்திரத்தை நிலை நிறுத்தவோமாக! சுதந்திர மனித
சமூகங்களுடன் தோழமைகொண்டு, புது உலகை நோக்கி
முன்னேறுவோமாக!

பகதூர்ஷா உயிருடனிருக்கும் போது, ஒரு சமயம்
ஒரிந்தியில் ஓர் செய்யுள் இயற்றி நமக்கு அருளியிருக்
கின்றார். சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள் —

இந்தியச் சுதந்திரப் போர்வீரன தேசிய

அருட் கூடர் இறுதி யுறினும்

சிந்திட அச்சுடா ஒன்றிருப் பினுமது

செறுக்குடைச சிந்தை லண்டன

நெஞ்சினைப் பிளந்தாயி ருணடுபோர் வெற்றி

நிறைகொளும் நெடிய வாளாமே'

இது தான் அவர் நமக்கு விட்டுச் சென்ற வாயமை.
தமது உயிருள்ளவரையும் நம் மனதை விட்டு இவ் வாயமை
அகலலாகாது."

அங்கிருந்து மீண்டும் சுற்றுப் பிரயாணத்தைத் தொடங்கினார். பாங்காக வந்து சேர்ந்ததும், அகடோப்ர் மாதம் 2-ம் தேதி வந்துவிட்டது. அன்று உலகம் போற்றும் மகாத்மா காந்திஜியின் பிறந்த தினம். உலக முழுமையும் கொண்டாடுவது போலவே கிழக்காசிய நாடுகளிலும் அத் தினம் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது. நேததாஜியும் அவ் விழாவில் கலந்துகொண்டார். உலக மெருகுமுள்ள இந்தியர்களுக்கு, காந்தி ஜெயந்திசொற பெருக கொன்றை பாங்காவ் ரேடியோவில் ஒலி பரப்பினார் தாய் நாட்டின் சரித்திரக் குறிப்புகளையும் இந்தியர்களின் கடமையையும் நன்கு உணர்த்திய அப் பிரசங்கத்தில் எந்த இந்தியன் தான் அசட்டுத்தனம் காட்ட முடியும்? நேததாஜி பேசினார் —

“இன்று, உலக முழுதுமுள்ள இந்தியர்கள், தங்கள் ஒப்பற்ற மாபெரும் தலைவர் மகாத்மாஜியின் 75-வது பிறந்த தினத்தைக் கொண்டாடுகின்றனர். இப் புனித தினத்தில், நாமும் நமது அனபையும் மரியாதையையும் அன்றாடக்குச் செலுத்தித் தலைவணங்கக் கடமைபட்டுள்ளோம். அவரது வாழ்க்கையும் போராட்டங்களும் சத்திய சோதனைகளே யாகும் அவைகளைத் திருமபவும் நான் எடுத்துக் கூறுவதென்றால் இந்தியர்களின் அறிவை அவமதிப்பவனாவேன். ஏனெனில், காந்திஜிக்கும் நம் இந்தியர்களுக்கும் அவ்வளவு தொடர்பு உண்டு. ஆகவே, இந்தியப் போராட்டச் சரித்திரத்தில் அவர் வகித்துவரும் இடத்தை மட்டும் மதிப்பிடுவதில் இந் நேரத்தைச் செலவிடுவது தான் நல்லது.

நம் தாய் நாட்டுக்கும் அதன் விடுதலைக்கும் காந்திஜி செய்துள்ள சேவைக்கு, நமும் இணையும் சரித்திரத்தி

லேயே கிடையாது. சரித்திரத்தில் அவரது பெயர் பொன் நெழுததுகளால் பொறிக்கப்பட்டு விட்டது. எனறென்றும் நிலையான ஒளியையும் அது வீசிக் கொண்டிருக்கு மென்பதில் சந்தேகமில்லை. கார்த்தியினஸ்தானத்தை மதிப்பிட, பண்டைச் சரித்திரத்தைச் சிறிது மேலெழுந்தவாரியாக வேணும் சொல்லித்தானாக வேண்டும்.

இந்திய மண்ணில் முதன முதலாக ஆங்கிலேயர் காலடி வைக்குமுன், அங்கு பாலும் தேனும் பொழியச் செல்வம் கொழித்ததுகொண்டிருந்ததுதான் உங்களுக்குத் தெரியுமே! அந்த வளப்பம் தான், வறுமையும் ஏழ்மையும் கொண்டிருந்த ஆங்கிலேயர் மனத்தைக் கவராததென்பதும் உங்களுக்குத் தெரியும். ஆதலால் இந்தியாவை ஆகரமிகக் பிரிட்டிஷர் எனன்னென் முறைகளாக கையாண்டனர் என்பதை ஆராய்வோம் இந்த ஆராய்ச்சியில் ஓர் உண்மை தெளிவாகும் இந்தியா முழுமையையும் ஒரே சமயத்தில் கைப்பற்ற அவர்கள் துணியவில்லை, இந்திய ரணவரையும் எதிர்த்து எந்த இடத்திலும் யுத்தம் செய்யவும் முயலவில்லை. அவர்கள் கையாண்டதெல்லாம் தந்திர முறைகளே.

முதன முதலாக, லஞ்சம்-வஞ்சகம்-ஒழுங்கீனம் ஆகியவைகளால் செல்வாக்குத் தேடினா பின்னர் அவைகளுக்கு ஆளான மக்களைத் தங்கள் சுய நலனுக்கும் பாதுகாப்புக்கும் உபயோகித்துக் கொண்டனர். வங்கச் சரித்திரத்தை எடுத்துக் கொள்ளுக. மதப்பற்றை வகுப்புப் பூசலோ இன்னதெனத் தெரியாத அக்காலத்தில் படைத் தலைவனான மிராஜாபருக்கு சிம்மாசனம் அளிப்பதாகக் கூறினார்கள், அவனும் இசைந்தான், தங்கள்

நோக்கத்தை நிறைவேற்றிக் கொண்டனா பிரிட்டிஷார். அத்துடன் தங்களுக்கு நிரந்தரப் பாதுகாப்பையும் ஏற்படுத்திக் கொண்டார்கள். கடைசி வங்க மன்னனான சுராஜ் தெளலாவுக்கு, சேனாதிபதி மிர்ஜாபாதான் துரோக மிழைத்தான். பொது எதிரியான மாற்றானுக்கு, முஸ்லிமை முஸ்லிம்காடிக் கொடுத்தான். ஆனால் மோகனலால் (இரதுப படைத் தளபதி) மட்டும் மன்னனுடன் இறுதிவரை நின்று போராடினான். இந்நிகழ்ச்சி நமக்கோர்ப்படிபினை. துரோகச் செயல்களையும், காட்டிக் கொடுக்கும் தனமையையும் உடனுக்குடன் ஒழித்துக்கட்டாவிட்டால், எந்த நாடும் தன் சுதந்திரத்தை இழந்துவிடுமென்பதில் என்ன சந்தேகம்? சுராஜ் தெளலாவின் வீழ்ச்சி நமதுரதிர்ஷ்டமே!

அந்த வீழ்ச்சியின் பின்னரேனும் இந்தியர்கள் ஒருமுகப்பட்டு எதிர்த்திருந்தால், பிரிட்டிஷாரை எளிதில் வீரட்டி யடித்திருக்கலாம். போராடாமலா இருந்தனர்? போராடாததான் செய்தாராக, ஒருமுகப்பட்டு போராடவில்லை என்பதுதான் வருந்தத்தக்கது. வங்கத்தை பிரிட்டிஷா தாக்கியபோது, அவர்கள் பின் புறத்திலிருந்து யாரும் பிரிட்டிஷாரைத் தாக்கவில்லை தென்னிந்தியாவில் திப்பு சுல்தானை பிரிட்டிஷா எதிர்த்தாராகவே, அப்பொழுதேனும் மத்திய இந்தியாவிலிருந்த மகாராஷ்டிரர்களோ — வட இந்தியாவிலுள்ள சீக்கியர்களோ திப்புவுக்கு உதவினார்களா? அதுவுமில்லை. வங்க வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு கூட, இவர்களெல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து கூட்டு நடவடிக்கை யெடுத்திருந்தால், மிக எளிதில் பிரிட்டிஷாரை வெளியேற்றி யிருக்கலாம். இப்பழைய சரித்திரத்திலிருந்து நாம் தெரிந்துகொள்ள

வேண்டியதென்ன? எதிரியின் முன இரதியாகளனைவரும் ஒன்றுபட்டு நிற்காவிட்டால் சுதந்திரம் பெறவும் முடியாது, ஒருக்கால் பெற்றாலும் அதைக் காப்பாற்ற முடியாது என்பதுதான்.

வேதனை தரும் இப் பரிதாப நிலைமையிலிருந்து இந்தியர்கள் விழித்தெழ நீண்ட காலம் பிடித்தது. 1857-ல் தான் விழித்தெழுந்தனர். ஆங்காங்கு ஒருமுகத் தாக்குதலை இந்தியர்கள் கையாண்டனர் இந்த நிகழ்ச்சியைத்தான் “சிப்பாய்க் கலகம்” என்று பிரிட்டிஷ் வானிககின்றனர் நாமோ, அதனை ‘முதலாவது சுதந்திரப் போர்’ எனத் தலை நிமிர்ந்து கூறுகின்றோம். இந்த முதல போரிலும் நமக்குத் தோல்விதான் அதற்கு இரு காரணங்கள் கூறலாம். ஒன்று, இந்தியாவின் எல்லாப் பாகங்களும் ஒன்று சேரவில்லை, மற்றொன்று எதிரிகளின் ராணுவ நுணுக்கமும் போர்க்குணமும் அது சமயம் இந்தியர்களுக்கில்லை. ராணுவ ரீதியில் பார்த்தால், நம் தளகாததாக்களைவிட எதிர்தரப்புத் தளகாததங்கள் சிறந்தவர்கள் ஆகவே இந்தப்பலவீனத்தை நாம் என்றைக்கும் மறப்பதற்கில்லை. 1857-ம் ஆண்டுத் தோல்விக்குப் பின் நம்மிடமிருந்த ஆயுதங்களை யெல்லாம் பறிமுதல் செய்து விட்டார்கள் ஆங்கிலேயர்கள். நிராயுதபாணிகளாகிய அந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் நாம் பெருந் தவறு செய்து விட்டோம். ஆயுதப் பறிமுதலுக்கு இடமளித்திருக்கவே கூடாது. அப்படி இடமளிக்காமல் இருந்திருந்தால், மற்றொரு சுதந்திரப் போரைக் குறைந்த கால அளவில் நடத்தி வெற்றி கண்டிருக்கலாம். ஆயுதப் பறிமுதல் காரணமாகவே, அரசியல் ரீதியாக வீழ்ச்சி யடைந்து விட்டோம். அதோடு முப்பது ஆண்டுகளவரை மனச் சோரமும் நம்மிடம் குடி புகுந்து விட்டது.

1885-ம் ஆண்டு பிறந்தது இந்தியக் காங்கிரஸ் மகாசபை தோன்றிற்று. அது ஓர் புதிய அரசியல் எழுச்சியை நமக்குத் தரத் தொடங்கிற்று அக் காலத்திய காங்கிரஸ் தலைவர்கள், பிரிட்டனிடமிருந்து சுதந்திரம் கேட்கவும் துண்டித்துக் கொள்ளவும் அஞ்சினார்கள். 1905-ல் அரவிறதா தோன்றினார். “பரிபூரண விடுதலை” கோஷம் உண்டாயிற்று. அக் கோஷத்தின் செயல் முறைகள் இன்று தான் அமுலுக்கு வந்திருக்கின்றன. வங்கப் பிரிவினையைச் சகியாத மக்கள், பிரிட்டிஷ் சாமான் களைப் பகிஷ்கரிக்கத் தொடங்கினர். அந்தப் பொருளாதாரப் பகிஷ்காரம் மட்டுமே இளைஞர்களுக்குத் திருப்தியளிக்கவில்லை. வெடிகுண்டிலும் ரிவாலவரிலும் கவனம் செலுத்தினர் இளைஞர்கள். அதற்காகவே கடல கடந்து சென்று பயங்கர இயக்க முறைகளையும் பயின்றனர். ருஷ்யப் புரட்சி—அயா புரட்சி போன்ற சரித்திரங்களைப் புரட்டினர்

அதுசமயம்தான் முதலாவது மகாயுத்தம் என்னென்னமோ வாக்ருறுதிகளைக் கொடுத்தனர் பிரிட்டிஷர் அவ்வாக்ருறுதிகளை நம்பியதால் இந்திய ரத்தமும் இந்தியப் பணமும் பொருளும்தான் விரயமாயின. பிரிட்டிஷர் வெற்றி பெற்றதும் அவர்கள் வாக்ருறுதிகளெல்லாம் ஆடிக் காற்றுப் பட்டமாயின, தலைவர்கள் ஏமாற்றப்பட்டனர், அடிமைத் தனையும் இறுக்கத் தொடங்கிற்று. ஆனால் அந்தப் புனிதப் புரட்சிக்கார இளைஞர்கள் மட்டுமே ஏமாறாது போகவில்லை, நாட்டில் பெரும் கொந்தளிப்பையும் புரட்சியையும் உண்டுபண்ண, தங்களாலானதை யெல்லாம் செய்ய தாராளம். துரதிாஷ்ட வசமாக அவர்களும் தோல்வியடைந்துவிட்டனர்.

உலக யுத்தம் முடிந்ததும், கொடுத்த வாகனம் துதிப்படி விடுதலையை வேண்டினா இந்தியத் தலைவர்கள். கிடைத்த பலன என்ன? 1919-ம் வருட ரெனலட் சட்டம்தான். கொஞ்சம் கொஞ்சமிருந்த உரிமைகளையும் அந்த இருட்டறை மோசடிச் சட்டம் பறிமுதல செய்துவிட்டது. அதைப் பின்தொடர்ந்தது பஞ்சாப் படுகொலை. இவ்விரண்டு சோக நாடகங்களும் மக்களைக் கதிகலங்க வைத்தன. சதந்திர முயற்சிகளை யெல்லாம், மிருகத்தனமான ஆயுத பலத்தால் நசுக்கிவந்த பிரிட்டிஷாரமீது, இந்தியர்களுக்கிருந்த கோபம் எரிமலை போலிருந்தது இருந்தாலும் நம்பிக்கை பிறக்கவில்லை. புதிய வழிகளுக்காகவும் புதிய பேராச சாதனங்களுக்காகவும் தடுமாறிக் கொண்டிருந்தனா.

காரிருள கவிந்த அந்நேரத்தில் அரசியல் வானில தோன்றினா கார்திஜி ஒத்துழையாமை அல்லது சத்தி யாகரகம் என்ற ஒளி பெறும் ஆயுதத்தை, நிலை கலங்கிய நம் மக்களிடம் கொடுத்தா. விடுதலைக்கு வழி காட்டும் பொருட்டு 'இறைவனால் அனுப்பப் பெற்ற தூதா— கார்தியடிகள்' என்ற உணர்ச்சியும் நம்பிக்கையும் பிறந்தன. அவரது தலைமையில் மக்கள் ஒன்று பட்டனர். 20 ஆண்டுகளுக்கதிகமாகவே இந்திய விடுதலைக்கு உழைக்கிறா கார்தியடிகள். இப்பொழுது ஒவ்வொரு இந்தியன் முகத்திலும் தன்னம்பிக்கையும் உறுதியும் சடா விடுகிற தென்றால், அவாதான காரணம் இந்தியாவின் இறுதி வெற்றி அவரால் தான் ஊர்ஜிதப்படுத்தப் படுகிறது. அன்று 1920-ல் கார்தியடிகள் புதிய ஆயுதத்துடன் இந்திய அரசியல் வானில் புகுந்த பொறுப்பேற்றிருக்கா விட்டால், இன்று கூட இந்தியா வீழ்ச்சியடைந்த தான்

கிடக்கும். அவரது சேவைக்கு ஈடும இணையும் உலகில் கிடையாது. அச் சேவையின் மூலம் வாழ்நாளிலேயே அவர் அடைந்திருக்கும் பேறுபோல, உலகில் எந்த மனிதனும் எக்காலத்திலும் அடைய முடியாது.

அவரது சேவையால் தான் தேசியச் சுயமரியாதையும் தன்னம்பிக்கையும் பெற்றுள்ளனர் இந்திய மக்கள். இன்று புரட்சிக் கனல் கொழுந்து விடுவதற்கும் அவரது சேவை தான் காரணம். இந்தியாவின் ஒவ்வொரு மூலை முடுக்குகளிலும் வியாபித்து, எல்லா மக்களின் பிரதி நிதித்துவத்தையும் பெற்று, ஓர் மாபெரும் அரசியல் ஸ்தாபனமாகக் காங்கிரஸ் விளங்குவதற்கும் அவர் தான் காரணம். விடுதலைப் பாதையில் உறுதியுடன் முன்னேற, காந்திஜி நமக்குக் கற்பித்து விட்டார் இந் நேரம் காந்திஜியும் இதரத் தலைவர்களும் சிறைக் கூடங்களில் தவங் கிடக்கின்றனர். காந்திஜி விட்டு வைத்திருக்கும் வேலையை, இந்தியாவிலும் வெளியிலுமுள்ள இந்தியர்களாகிய நாம் ஒவ்வொருவரும் நிறைவேற்றக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இந்த இறுதிப் போருக்கான எல்லா வசதிகளும் தாய் நாட்டு மக்களிடம் இருக்கின்றன. ஆனால் ஒன்று மட்டும் அவர்களிட மில்லை. அது தான் சுதந்திர ராணுவம். அந்த ராணுவ உதவி வெளியே யிருந்து தான் கிடைக்க முடியும்.

ஒரு நிகழ்ச்சியை உங்கள் நினைவுக்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். 1920 டிசம்பரில் நாக்பூரிக் காங்கிரஸின் போது காந்திஜி கூறினார்.—

‘இன்றைக்கு இந்தியாவிடம் வாள் மட்டும் இருக்குமானால், இப்போது அதை உருவி யிருக்கும். ஆயுதம் தாங்களே புரட்சிக்கு இன்று இடமில்லை. ஆகையால்

மாற்று நடவடிக்கையாக ஒத்துழைப்பாமைமும் சத்தியாகரங்கமும் தான் நமது ஆயுதங்களாகக் காட்சி தருகின்றன' என்று. அந்தக் காலமும் இன்று மலையேறிவிட்டது இந்தியர்களால் இன்று வானை உருவமுடியும். அதுபற்றியே தான், இந்திய விடுதலைராணுவத்தை ஏற்கனவே நாம் அமைத்து விட்டோம்

இந்தப் போராட்டம் மிக மிகக் கடினமானது மட்டுமல்ல, மிக நீண்டதாகவு் மிருக்கும். இந்தியாவிலிருந்து வெளியேறியவர்கள் போக மீதியிருக்கும் கடைசி வெள்ளையர்களைச் சிறையில் போட வேண்டும், அல்லது வெளியே தூரத்த வேண்டும். அது வரை நாம் போராடித்தொக வேண்டும். ஆதலால், நாமனைவரும் ஒன்றுதிரண்டு, கடுமையானதும் மிகப் பெரியதுமான - ஆனால் இறுதியான ஒரு போருக்குத் தயாராகுவோமாக"

இதற்கைய ஆணித்தரமான சொற்பொழிவுகளும், எதிர்காலத்துக்கான சேகரிப்புகளும் அதி தீவிரமாக நடைபெற்றன. கிழக்காசிய இந்தியச் சுதந்தரச் சங்கத்தின் தலைமைப்பதவியை ராஷ் மிகாரி போஸிடமிருந்து பெற்றுக் கொண்ட 1943 ஜூலை 4-ம் தேதி முதல் அக்டோபர் 20-ம் தேதி வரை, முன்றரை மாதங்களுக்குள் நேத்தாஜி செய்து முடித்த முஸ்தீபுகளை என்னென்பது? முப்பது ஆண்டுகள் முயன்றாலும் வேறு எவராலும் செய்ய முடியுமா? ஐ. ஸி. எஸ் தோசசிபெற்று, பிறந்த பொன்னாட்டில் காலவைத்த நாள முதல் இதுவரையுள்ள அவரது வாழ்க்கை அனுபவம், இடைவிடாது நோந்த துன்பங்கள் எல்லாவற்றையும் ஒன்றாக இணைத்துப் பார்த்தால், வீரத்தால் வீறுகொண்டு பாய்ந்து செல்லும் ஓர் இரத்த ஆறு என்று தான் சொல்ல வேண்டும். வழியிலே தடுத்து நின்ற கரடு முரடான காடுகளையும், மலைகளையும் முள் வேலிகளையும் கடந்து விட்டது இந்த இரத்த ஆறு; இந்தப் புண்ணிய

நதியின் பிரவாகத்திலே கோடிககணக்கான இந்தியர்கள் நீராடிப் பரிசுத்த மெய்திவிட்டனர். செக்கச சிவந்த சீறி அலறிகொண்டிருக்கும் இரத்தக் கடலிலே கலக்க வேண்டுவதுதான் பாக்கி. உலக மகாயுத்தமாகிய இரத்தக் கடலும், இந்த இரத்த ஆற்றின் மகிமை கண்டு மகிழ்ந்து அணைத்துக் கொள்ள ஆவலுடன் எதிர்பார்த்துக் காத்து நின்றது.

உரு. சரித்திரத்தில் புதிய சகாப்தம்

1943 அக்டோபர் 21-ம் தேதி இந்தியாவின் புதிய சகாப்தம் கிழக்காசியா முழுமையும் சிதறிக் கிடந்த 30 லட்சம் இந்தியர்களின் பிரதிநிதிகள் சிங்கப்பூரில் கூடினர். தைதோவா கெகிஜோவில்காலை 10-30 மணிகளுக்கு கூட்டம். கிழக்காசிய இந்தியச் சுதந்திரக் கழகத்தால் கூட்டப்பெற்ற இம் மகாநாட்டுக்கு நேததாஜி தலைமை தாங்கினார். கோலாலம்பூர் இந்தியச் சுதந்திரக் கழகத் தலைவர் ஸ்ரீ எம்கே இராமச்சந்திரன் வரவேற்புரை ஆற்றினார், மகாநாட்டுப் பொதுக் காரியதரிசியான ஸ்ரீ சாட்டாஜி அறிகை வாகித்தாரா. உணர்ச்சி ததுமபிய உள்ளமும் மலாந்த முகமும் கொண்டு வீற்றிருந்தனர் இந்தியர்கள். அவர்கள் முன்னிலையிலே, நேததாஜி தனது தலைமை யுரையை ஹிந்துஸ்தானியில் ஆற்றினார். அறிகை யும் முன்னுரையும் தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டன.

பிற்பகலில் ஹிக்காரி ஹிக்கான தலைவர் கானல் யமதோத்தம் மகாநாட்டுக்கு விஜயம் செய்திருந்தார் நிப்பொன், சுதந்திர பாமா, சுதந்திர பிஸிப்பைன் ஆகிய மூன்று நாட்டு சர்க்கரர்களுக்கும், அவை இந்தியா

களுக்குச் செய்துவரும் உதவிகளுக்காக வாழ்த்துச் செய்திகள் அனுப்பப்பட்டன. அவ்வமயம் “ஆஸாத் ஹிந்த (சுதந்திர இந்திய) தற்காலிக சர்க்கார்” அமைப்புப் பற்றிய பிரகடனத்தை 4-15 மணிக்கு நேத்தாஜி வெளியிட்டார். அப்பிரகடனம் ஹிந்துஸ்தானி, தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய மூன்று மொழிகளில் வாசிக்கப்பட்டது.

அப்பொழுது கூறினா — சரித்திரத்தையும் உலகின் பல பாகங்களில் நடந்துள்ள புரட்சிகளையும் ஆராய்ச்சி செய்துள்ளவனென்ற முறையில், எனது 22 வருடப் பொதுவாழ்வில் என மனதில் ஒரு விஷயம் சதா உறுதி கொண்டேயிருந்தது இந்தியாவுக்கென ஓர் சுதந்திர தேசிய ராணுவமும், அந்த ராணுவத்தைப் போருக்கு நடத்திச் செல்ல ஓர் சுதந்திர சர்க்காரும் வேண்டுமே என்பதுதான் அந்த உறுத்தல். இன்று நிப்பொன படைகள் அடைந்திருக்கும் வெற்றி காரணமாக, கிழக்காசியாவிலுள்ள இந்தியர்கள், இந்திய சுதந்திரக் கழகத்தையும் இந்திய தேசிய ராணுவத்தையும் அமைக்க முடிந்தது. அதனால் கிழக்காசிய இந்தியச் சுதந்திர இயக்கத்துக்கு ஓர் உண்மை யொளியும் உறுதியும் கிடைத்து விட்டன. இல்லாவிட்டால் இந்தியச் சுதந்திரக்கழகம் சாவசாதாரணமான ஓர் பிரச்சார ஸ்தாபனமாகவேதான் இருக்கும். ராணுவம் அமைக்கப் பெற்றுவிட்டதால், ஓர் தற்காலிக சர்க்காரையும் அமைப்பது, சாததியமும் அவசியமுமாயிற்று இந்திய விடுதலையின் பொருட்டு இறுதிப் போரை நடத்துவதற்காகவே கிழக்காசிய இந்தியச் சுதந்திரக் கழகத்திலிருந்து இந்த அரசாங்கம் பிறந்திருக்கிறது.

இந்தத் தற்காலிக சர்க்காரைக் கொண்டு, இந்திய நெருக்கடிகளைச் சமாளிப்போம், இதோடு சரித்திரத்

தோரணையையும் பின்பற்றுகிறோமென்று கூறலாம். சமீப கால சரித்திரத்தைப் புரட்டுங்கள். ஐரிஷ் மக்கள் அவர்களுடைய தற்காலிக சாககாரை 1916ல் நிறுவினார்கள். செக நாட்டினரும் சென்ற உலக மகா யுத்தத்தின்போது இம் மாதிரிதான் செய்தார்கள் அதன் பின்னா துருக்கியா களும், முஸ்தாப கமாலின் தலைமையில் அவர்கள் தற்காலிக சாககாரை அனடோலியாவில் நிறுவினார்கள் நம்மைப் பொறுத்த வரையில், நம் தற்காலிக சாககார் ஓர் சாதாரண சமாதான அரசாங்கமல்ல இதன் அமைப்பும் நடவடிக்கைகளும் நிகரற்றவையாகும். இது ஓர் போர்தாபனமாகவே விளங்கும் இந்தியாவிலுள்ள பிரிட்டிஷாருக்கும் அவர்கள் நேசதேசத்தினருக்கும் எதிராக இறுதி யுத்தத்தை நடத்துவதே இந்த சாககாரின் தலை சிறந்த முக்கிய நோக்கம். ஆதலால், போரை நடத்துவதற்கு வேண்டிய இலாகாக்களை மட்டுமே இவ்வரசாங்கம் மேற்கொண்டிருக்கிறது

இவ்வரசாங்கத்தில் சிவில் இலாகாப் பிரதிநிதிகளாக ஒரு சிலாதான் இருக்க முடியும் சுதந்திரப்போர் நடத்துவதையே முக்கிய நோக்கமாகக் கொண்டிருப்பதால், ஆயுதம் தாங்கிய படைகளுக்கு மந்திரி சபையில் அதிகப் பிரதிநிதித்துவம் தரப்பட்டிருக்கிறது மந்திரி சபையில் சாதாரண மந்திரிகளைத் தவிர, பல ஆலோசனையாளர்களும் இருப்பார் நம் தற்காலிக சாககார், கிழக்காசியாவிலுள்ள இந்தியர்களை வாகாளும நெருங்கிய தொடர்பு வைத்துக் கொள்ளும். அதோடு அடுத்ததுவரும் போருக்குத் தேவையான அவர்களுடைய சக்தி சாதனங்களை யெல்லாம் திரட்டும. இந்தியப் பூமிக்கு மாற்றப்பட்டதும், சொந்தப் பிரதேசத்தில் இயங்கும் சாதாரண அரசாங்கத்துக்குரிய

எல்லா அமசங்கனையும் இந்த சர்க்கார் பெற்று விடும். அப்பொழுதுதான் பல புதிய இலாகாக்களுக்கு இட முண்டு.

இப்பொழுது தற்காலிக அரசாங்கம் ஸ்தாபிக்கப் பெற்றதால், இந்தியச் சந்திர இயக்கம், வெற்றிக் கு வேண்டிய பூவாங்க அமசங்களைத்தனையும் பெற்று விட்டதாகின்றது. விடுதலைக்காக இறுதிப்போரா தொடங்க வேண்டியதுதான் பாகி நமது ராணுவம் இந்திய எல்லை தாண்டி உள்ளே நுழைந்ததும் டில்லியில் அதன் சரித்திர பூர்வமான பவனியை நடத்தும். இந்தியாவிலிருந்து பிரிட்டிஷாரும் அமெரிக்கரும் ஒழிக்கப்பட்டு புது டில்லியில் வைசிராய் மாளிகையில் — இந்திய தேசியக் கொடியை உலாசமாகப் பறக்கவிட்டால்தான் போர் முற்றுப் பெறும்.”

நேதாஜி இவ்வாறு கூறி முடித்ததும், தற்காலிக சர்க்காரின் மந்திரிகளும் ஆலோசகர்களும் மேடைமீதேறி அமாந்தனர். மக்களின் குதூகல் ஆரவாரம் வாண்ப பிளந்தது உலகத்தாரும் இந்தியர்களும் எக்காலத்திலும் கண்டிருக்க மாட்டார்கள் — அக்காட்சியை! நேதாஜியின் கம்பீரத் தோற்றமும், திடசித்தமும் வெற்றிக் கு உறுதி தந்தன உணர்ச்சிப் பெருக்கில் மூழ்கியிருந்த மக்கள் முன்னிலையிலே நின்றனவொன்று, சட்டைப் பையிலே இருந்த துண்டு காகிதமொன்றை எடுத்தது, ஆற அமர— அழுத்தம் திருத்தமாகப் படித்தா. தேச விசுவாசப் பிரமாணத்தை ஹிருதுஸ்தானியிலே படிக்கத் தொடங்கினா

“சுபாஷ்நீர போஸாகிய நான், இறைவனமீது ஆணையாக,
(எவ்றதும் நெருசடைத்தது. எங்கும் மௌனம்.

உள்ளக கேணியிலிருந்து பிறந்தன அவ்வார்த்தைகள். ஆதலால் அதன் புனிதத்தன்மை நாவை அசைக்க முடியாமலாக்கிற்று. இந்நெருக்கடியான சமயத்தில், தான் எடுத்துக்கொள்ள விருககும் பொறுப்பு மகத்தான தென்பதை அவரது அநதராதமா கூறிற்று. எல்லோருடைய கண்களும் நேததாஜியின் முகத்தில் படிந்தன, குமுறிய மனவெழுச்சியினூடே மானசிகப் பிரத்தனை. தனனை மறந்த நிலைமையில் 40 கோடி இந்தியர்களையும் மனக்கண முன்னே கொண்டு வந்து நிறுத்தினா மிகச் சிரமத்தடன தனனைத் தேற்றிக்கொண்டு) என்றைக்கும் இந்தியாவின் ஊழியனாகவே இருந்து வருவேன உடன் பிறந்த 40 கோடிச் சகோதர சகோதரிகளின் நன்மையைக் கவனிப்பதே எனது முழுமுதற் கடமை (மீண்டும் மௌனம். கண்களிலே நீர்த்துளிகள். சட்டைப் பையினுள்ளே வலதுகை சென்று, ஓர் வெண்ணிறக் கைக் குட்டையை வெளியே இழுத்து வந்து நேததாஜியின் கண்களிலே சோதத்து கண்களிலே படிந்த கைக்குட்டை நீர்த்துளிகளை உறிஞ்ச, மனதில் தேங்கிய உணர்ச்சி இடியோசை யெனன மீண்டும் வெளிக் கிளம்பிற்று) இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்த பின்னரும், அந்தச் சுதந்திரத்தைக் காப்பாற்ற என உட்கிடக் கடைசிச் சிறு துளி இரத்தம் இருக்கும் வரை ஊழியம் செயவேன்.''

இந்த மூன்று வாககியங்களைக் கொண்ட தேச விசுவாசப் பிரமாணத்தை, உணர்ச்சியின் ஆவேசக் குமுறலுக்கிடையே ஒருவாறு படித்து முடித்தார். மந்திரி சபை அங்கத்தினர்கள் ஒவ்வொருவரும் பிரமாணம் எடுத்துக் கொண்டனர். 'நேத்தாஜி'யிடம் பூரண விசுவாசமாக இருப்போம். தாய் நாட்டுக்காக உடல், பொருள் ஆகிய யனைத்தையும் அர்ப்பணம் செய்வோம், ஆண்டவன்

மீது ஆணை' எனப்பது தான அநதப பிரதிகைஞ. மந்திரி சபை அங்கத்தினர்கள் ஒவ்வொருவரிடமும் நேததாஜி கை குலுககி, அவர்கள் விசுவாசத்தையும் பிரதிகைஞயை யும் ஏற்றுக கொண்டா. தேசிய கீதத்துடன் மகாநாடு இனிது நிறை வெய்தியது.

புதிய சகாபதத்தைத் தொடங்கி வைத்த இம் மகா நாடு, சரித்திரத்திலே பொன்னெழுத்தில் இடம் பெற்று விட்டது. குமரி முதல் இமயம் வரை எல்லாப் பகுதிகளிலு முள்ள இந்தியர்கள் கிழக்காசியாவில் வசிப்பதாலும், அவர்களின் பிரதிநிதிகளாக ஒவ்வொரு கிழக்காசியப் பகுதி களிலிருந்தும் இந்தியர்கள் அம் மகாநாட்டில் கலந்து கொண்டதாலும், இந்த மகாநாட்டை நாற்பது கோடி இந்தியர்களும் கலந்து கொண்ட மகா நாடுதான் என்று துணிந்து கூறலாம். ஆகவே, இந்தியர்களின் பிரதிநிதி களால் ஏக மனதாக ஏற்றுக கொள்ளப் பெற்ற-நேததாஜி அமைத்த சாககாரை அம் மகாநாடு ஒப்புக் கொண்டதால் 40 கோடி இந்தியர்களும் ஒப்புக் கொண்ட சாககாரை தான் இது என்றால் யாரும் மறுக்க முடியாது

ஏதேனும் ஒரு காலத்தில் சுதந்திர மாயிருந்த நாடு அடிமை நாடாக மாறலாம், இழந்த சுதந்திரத்தைத் திருமப்ப பெற அல்லும் பகலும் உழைத்து வெற்றி பெறலாம் சில நாடுகள். ஆனால், குமரி முதல் இமயம் வரை ஒரே கொடியின் கீழ் என்றமே ஆளப் பெறாத இந்தியா, பிரிட்டிஷாரால் தான் ஆளப் பெறுகிறதென்ற அவமானத்தைத் துடைத்து, இந்தியர்களுக்கெனச் சொந்தமான சாககாரைக் கண்டது இம் மகாநாடுதான். அதுவும் சட்ட ரீதியான — ஜனநாயகப் பிரதிநிதித்துவம்

கொண்ட சாககாரை எனபதில் சந்தேக மில்லை. ஆகவே முதன் முதலாக இந்தியா பெற்ற சுதந்திர சாககார இது தான் எனபதும், அந்த முதல் சுதந்திர சாககாரின் முதல் தலைவர நேததாஜி தான் எனபதும், இந்தியச் சரித்திரத்திலே எழுதப்பட்டு விட்டன. ஆதலால், காணாத புதுமையெல்லாம் கண்டு களிக்கும்படிச் செய்த அந்த 1943 அக்டோபர் 21-ந் தேதியை, இந்தியர்களின் புதிய சகாப்தம் பிறந்த தினம் என்றழைக்காமல் எப்படி யிருக்க முடியும்?

உசு துடைப்பம் தூக்கிய கையில் ?

ஆஸாத ஹிந்த தற்காலிக சாககார பிரகடனம் முடிந்தது. மறுநாள் (22--10--46) நண்பகலில் ஜோனா சிங்கப்பூர் கோனன் கிளப்பில் ஓர் விருந்தது. கிழக்காசியா முழுமையுமுள்ள இந்தியச் சுதந்திரக் கழகங்களின் பிரதிநிதிகள் அனைவரும் கலந்தது கொண்டனா அதில் நேததாஜி சில முக்கிய விஷயங்கள் குறித்து ஓர் சொற் பெருக்காற்றினார் விருந்தினர் ஒவ்வொருவரையும் தனித்தனியாகச் சந்தித்துப் பேச இயலாதது பற்றி வருத்தம் தெரிவித்து விட்டு, முன் தினம் விடுத்த பிரகடனத்தின் முக்கியத்துவத்தைக் குறிப்பிட்டார் பிரகடனம் இந்தியாவுக்கு ஓர் புதிய சகாப்தத்தைத் தோற்றுவிக்கிற தென்றும் அதன் மூலம் ஓர் புரட்சிக்கு அடிகோலியாகி விட்ட தென்றும், ராணுவ வெற்றிக்குத் தேவையான பொருள் வசதியும் சப்ளைச் சாமான்களும் போதுமான அளவு இருந்தால்தான் வெற்றி சுலமாகுமென்றும் விளக்கினார்.

மாலை 5 மணிக்கு இந்தியப் பெண்ணுலகின் புதிய சகாப்தம் ஆரம்ப மாயிற்று. பல வருஷங்களுக்கு முன்

இந்தியாவின் சுதந்திரத்துக்காகப் போராடி வீர சுவாக்க மெய்திய ஜானஸி ராணி பிறந்த பொன்னா அகடோப் 22-ந் தேதி. அந்தச் சுப தினத்திலே நேத்தாஜி 'ஜானஸி ராணிப் படைப் பயிற்சி முகாமைத் திறந்து வைத்தா ரென்றால், அதைவிடப் பெருமை இந்தியப் பெண்களுக்கு என்ன வேண்டும்? உலகச் சரித்திரத்திலேயே பண்டைய இந்தியப் பெண்கள், உலகப் பெண்கள் கூட்டத்துக்குள் தலை சிறந்த வீரம் கொண்டவர்களென்பது உலகமறிந்த உண்மை. அந்த உண்மையை உலகம் மறந்திருந்த காலமும் உண்டு இந்தியர்களே மறந்து விட்டன ரென்றால் அதிகம் கூறுவானேன்?

1931-ம் ஆண்டில், 15 வயதான சிறுமி சாந்தி கோமிலலா ஜிலலா மாஜிஸ்திரேட்டிடம் சென்று "எங்கள் நீதல் போட்டிக் குத் தாங்கள் தலைமை தாங்கிப் பரிசளிக்க வேண்டும்" என்று கேட்டாள். அவள் மனதில் கன்னற புரட்சி நெருப்பு இரைந்து கிளம்ப, அனனாரைத் துப் பாக்கியால் சுட்டு வீழ்த்தினாள், அதற்காக அகமகிழ்ந்து ஆயுள் தண்டனையும் அனுபவித்தாள். 1932ல் வங்கக் கவானா ஸ்டான்லி ஜாகஸனை, பெண்ணரசு வீணாதாஸ் சுட்டுத் தள்ளினாள். "கோடாப் பாக்கானாவில் காப்பிணி தாக்கப்பட்ட கொடுமை சகிக்க முடியவில்லை, நிரப்பாதி தங்கை கலயாணி கைதி செய்யப்பட்டு சிறையில் அனுப் வித்த சித்திரவதையை எப்படி மறக்க முடியும்? அதனால் என பெற்றோர்கள் உகுத்த கண்ணீரைக் கண்டேன். இம் மாதிரி எத்தனை குடும்பங்கள் வருந்து மென்பது என் சிந்தையைத் தைத்தது. அதனாலெழுந்த மனக்கொதிப்பும் துயரமும் என்னைப் பிராணத் தியாகம் கொள்ளென்று கட்டளை யிட்டன. வாழ்வதற்கு வழி தெரியவில்லை;

தேசத்துக்காகவே என்னை மாயத்துக கொள்வதென்ற தீர்மானத்துக்கு வந்தேன். என போன்ற பெண்கள், பெண் தன்மையை மறந்து இதற்கைய கொடுஞ் செயல்களைச் செய்யத் தூண்டும் சாக்காரின அனியாயத்தை, என மரணத்தால் இந்தியப் பெண் சமூகம் உணருடும்” என்ற வாகஞ்முலத்தை விட்டுச் சென்றாள் அந்தப் பெண் திலகம்.

இதற்கும வெகுநாள் முன்பு, முதன்முதலில் 1857ல் நடைபெற்ற சுதந்திரப் போரில், ஜானஸி ராணி இலடகமி பாப் தனது 20-ம் வயதில் - வாழ்க்கை நுகர்வேண்டிய இனப்ப பருவத்தில், படை திரட்டி அதற்குத் தலைமை தாங்கி, வீரவாளேந்தி ஆங்கிலேயரை எதிர்த்துப் போர் புரிந்தாள். ஆண்களுக்குப் பெண் இளைப்பில்லை இந்தியச் சமூகத்தில், ஆகவே மாதா படைப் பிரசனை கிளம்பியதும், நூற்றுக் கணக்கான பெண்கள் அதில் சேர் முந்தினா. அவர்களுள் 78 வயதான தமிழக கிழவி காமாட்சி யமமையாரும் ஒருவா இவ வமமையாரையும் அன்றா வாய மொழியையும் நினைக்கும் போது, பண்டைத் தமிழத் தாயின் வீரத்தையும் மிஞ்சி விட்டாளென்றே தோன்றும்.

இவ வமமையா கூறினா “நான் படையில் சேரு வதைத் தடுக்க யாராலும் முடியாது. யாரேனும் தடை செய்தால் உயிரா துறப்பேன். எனக்கென உயிர வாழ்ந்த காலம் போதும், எனது கடைசி காலத்தை யேனும் தேசத்துக்காக நடத்தும் இப் போரில் செலவிடுவதென முடிவு செய்து விட்டேன். இப் போரிலேயே என வாழ் வின் இறுதியை அடையவும் ஆசைப்படுகிறேன்” என்று.

இம் மாதிரி, பேரன் பேத்திமாகளையுடைய பாடடிமார் களே நேததாஜி படையில் சோநதனரென்றால், தமிழ் இளம் பெண்கள் அதற்குப் பின்வாங்கி யிருப்பார்களென்று யாரேனும் நினைக்க முடியுமா ?

அன்றொருநாள நடந்த சுதந்திரப் போரிலும் வீர ஜான்ஸி ராணிப் படைக்கு இலட்சமிதான் படைதிரட்டித் தலைமை தாங்கினாள், அதே படையின் பெயரால் நிறுவப் பட்ட இந்தச் சுதந்திர ராணுவத்துக்கும் தமிழ் இளம் பெண் இலட்சமிப் பெயருடையாளே தலைமை தாங்கினா ளென்றால், ஆச்சரியநதான். பண்டைப் பெருமையைத் துலங்க வைக்கவே இறைவன் செய்த திருவிளையாடல் போலும் ! தூணுவாரின்றி துடைப்பத்தை யே நதி வீட்டைச் சுதந்தம் செய்த கைகள், துப்பாக்கி தாங்கி தூரத்து அன்னியனைத் தூரத்தியடிக்கவும் நாட்டைப் பரி சுதந்தம் செய்யவும் விரைந்தன கைகளிலே - கழுத்திலே - காலிலே - உடம்பிலே பூட்டியிருந்த பொன் விலங்குகளை யெல்லாம் உருவி யெறிந்தனா. அவை உருமாறிப் போகுகள் நிதியில் சோந்தன.

இவ்வளவு தியாக சிந்தையைக் கண்ணுற்ற நேததாஜி மனம் பூரித்துத்தான் ஜான்ஸி ராணிப் படையை அமைத்தாரா அதன் பயிற்சி முகாமைத் திறந்து வைத்து, வீரம் ததும்பிய சொற்பொழி வொன்றைச் செய்தாரா. அவ்வமயம் நடந்த கொடியேற்று வைபவம்-வரவேற்பு-ராணுவ அணிவகுப்பு ஆகியவைகளைக் கண்குளிரக் கண்ட வாகள், இந்தியப் பெண்ணுலகின் புதித சகாப்தத்தையே கண்டார்களென்பதில் சந்தேகமில்லை.

நேததாஜியின் சொற்பொழிவைக் கேட்ட அப்பெண்கள் கொண்ட உணர்ச்சியும் எழுச்சியும் வர்ணிக்க முடியாதவைகளே. ஒரு கணமேனும் கடமையில் தவறக் கூடாதென்றும், ஒரு வினாடியேனும் உறுதி தவறக் கூடாதென்றும் வைரக்கியம் கொண்டனா, 'அவமானத்தை விட மாணமே மேல்' என்பதை உணர்ந்தனர். நேததாஜியின் உதடு அசைந்தால், பிரிட்டிஷ் ஆட்சியை ஆழப் புதைப்பதெனக் கங்கணங் கட்டினா. இவர்களுக்கு ராணுவப் பயிற்சி - துப்பாக்கிப் பயிற்சி - சொற்பொழிவுப் பயிற்சியெல்லாம் தினசரிக் கடமை யாயின

உள. போர்ப் பிரகடனம் அங்கீகாரம்

1943 அக்டோபர் 23-ம் தேதி காலை 11 மணிக்கு, ஆஸாத ஹிந்த தற்காலிக சர்க்காரை நிபப்பொன் (ஜப்பான்) இம்பீரியல் சர்க்கார் அங்கீகரித்திருப்பதாக நேததாஜிக்குத் தெரிவிக்கப் பட்டது. அந்த அங்கீகாரத்தின் சுருக்க மாவது — “இந்தியர்களின் நீண்ட நாள் ஆவலாகிய சுதந்திர இந்தியாவின உதயம் சுபாஷ் சந்திர போஸைத் தலைவராகக் கொண்டு அமைக்கப் பட்டுள்ள ஆஸாத ஹிந்த் சர்க்கார்தான் என்பதை ஒப்புக்கொண்டு அதன் மீதுள்ள பூரண நம்பிக்கையால் நிபப்பொன் சர்க்கார் இந்த ஆஸாத ஹிந்த தற்காலிக அரசாங்கத்தை அங்கீகரிக்கிறது. மேலும் இந்த சர்க்காரின் நோக்கம் நிறைவேற்றும் பொருட்டு எடுத்தது கொள்ளும் முயற்சிகளில், நிபப்பொன் சர்க்கார் எல்லாவித ஒத்துழைப்பும் உதவியும் அளிக்க உறுதி கொண்டிருக்கிறது.”

நிபப்பொன் பிரதமா டோஜோ 83-வது டயட் சபைக் கூட்டத்தில் இந்தியா பற்றியும் அதன் தற்காலிக

சாககாருக்கு அளித்துள்ள அங்கீகாரம் பற்றியும் ஓர் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தி, மனமாரந்த வாழ்த்தையும் தெரிவித்தார். அன்றிரவு நடுநிசி 12-55 மணிகு, நேத்தாஜி ஆங்கிலோ அமெரிக்கா மீது ஆஸாத் ஹிரத தற்காலிக சாககாரின் போரப் பிரகடனத்தை வாஸூலி மூலம் வெளியிட்டார். மஹாநா 24-ம் தேதி காலை 10 மணிகு சிங்கப்பூர் (ஷோனா) நகர சபைக் கட்டிடத்துக்கு எதிரேயுள்ள பாதாங்கில, ராணுவ அணி வகுப்பும், ஜானலிப்படை அணி வகுப்பும் நடை பெற்றன. மறநோ புறம் ஆஸாத் ஹிரத பௌஞ் மோட்டாரப் படையின் அணி வகுப்பு. 50000-க்கு மேற்பட்ட மக்கள் ஆரவாரத்துடன் அக் காட்சியைக் கண்டு களிக்கக் கூடியிருந்தனர். அவ்வமயம் அணி வகுப்பைப் பாவையிட்டு, முந்திய இரவு விடுத்த போரப் பிரகடனத்தை, நேத்தாஜி மக்களின் முடிவுக்கு விட்டார். அனைவரும் உள்ளம் பூரித்தவர்களாய் தங்கள் கைகளை உயர்த்திப் பிரகடனத்தை அங்கீகரித்தனர். ராணுவத்தினர்களும் தத்தம் துப்பாக்கிகளையும் வாட்களையும் உயர்த்திச் சம்மதம் தந்தனர். அவ்வமயம் எழுந்த “டிலி சலோ” கோஷம் உலகையே ஓர் அசைப்பு அசைத்த தென்னலாம். கோஷத்தின் பின்னர் நேத்தாஜி, இந்தியா அடிமையிலாழ்ந்து கிடப்பதற்குக் காரணமாக இருக்கும் பிரிட்டன் — அமெரிக்கா ஆகிய நாடுகளின் மீது போரப் பிரகடனம் செய்ய ஆஸாத் ஹிரத சாககார் ஏகமனதாகத் தீர்மானித்துள்ள தென்றம் செயலில் இறங்க — உத்தியோக முறையில் உத்தரவு கொடுக்கப்பட்டு விட்டதென்றும், இந்தியாவை விடுதலை செய்ய வேண்டியது ஆஸாத் ஹிரத பௌஜின் கடமையென்றும் ஓர் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினார்.

நண் பகலில் பத்திரிகைக காராகளின மகாநாடு நடை பெற்றது. அம் மகாநாட்டில் நேத்தாஜி விடுதல அறிக்கை கூறியதாவது. —

எனது அரசியல் வாழ்க்கையில் நான் கண்ட மூன்று கனவுகளில், இரண்டு கனவுகள் நனவாகி விட்டன. முதற்கனவு தேசியப் புரட்சி ராணுவம், இரண்டாவது கனவு சுதந்திர இந்திய சாககார இப்பொழுது நம் தற்காலிக சாககாரை இப்பிரியல் நிப்பொன சாககார அங்கீகரித்திருப்பது மகிழ்ச்சி தருகிறது கடைசிக் கனவாகிய விடுதலைப் போரை நடத்தி வெற்றி பெறுவது தான் நனவாக வேண்டும். அதுவும் விரைவில் நிறைவேறு மென்பதில் எள்ளளவும் சந்தேகமில்லை.

1939ல் தொடங்கிய ஐரோப்பிய யுத்தம், நம் எதிரிகு முதன் முதலாகக் கிடைத்த பெரிய இடி. கிழக்காசியாவில் சமாதானம் நிலவிய காலம் வரை, இந்தியாவிலுள்ள பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்குச் சிறிது கூட அசைவு ஏற்படவில்லை. 1941 டிசம்பருக்குப் பின் நிப்பொன பெற்ற வெற்றிகள், இந்தியாவின் கிழக்கு - வட கிழக்கு - எல்லைப்புற வாசல்களுக்கு ஆபத்தைக் கொண்டு வந்து சேர்த்திருக்கின்றன. பிரிட்டிஷா கையாண்ட ராணுவப் பாதுகாப்புத் திட்டங்க ளெல்லாம், நிப்பொனது வெற்றியால் முடமாகிவிட்டன. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில், நமது யுத்தப் பிரகடனம் வெறும் பிரசாரப் பிரகடன மல்லவென்பதை உணர வேண்டும். மனம் நொந்து கிடக்கும் இந்திய மகா ஜனங்கள், பழிக்குப் பழி வாங்கும் பொருட்டு எடுத்துள்ள நடவடிக்கையே இது. இந்தத் தீர்மானத்தைச் செயலில் நிறைவேற்ற நான் அவநம்பிக்கை கொண்டிருந்தால், இந்தத் தீர்மானத் துகே இட மளித்திருக்க மாட்டேன். ஆகவே போதிட

சாட்சியங்களுடன், பிரகடனத்தைச் செயலில் நிரூபித்துக் காட்டுவோம்”

அன்று மாலையில் சிங்கப்பூர் பாதாங்கில ஓர் பொதுக் கூட்டம். என் விழவும் இடமில்லாதபடி இந்தியர்கள் கூடியிருந்தனர். சுதந்திர இந்திய தற்காலிக சர்க்கார் முந்திய நாள இரவு விடுதல் போராப் பிரகடனம் பற்றிய விபரங்களை இந்திய மகா ஜனங்களுக்குத் தெரிவிப்பதற்காகவே இந்த ஏற்பாடு. இக் கூட்டத்தில் நேத்தாஜி நீண்ட நேரம் சொற்பெருக் காற்றினா. அதன் சாரம் வருமாறு —

“பிஸிப்பைனும் பாமாவும் சுதந்திர மடைந்த பிறகு, இந்தியாவின் விடுதலைக்குக் காலம் வந்தது விட்டது. அதற்காகவே ஆஸாத ஹிந்த சர்க்கார் அமைத்திருக்கிறது. இந்த ஸ்தாபித அறிவிப்பு சரியான காலத்தில் கால நிலைக் கேற்பவே நடைபெற்றதாகும். நமது ஜெனம் விரோதியான பிரிட்டிஷாருக்கு, ஐரோப்பாவில் பலமான உதை மேற்கே உதை விழுந்துகொண்டிருந்தால் மட்டுமே நம் சுதந்திர லட்சியத்துக்கு எவ்வித நன்மையும் ஏற்படாதல்லவா? மகா கிழக்காசியப் போர் கிழக்கில் ஆரம்பித்ததும், நமது விரோதிகள் அடிமேல் அடிவாங்கினா; தோல்விமேல் தோல்வியுற்றுப் பலங்குன்றினா இது ஒரு அதிசயமல்ல, இந்தியாவின் விடுதலைக்குப் புதிதொரு பாதை கிழக்கில் திறக்கப்பட்டதுதான் அதிசயம் இப்படி நேருமென் பிரிட்டிஷார் கனவில கூட நினைத்திருக்க மாட்டார்கள்.

வடமேற்கு எல்லைப்புறத்திலிருந்து தான் இந்தியாவுக்கு ஆபத்து நேருமென் பிரிட்டிஷார் எதிர்பார்த்தனர்.

வடகிழக்கு எல்லையில் எவவித நிகழ்ச்சியையும் எதிர் பாராததால், தாக்குதலைச் சமாளிப்பதற்கான முஸ்தீபுகள் எதுவும் செய்யாமல் விட்டுவிட்டனா. இதுவும் விதியின் நியதியே. இந்தப் பொண்ணைத் தருணத்தை கிழக்காசிய இந்தியர்கள் பயன படுத்திக்கொள்ள முன் வராவிட்டால், இதுவும் இழக்கப்பட்டே போயிருக்கும். நல்ல வேளையாக இந்தியச் சாதாரண கழகத்தை இந்தியர்கள் இங்கு அமைத்துக் கொண்டார்கள். அத்துடன் இந்திய தேசிய ராணுவத்தையும் அமைக்கத் தொடங்கினா. பின்னர் நடந்த நிகழ்ச்சிகளும் பொருத்தமானவைகளே! இந்தியா வின் விடுதலைக் காலம் கடவுளின் கருணையால் வந்துவிட்ட தென்று கூறினால், யாரும் மறுக்க முடியாது.

நான் இங்கு வந்து கழகத்தின் தலைமைப் பதவியை ஏற்றதும், கழகத்தையும் ராணுவத்தையும் திருத்தியமைக்கும் வேலையில் அதிகக் கவனம் செலுத்தினேன். நான், சென்ற ஆகஸ்ட் 15-ம் தேதி கூறினேன், இவ்வருட முடிவுக்குள் புனித பூமியாகிய இந்தியாவில் காலடி வைக்க உறுதி கொண்டிருப்பதாக அன்று முதல் நம் முயற்சிகள் மெதுவாக - ஆனால் நிதானமாக நிறைவேறி வந்திருக்கின்றன. இன்று காலை நடைபெற்ற ராணுவ அணிவகுப்பில் கலந்து கொண்ட வீரர்களைவிட, சென்ற ஜூலை 9-ம் தேதி நடைபெற்ற அணிவகுப்பிலிருந்த வீரர்கள் மிக மிகக் கொஞ்ச எண்ணிக்கை யுடையவர்கள்தான் நமது ஆஸ்த் ஹிந்த பௌஜ்ச சோந்த பெரும்பாலான வீரர்கள், இப்பொழுது இந்தியாவுக்குச் செல்லும் பாதையிலிருக்கிறார்கள் நம் முஸ்தீபுகளைத்தும் திருப்திகரமாகவே இருக்கின்றன.

இந்தச் சந்தாபபத்தில், நமது பெளஜ யாருடைய தலைமையில் போரிடுமென்ற கேள்வி எழலாம். அது சகஜமே இந்தக் கேள்விக்கு, பொதுவாக உலகத்தினருக்கும் சிறப்பாக இந்தியாக்களுக்கும் நான பதில் கூற வேண்டியது மிகமிக அவசியம். ஆகையால்தான், அகடோபா 21-ல் கூடிய கிழக்காசிய இந்தியாக்களின் மகாநாட்டில், ஆஸாத ஹிந்த தற்காலிக சாககாரை அமைத்தோம். மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன் இப்படி ஒரு சாககாரை அமைத்திருந்தால், அதை ஓர் நாடக மென்றதான் உலகம் கேள்வி செய்யும் இப்பொழுது அதற்கு இடமில்லை கிழக்காசியாவிலுள்ள 30 லட்சம் இந்தியாக்களைக் கொண்ட ஸ்தாபனத்திலிருந்து தற்காலிக சாககாரைத் தோன்றி யிருக்கிறது. அந்த சாககாருக்கு சக்திவாய்ந்த இராணுவமும் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்த சாககார் ஓர் விளையாட்டுக் கருவியல்ல, பிரசாரத் தந்திரமல்ல வென்பதை, நமது எதிரிகள் கூட நன்கு உணர்ந்து கொள்வா.

இவ்வரசாங்க அமைப்பில் புதிதாக எதுவும் நாம் செயது விடவில்லை. ஏனெனில், சுதந்திரத்துக்கான கடைசிப் போராட்டத்தைத் தொடங்கு முன், ஓர் தற்காலிக சர்க்காரைப் பிரகடனம் செய்வது புரட்சியின் ஓர் அம்சம். இதற்குச் சரித்திரம் பல ஆதாரங்களைத் தருகிறது. ஐரிஷ்காரர்களும், செக் நாட்டாரர்களும் நமக்கு உதாரணமாக இருக்கின்றனர். துருக்கியின் சுதந்திரப் போரில் கூட இப்படித் தான் நடந்தது. இம்மாதிரி ஒரு சாககாரை இந்தியாவிலுள்ள இந்நேரம் அமைப்ப தென்பது காரிய சாததிய மன்று ஆகவே நன்றாகச் சீர்தூக்கிப் பார்த்த பின்னாதான் இந்த வழிக்கு வந்தோம். நமது சாககார்

சாதாரணக் கால நிரவாகத்திற்காக அமைக்கப்படவில்லை. சுதந்திரப் போரை நடத்துவதற்காகவே அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது விடுவிகப்படும பிரதேசத்தின் நிரவாகம் இவ வசாங்கத்தினிடம் தான் இருக்கும் கடைசி ஆங்கிலேயன் இந்தியாவின் துரத்தப்படும்வரை - சுதந்திர இந்தியாவில் நீதியும் ஒழுங்கும் சமாதானமும் நிலவும் வரை - இந்தியாவிலுள்ள 33 கோடி இந்தியர்கள் தங்கள் விருப்பப்படி ஓர் நிரந்தர ஆஸாத ஹிந்த சாககாரை அமைக்கும் வரை, இந்த தற்காலிக அரசாங்கம் வேலை செய்து கொண்டிருக்கும் .

இவ் விபங்கம் - இவ் வசாங்கம் எல்லாம் உங்களுடையது ஆகவே இந்தியச் சுதந்திரச் சமூகத்தின் அங்கத்தினர்களாகிய உங்கள் கடமை இப்பொழுது பன்மடங்கு அதிகரித்து விட்டதல்லவா! எப்பொழுதும் மறந்து விடாதீர்கள் நம் முன்னா இரண்டு பெருங்கடமைகள் இருக்கின்றன இந்திய எல்லை தாண்டி - இவ்வாண்டு முடிவுக்குள் இந்திய மண்ணில் கால வைப்பதற்கு இறுதி முயற்சிகள் யாவும் செய்ய வேண்டுமென்பது ஒன்று அதனைத் தொடர்ந்து நீண்ட காலப் போருக்கு நம்மைத் தயாராக்கிக் கொள்ள வேண்டுமென்பது மற்றொன்று

இந்தியாவிலிருந்து பிரிட்டிஷார் பின் வாங்குவதென்பது, பிரிட்டிஷ் சாமராஜ்யத்தின் அழிவையே குறிக்கும். ஆதலால் எந்த விதத்திலும் ஒட்டிக் கொண்டிருக்கவே அவர்கள் முயற்சி செய்வா. இந்தியாவிலிருந்து பிரிட்டிஷாரை விரட்டுவதென்பது சலபமான காரியமல்ல. ஆனால் நாம் இந்தியாவிலுள்ள காலடிவைத்ததும்,

அவருள்ள இந்தியர்களின் பரிபூரண உதவியும் ஆதரவும் திட்டமாகக் கிடைத்ததுவிடும். ஆதலால் நோக்கமாடேறும் வரை, உங்கள் கடமைகளைத் தொடர்ந்து செய்து வர வேண்டும். தற்காலிக சாககார ஸ்தாபிக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து சாவாமஸப் படை திரட்டல் திட்டமும் மிக விரைவில் சுறுசுறுப்பாக நிறைவேற வேண்டும் இறுதி வெற்றி கிடைக்கும் வரை, நமக்கு வேண்டிய ஆளபலம் - பொருள் - தளவாட்ச சாமான அனைத்துமே தங்குதடையின்றி அளிக்க வேண்டியது உங்களைப் பொறுப்பு.

இதற்கிடையில் நமது சாககாரை இமடீரியல் ரிப்பொன் சாககார அங்கீகரித்திருக்கிற தெனற ஓர் நற் செய்தியும் கிடைத்திருக்கிறது அதன் அந்தரங்க சுத்தியை — நல்லெண்ணத்தைப் பாராட்டி ஓர் தீர்மானத்தையும் நமது சாககார நிறைவேற்றி யிருக்கிறது அதற்கு உங்கள் அங்கீகாரம் தேவை. இந்தியாவின் அரசியல் - பொருளாதார — ராணுவ நிலைமைகளைப் பற்றி விவாதித்த பின்னா, நமது சாககார, பிரிட்டன் அமெரிக்கா மீது தனது போரப் பிரகடனத்தைக் கடந்த இரவு 12-55 மணிக்கு வானொலி மூலம் விடுத்திருக்கிறது. அந்தப் பிரகடனத்தை எதிரி நாடுகளிலுள்ள ஒலி பெருக்கி நிலையங்களும் இன்று காலை 2 மணிக்கு வெளியிட்டிருக்கின்றன நம் எதிரிகள் நமது நடவடிக்கைகளில் அவ்வளவு கவனம் செலுத்துகின்றனா நம் நோக்கம் நோமையான தென்ப தற்கு இது ஒன்றே போதும் நமது போரப் பிரகடனத்துக்கும் உங்கள் சமமத்தத்தை எதிர்பார்க்கிறேன்.”

இச் சொற்பெருக்கைக் கேட்டதும், கூட்டத்தி் விருந்த 50000 இந்தியர்களும் எழுந்து நின்று அங்கீகார மளித்தனர். சுமார் 15 நிமிடங்கள் வரை புரட்சிக

கோஷங்கள் எதிரொலித்தன. சிறிது நேரத்துக்கு முன் 50000 தலைகளை மட்டுமே கண்ட இடத்தில், எங்கு பார்த்தாலும் ஒரே துப்பாக்கி மயமாகத் தெரிந்தது.

பின்னா இரவு 8-மணிக்கு சிங்கப்பூர் நீர்தல் சிலையத்தில் ஓர் விருந்த. உயாதர நிப்பொன ராணுவ அதிகாரிகளும் இதரர்களும் கூடி யிருந்தனர். அக் கூட்டத்தில் நேததாஜி, “எங்கள் து நன்றியை, போர்களைத் தில் எங்கள் செயல் மூலம் நிப்பொனாருக்கு நிரூபித்துக் காட்டுவோம்” என்று குறிப்பிட்டார்.

அன்று தினமே சுதந்திரப் பாமிய அரசாங்கம் ஆஸாத ஹிந்த தற்காலிக சாககாரை அங்கீகரித்திருப்பதாக, பாமிய அயல் நாட்டு மந்திரி ஸ்ரீ தககின து அனுப்பிய தந்தி நேததாஜிக்குக் கிடைத்தது அடுத்த படியாக மறரோ தந்தி

“உங்கள் தலைமையில் ஆஸாத ஹிந்த தற்காலிக சாககார அமைத்திருக்கும் செய்கியை, சுதந்திர பிலிப்பைன் சாககாரும் — மக்களும் மனமகிழ்ந்து வரவேற்கின்றனர் நீதியின் பேரால் அமைக்கப்படும் புதிய தொரு உலக ஒழுங்குக்கு, இந்தியச் சுதந்திரம் மிக இன்றியமையாத தென்பது பிலிப்பைன் சாககாரின் திட நம்பிக்கை. தங்கள் சாககாரை பிலிப்பைன் சாககார அங்கீகரிக்கிறது மனித நாயகத்துக்கே பெருந் தொண்டாற்றியுள்ள இந்திய சமுதாயம் சுதந்திர இந்தியாவைக் காண வேண்டுமென்று மனதார விருமபுகிறது” என்று பிலிப்பைன் குடியரசுத் தலைவர் லாரலிடமிருந்து வந்தது.

உஅ. பிறநாட்டு சர்க்கார்கள்

நேததாஜி சிங்கப்பூருக்கு வந்தது முதல் அவரது விருப பததுக கிணங்க கிழக்காசிய இந்தியர்கள் அனைவரும் நடந்து கொண்டனர். அது குறித்து மகிழ்ச்சி யடைந்தா ராயினும், பூரண திருபதி யடைந்தாமென்று கூற முடியாது. அவரது லட்சியபததுகஞ்ச செவி சாயத்த இந்தியர்களுள் பலர் ராணுவத்தில் சேர்தனர். ஏழை களும் மத்தியதர வகுப்பாரும் தங்கள் உடைமைகளை யெல்லாம் தேசத்துக்காக ஆர்ப்பணம் செயதுவிட்டனர். தற்காலிக சர்க்காருடனும் ஐக்கியமாகிவிட்டனர் ஆனால் பெரும் பணம் பலதகவ முதலாளிகள் மட்டுமே அரை குறை மனதுடன் மதிலிமற் பூனையாக இருந்தார்கள். எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் முயற்சியில் இவர்களும் பெரும் பங்கு எடுத்துக்கொள்ளாவிடில், நினைத்தபடி காரியம் சாதிப்பது எளிதல்ல ஆகவே நேததாஜி, புதிய துறையில் முயற்சி செய்யவேண்டியதாயிற்று. அகில மலேயாவிலுமுள்ள இந்தியப் பணக்காரர்களின் மகாநாடொன்று 1943 அக்டோபர் 25ம் தேதி சிங்கப்பூர் ஜாலான பாஸரா ஸ்டேடியத்தில் நடைபெற்றது இந்திய வியாபாரிகளுட, செல்வந்தர்களும், நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார்களும் ஏராளமாக கூடியிருந்தனர்.

அவர்கள் முன்னிலையில் நேததாஜி மிக உருக்கமான வேண்டுகோள் - அல்ல - கண்டிப்பான உத்தரவொன்றை விடுத்தார். அதில், மலேயாவில் இந்தியர்களின் மூல தனம் - பணக்காரர்களின் ஏமாற்றும் மனப்பான்மை - ஏழைகளின் உறுதி நிறைந்த தியாக சிந்தை - உயிருக்குக்

பணத்துக்குமுள்ள வேறுறுமை — சுதந்திர இந்தியத் தற்காலிக சர்க்காரின் நடவடிக்கை — அந்த சர்க்கார் எதிர்நோக்கி யிருக்கும் செயல்கள் — ஆகியவைகளை விரிவாக — தெளிவாக — ஒவ்வொருவா மனதிலும் ஆழமாகப் பதியும்படி விளக்கினா இறுதியில், உடனடியாக ஒரு கோடி ரூபாய் கைமேல் வேண்டுமென்று கூறவே அதே இடத்தில் 70 லட்சம் டாலாகளும், அடுத்த 24 மணி நேரத்தில் 1 கோடி 30 லட்சம் டாலாகளும் வசூலாயின. எவ்வளவு பலம் பொருந்திய சர்க்காராலும், பலாதகாமினறி இந்தப் பெருந்தொகை வசூலிப்பதென்பது முடியுமா? என்ற ஒரு கேள்வி யெழுந்தால், ஒரே குரலில் “முடியாது” என்ற பதில் தான் கிடைக்கும். ஆகவே, தனக்குத் தானே நிகரான — நேத்தாஜியின் சுகதி, அவ்வளவு வெற்றிபைத் தந்தது. அந்த வெற்றி — சுதந்திர இந்தியத் தற்காலிக சர்க்காரின் வெற்றி — இந்தியர்களின் வெற்றி — இந்தியாவின் வெற்றியே யாகும் என்பதில் சந்தேகம் எதுவும் இருக்க முடியாது.

அன்று தினம் மற்றோர் மகிழ்ச்சி தரும் செய்தி. ‘ஆஸாத ஹிந்த தற்காலிக சர்க்காரை ஜொமன அரசாங்கம் அங்கீகரித்திருக்கிறது’ என்று ஜொமன அயலநாட்டு மந்திரி ரிப்பன் டிராப், உத்தியோக தோரணையில் அனுப்பிய தந்திதான் அது. ஏற்கனவே, ஆசியாவிலுள்ள ரிப்பொன் — பாமா — பிலிப்பைன் ஆக மூன்று நாடுகள் அங்கீகரித்தது விட்டன, ஐரோப்பாவில் ஜொமனியின் அங்கீகாரத்தோடு நான்கு நாடுகளின் அங்கீகாரத்தைப் பெற்றுவிட்டது நேத்தாஜி அமைத்த சுதந்திர இந்திய தற்காலிக சர்க்கார்.

27—10—43ல் குரோஷியா சர்க்காரும் தனது அங்கீகாரத்தை யளித்துச் செய்தி தெரிவித்தது. நவம்பர் முதல் தேதியன்று சீனாவின் தேசிய சர்க்காரும், மனஷுங்கோகு சர்க்காரும், தத்தம் அங்கீகாரத்தை உத்தியோக தோரணையில் அளித்தன நவம்பர் 9-ம் தேதி பாஸிஸ்ட் இந்தாலியக் குடியரசு சர்க்காரா, ஆஸாதஹிநத தற்காலிக சர்க்காரை அங்கீகரித்திருப்பதாகவும், இது விஷயத்தை ஆஸாதஹிநத சர்க்காருக்குத் தெரிவிக்கும்படியும், இததாலிய நலனகளை நிபபொனில கவனித்ததுவரும் கானல் ஒமேரோ பிரினஸி பிளிகு அறிவித்தது. நவம்பர் 18-ம் தேதி யன்று தாய்லாந்து சர்க்காரின அங்கீகாரம் பாங்காக ரேடியோ மூலம் கிடைத்தது ஆக ஒன்பது சட்டபூர்வமான சர்க்கார்களின் அங்கீகாரத்துடன் ஆஸாத ஹிநத சர்க்காரை செயலாற்றத் தொடங்கிறது.

இந்த நிலைமையில் நவம்பர் ஆரம்பத்தில் அயாலாநது குடியரசு வாதிகளிடமிருந்து நேததாஜிகு வாழ்த்துகள் வந்தன. அவைகளைக் கண்டதும் நேததாஜிபக்கத்திலிருந்து நண்பர்களுடன், அயாலாநதில் தான தோழமை கொண்ட நண்பர்களைப்பற்றியும், வீரச்செயல்களால் புனிதம் பெற்ற பல புண்ணிய ஸ்தலங்களைத் தரிசித்தது பற்றியும் கூறி மகிழ்ந்தாரா கடைசியில் “ நமது இலட்சியம் நியாயமானது, நாம் விரும்புவது நமது பிறப்புரிமை, ஆதலால், வெற்றியடைந்தே தீருவோம். அயாலாநதுக்குச் சுதந்திரம் கிடைத்தது போலவே, இந்தியாவுக்கும் சுதந்திரம் கிடைப்பது நிச்சயம் ” எனக் கூறினார்

உக. டோக்கியோவில் புதிய சரித்திரம்

பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தையும் அதன் நேசநாடுகளையும் எதிர்த்துப் போரிடுகின்ற கிழக்காசிய நாடுகளின் மகா நாடொன்று ஜப்பானியத் தலைநகரான டோக்கியோவில் நடத்த ஏற்பாடாகி யிருந்தது அம் மகாநாட்டுக்கு வரும் படி ஆஸாத் ஹிந்த தற்காலிக சாககாருக்கும் ஓர் விசேட அழைப்புக் கிடைத்தது அவ்வழைப்பை ஏற்றுக்கொண்டு நேத்தாஜியும் தனது காரியதரிசிகளுடன் நவம்பர் ஆரம்பத்தில் டோக்கியோவுக்குப் பிரயாணமானார். அம் மகாநாட்டுக்குப் பிரதிநிதியாகச் செல்ல நேத்தாஜியின் மனம் சமம்திகவிலலை. தமது சர்க்கார் தற்காலிக சாககாரராத் தலும், இனிமேல் அமைக்கப்பட விருக்கும் நிரந்தர சாககார் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டிய நிலையை முன்கூட்டியே கட்டுப்படுத்த, தான் காரணமாக யிருக்கக்கூடா தென்றும் கருதினார் ஆதலால், ஓர் பாவையாளராகவே டோக்கியோ மகாநாட்டுக்குச் சென்றார்.

சுதந்திர இந்திய தற்காலிக சாககாரின் தலைவராகவும் இந்திய தேசிய ராணுவத் தளகாத்தராகவும் நேத்தாஜி பதவி ஏற்றபின் டோக்கியோவுக்குச் செல்வது இதுதான் முதல் தடவை. நவம்பர் 6-ம் தேதி நிப்போன் ஏகாதிபத்திய டயட் சபை மண்டபத்தில் மகாநாடு நடைபெற்றது. கிழக்காசியாவிலுள்ள சுதந்திர நாடுகளின் பிரதிநிதிகள் எல்லோரும் வந்திருந்தனர். டயட் சபை மண்டபத்தின் முன் வாயிலில் கட்டப்பட்டிருந்த பிற நாட்டுக் கொடிகளுடன் நமது மூவர்ணக் கொடியும் பட்டொளி வீசிப் பறந்து கொண்டிருந்தது. மகாநாட்டின்

நடவடிக்கைகள் சரித்திர முக்கியத்துவம் பெற்றவைகளே. அவைகளில் ஐந்து முக்கிய தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றின.

சுதந்திர இந்தியத் தற்காலிக அரசாங்கம், ஓர் சுதந்திர நாட்டு சர்க்காருக்கு இருக்க வேண்டிய எல்லா அம்சங்களுடன் உலகமே அதிசயிக்கத் தக்கவாறு அமைந்திருந்தது. ஆனால், அதற்கு ஓர் பெருங்குறையும் இருக்கத் தான் செய்தது தனக்கெனச் சொந்தமாகப் பூமி பெறுவும் இல்லையல்லவா? பிரிட்டிஷாரிடமிருந்து கைப்பற்றியதும் இந்தியாவுக்கு உரிமையானவையும்தான் அந்த நான் - நிக் கோபா தீவுகளை நிப்பொன் சர்க்கார் இம் மகாநாட்டின் போது நம் சுதந்திர இந்தியத் தற்காலிக சர்க்காருக்கு அளித்தது அதனால் அப் பெருங் குறையும் நிவிர்த்தி செய்யப்பட்டது. ஆதலால், இம் மகாநாடு எவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தென்று கூறத் தேவையே யில்லை அப்பொழுது நேததாஜி, “இந்தியா - இந்தியாவுக்குச் சொந்தமாகும்வரை உருவிய கத்தியை உறைவில் போடுவதில்லை, இந்தியாவின் சுதந்திரத்துக்காக உதவிபுரியும் நிப்பொனுக்கு வந்தனம்” என்று பதிலளித்ததா பின்னர் ஜப்பான் சர்க்கரவாதத்தையும், பிரதம மந்திரி டோஜோவையும், நிப்பொன் ராணுவத் தலைவரான பீல்டு மாரஷல் ஜெனரல் சூஜியாமாவையும் பேட்டி கண்டார் ஜப்பானில் பத்துக்கோடி நிப்பொனிபாகளும் நேததாஜியைக் கௌரவித்தனர். நேததாஜிக்காக பல பொதுக் கூட்டங்களும் விருந்துகளும் நடைபெற்றன ஒவ்வொரு கூட்டத்திற்கும் பலலாயிரக் கணக்கான மக்கள் கூடினர்

நவம்பர் 7-ம் தேதியன்று டோக்கியோவில் தோடியேய்க்கு நேததாஜியின் பேட்டி அப்பொழுது நேததாஜி கூறினார்.—“அந்தமான நிக் கோபா தீவுகளை

இந்தியருக்குத் திருப்பிக் கொடுப்பதனால், பிரிட்டிஷ் துகத் தடியிலிருந்து முதன் முதலில் விடுவிக்கப்படும் பிரதேசமாகவே அவைகளை இந்தியர்கள் கருதுவர். இதைப் பெற்றதன் மூலம் தற்காலிக சாக்கார பெயரிலும் ரெய்லிலும் உண்மையாகவே ஓர் தேசிய உருப்பெற்றுவிட்டது. அரசியல் கைதிகளின் சிறைச்சாலையாக பிரிட்டிஷாரால் உபயோகிக்கப்பட்ட அந்தமான் தீவுகள் இந்தியருக்குக் கிடைத்தது ஓர் விசேடக் கருத்தைக் கொண்டிருக்கிறது.

பிரஞ்சப் புரட்சியின் பேர்து பாரிஸிலுள்ள பாஸ்டிஸி ஜெயிலிலிருந்து அரசியல் கைதிகள் விடுவிக்கப்பட்டது போல, இந்தியச் சுதந்திரத்துக்காக நடைபெறும் இந்தப் போரில், அந்தமான் சிறையில் அவதியுற்ற நம் தேசப் பக்தர்கள் முதன் முதலாக விடுவிக்கப் பட்டிருக்கின்றனர். கொஞ்சங் கொஞ்சமாக இந்தியப் பிரதேசங்கள் விடுவிக்கப் படுமெனினும், முதன்முதலில் விடுவிக்கப்படும் பிரதேசமே அதிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது இந்தச் சமயத்தில் இந்த இடத்தில் இந்தப் பிரகடனத்தை வெளியிட நிப்பொன தோரத்தெடுத்தமைக்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்தச் செயதி கேட்டதும் உலகம் முழுதுமே நிப்பொனின் அந்தரங்க சுததியைத் தெரிந்து கொள்ளும். இப் பிரகடனம் இந்தியாவிலும் விசேடப் பலனளிகும். இனிமேல் எந்த இந்தியனும் நிப்பொனின் அந்தரங்க சுததியைச் சந்தேகிக்கமாட்டான்”

இந்தப் பேட்டிபைத் தொடர்ந்து ஆஸாத ஹிந்த் தற்காலிக சாக்காரின் பேச்சாளர், ஷோனானில் ஓர் அறிக்கை விடுத்தார். அதில், “நிப்பொனுக்கு இந்தியாவில் மண்ணுசையிலலை யென்பதை இப் பிரகடனம் 38 கோடி

இந்தியாக்களுக்கும் உறுதி செய்கிறது. நிபபொன கொள்கை பற்றி வீணாக விஷம்ப பிரச்சாரம் செய்துவரும் ஆங்கிலோ - அமெரிக்கப் பிரச்சாரகாக்களுக்கு இப் பிரகடனம் ஓர் சவுக்கடியே யாகும்” எனக் குறிப்பிட்டார்.

ஜப்பானில் நேகதாஜியைக் கௌரவிக்கும் பொருட்டு நடைபெற்ற ஓர் பெருங் கூட்டத்தில், நேத்தாஜி பேசும் பொழுது சில முக்கிய குறிப்புகளை வெளியிட்டார் “ஆங்கிலோ - அமெரிக்கப் பிடிப்பிலிருந்து கிழக்காசியாவிலுள்ள மக்களை விடுவிககவே இந்த யுத்தத்தை ஜப்பானியா நடத்துகின்றனா. அவர்களோடு சேர்ந்து இந்திய விடுதலைக்காகத் தொண்டாற்றவும் மரணம் வரைப் போரிடவும் தயாராக யிருக்கின்றேன் வாழ்க்கையில் பெருமையும் மரணத்தில் அச்சமும் எனக்கில்லை இந்திய விடுதலைக்கான எல்லா ஏற்பாடுகளும் பூர்த்தியாகி விட்டன ஆயுதம் தாங்கி, எதிரிகளை வீழ்த்துமபொருட்டு போர்க்களத்தில் குதிக் வேண்டியது தான் பாக்கி இப்பொழுது கிழக்காசியா முழுமையும் ஒற்றுமைப்பட யிருக்கிறது, எனினும், ஆசியா முழுமையும் ஒன்றுபட வேண்டுமானால், இந்திய மண்ணிலிருந்து வெளையனை கருவுக்கும் இடமில்லாமல் விரட்டித் தானாக வேண்டும. அப்பொழுது தான் அது சாத்தியமாகும். மகாத்மா கார்த்திகிக்கும் எனக்கும், மலைக்கும் மடுவுக்குமுள்ள வித்தியாசம் தான். சுதந்திரம் பெற ஆயுதமெடுக்க வேண்டு மென்பது என கருத்து, கார்த்தியியோ அது கூடவே கூடாது என்கிறா” எனக் காஜித்தார்

நவம்பர் 17-ந் தேதி யன்று, டோக்கியோ ரேடியோ மூலம் இந்தியாவிலுள்ள மக்களுக்கும் ஐரோப்பாவிலுள்ள

லுள்ள இந்திய மக்களுக்கும் ஓர் உருக்கமான செய்தி விடுதலா.

“வல்லமை பொருந்திய நண்பர்களது உதவியுடன் கிழக்காசிய இந்தியர்கள் எல்லாவித முயற்சிகளையும் செய்து வருகின்றனர். விரைவில் இந்திய எல்லை தாண்டி பாரத பூமியில் சுதந்திரக் கொடியை நிலை நாட்ட வேண்டும். பாரத நாட்டிலுள்ள நீங்களும கசசையை விரிந்து கட்டிக்கொண்டு இறுதிப் போரைத் தொடங்குங்கள்

இங்கு விடுதலை யடைந்துள்ள கிழக்காசிய நாடுகள், நெருங்கிய உறவுடன் புதிய தோர் ஒழுங்கை அமைக்க முன் வருகிறபபது நவீன சரித்திரத்திலேயே இதுதான் முதல் தடவை. முன்னர் ஆரம்பிக்கப் பெற்ற சாவதேச சங்கத்தைப் போல்லலாமல் நோமாறுக கிழக்காசிய நாடுகளின் கூட்டுறவு காட்சி தருகின்றது. சாவ தேச சங்கம், சுய நலம் — பேராசை — பொறுமை ஆகிய காரணங்களால் தோல்வி யடைந்தது. கிழக்காசிய சங்கமோ, நியாயம் — உரிமை — பரஸ்பர உதவி போன்ற அடிப்படைக் கடமைகளைக் கொண்டிருக்கிறது. ஆதலால், உலகத்தின் இதர பாகங்கள் கண்ட தோல்விக்கு இங்கு இடமில்லை. கிழக்காசியா வெற்றி பெறுமென்பதில் சந்தேகமேயில்லை. இந்திய விடுதலைப் போருக்கு பூரண உதவியளிப்பதற்காக ஓர் தீர்மானத்தை பாமா பிரதமா டாக்டர் பாமா பிரரேபிக்கவும் அது ஏக மனதாக மகா நாட்டால் ஒப்புக்கொள்ளப் பெற்றும் இருக்கிறது. இந்திய சுதந்திர இயக்கம், இப்பொழுது தனக்கென ஓர் தற்காலிக சர்க்காரையும், தேசிய இராணுவத்தையும், சொந்தமான பிரதேசத்தையும் பெற்று விட்டது. ஆகவே, நமது

நினைவுகளும் நோக்கங்களும், இனி மேல நிறைவேற்றுவதற்கான வழிகளைச் செய்ய வேண்டியதே இந்தியர்களின் கடமை. இந்தக் கடமையின் மகத்துவத்தை, கிழக்காசியா விலுள்ள நாங்கள் உணர்ந்திருக்கிறோம். அடுத்த வரும் போர் எவ்வளவு நீண்டதாவும் கடினமாகவும் இருந்தாலும் எவ்விதக் கஷ்ட நஷ்டம் தியாகம் ஆகியவைகளுக்குட்பட்ட நோந்தாலும், இறுதி வெற்றியிலும் முடிவான இந்திய விடுதலையிலும் திட நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறோம்.

கடந்த ஐந்து மாதத்தில் இந்திய சுதந்திர இயக்கம் சமயந்தமான தீவிர வேலைகளும் நடவடிக்கைகளும் மிகுந்த பலனளித்திருக்கின்றன. கழகம் திருத்தியமைக்கப்பட்டு பலப்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. தேசிய ராணுவம் விரிவடைந்திருக்கிறது இந்திய நிலைமையும் புரட்சிக்குத் தகுதியாகி விட்டது இறுதிப் போரைத் தொடங்கி இந்தியாவிலுள்ள பிரவேசித்து, சுதந்திரக் கொடியை நாட்ட வேண்டியதுதான் பாகி. அது பூர்த்தியானதும், டில்லியை நோக்கி சரித்திர பூவமான — நீண்டதோர் 'மார்ச்' ஆரம்பமாகும். புது டில்லியில், வைசிராய் மாளிகையில் மூவாணக் கொடியை ஏற்றினால் தான் அந்த 'மார்ச்' முற்றுப் பெறும்.

நானே, சூரியன் மீண்டும் உதிப்பது எவ்வளவு நிச்சயமோ, அவ்வளவு நிச்சயம் நமது இறுதி வெற்றியும். இது எனது திட நம்பிக்கை இந்த விடுதலைப் போருக்கு அனுதாபமும் ஆதரவும் அளித்தது வரும் — ஐரோப்பா விலுள்ள நண்பர்களுக்கு எனது வந்தனம். நமது பொது வெற்றி இறுதியாகக் கிடைக்கும் வரை, கிழக்காசியா விலுள்ள நாங்கள், நம் பொது எதிரிகளுக்கு எதிராக, உங்களுடன் தோள் கொடுத்து நின்று போரிட உறுதி கொண்டிருக்கிறோம்.

டிருக்கிறோமென்பதை மீண்டும் உங்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்” என்று அச் செய்தியில் குறிப்பிட்டார்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில், நாங்கிங் கலைவா - வாங்லிங் வெய், பிஸிப்பைன் தலைவா - ஜோஸ் பிலாரல் ஆகியோர் தத்தம் சாககார்களின் சார்பில் நேததாஜியை தங்கள் தங்கள் நாடுகளுக்கு அழைத்தனர் அவர்கள் அழைப்பை ஏற்றுக் கொண்டு நேததாஜியும், நாங்கிங் - மணிலா - ஷாங்காய் - பிஸிப்பைன் முதலிய இடங்களுக்குப் பிரயாணமாறா. சிங்கப்பூர் திரும்பும் வழியில் ஜாவா - சுமத்ரா - போரணியோ ஆகிய இடங்களிலுள்ள இந்தியர்கள் ஆடம்பரமாகவும் உற்சாகமாகவும் வரவேற்றனர். டிசம்பர் 29-ந் தேதியன்று தனது சாககார் அதிகாரிகளுடன் அந்தமான நிககோபா தீவுகளுக்கு விஜயம் செய்தார் அந்தமானில் கால வைத்ததும் அத் தீவுக்கு தியாகிகள் தீவு என்றும், நிககோபரில் கால வைத்ததும் சுயராஜ்யம் தீவு என்றும் பெயர் சூட்டப் பெற்றது.

“1943-ம் ஆண்டு முடியுமுன்னா இந்திய மண்ணில் காலடி வைப்போம்” என்று நேததாஜி அடிக்கடி கூறுவதுண்டு அது அந்தமான நிககோபா தீவுகளில் காலடி வைத்ததன் மூலம் பளித்தது விட்டது இந்தியாவிலிருந்து வெளியேறிய மூன்றாண்டுகளுக்குப் பின், சுதந்திர இந்திய மண்ணில் நேததாஜி காலடி வைத்தது பற்றி, நேததாஜியும் சிங்கப்பூர் இந்தியர்களும் கொண்ட மகிழ்ச்சி கரை புரண்டது அத்தீவுகளில் பல சொற்பொழிவுகளை ஆற்றி

விட்டு பாமா பிரயாணத்தை மேற்கொண்டார் அவ்விரு
தீவுகளுக்கும் லெபடினெனட காணல ஏ டி லோகநாதன
ஹை கமிஷனராக நியமனம் பெற்றார்

நய ஓராண்டில் கண்ட காட்சிகள்

1943-ம் ஆண்டு டிசம்பர் முடிய 12 மாதங்களில் கிழக
காசியாவில் இந்திய மகா ஜனங்களை செப்டை முடித்த
காரியங்கள் அளவிறந்தன. சுதந்திரப் போராட்டத்தின்
இறுதிக் கட்டத்தை நேததாஜி தொடங்கி வைத்தார்.
சுதந்திர இந்தியக் கழகம் பல கிளைகளுடனும் உப கிளை
களுடனும் பரந்து விரிந்து விட்டது ஏறக்குறைய
மூன்று லட்சம் இந்தியர்கள் அங்கத்தினர்களாகி
விட்டனர். அங்கத்தினர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு
சிறு கொடியை உடையில் அணிந்து காட்சி தந்தனர்.
கிழக்காசியா முழுமையும் ஏராளமான தீவிர ஊழியர்கள்
வேலை செய்தனர் மலேயாவில் மட்டும் 15000 தீவிர
ஊழியர்கள் இருந்தனர் அவர்களுக்கு நீலக் கரையுடைய
ஊழியர் கொடிகள் சின்னமாகத் தரப்பட்டன எந்த
நிமிஷமும் கழகத்தின் வேலை தவிர வேறெவ்வித
வேலையும் அவர்களுக்கு கிடையாது

ஊழியர் கொடியணிபவர் அனைவரும் சமடாகவே
பாவிக்கப் பட்டனர். இவர்கள்து உழைப்பால் கழக
அங்கத்தினர்களின் எண்ணிக்கை உயர்ந்திருப்பினும்,
ஒருவர் கூட பாக்சியில்லாமல் அங்கத்தினராகி விடவில்லை.
இந்தியன் என்றால் அவன் கண்டிப்பாக அங்கத்தினராகி
இருக்க வேண்டுமென்பது நேததாஜியின் விருப்பம்.
மலேயாவில் உள்ள இந்தியர்கள் 54 சத விகிதமும்
ஜோகூரில் 66 சத விகிதமும் அங்கத்தினராகிவிட்டனர்.

இந்தியச் சுதந்திரக் கழகம் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகள் எதுவும் வீணாகவில்லை சமூக சேவை-அரசியல் பிரச்சாரம் - -ராணுவத்துக்கு ஆள் சேர்ப்பது - நிதி திரட்டுவது - கலாச்சார அபிவிருத்தி ஆகிய நடவடிக்கைகள் பெரும் பலனளித்தன. ஹிந்துஸ்தானி வகுப்புகளின் எண்ணிக்கையும் பெருகிறது. இந்தியர்கள் குடியேறிய ஒவ்வொரு இடத்திலும் ஹிந்துஸ்தானி வகுப்புகள் நடைபெற்றன கோலாலம்பூரில் ரேடியோ மூலம் ஹிந்துஸ்தானி வகுப்புப் பாடங்கள் கற்பிக்கப் பட்டன. தமிழர்களின் குழந்தைகளுக்கு தமிழ்ப் பள்ளிக்கூடங்களும் நடைபெற்றன. ஹிந்துஸ்தானி பிரச்சார வேலைக்கு இராமகிருஷ்ண மிஷன் அதிக உதவி செய்தது. “பூரண சுயராஜ்யம்” என்ற தமிழக தினசரியும், “ஜேய ஹிந்த” என்ற தமிழ் வாரப் பத்திரிகையும் வெற்றிகரமாக நடைபெற்றன எழுதப் படிக்கத் தெரிந்த இந்தியர்கள் வசிக்கும் எல்லா இடங்களுக்கும் அவை சென்றன.

ஒவ்வொரு தேசியப் பள்ளிக்கூடங்களிலும், ஹிந்துஸ்தானி-இந்திய தேசிய சரித்திரம்—தேசத் தலைவர்களின் வரலாறுகள் இந்தியப் பூகோளம் - சங்கீதம் - தேசிய கீதம் - கைத்தொழில் - சித்திரவேலை - கணக்கு - சுகாதாரம் - தோட்டவேலை - உடற்பயிற்சி - விளையாட்டு—சோப,மை, மின்சாரப் பூச்சு ஆகியவை செய்தல்—தண்ணீரைச் சுத்திசெய்தல் - சைக்கிள், கடிகாரம், கிராம போன பழுது பார்த்தல் ஆகிய பாடங்களும்—காலாட்படைப் பயிற்சியும் போதிக்கப் பட்டன. 12 வயதுக்கு மேற்பட்ட இரு பாலருக்கும் கட்டணமின்றியே கலையளிக்கப்பட்டது.

இராணுவத்தின் நிலைமையும் அதிசயிக்கத்தகுந்ததே. பிரிட்டிஷ் ஆட்சியால் மறுக்கப்பட்டு வந்த ராணுவப் பயிற்சி இங்கு இலவசமாக எல்லா இந்தியர்களுக்கும் அளிக்கப்பட்டது. ஆரம்பத்தில், நாற்பதாயிரம் பேருக்கு மேல் இந்தியத் தேசிய ராணுவத்தில் சேரக்கூடாதென்ற ஓர் விதி எப்படியோ நுழைந்திருந்தது. இந்தியர்கள் அதிக பலம் பெற்று விடக்கூடாதென்று ஒரு சமயம் ஜப்பானிய அதிகாரிகள் நினைத்ததுதான். அதற்குக் காரணம் அவ்விதியும் நேததாஜியால் மீறப்பட்டது. சுதந்திர இந்திய தற்காலிக சர்க்காரை பொய்மை சர்க்காராகவே வைத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்ற ஜப்பானிய ரீன கருத்தும் நேததாஜியால் அழிக்கப்பட்டுவிட்டது. ஒவ்வொரு இந்திய ஆணும் பெண்ணும் கொஞ்ச காலத்துக்கேனும் ராணுவப் பயிற்சி பெறுவதன் மூலம், இந்திய சமூகம் முழுவதையுமே ஓர் பலம் பொருந்திய போர் இனமாகக் கிட பகிரத முயற்சிகள் நடைபெற்றன. ஆனால் ஜப்பானிய வீரர்களுக்கே அன்றாடத் தேவைகளுக்கு வேண்டிய பண சாமான்கள் கிடைக்கவில்லை. அதனால், இந்திய ராணுவத்துக்கும் வேண்டிய தேவைப் பொருள்கள் கிடைப்பது அரிதாகி விட்டன. அதனையும் நேததாஜி பொருட்படுத்தவில்லை. கள்ள மாரககட்டில்கூட கம்பளிகள் வாங்க நோந்ததாம். இந்தியச் சுதந்திரப் பிரசுனைமீது நேததாஜி கையாண்ட களங்கமற்ற கொள்கைகளும் நடவடிக்கைகளும், ஜப்பானியரைக் கதிகலங்க வைத்தன.

தவிர, ராணுவத்தில் இந்திய சமூகத்தின் பல்வேறு வகுப்பினர்களும் கலந்திருந்தனர். நீண்ட காலமாகத் தலைவிரித்தாடிய சாதிய பித்தும் சமயச் செருக்கும் மத வெறியும் மடிந்துவிட்டன. ஹிந்து - முஸ்லிம் - கிறிஸ்தவா

யூதா - டோகரா ஆகிய அனைவரும் எவ்வித வேற்றுமை மனப்பான்மையுமின்றி ஒற்றுமையாகவே உழைத்து வந்தனர் வைதீகர் என்பது ஆழப் புதைக்கப்பட்டு விட்டது சைவ உணவு கொள்வோரும் மாமிச உணவு கொள்வோரும் ஒரே வரிசையில் கூட உட்கார்ந்து ஒன்றாகவே உணவு கொண்டனரென்றால், அதிகம் கூறுவானே?

இராணுவத்தினர் வாழ்க்கைத் தரமும் அதிகரிக்கத் தக்கதே ஒரு காலமாக 250 ரூபாயும், ஒரு மேஜருக்கு 185 ரூபாயும் தான் பாதச சம்பளம் உணவும் உடையும் தற்காலிக சாககாரின் சப்ளை இவ்வளவு குறைந்த சம்பளத்தில் பூரண திருபதியடைந்தனர் இராணுவத்தினர். உணவைப் புரட்சி வாதிதள போலவே நடந்தும் வந்தனர் இந்தக் குறைந்த சம்பளத்திலும் பெண்கள் வாழ்க்கை நடத்து சேமித்து வைத்த தங்காசிறு தொகைகளைப் பழா நிகழ்கை நிரும்பவும் அப்பணிக்குள்ளே இருந்து புரட்சிக்காரர்கள். பொழுது போகஞ்சுக்கா இராணுவத்தினர்களே நாடகங்கள் தயாரித்து அவைகளைத் திறம்பட நடக்கவும் செய்தனர் போகக் கலையில் மட்டுமல்ல, நடப்புக் கலையிலும் அவர்கள் கவனம் செலுத்தி வந்தனர். பராவையாளர்களான இராணுவத்தினருக்கு மேலும் மேலும் உணர்ச்சியையுட ஆர்வத்தை மவாப்பதற்காக நவீன நாடகங்கள் பல தயாரிக்கப்பட்டன “ஜாஷியன் வாலா பாக” — “சலோ டிஸி” — ஆகிய நாடகங்கள் முதல் தரமானவை இவைகளே தயாரித்தவர்கள் இராணுவத்தினர்கள்தான் என்றால், மறுமலாச்சி எழுத்தாளர்களும் இந்தச் சுதந்திர ராணுவத்தில் பங்கு பெற்றிருந்தனரென்பது சொல்லாமலே விளங்கும்

நிதி திரட்டல நடவடிக்கையும் வெற்றிகரமாகவே யிருந்தது. வருட முடிவுக்குள் 77,27,941 டாலாகள் சேர்த்துவிட்டன. எல்லா இடங்களையும்விட சிங்கப்பூர் தான் அதிக வசூலைத் தந்தது. சிங்கப்பூரில் வசூலானது மட்டும் 29,94,000 டாலாகள். இது ரொக்க வசூல். தவிர சுமார் 90,000 டாலா மதிப்புள்ள நகைகளும் வெள்ளிப் பாதத்திரங்களும் திரட்டப்பட்டன. ஒரு சமயம் பாதாங்குக்கு நேத்தாஜி சென்றபோது ஓர் ஏழை, தன்னுடைய அனனை மரணத் தறுவாயில் விட்டுச் சென்ற பூக்கடையொன்றை நேத்தாஜியிடம் சமர்ப்பித்தானாம் அதுதான் அவன் சொந்த அத்தை ஏற்றுக்கொண்ட நேத்தாஜி ஏலம் கூறினார். 25,000 டாலருக்குக் குறைவாக எந்தத் தொகையும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதென்று தெரிவிக்கவே, போட்டி பலமாயிற்று கடைசியாக, ஒரு சில நூறு ரூபாய்கூடப் பெறாத அந்தப் பூக்கடை, ஒன்றரை லட்சம் டாலருக்கு ஏலம் போயிற்று.

இத்தனை முஸ்தீப்புகளும் செய்து முடிந்தன. சுதந்திரப் போரை வெற்றிகரமாகத் தொடங்கி நடத்த வேண்டுமாயின். போரமுனைக்குச் சமீபத்தில் முன்னணித் தலைமைக் காரியாலயம் இருக்க வேண்டியது அவசியமல்லவா? ஆதலால் பாமாத தலைநகரான ரெங்குனுக்குத் தலைமைக் காரியாலயம் 1944 ஜனவரி ஆரம்பத்தில் மாற்றப் பட்டது. சுதந்திர பாமாவின் பிரதமர் டாக்டர் பாமா அவரது சாக்காரின் சார்பாக, சுதந்திர இந்தியத் தற்காலிக சர்க்கார் தலைவராக நேத்தாஜியையும் இதர மந்திரிகளையும் வரவேற்று உபசரித்தார். பாமிய சர்க்காரும் அதன் மக்களும், இந்தியச் சுதந்திரப் போருக்குத் தேவையான

சகல உதவிகளையும் அளிக்கத் தயாராக யிருப்பதாக உறுதி மொழியும் கொடுத்தனா.

ஜனவரி கடைசி வாரத்தில் ரெங்குன பக்கத்திலுள்ள இனலீன சிறையைப் பார்வையிடச் சென்றா இரதச் சிறை அவருக்குப் புதிதல்ல; முன்னொரு முறை கைதியாக இருந்து அனுபவம் தந்த சிறைதான். அந்தக் காலத்திலிருந்த ஜெயிலரே இப்பொழுதும் இருந்தா. நேத்தாஜியை மறுமுறை வரவேற்கும் பாக்கியமும் அந்த ஜெயிலருக்கே கிடைத்தது இரதச் சம்பவத்தில் ஓர் அதிசயத்தைக் குறிப்பிடத்தான வேண்டும். பிரிட்டன் ஆட்சி காலத்தில் வெள்ளையருக்கே யன்றி வேறெந்த நிறத்தவாக்கும் திறக்கப்படாத அதன் முகப்புக் கதவுகள், நேத்தாஜியின் காலடிச் சத்தம் கேட்டதும் திறக்கப் பட்டன வெனின அதிசயந்தானே! வேகமாய் உள்ளே நுழைந்த நேத்தாஜி சுவரைப் பார்த்ததும் திடீரென நின்றவிட்டா குறிப்பற்றித் அந்த ஜெயிலர் (இப்பொழுது பிரதம ஜெயில அதிகாரி) நேத்தாஜியைப் பார்த்து, “முன்பு தாங்கள் (கைதியாக) இருந்த அறையைப் பாரக்க விருப்பமா?” எனப் பணிவுடன் கேட்டா “ஆம், அவசியம் பாரக்க வேண்டும்” என்றார் பதில் அதனைப் பார்த்ததும் பழைய நினைவுகள் தோன்றின. அங்கு தனக்கு நோந்த முன் அனுபவங்களை யெல்லாம் வெளியீட்டுச் சொன்னா.

இதற்கிடையே சுதந்திர தினம் வந்துவிட்டது. ஜனவரி 26-ந தேதி அவ விழா அதில் 60,000 பேருக்கு மேல் கலந்து கொண்டனா. அம் மாபெரும் கூட்டத் திற்குப் பல மைல தூரத்திலிருந்து கூட இந்தியர்கள் நடந்து வந்திருந்தனா. உணர்ச்சி மிகுந்த நேத்தாஜியின்

சொற பெருககு, வந்திருந்தவாகளைப் பரவசப் படுத்திற்று. தனக்கு அணிவித்த மலா மாலையைக் கையிலேந்திக் கொண்டு நேத்தாஜி, வழக்கம்போல ஏலம் கூறத் தொடங்கினா எடுத்த எடுப்பில், ஓர் பஞ்சாப் இளைஞன் (பணக்கார வகுப்பைச் சேர்ந்தவன்) லட்ச ரூபாய்க்குக் கேட்டான் சில நிமிடங்களில் அது ஒன்றரை—இரண்டு மூன்று — நான்கு — நாலேகால் — ஐந்து லட்ச மென்று கேள்வி உயர்ந்து கொண்டே போயிற்று. ஏழு லட்சத் தையும் எட்டிப் பிடித்தனவிடத்து கேள்வி பார்த்தான பஞ்சாப் இளைஞன், மனதிலே வேதனையும் போராட்ட மும் குமுறின. ஒரே டயசசலில் மேடை மீது தோன்றினான் “என சொத்த முழுமையும் — எனக்குச் சொந்தமான ஒவ்வொரு காசும் — இந்த மாலைக்கு” என்று கத்தினான். உணர்ச்சித் துடிப்பால் உடல் நடுங்கி நின்ற அவ விளைஞனை, நேத்தாஜி தன்னிரு கரங்களாலும் அணைத்துச் சாரத்தப்படுத்தினான். “மாலை உனக்கே உரிமையுடையதே” என்று கூறிய அவரது ஆரோவாதம் அம்ச காதுகளில் ஊறிவியலிலை

மாலையைத் தன்னிரு கைகளாலும் இறுகப் பற்றிக் கொண்டான், பார்ப்பது அணைத்தான், கண்ணிலே ஒத்திக் கொண்டான், பெருகிய உணர்ச்சியால் ஆனந்தக் கூத்தாடினான். “பண மெனும் பந்தத்திலிருந்து விடுதலை பெற்ற நான் தாய் நாட்டின் விடுதலைக்காக உயிரையும் தியாகம் செய்மத் தீர்மானித்து விட்டேன். சேனையிலே என்னுடைய இடம் வேண்டும்” என்று முழங்கினான் அணையுட அணைத்துக் கொண்டது இரதியத் தேசிய ராணுவம்.

நக. இரண்டே வாரத்தில் வெற்றிமுரசு

இந்தியாவை விடுதலைசெய்ய இந்தியத் தேசிய ராணுவம் முன்னணிக்கு வந்துவிட்டது உள்ளக கொதிப்பேறிய குள்ள ஜப்பானிய அதிகாரிகளில் சிலர் வருசக வலை வீச முனைந்தனர் முதன முதலில் இமபாலை யார் கைப்பற்றுவ தென ஓர் பிரச்சனை முளைத்தது. ஜப்பானியர் தான கைப்பற்ற வேண்டுமென்றும், இந்தியத் தேசிய ராணுவம் பிறகு தான உதவிக்கு வரவேண்டுமென்றும் ஜப்பானியர் கருதினர். இதற்கு நேத்தாஜியர் து சபவா? அல்லது அவரது ராணுவம் தான தலையகைக்குமா? இந்தியா வுக்குள்ளே பிரவேசிக்கும் போராட்டத்தில், இந்திய ராணுவமே தலைமை வகிக்கத் தொடங்கிறது.

இந்திய — பாமிய எல்லையில் பலம் பொருந்திய எதிரியின் ராணுவம் நவீன யுத்த சாதனங்களுடனும் துணைவாகளது உதவிப் படைகளுடனும் நிற்கின்ற அந்த எதிரி ராணுவம், வருடக் கணக்கில் பயிற்சிபெற்று பல போர் முனைகளில் அனுபவம் பெற்றுள்ளது. நமது இந்தியத் தேசிய ராணுவ வீரர்களோ, பெருமபாலார் நீண்ட காலப் பயிற்சியுடையவர்களல்லா, மூன்று மாதமும் ஆறு மாதமும் போர் முறை பயின்றவர்கள், அது மட்டு மல்ல — போரக்களம் எனப்பதே இன்னதெனக் கண்டறி யாதவர்கள் ஒரு சிலர் தான் பிரிட்டிஷ் இராணுவத்தில் நாலேந்து ஆண்டுப் பயிற்சி பெற்று போர்முனைகளிலும் கலந்து கொண்டவர்கள் நவீன யுத்த சாதனங்களும் இவர்களுக்குப் போதுமான அளவு கி டையா து . மருந்துகளுக்கு கூட விமானம் இல்லை யென்றால் ஆயுத

பலம் எப்படியிருக்கும்! இந்த நிலைமையிலுள்ள சுதந்திர இந்திய இராணுவம், வலலமை மிகுந்த பிரிட்டிஷ் வலலரசின படைகளை எதிர்த்துப் போர் புரிய அரசுகளை நெருங்கிறது.

1944 பெப்ரவரி 4-ம் தேதி இந்தியத் தேசிய இராணுவம் ஜப்பானிய இராணுவ உதவியுடன் முதன் முதலில் நடவடிக்கை எடுத்துவிட்டது எடுத்த எடுபடிலேயே காட்டுப் புலிக் கூட்டம் போல பாய்ந்து தாக்கினா நம் வீரர்கள். அந்தச் சுதந்திர வெறிபிடித்த தாக்குதலைத் தாங்க முடியாமல் வந்த வழியை நோக்கி ஒட்டம் பிடித்தனா பிரிட்டிஷ் படை வீரர்கள். மூச்சு விடவும் சந்தாப்ப மளிககாமல் முழு பலத்துடன் தாக்கினா, விரட்டி யடித்தனா அரசுகான போர் முனையிலே வெள்ளையரை. அடி பொறுக்க முடியாமல் அலறினார்கள் வாடுலியில். சிறப்பினக் கதைகளைக் கட்டி யழுதார்கள். அவமானம் பொறுக்க முடியாமல் நேத்தாஜியையும் சுதந்திரச் சேனை வீரர்களையும் தூற்றினார்கள். இப்படித் தான் முதலாவது உலக மகா யுத்தச் சமயத்திலும், பிரசாரம் செயது வெற்றி பெற்றார்கள். அந்த ஏடடையே இப்பொழுதும் திருப்பிப் படித்தார்கள் “என்கே இந்திய வீரர்கள் இந்திய மண்ணில் காலவைத்து விடுவார்களோ?” என்ற மனக்கலக்கம் காரணமாக, போர்முனை நிகழ்ச்சிகளை உள்ளபடியே உலகத்தாரும் இந்தியாவிலுள்ளவர்களும் அறிந்து கொள்ளாதிருக்கத் திரையுமிட்டனா.

அரசுகான முனையிலே இந்தியத் தேசிய இராணுவத் தால வளைக்கப்பட்டது மெளண்ட் பாட்டனின் 7-வது படை; அழிவையும் கண்டது. வெற்றிக்கொடி உயர்த்தப்

படவே முன்னேற்றம் தீவிரமாகத் தொடங்கிற்று. குன்றுகளும் பள்ளத்தாக்குகளும் நிறைந்த காடுகளில், வழி நெடுக எதிர்ப்பட்டன பிரிட்டிஷ் வல்லரசின் படைகள். அவைகளை யெல்லாம் முடமாகக்கி கொண்டே சென்றனர் இந்தியச் சுதந்திர வீரர்கள் பிடிபட்ட குன்றுகளிலும் கிராமங்களிலும் மூவாணக கொடி படடொளி வீசிப் பறந்தது இரண்டு வாரங்களில் தேசிய இராணுவம் அடைந்த முன்னேற்றம் ஆச்சரியமானது மட்டுமல்ல, போற்றற குரியதுமாகும்.

மாசு மாதம் 18-ம் தேதி இந்திய மண்ணில் இந்திய தேசிய இராணுவம் முதன் முதலில் காலவைத்தது. பிரிட்டிஷ் படைகள் வெற்றிகரமாகப் பின்வாங்க, இந்திய சுதந்திரப் படைகள் கம்பீரமாக முன்னேறின தாய் நாட்டின் எல்லையை மிதித்ததும், அனனை நாட்டை அடிபணிந்து வணங்கி முததமிட்டனா நம் வீரர்கள். சுதந்திர இந்திய மண்ணை கையிலேந்தி, “பூரண விடுதலை பெறும் வரை தளரா உறுதியுடன் போரா செய்வோம்” எனச் சபதம் செய்தனர். அந்தக் காட்சி, எவராலும் எழுதிக் காட்ட முடியாததே யாகும்.

பாமாவில் மட்டும் 20000 இந்தியத் தேசிய வீரர்கள் இருந்தனர். அவர்களில் 10000 போதான போர்முனைக்கு அனுப்பப்பட்டனர் அந்தப் பத்தாயிரத்திலும் 5000 போதான யுத்தம் செய்தனர். இந்த 5000 போர்களும் கூட ஒரே முனையில் ஒன்றாக நின்ற தங்கள் சக்தியைத் தையும் உபயோகிக்க வில்லை. 12 பிரிவுகளாகப் பெற்று, டாமு - கொஹிமா - பாஸேஸ் - திடீம் ஆகிய முனைகளில் போர் புரிந்தனர். அப்படி யிருந்தும் கூட வெற்றிகரமாகப் போரிட்டனர்.

ஒவ்வொரு போரமுனையிலும், இந்தியத் தேசிய ராணுவத்தின் முன்னணியில் பறந்து கொண்டிருந்தது மூவாணக கொடி எதிரியுடன் சேர்ந்து நிற்கும் இந்திய வீரர்களை அக கொடி கை தட்டி அழைப்பது போல காட்சி தந்தது. “பிரிட்டிஷ் இந்தியப் படையிலிருந்தும் இந்திய வீரர்களே! உங்களைப்போல, உயிர வாழும் பொருட்டு உணவுக்காக நாங்கள் போரிடவில்லை நீங்கள் யாருடன் போர் செய்கிறீர்கள் என்பதைச் சிந்தித்தீர்களா? உங்கள் சகோதரர்களுடனன்றோ போர் செய்கின்றீர்கள்! எத்களைப் போரமுனைகளில் உயிர்களைத் தன்னந்தனியே விட்டு விட்டு, பிரிட்டிஷாரா ஓட்டம் பிடித்தார்களென்பதை மறந்து விட்டீர்களா? உங்கள் தலைவர்களின் கூறுபாட்டி இந்தியாவைப் பிடித்து ஜப்பானியா கையில் ஒப்படைப்பதற்காக நாங்கள் போரிடவில்லை இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு முற்பு புள்ளி வைக்கவே நாங்கள் போரிடுகிறோம் பேராசையும் சுரண்டலும் எங்கள் கொள்கையல்ல நேததாஜியின் புரட்சி வீரர்களான எங்களோடு, உங்கள் கையிலிருந்தும் ஆயுதங்களுடன் வந்து சேருங்கள். எங்கள் வரிசையிலே அணைந்து நின்று துப்பாக்கியைத் திருப்பிப் பிடியுங்கள்” என்று அறை கூவி அழைப்பது போல, மூவாணக கொடி ஆடி அசைந்து கொண்டிருந்தது இந்தக் காட்சியும் வீரர்களின் பராக்ரமச் செயல்களும், எதிரி தரப்பு முன்னணியிலிருந்த இந்திய வீரர்களின் மனநிலை கவரத்தன். அவர்களும் அழைப்பை ஏற்றுக் கொள்ளத் தொடங்கினர்.

விடுவிகப்ப பெற்ற பிரதேசங்களில் ஒழுங்கையும் அமைதியையும் நிலை நிறுத்த, லெபடினன்ட் கான்ல்

ஏ. ஸி சாட்டாஜி கவானராக நியமனம் பெற்றார். இந்திய தேசிய ராணுவம் தாய் நாட்டினுள்ளே நுழைந்து எதிரிகளை நாசம் செய்து வெற்றிக் கொடி நாட்டிவரும் செய்திகள் கிழக்காசிய இந்தியர்களுக்கு அனவிறந்த மகிழ்ச்சியைத் தந்தன. வெற்றி முரசு செவிடுபட்டதும், பாமாவினுள்ள இருநிபப் பணக்காரர்கள் ஒன்று கூடினர். விமானத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யும் நோக்கத்துடன் ஐம்பது லட்சம் ரூபாய் கொண்ட பண முடிப்பு ஒன்றை நேத்தாஜிபிடம் மனமுவந்து அளித்தனர் இந்திய பாமிய எல்லை காண்டிய இந்திய தேசிய இராணுவம் மோராய் — சாமா — கொகிமா போன்ற பல கிராமங்களைக் கைப்பற்றிக் கொண்டது. பின்னர் இம் பாலே முற்றுகையிட்டத் தொடங்கிற்று அந் நேரத்தில் மழையின் கொடுமை உச்ச நிலையடைந்து விட்டதால் போக்கு வரத்துகள் தடைப்பட்டன, போர்களுக்கெதற்கு வேண்டிய சாமான்கள் தட்டுப்பாடாயின நெருக்கடி நிமிஷத்துக்கு நிமிஷம் அதிகரித்தது

இரண்டே வாரத்தில் இந்தியத் தேசிய இராணுவம் போர்முனையில் அடைந்த வெற்றிச்செய்திகள், ஜானஸி ராணிப் படைபினர் காதுகளில் நுழைந்தன. பொறுமைப் பட்டனர், பட்டபட்டதுத் துடிதுடித்தனர் ஆண்களின் வீரத்தை மிஞ்சிவிட வேண்டுமெனும் ஆசை பிறந்தது. போர்முனைக்குப் பின்னே செஞ்சிலுவைச் சங்கவெலைகளும் சிகிச்சைத் தொழிலும் அவர்கள் மனதை அவ்வளவாக ஆட்கொள்ளவில்லை. பத்திரமான இடத்திலே பதுங்கி யிருந்து வேலை பாடப்பது இழிவெனத் தோன்றிற்று. போர்களுக்கெதிலே நின்று போர்செய்ய வேண்டுமென ஆத்திரம் கொண்டனர். உடனே கேப்டன் இலட்சுமி

தலைமையில ஒன்று கூடினா. ஐர் வேண்டும்காளும தயா
ரிததனா. “நேததாஜி அவாகளே! நாங்கள எல்லாத்
துறைகளிலும் பரிபூரணப் பயிற்சி பெற்று விட்டோம்.
போர்முனைக்குச் செல்ல இன்னும் எங்களை அனுமதிக்காத
காரணம் விளங்கவில்லை. கேவலம் நாச்சுகள் அநதஸதுக்கு
இழிவு படுத்தப்பட்டிருக்கிறோம். எங்களுக்கு வீர
ஜானஸி ராணிகள் என்று தாங்கள்தான் பட்டம் சூட்டி
னீர்கள், போரக்களத்திலே ஜானஸிராணியைப் போல
நாங்களும் போரிட வேண்டுமென்றும், எதிரியை நிலை
குலையுட்படிச் செய்து அவர்களிடமுள்ள இந்தியவீரர்களை
விடுவிக்க வேண்டுமென்றும் வீரமொழி கூறினீர்கள்.
ஆதலால், நாங்களும் உடனே போரக்களம் செல்ல
கட்டளை யிடுமபடி கெஞ்சிக கேட்டுக் கொள்ளுகிறோம்”
என்பதுதான் அநத வேண்டும்கோள். கீழே இரத்தத்தில்
தோயத்த பேணுவினலை கையொப்பமிட்டனா.

இக் கடிதம் கண்டதும் உள்ளம் பூரித்தாரா நேத்தாஜி.
கட்டளையும் பிறந்தது. ஜானஸிராணிப் படையைச்
சோநத இரண்டு கம்பெனிகள் போர்க்களத்திற்குப் பறந்தன.
குன்றுகளும் குறுகிய பள்ளத் தாக்குகளும் நிறைந்த
வழியே நீண்டதூரம் நடந்து சென்றனா இந்த ஜானஸி
ராணிகள் பயமென்பதைக் கொன்றுவிட்ட வீரப் பெண்
மணிகள் வெளிச்சம் எதுவுமின்றி காரிருளில்கூட நடந
தனா. கடைசியாக ஒரு குன்று. அங்கே நிறுத்திவைக்கப்
பட்டனா. அவ்விடத்தி லிருந்து ஒரு மைல் தூரத்தில்
தான் பிரிட்டிஷ் இராணுவம் ஒன்று ஒளிந்திருந்தது.
ஜானஸி படையினரோ அன்றி வேறெந்தப் படையினரோ
அங்கு வருவார்களென அநத பிரிட்டிஷ் இராணுவம்
எதிர்பாரக்கவே யில்லை.

திடீரெனச் “சுடுங்கள்” என்று உத்தரவு பிறந்தது. அவ்வளவுதான். தாங்கள் பெண்கள் எனபதையே மறந்து விட்டனர், எதிரே இருந்த பள்ளத்தாக்கிலே சிக்கிய எதிரி ராணுவத்தை நோக்கிச் சுட்டனர். மேலும் மேலும் சுட்டுக் கொண்டே யிருந்தனர். “சட்டியால் தாக்குங்கள்—பகைவனமீது பாய்ந்து தாக்குங்கள்” என்று மறு உத்தரவு கிடைத்தது வழியில் என்ன இருக்கிறதென்ற நினைப்பே அவர்களுக்கு வரவில்லை துள்ளிக் குதித்தனர். மின்னெனப் பாய்ந்தனர் பகைவனமீது. வேகமாய்ப் பாய்ந்து செல்லும் வழியிலே ‘புரட்சி ஓங்குக! ஆஸாத ஹிந்த—சுந்தரபாத’ என்ற கோஷம் நடுக்காட்டி யிருந்து கிளம்பிற்று அங்கு ஒளிந்து கொண்டிருந்த அந்த இந்திய தேசிய இராணுவத்தினரும் இவர்களோடு சேர்ந்து கொண்டனர் இறுதியில் அங்கு சிக்கியிருந்த பிரிட்டிஷ் படையினர், ஜானஸி ராணிகளிடம் அடிதாங்க முடியாமல் சரணடைந்தனர். இந்த வெற்றியால்தான் இந்திய தேசிய இராணுவம் வெற்றிமுரசு கொட்டியதோடு, இந்தியாவுக்குள் பிரவேசிக்கவும் முடிந்தது எனவே, ஆணுக்குப் பெண் இளைப்பில்லை காணென்று குமமி யடித்தனர் சிறுமியர்.

ந.உ. இம்பால் முற்றுகை

இரங்கூனில் ஓர் முஸ்லிம் கோடஸ்வரா. நேததாஜி மீது அளவுகடந்த அபிமானமும் தேசியப் பற்றுமுள்ள அந்தக் கோடஸ்வரருடன் அடிக்கடி நேததாஜி உரையாடுவதுண்டு ஒருநாள் பேசிக்கொண்டிருக்கும் போதே, “சொந்தமாகப் பாங்கி யில்லாமல் எந்த சர்க்காரும் இருந்ததில்லை, சுதந்திர இந்திய தற்காலிக சர்க்காருக்கும்

அவ்வித பாங்கியொன்று அவசியம் தேவை, இம்பால்கைப்பற்றியதும் இந்தியாவுக்கென சொந்த நாணயங்கள் வெளியிட வேண்டியிருக்கிறது. அது சமயம் சொந்த பாங்கி யில்லாவிட்டால் நிர்வாகத்தில் தயக்கம் ஏற்பட்டு விடும்” என்று அவரிடம் விளக்கிக் கூறினார். இது விஷயம்பற்றி கோடஸ்வரரின அபிப்பிராயமென்ன வென்பதையும் நேததாஜி கேட்டுக்கொண்டார். அந்தக் கோடஸ்வரா “அதற்கு எவ்வளவு மூலதனம் தேவைப்படும்” என்று கேட்கவே, சட்டென “முதலில் ஐம்பது லட்சம் போதும்” என்று நேததாஜி பதிலிழைத்தார். உடனே சிறிதும் தயக்கமின்றி “இதோ! முப்பது லட்சம் நான் தருகிறேன், பாகி இருபது லட்சமும் ஒரு வாரத்தில் கிடைக்கு!” என்று கோடஸ்வரா உறுதி தந்தார்.

ஏப்ரல் ஆரம்பத்தில் ஆஸ்த ஹிந்த் பாங்கி இரங்கூனில் தோன்றிற்று. பரமியச சட்டப்படி பதிவும் செய்யப்பட்டது. பாங்கியின் மூலதனம் 50,00,000 ரூபாய். அதில் 20 லட்சம் பங்குதாரர்களின் தொகை பணம் பூராவும் ஜப்பானியச செலாவணியி லிருந்தது. ஆனால் அதன் மதிப்பு இந்தப் ரூபாய்க்குச் சமமாகவே இருந்தது. வந்தது ஜப்பானியச செக்குகளைவிட ஆஸ்த ஹிந்த் பாங்கியின் செக்குகளையே எல்லா வியாபாரிகளும் அதிகமாக ஏற்றுக்கொண்டனர். நிமிடத்துக்கு நிமிடம் பொதுமக்களின் ஆதரவும் வளரத் தொடங்கிற்று. ஏற்கனவே பாமாவில் 15 கோடி ரூபாயும் மலேயாவில் 5 கோடி ரூபாயும் ஆக 20 கோடி ரூபாய் தற்காலிக சாகசாரால் வசூலிக்கப்பட்டிருந்தது. அதுவும் இந்த பாங்கியில்தான்

போடப்பட்டது. விரைவில் மூன்று கிளை பாங்குகளும் திறக்கப்பட்டன.

இதற்கிடையே சுதந்திர இந்தியத் தற்காலிக சர்க்காருக்கு நிபப்பொன சர்க்காரின் ஸ்தானீகா நியமனம் அந்த ஸ்தானீகா, அததாட்சிப பத்திரத்தை ஜப்பானிலே வைத்துவிட்டு நேததாஜியைப் பேட்டிகாண விரும்பிரா “உாது அததாட்சிப பத்திரத்தை எமது அயலநாட்டு மந்திரி காரியாலயத்திற்கு அனுப்பி, அங்கு அங்கீகாரம் பெற்ற பின்னாதான் பேட்டியளிக்க முடியும், அப்படியில்லாவிடில் சாத்தியமில்லை” யெனது நேததாஜி கூறி விட்டார். அந்த ஸ்தானீகா வெட்கித் தலைகுனிந்து டோங்கியோவிலிருந்து அததாட்சிப பத்திரம் வருவரை காத்திருக்க நோந்தது தமது சர்க்காரின் புனிதத் தன்மைப்படியும் கௌரவத்தையும் பாதிக்கும்படி நடந்து கொண்டா யாருக்கும் நேததாஜி இடமளிக்கவில்லை.

ஒரு சமயம் இந்தியக் கிழிஸ்தவ டாக்டர் ஜானும் அ. ரது அங்கிலேய மனைவியும் பிரிட்டிஷ் ஒற்றாக்களென, ஜப்பானிய ராணுவப் பொலீசாரால் சந்தேகிக்கப்பட்டு பலவிக் இன்னல்களுக்கு ஆளாயினர் அவர்களை விடுதலை செய்யும்பொருட்டு எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகளெல்லாம் பலிக்காமல் போகவே, கடைசியில் நேததாஜிக்கு இர விஷயம் தெரிய வந்தது. உடனே ஓர் கடிதம் ‘அவர்கள் ஒற்றாக்களாக இருநகால் அவர்களைக் கொல்லுவதற்கு நிபப்பொன சர்க்காருக்கு அதிகாரமுண்டு, ஒற்றாக்களென்பதற்குச் சரியான அததாட்சிகள இல்லை யென்றால், அவர்கள் இந்தியப் பிரஜை என்ற முறையில் உடனே விடுதலை செய்ய வேண்டும்’ என்னு வரையப்பட்ட அந்த கடிதம் நிபப்பொன அதிகாரிகளிடம் சேர்ந்ததும், உடனே

விடுதலை செய்யப்பட்டனா இவர்களைப் போலவே 50 பிரபல இந்தியர்கள் ஒருமுறை ஜப்பானியர்களால் கைதி செய்யப்பட்டனா. அவர்களும் நேத்தாஜியின் தலையீட்டால் விடுதலை பெற்றனா முதன் முதலாவதாக நேத்தாஜி சிங்கப்பூருக்கு வந்தபோதுகூட இடமாதிரி ஓர் சம்பவம். பிரிட்டிஷாரின் ஒற்றர்களென ஜப்பானியரால் சந்தேகிக்கப்பட்டு சிறைகளில் வாடிகொண்டிருந்தனா 400 இந்தியர்கள் அவர்களும் விடுதலை யடைந்தனா, இவ்வாறு கணக்கற்ற இந்தியர்கள் நேத்தாஜிபால் துன்பம் நீங்கச் சுதந்திரம் அடைந்துள்ளனா

மக்களும் சர்க்காரும் ஒன்றுபட்டு நின்றனா இந்திய சுதந்திரத்துக்கான விடுதலைப் போரில் வெற்றி மேல் வெற்றி. இந் நேரத்தில் எல்லை தாண்டிய சுதந்திர இந்திய ராணுவம் இப்பால் போரமுனையில் பிரிட்டிஷ ராணுவத்தைச் சந்தித்தது. “எங்களுடன வந்து சேர்ந்து விடுங்கள், சுதந்திரத்திற்காகப் போராடுங்கள்” என்று எழுதப் பெற்ற ஓர் அட்டை, சுதந்திர ராணுவத்தின் முன்னணியிலே காட்சி கந்தது அதனைப் படித்துப் பார்த்த பிரிட்டிஷ இந்திய ராணுவம் “நீங்கள் ஜப்பானியரின் கையாட்கள், அதனால்தான் உங்களுக்கு உணவு கூடக் கிடைக்கவில்லை, எங்களுடன வந்து விடுங்கள், வயிறு நிறைய உணவு கிடைக்கும்” என்று பதிலுக்கு ஓர் அட்டையை உயர்த்திற்று பார்த்தனா சுதந்திர வீரர்கள், சுடச்சுடப்பதில் கொடுக்க முந்தினா. “நாங்கள் ஜப்பானியரின் கையாட்களல்ல, நேத்தாஜியின் ஆக்கினை மீது போரிடுகின்றோம். அடிமையாயிருந்து அறுசுவையுண்டியும் பாலும் நெய்யும் உண்பதைவிட, சுதந்திர புருடர்களாயிருந்து புலித தின்பதே மேல்” என்று

மறறொரு பதிலை சுதந்திர வீரர்கள் கொடுத்தனர். அவ் வளவுதான் எதிரி பக்கமிருந்து உற்சாகமான கரகோஷம் எதிரொலித்தது. இந்த ஆபத்தைத் தடுக்கும் பொருட்டு முன்னணியிலிருந்த இந்தியர்களைப் பின்னணிக் கு மாற்றி முன்னணிக் கு பிரிட்டிஷ் சிப்பாய்களைக் கொண்டுவந்து விட்டனர் எதிரிகள்.

போரமுனையில் இந்தியத் தேசிய இராணுவம் உத் வேகத்துடனும் சுறு சுறுப்புடனும் அசையாத உறுதி யுடனும் போரிட்டுக் கொண்டிருக்க, பாமாவில் இந்தி யர்கள் வசிக்கின்ற இடங்களை யெல்லாம் சுதந்திரசேனே பாதுகாக்கும் வேலையில் தீவிரமாக ஈடுபட்டது. பாலா சேனே ஒன்றும் அமைக்கப்பட்டது. கிழக்காசியா முழுமையும் அந்நகர சேனே புரட்சிகரமான பல வேலை களைச் செய்து கொண்டிருந்தது.

1944 ஜூலை மாதமும் பிறந்தது. நேததாஜி கிழக் காசியாவில் தலைமை தாங்கும் பொருட்டு வந்திறங்கிய மாதம் இதுதான். மூன்று மாதகாலம் போரமுனைகளில் வேண்டியவைகளை யெல்லாம் ஏற்பாடு செய்துவிட்டு நேததாஜி பின்னணிக் குத் திரும்பியதும் ஜூலை 2-ம் தேதி யன்று பத்திரிகையாளர் மகாநாடு ஒரு வருடத்துக்கு முன்னால் கிழக்காசிய மக்களின் முன் சமாப்பிக்கப் பட்ட சர்வாமசபப் படை திரட்டல கொள்கை, எவ்வளவு தூரம் நிறைவேறியுள்ள தென்பதை நேததாஜி அம் மகாநாட்டில் குறிப்பிட்டார். அத்துடன் அன்றைய நிலைமையையும் விளக்கினார்.

ஜூலை 4-ம் தேதி யன்று ஆஸாத ஹரித தற் காலிக சாககாரின் எதிர்காலத் திட்டமபற்றிய ஓர்

அறிக்கையை வெளியிட்டா இந்தியத் தேசிய இராணுவத்தின் முதல் வருஷ விழாவை முன்னிட்டு வாடுவிலில ஓர் சொற்பெருக்கு, இராணுவத்தின் உபதளகாத்தார் லெபடினன்ட் பியாராசிங் அவர்களுக்கு வையா—இ—ஹிந்த எனற பட்டம் வழங்கி ஓர் பரிசளிப்புச் சொனமாரி, மகாதமா காத்நி யடிகளின ஆர்பைப் பெற வாடுவிலி மூலம் காத்நிஜிக்கு வேண்டுக்கோள், ஐரோப் பிய நிலைமை பற்றி வாடுவிலியில் விளக்கம், கிழக்காசிய நிலைமையின் உணமை, இந்தியாவின் நிலைமை, மனவா பகதூராஷாவின் நினைவு நாளன்று அவரது கல்லறையில் காஜனை, எதிரிகளின் பிரசாரத் தந்திரம்பற்றி வாணுரை ஆகியவைகளை ஜூலை 12-ம் தேதி வரை தொடர்ந்து செய்தாரா இந்த ஒரு வார காலத்தில் நேததாஜி ஆற்றிய சொற்பெருக்குகள், ஒவ்வொரு இந்திய இளைஞனையும் தட்டியெழுப்பிப் போக கோலம் பூணச் செய்து விட்டன என்பதில் எள்ளளவும் சந்தேகமில்லை. அவ்வளவு ஆணித்தரமான—அச்சமற்ற—சரித்திரப் புகழ் பெற்ற சொற்பெருக்குகள் அவை யென்றால் எந்த அறிவுள்ள இந்தியனும் மறுப்பதற்கில்லை.

இந்த விழாவின் போது முஸ்லீம் கோடல்வரதான ஜஹூர் ஹரீப், சுமார் ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் மதிப்புள்ள தன் சொத்து முழுமையையும் நேததாஜியிடம் சமர்ப்பித்ததுவிட்டு, ‘சேவக-ஏ-ஹிந்த’ என்ற கிளர்வப்பதக்க மொன்றைப் பெற்றுக் கொண்டார்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இம்பால் போர்முனையில் பெரும் நெருக்கடி நிக்்பொன படைகளின் துணை கொண்டு ஆஸாத ஹிந்த பௌஜ வீரர்கள் 800 மைல் விஸ்திரணத்தில்—பரந்த யுத்த களத்தில்—8 பகுதிகளில்

போர் செய்துகொண்டே இம்பாலை வளைத்துக் கொண்டனர். வளையத்தை நெருக்கி எதிர்ப் படைகளை அழிப்பதற்கான முயற்சிகளிலும் ஈடுபட்டனர் வளையம் நெருங்க நெருங்க, இரண்டரை மாத காலம் தினசரி வயிற்றுணவுக்குத் திண்டாடியதால் சரணடையத் தயாராகி விட்டனர் எதிரிகள். ஆஸாத ஹரிநத் இராணுவமும் இதைச் செய்து முடிக்க எல்லா வித முஸ்தீபுகளையும் செய்துவிட்டது உள்ளே பிரவேசிக்க வேண்டியதுதான் பாக்கி அந்த நேரத்தில் வருண பகவான் கொடுமை செய்யத் தலைப்பட்டான். எந்தக் காலத்திலும் மில்லாத பெரும் மழை. அஸாம் அல்லோல கலலோல மாயிற்று. மாரியின் கொடுமையால் போர்க்குவரத்துகள் தடைப்பட்டன, போர் சாதனங்களின் சப்ளை குறைந்தது, விமான பலம் சிறிதும் கிடையாது ஜப்பானியரின் உதவியும் கட்டுப்பாட்டின் ஆரம்பித்தது. எதிரிகளோ பலம் பொருந்திய புத்த சாதனங்களுடன் மூக்கமக்கப் போர் செய்ய முனைந்து விட்டனர். எதிர்பாராமல் நடந்த இந்த ஆபத்துக்களைக் கண்டு இந்திய தேசிய இராணுவத்தினர் கலங்கினார்களில் காயமடைந்தவர்கள் கூடப் பின்னணிக் குச்சு சென்று மருத்துவம் செய்துகொள்ள மறுத்தனர். அவ்வளவு பிடிவாதமும் லட்சிய நம்பிக்கையும் தளராத உறுதியும் கொண்டிருந்தனர் நம் வீரர்கள்

அந்நிலையைக் கண்ட ரேத்தாஜி, தீர்க்காலோசனை செய்தார். எதிர்த்துத் தாக்குவதை நிறுத்தி விட்டுத் தற்காப்புப் போரில் ஈடுபடுவதே நலமெனத் தோன்றிற்று. காலநிலை சரியாக இல்லாததால் எதிர்த் தாக்குதலைத் தற்காலிகமாக நிறுத்தி வைக்கும்படி உத்தரவிட்டார். ஆகஸ்ட் 13-ம் தேதி இந்தியச் சுதந்திரக் கழகத் தலைமைக்

காரியாலயத்தில், தற்காலிக சாக்காரின் எல்லா இலாகாத் தலைவர்களும் மந்திரிகளும் ஆலோசகர்களும் ஒன்று கூடினர். அவ்வமயம் நேததாஜி, நிலைமையை விளக்கித் தெளிவு படுத்தினார்.—

“நமது போர் நடவடிக்கைகள் காலங் கடந்தே தொடங்கப் பெற்றன. பருவ மழை நமக்கு பிரதிகூல மாயிற்று. ஆற்று நீர்ப்பெருக்கை கடந்து செல்ல வேண்டியதாயிற்று. ரோடுகளெல்லாம் நீருக்குள் மூழ்கி விட்டன. எதிரிகளின் போக்குவரத்து ரோடுகளோ நல்ல நிலைமையிலிருக்கின்றன. இந்த மழைக்கு முன்னால் நாம் இம்பாலைப் பிடித்திருந்தால் தான், முன்னேறுவது சாத்தியம்; அப்பொழுது விமானத் துணைப் படை உதவியும் கிடைத்திருக்கும். ஜனவரியிலேயே நடவடிக்கை எடுத்திருந்தால் நிச்சயமாக வெற்றியடைந்திருப்போம். அரசுகான பகுதியில் எதிரியைத் தடுத்துவிட்டோம்; கலாடானியாவில் எதிரியை முறியடித்து முன்னேறி விட்டோம். ஹாகாவில் பகைவனைப் படுக்க வைத்து விட்டோம். எதிரிகளைவிட ஆள — ஆயுதம் — உணவு வசதி ஆகியவைகளில் மிக மிகக் குறைந்தவர்களாகிய நாம் இவ்வளவு வெற்றிகளையும் சாதித்துவிட்டோம்.

இந்தப் பருவ மழை நம் இம்பால் தாக்குதலை ஒத்திப்போடுமபடிச் செய்துவிட்டது. எதிரியோ இயந்திர பிரங்கி கொண்ட படைகளால் கொஹிமா — இம்பால் பாதையை மீண்டும் கைப்பற்றி விட்டான். நமது அணி வகுப்புக்கு இடமில்லாமல் போயிற்று. இதிலிருந்து நாம் ஒன்று கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்; இது நமது முதலாவது அக்கினிப் பிரவேசம். பிரஜையாரிருந்து புதிதாக இராணுவத்தில் சேர்ந்துள்ளவர்களின் எண்ணிக்கை தான்

நம்மிடையே அதிகம். அவர்கள் கையிலுள்ள ஆயுதம்—
மருந்து — குண்டு எல்லாம் காலியான பின்னரே
வாபசாகும்படி உத்தரவு கொடுக்கப்பட்டது ஆனால்
அவர்கள் வாபசாக விரும்பாதவர்களாய் தங்கள் கையி-
லுள்ள ஈடடிகளால் எதிரிகளைத் தாக்கிக் கொண்டே
வெற்றியுடன் திரும்பினர்.

நம் வீரர்களுக்கு நம்பிக்கை அதிகம் எதிரிகளிட-
மிருக்கும் இந்தியத் துருப்புகள் நம்மோடு வந்து சேரத்
தயாராக யிருக்கின்றன ரொன்பது நமக்குத் தெரியும்.
அவர்களை அழைத்துவர ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும்.
எதிரிகளின் போர்த் தந்திரத்தை நன்றாகத் தெரிந்து
விட்டோம் எதிரிகளின் முக்கிய தஸ்தாவேஜிகள் பல
நமக்கு இப்பொழுது கிடைத்துள்ளன. நமது யுத்த
ஆரம்பத்தில் நம் சேனை மீது ஜப்பானியர் நம்பிக்கை
வைக்கவில்லை. நம் சேனையைத் துண்டு துண்டாகப்
பிளந்து அவர்கள் சேனைகளோடு இணைக்க வேண்டுமென
புத்தான அவர்கள் கருத்து எனது கட்டாயத்தின்
மீது ஒரு போர்முனைப் பொதுப்பு முழுமையும் நாமே
ஏற்று நடத்தினோம். அதனால் நமது தளகாத்தார்களும்
டிவிஷன் அதிகாரிகளும் மற்ற அதிகாரிகளும் நிறைய
அனுபவம் பெற்றுவிட்டனர்.

நம்மிடம் சில குறைபாடுகளும் இருக்கின்றன. நிலப்
பரப்போ கரடுமுரடாக இருக்கின்றது. போக்குவரத்தும்
சபையும் கஷ்டமாகி விட்டன. போர்முனைப் பிரச்ச-
இலாகாவும் நம்மிடமில்லை. அதற்கான ஏற்பாடுகளைச்
செய்து கொள்ளவேண்டும். ஒளி பெருக்கிக் கருவிகள்
வேண்டுமென ஜப்பானியரைக் கேட்டோம். அவர்கள்

இதுவரை சபை செய்வில்லை. இப்பொழுது நாமே அவைகளைத் தயாரா செய்ய வேண்டியதாயிற்று ”

கடைசியாக இம்பால் முற்றுக்கை தளர்த்தப்பட்டது. இந்ந முற்றுக்கை வரை, ஆஸாத ஹிநத தற்காலிக சாககாரின கையில் 15,000 சதுர மைல விஸ்தீரணமுள்ள பிரதேசம் இருந்து வந்தது. அவைகளிலொரு பகுதி, 15,000 போ ஜனத்தொகை கொண்டதும் இந்தியா ஒருவருக்குச் சொந்தமானதும் 50 மைல பரப்பளவுள்ளதும் வளம் செறிந்ததுமான ஸையாவாடி எஸ்டேட். சுதந்திர இந்தியாவின் உபயோகத்துக்காக சொந்தத் தபால் முத்திரைகளும் ஏற்கனவே தயாராகிவிட்டன ஆஸாத ஹிநத பாங்கியும் 20 கோடி ரூபாய் வரை வரவு செலவு நடத்திற்று.

நா. காரிருள் கவிந்தது

இந்தியத் தேசிய இராணுவம் ஆறுமாத காலம் கடும்போர் செய்தது ஆவேசமாக மின்னல் வேகத்தில் முன்னேறிக் கொண்டிருக்கும் நேரத்தில், மழையின் கொடுமை காரணமாகத் தற்காப்பு வேலையில் ஈடுபடுமபடி நேத்தாஜியின் கட்டளை பிறந்துவிட்டது. போக்குவரத்து இடையூறால் மலைகளிலுள்ள காயகனி கிழங்கு—புல்—இலைதழைகளை அருந்திக்கொண்டே தீவிரமாகப் போராடினர் சுதந்திர வீரர்கள். அவர்களில் தமிழர்களின் எண்ணிக்கை தான் அதிகம். அளவுக்கு மீறிய ஆயுத பலத்துடனிருக்கும் எதிரியைச் சந்தித்தது ஓர் படை. அதன் தலைவா நேத்தாஜியின் கட்டளையைத் தெரிவித்த போது, “பின்வாங்குதல் என்ற சொல்லை நம் ராணுவத்துக்கு நேத்தாஜி

உச்சரித்ததே யில்லை, இரதப் புரட்சி ராணுவம் டிலலியை நோக்கி முன்னேறாமே யல்லாது பின்னடையாது” என்று கூறிக்கொண்டே காட்டு வேங்கைபோல எதிரி மீது பாயநதனா வீரர்கள். கணக்கற்ற சேதத்தை மட்டும் உண்டுபண்ணவில்லை, தாங்களும் வீர சொரக்கம் எய்தி விட்டனா அப்படையினா பெரும்பாலும் தமிழர்கள் தான என்றால், தமிழ்நாட்டின் பெருமையை என்னென பது! உலகில் எந்த நாட்டினாக்குத்தான இப்பேறு கிடைக்கும்? போர நடவடிக்கையில் உறுதியும் உதசாக மும் மிதமிஞ்சி இருந்தபோதிலும், தற்காலிகமாக எதிரா நடவடிக்கைகள் நிறுத்தப்பட்டன. தற்காப்பு வேலையில் போர்வீரர்கள் முனைந்தனா.

செபடம்பா முதல் வாரத்தில் இரதியச சுதந்திரக் கழகத்தின் ஆலோசனை மகாநாடு ஒன்று பாமாவில் நடந்தது. இரதியாவுக்கு ஜப்பானியரால் கெடுதி எதுவும் நேராதவாறு பாதுகாக்க, கழகம் கண்டிப்பான உறுதியைத் தெரிவித்ததுவிட்டது. எதிரகாலத்துக்கான ஏற்பாடு களைத் தீவிரமாகும் வேலையில் நேத்தாஜியும் கழகத் தத்தினரும் ஈடுபட்டனர். செபடம்பா 22-ம் தேதியன்று இரங்கூனில் தியாகிகள் தினத்தை இராணுவத்தினர் கொண்டாடினா என விழவும் இடமில்லை. அந்த ஜூபிளி மண்டபத்தில் நேத்தாஜி பேசினா :

“நம் தாய்நாடு சுதந்திரத்தை விரும்புகிறது விடுதலை யினறேல் வாழ்வில்லை. சுதந்திர பீடத்தில் நம் உயிரைப் பலியிட்டால்தான வெற்றி சாத்தியம். உங்கள் — பணம் — சொத்து — சக்தி — உயிர் எல்லாவற்றையும் அந்தச் சுதந்திரப் பலி பீடத்தில் சேர்த்துவிட வேண்டும், உங்கள் புதல்

வர்களைப் போர்வீரர்களாகத் தந்து விட்டார்கள். ஆயினும் சுதந்திரத்தேவி திருப்தி யடையவில்லை. அவளைச் சாந்திசெய்ய வேண்டுமானால், போர்வீரர்களோடு பொதுஜனங்களும் புரட்சி வீரர்களாகிவிட வேண்டும். ஆண்களும் பெண்களும் நிச்சயமான மரணத்தை வரவேற்று தற்கொலைப் படையில் அணிவகுத்து நிற்கவேண்டும். 'நீ இரத்தத்தைக் கொடு, நான் சுதந்திரத்தை உனக்குத் தருகிறேன்' என்று சுதந்திரத்தேவி ஆக்கினையிட்டிருக்கிறாள்

இந்த ஆக்கினையை வரவேற்கும் புரட்சி வீரர்கள் முனவந்து தற்கொலைப் படைப் பிரதிகளுயில் கையெழுத்திட வேண்டும் சுதந்திரத்தேவியின் முனலிலையிலே மரணம் என்ற மணப் பெண்ணை மணந்துகொள்ள வேண்டும் ஆனால் மரணத்துடன் செய்துகொள்ளும் ஒப்பந்தத்தில் சாதாரண மையினால் கையொப்பப் பிடுவது நோமையல்ல, தங்கள் தங்கள் இரத்தத்தால்தான் கையெழுத்திட வேண்டும். அந்தப் பிரதிகளுக்கு நான் சாட்சி "

என்று விறுவிறுப்புடன் சில வார்த்தைகளைக் கொட்டினாள்.

கேட்டிருந்த ஆண்களும் பெண்களும் கையொப்ப மிடப் போட்டியிட்டனர். 'இதோ எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் எங்கள் இரத்தத்தை' என்ற எதிரொலி நாலா பக்கங்களிலுமிருந்து கிளம்பிற்று. மேடைமீது பாய்ந்த அனைவரும் ஒருவரோடொருவர் முட்டி மோதினர். பெண்கள் அப் போட்டியில் வெற்றிபெற்று விட்டார்கள். முதன் முதலில் 17 பெண்கள் குண்டீசிகளாலும் கத்திகளாலும் தங்கள் உடம்பிலிருந்து இரத்தத்தை எடுத்துக்

கையொப்ப மிட்டனா. அவர்களைத் தொடர்ந்து ஒவ்வொருவரும் மாணத்தூடன் ஒப்பந்தம் செய்து முடித்து விட்டனா. தற்கொலை படையும் தயாராகிவிட்டது.

அக்டோபர் 2-ம் தேதி காந்தி ஜெயந்தி. கிழக்காசிய இந்தியர்களனைவரும் ஜெயந்தியைக் கொண்டாடினா. ஒவ்வொரு இந்தியா வீட்டிலும் மூவாணக் கொடி பறந்தது அத்துடன் காங்கிரஸ் மகாசபையின் சுதந்திரப் பிரதிகளுடையும எடுத்துக் கொண்டனா. அதைப் போலவே சுதந்திர இந்தியத் தற்காலிக சர்க்காரின் முதலாவது ஆண்டு நிறைவு விழாவும், அக்டோபர் 21-ம் தேதி கிழக்காசியா முழுமையும் கொண்டாடப் பட்டது. பாமாவில் நேத்தாஜியின் முன்னிலையில் ஆஸாத ஹிந்த பெளஜும் ஜானஸிசாணிப் படையும் அணிவகுப்பு நடத்தின. அவ்வமயம் 'இரத்தம் — இரத்தம்' என்ற போர் முழக்கம் வாணைப் பிளந்தது.

ரிப்பொன் சர்க்காருக்கும் சுதந்திர இந்தியத் தற்காலிக சர்க்காருக்கும் நெருங்கிய உறவை மேலும் உறுதி செய்ய, நேத்தாஜி 1944 நவம்பர் முதல் தேதியன்று தனது சகாக்களுடன் டோக்கியோவுக்குப் பிரயாணமானா. பல பேட்டிகளும் விருந்துகளும் நடைபெற்றன. நேத்தாஜியுடன் ரிப்பொன் சர்க்கார் கலந்து பேசினா. சுதந்திர இந்தியத் தற்காலிக சர்க்காருக்கு ரிப்பொன் சர்க்காரின் பிரதிரிதி யொருவரும் நியமனமாயிற்று. பின்னா ஜப்பானில் இராணுவக் கல்லூரியில் பயின்றவரும் இந்திய மாணுக்கர்களைச் சுந்தித்து அவர்களின் முயற்சியைப் பாவையிட்டாரா அடுத்தபடி கிழக்காசிய இந்தியரின் சுதந்திர இயக்கத் தந்தையும் ஆஸாத ஹிந்த்

தற்காலிக சாக்காரின் பிரதம ஜலோசகருமான ராஷ் பிகாரி போஸைச் சந்திக்கச் சென்றா. அசௌகரியமாக இருந்த ராஷ் பிகாரியைக் கண்டு ஆறுதல கூறிவிட்டு, சுமதராவுக்குத் திருமபினா. அங்குள்ள இந்தியாகளும் உணாசசி மேலீட்டால உயாதரமான வரவேற்பளித்தனர். அத்துடன் ஒரு லட்சம் டாலாகள் கொண்ட பணமுடிபபும் அளித்தனா

டிசம்பா 17-ம தேதி சுமதராவிலிருந்து நேரே சிங்கப்பூ வந்து சோந்தா. அன்று முதல மூன்று வாரம் சுற்றுப்பரிசயாணம் ஆரம்பிக்க விருக்கும் அடுத்த நடவடிக்கைகளுக்கு, பரிபூரண சாவாமஸப படை திரட்டல திட்டம் தயாராயிற்று. அது பற்றி சென்ற விடமெல்லாம் இந்தியாகளிடம் சொற்பெருக்காற்றினா வழக்கம்போல் மலையா இந்தியாகள் இப்பொழுதும் ஒரு கோடி டாலர்களும் புது வருடப் பரிசாக 45 லட்சம் டாலாகளும் நேத்தாஜியிடம் சமாபபித்தனா.

1945-ம பிறந்து விட்டது, நேத்தாஜியின் 48-வது பிறந்த தினம் ஜனவரி 23-ம தேதி கிழக்காசியா முழுமையும் அததினத்தைக் கொண்டாடுவதற்கான ஏற்பாடுகளை, சுதந்திர இந்தியக் கழகத்தாரும் இராணுவத்தினரும் செய்யத் தொடங்கினா. மூன்று வாரங்களாக ஜெயந்தி விழாக் கமிட்டியா மூன்று திட்டங்களை நிறைவேற்ற முனைந்தனா. இந்தியா ஒவ்வொருவரும் ஒரு கஜம் துணி தயாரிப்பது, இந்திய மக்களிடமிருந்து வீரமிகுந்த தியாகப் படையை அமைப்பது, நேத்தாஜியின் எடைக்குத் தங்கம் அளிப்பது, ஆக மூன்று திட்டங்களை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றினா. பொது மக்களின் அன்பையும்

ஆசையையும் தடை செய்ய மனம் இடம் கொடுக்காததால் அவைகளை மகிழ்ந்து ஏற்றுக்கொண்டா நேத்தாஜி

இரங்குன ஜூபினி ஹாலில் நேத்தாஜியின் பிறந்த தின விழா. அதில் ஜப்பானிய இராணுவ அதிகாரிகள் - பாமிய சாககாரின் மந்திரிகள் - பல மதத்தினங்களின் மதக் குருமார்கள ஆகியோரும் கலந்து கொண்டனர். பலலாயிரக் கணக்கான மக்களின் பெருங் கூட்டம். நேத்தாஜி நேரில் அவ விழாவில் கலந்து கொண்டார். கணக்கற்ற மலா மாலைகளும் தங்கச் சங்கிலிகளும் நேத்தாஜிக்கு அணிவிக்கப் பெற்றன. ஒரு வீசை எடையுள்ள தங்கப் பெட்டி யொன்றும், தங்க வாள் ஒன்றும், நேத்தாஜியின் எடைக்காக இரண்டு கோடி ரூபாயும், துணிகளாக அரைக் கோடி ரூபாயும் சமர்ப்பித்தனா. மத குருக்கள் தத்தம் மத முறைப்படி வாழ்த்துரைகளைப் பொழிந்தனா ஜானஸிப் படைப் பெண்மணிகளும் ராணுவத்தில் சேராத மக்கள் பலரும், பிராணத் தியாகப் படையில் சேருவதாக, தங்கள் இரத்தத்தால் கையொப்பமிட்டுப் பிரதிகளை எடுத்துக்கொண்டனா அவ விழாவில் சிறிது நேரம் நேத்தாஜி சொற்பொழி வாற்றினா

இரண்டு தினங்களுக்கு முன்னால் ஜனவரி 21-ம்தேதி டோக்கியோவில் 'ராஷ் பிகாரி போஸ் காலமானா' என்ற செய்தி கிழக்காசியா முழுமையும் கடிது பற்றத்தது. கேட்ட இந்தியர்கள் அனைவரும் பெருந் துக்கத்திலாழ்ந்தனா. நாடு கடந்தும் நாட்டையே நினைத்து நாளும் பொழுதும் தீவிரமாயுழைத்து வந்தும், சுதந்திர இந்தியாவைக் கண்ணறை கண்டு களிக்கும் பேறு பெறாமல், அறுபதாம் வயதில் ராஷ் பிகாரி போஸ் விண்ணுலகெய்தி

விட்டாரா. இந்த துககச செய்தி நேததாஜியையும் அவரது சாககாரையும் பெருந துககததில் ஆழ்ததிறு.

அடுத்த மாதம் (பெபருவரி) 4-ம தேதி தான, போரப பிரகடனம் செய்த முதல வருடப பூரத்தி தினம். இந்தியா களின வீரத்தை உலகறியச செய்த சுபதினம் அதுதான. அன்று இந்தியத் தேசிய வீராகளுக்கு நேததாஜி உயர் தரப பட்டங்கள் வழங்கினா பதவிகளும் உயர்த்தப பட்டன. பிரிட்டன காலத்தில் ஆஸ்பத்திரியாக இருந்த தோர கடட்டதையே இந்தியத் தேசிய இராணுவமும் ஆஸ்பத்திரியாக உபயோகித்தது வந்தது. ஆஸ்பத்திரி எனபதைக காட்டும சினனம் அதன மீது விளங்கிறு யுத்த தாமததுக்கு விரோதமாக ஆங்கிலோ அமெரிக்க விமானங்கள் அதன மீது குண்டு வீசின. பெபருவரி 11-ம தேதியன்று தகாரது நாசமாயிறு. அதனால் அங்கு சிக்சசை பெற்று வந்த இந்தியத் தேசிய இராணுவ வீரர்களில் 200 பேருக்குக காயமும் பலருக்கு மரணமும் நோந்தன. அதனை நேரில் சென்று நேததாஜி பாவையிட்டதும், மறுநாள தனது மந்திரி சபையைக கூட்டி, எதிரிகளின கண்மூடித் தனத்தைக கண்டித்தாரா. பொது மக்கள் வருசம் தோரக்கும் கமிட்டி யொன்றை நிறுவினா அக கமிட்டி அந்த ஆஸ்பத்திரிகுப பதிலாக புதிய தோர ஆஸ்பத்திரி கட்டும பொருட்டு இரண்டு கோடி ரூபாய் மூலதனமும் சோககத் தொடங்கிறு.

மாரச மாதத்தில் எதிரிகளின நடவடிக்கை தீவிர மாயிறு. பாமா மீது படையெடுத்தது அதனை திருமபக கைப்பற்றிக கொள்ளும் முயற்சியில் அவர்கள் ஈடுபட்டு விட்டனா. இந்தியத் தேசிய இராணுவமும் மறு தாக்குதலுக்கு அந்நேரம் தயாராகி விட்டது. தாய் நாட்டில்

போரைத தொடங்காமல், எலலைதாண்டி வந்த எதிரிகளை மேல பாமாவிவிருந்து விரட்ட முற்பட்டனா. முயல வேகத்தில் முன்னேறிய எதிரிகளின் எதிர்ப்புச் சீர் குலைந்து ஆமை வேகத்தை யடைந்தது. மூன்று வார காலம் நேததாஜியும் இந்தப் போர் முனையிலேயே தங்கினா

ஏபரல் கடைசியில் எதிரிகள் இரங்கூனை நோக்கி வேகமாய்ப் பாயத் தொடங்கினர். அந்நேரத்திலும் நேததாஜி தனது இராணுவத்தை விட்டுப் பிரிய மனங் கொள்ளவில்லை எதிரியுடன் நேர் முகமாகப் போரிடவே துணிவு கொண்டா. இராணுவ அதிகாரிகளும் மந்திரி மாராகளும், நேததாஜியைக் கெஞ்சிக் கேட்டுக் கொண்டனா சாககாரை அப்புறப் படுத்த வேண்டு மென்று. நெருக்கடி மிகுந்து கடைசி ஆபத்தும் சமீபத்து விட்டது. அந்நேரத்தில், இராணுவமும் மந்திரி சபையும் கண்ணீர் விட்டுக் கதறின, அப்போது தான, மனந் தாளாமல் ஏபரல் 24-ந் தேதி யன்று மாலை இரங்கூனை விட்டு பாங்காக்குப் பிரயாணமாறா நேத்தாஜி 300 மைல் தூரத்தையும் காரில் 3 வாரங்களாகக் கடந்து சென்றா அவரது சாககார காரியாலயங்கள் அனைத்தும் அவ் ருடனேயே சென்று விட்டன. புறப்படு முன் பாமா வாழும் இந்தியர்களின் நலன கருதி நூற்றுக் கணக்கான இந்தியத் தேசிய வீரர்களை இரங்கூனிலே விட்டுவைத்தாா. பாமாப் பிரதேச அதிகாரியாக மேஜா ஜெனரல் ஏ டி. லோகநாதனை நியமனம் செய்து ஜா அறிககையையும் நேததாஜி விடுத்தாா. அவ வறிககை கூறியதாவது -

“துயா நிறைந்த நெஞ்சுடன் பர்மாவை விட்டுப் பிரிகின்றேன. சுதந்திரப் போரின முதல் வரிசையை

இழநது விட்டோம். அதனால் மனம் சுருங்க வேண்டிய தில்லை. போரிட வேண்டிய பல வரிசைகள் இன்னும் இருக்கின்றன. பாமாவிலுள்ள என தேச மக்கள் தாயகத் துக்கு வேண்டிய கடமையைச் செய்தீர்கள். சாவாமஸப படை திரட்டலின் முன் வாயிலே திறந்தவர்கள் நீங்கள் தான். உலகத்தாரின் புகழ் மாலை உங்களை அலங்கரித்து விட்டது. கடமையைச் செய்தோம். எதிரே தோன்றிய தொந்தரவுகள் பெருதது விட்டதால், தற்காலிகமாக நமது போரை பாமாவில் இழந்திருக்கிறோம்.

நமமை இன்று சூழ்ந்திருக்கும் இருள், தற்காலிகமானதுதான். நம விடுதலைப் போரைத் தொடர்ந்து நடத்தும புனித நகரான மீண்டும் வந்து விடும். அதனை எதிரோக்கியிருங்கள். உணர்ச்சியைக் குறைத்து விட வேண்டாம். நிமிர்ந்து நிற்கும்படி உங்களைக் கெஞ்சுகிறேன். கடைசிச் சதந்திரப் போர் சரித்திரத்தில், பாமாவிலுள்ள இந்தியர்களின் தியாகம் முக்கியமான இடத்தில் பதிவு செய்யப்படும்

மனப் பூர்வமாக உங்களை விட்டுச் செல்ல வில்லை துன்ப நிலையிலும் உங்களுடன் பங்கு பெற வேண்டுமென என உள்ளம் துடிக்கிறது. அனால் என மந்திரிமார்களும் உயரதர அதிகாரிகளும் வற்புறுத்திடுங்கள் நானாகச் சிரத்தித்துப் பாராதேன். இந்திய விடுதலைப் போரின் மங்காத உரு என மனதை விரித்தது, அதனைத் தொடர்ந்து செலுத்தும் ஆரவம் பெருக்கெடுக்கவே, பாமாவை விட்டுப் பிரிசினேன்

இரவு முதிருந் தோறும் காலை சூரியவொளி நெருங்குகிறதென, எப்பொழுதும் நான் சொல்லி வந்திருக்க

கிறேன். இன்று நமக்கு இரவு முதிர்நது கொண்டிருக்கிறது ஆகவே, காலைச் சூரியன் மிகச் சமீபத்து விட்டது. பாரிய சாககாரிடமும் அதன் மக்களிடமும் நான் பெற்றுள்ள உதவிகளுக்கு என்னுடைய மனமாரந்த வந்தனம். அவர்கள் உதவியை விடுதலை இந்தியா கௌரவமாகத் திருமபச செலுத்தும் நாள வராமற் போகாது”

நா. குழம்பிய நிலைமை

‘தற்காப்பில் ஈடுபடுக’ என்ற நேததாஜியின் உத்தரவை போ முனையிலிருந்து எந்த நபரும் கொஞ்சங்கூட நம்பவேயில்லை. ஐந்தாம் படையினரின் குழ்ச்சியாக இருக்கலாமென்றே கருதினா தளபதிகளும் அதிகாரிகளும் “போதுமான ஆயுத சாதனங்கள் மோசமாகி விட்டன, போக்குவரத்துச் சாதனங்களுக்கோ இடையூறு, உணவு சிறிதுகூட இல்லை, படையினர் பலரை விஷஜூரம் கௌவியதால் சேதம் மிகுந்துவிட்டது; மருந்துகளும் காலியாகிவிட்டன” என்று எவ்வளவோ சொல்லி விளக்கினா. படையினர் காதுகளில் எதுவும் நுழையவேயில்லை. பின்வாங்க மறுத்துவிட்டனா, ‘புலித்தின்று பழகிவிட்டதால் கவலையிலலை’ யென்று முன்னேறும் வேலையிலேயே கருத்தைச் செலுத்தினா. ஜப்பானிய வீரர்கள் ஏற்கனவே பின்வாங்கி விட்டனவென்று எடுத்துக் காட்டியும். உறுதி தளராமல் நின்றனா. கடைசியாக நேததாஜியின் கைப்பட எழுதிய உத்தரவு வந்த பிறகு தான், எதிர்ப்பும் ஆட்சேபமும் நின்றன. தேம்பித் தேம்பி அழுது கொண்டே மனமுடைந்து பின்வாங்கினா. அன்று உணவு கூட எடுத்துக்கொள்ள எல்லோரும் மறுத்து விட்டனா.

மாச 5-ம் தேதி மேகதிலா வீழ்ச்சி யடைந்ததும் இரங்குனைக காவி செய்ய வேண்டுமென ஜப்பானியர்கள் வற்புறுத்தத் தொடங்கினா. ஆஸாத ஹிரத் பெளஜ சேத்ததுக குள்ளாயிற்று. 19-ம் தேதியன்று மாநதலே வீழ்நது விட்டது, பின்னா மேமியோ ஜப்பானியரின் விமானப் படை பலமும் மாயமாய் மறைநது விட்டது. ஏப்ரல் 24-ம் தேதியன்றே கிப்பொன் தளபதியும் புறப் படடுசு சென்று விட்டாரா மேஜா ஜெனரல் லோகநாதன் தலைமையில் 7000 போர் வீரர்கள் மட்டும மிச்சம். பாமா வில் அமைதியையும் ஒழுங்கையும் நிலை நாட்டி இரதியா களின் உயிரையும் சொத்துக்களையும் பாதுகாப்பதற் கன்றோ அவர்கள் நிறுத்தப் பட்டிருக்கின்றனர்.

நேத்தாஜியும் சாககாரும் பாங்காக புறப்படு முன்பே, இரதியச சுதந்திரக் கழகம் அதன் உப தலைவர் கையில் வநது சோநதது. ஆஸாத் ஹிரத் பாங்கியின் கடன முழுமையும் அநதநத் நபர்களிடம் சோககப் பெற்று கண்க்கும் நோ செய்யப்பட்டது. மிச்சம் சொநதமாக இருநத 35 லட்சமும் தலைமைக் காரியாலயத்திலேயே இருநதது. ஏப்ரல் கடைசி வாரத்தில் டோங்குவும், மே 2-ம் தேதி பக்கோவும் வீழ்ச்சி யுற்றன. இறுதியில் மே 3-ம் தேதி இரங்குனும் பிரிட்டிஷாரிடம் சரணுகதி யடைநதது. சரணுகதிச சமயத்திலும் பின்னரும் இரதியா களின் உயிரும் சொததும் இரதியச சுதந்திரப் படையின் ரால திறம்படப்பாதுகாக்கப் பட்டன. அத்துடன் பாமியா களின் சொததுக்களுக்கும் பாதுகாப்பளித்தனா.

பிரிட்டிஷ் பிரிகேடியர் லாடா “ இரதியச சுதந்திரப் போர் வீரர்களும் அவர்களது அதிகாரிகளும் சுதந்திர புருஷர்களாக இரதியா செல்ல அனுமதிக்கப் படுவார்கள்;

யுத்தக் கைதிகள் போலவே நடத்தப் படுவார்கள், சேனை முகாம அதன் வீரர்களாலேயே காவல் செய்யப் படும். அங்கு மூவாணக கொடியைப் பறக்க விடலாம். பாங்கியும் எப்பொழுதும் போல வேலை செய்ய அனு மதிக்கப்படும்” எனறெல்லாம் மேஜா ஜெனரல் லோக நாதனிடம் உறுதி கூறினார் ஆனால் மே 19-ம் தேதி யன்று திடீரென பாங்கி மீது லாடா பாயந்தாய அங் கிருந்த 35 லட்சத்தையும் பாங்கிப் புத்தகங்களையும் பறி முதல செய்து விட்டார். வாக்ருறுதிகள் மீறப்பட்டன. இது அவர்கள் அகராதியில் புதிதல்லவே!

ஏப்ரல் 24-ம் தேதியன்று இரங்கூனிலிருந்து புறப் பட்ட நேததாஜி மே 14-ம் தேதியன்று பாங்காக போய்ச் சோந்தார். எதிர காலத் திட்டங்களைத் தயாரிக்கத் தொடங்கினார். அந்நேரத்தில், வைசிராய வேவல் தனது ஆலோசனை சபையை இந்திய மயமாகவும், இந்தியத் தேசியக் காங்கிரஸின் ஒத்துழைப்பைப் பெறவும் முயற்சி செய்ய முன் வந்தார். இது விஷயம் நேததாஜி காதில் விழவே மனம் பொறுக்க வில்லை. தனது மந்திரி சபையைக் கூட்டி ஆலோசனை நடத்தினார். வேவல் ஆலோசனைக்குச் செவிசாய்ப்பது, ‘காங்கிரஸ் தற்கொலை செய்து கொள்வதே யாகும்’ என்ற தீர்மானத்துக்கு வந்தார். உடனே ஜூன் 18-ம் தேதியன்று விமானத்தில் சிங்கப்பூருக்குப் பிரயாணமானார். அன்று முதல ஒவ்வொரு இரவும் ஏறக்குறைய ஒரு மாத காலம் வரை வானொலியில் பிரச சாரம்தான் ஒவ்வொரு நாளும் பேசும்போது, சுதந திரததைப் பொறுத்த வரையில் எவ்வித சமரசத்திற்கும் காங்கிரஸ் ஒத்துக் கொள்ளக் கூடாதென்றும், வேவல்

திட்டத்தின் தீமையை அம்பலப்படுத்தியும் ஓய்வொழி விலலாது கதறினா.

இந்நேரத்தில் 1945 ஜூன் 4-ம் தேதி. அன்று கிழக் காசிய இந்தியர்கள், தங்கள் கழகத் தலைமைப் பதவியை நேத்தாஜி ஏற்றுக்கொண்ட இரண்டாவது ஆண்டு நிறைவு விழாவாகக் கொண்டாடின பொதுக்கூட்டங்கள் கண்காட்சிகள் நடைபெற்றன. தற்காலிக சாககார மீதும் அதன் தலைவர் நேத்தாஜி மீதும் விஸுவாசப் பிரமாணம் எடுத்துக்கொண்டனா, விழா 10-ம் தேதிவரை ஒருவாரம் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பெற்றது.

சிங்கப்பூரில் ஜூலை 4-ம் தேதியன்று கோயில்கள் பள்ளிவாசல்கள் —சாசுகள் எல்லாவற்றிலும் நேத்தாஜி யின் நீண்ட ஆயுளுக்காகவும் பரிபூரண வெற்றிக்காகவும் பிரார்த்தனைகள் நடைபெற்றன. சுமார் பத்தாயிரம் இந்தியர்களின் முன்னிலையில் ஓர் நீண்ட சொற்பெருக காற்றினா நேத்தாஜி அவ்வமயம் ஆஸாத ஹிந்த் தற்காலிக சாககாரின் பிரச்சார இலாகாவைச் சேர்ந்த ஜனாப சையது மும்தாஜ் ஹுசேன் அவர்களால் இயற்றப்பட்ட தேசிய கீதம் பாடப் பெற்றதும், அதனை மகிழ்வுடன் அங்கீகரித்து, இனிமேல் சாதீமத் வித்யாசம் எதுவுமின்றி எல்லோரும் அதனை உபயோகிக்கும் படியும் கேட்டுக்கொண்டார். ஜனாப சையது ஹுசேனுக்கு அவரது சேவையைப் புகழ்ந்து ஓர் அழகிய வெள்ளிப் பேழையில் 1000 டாலா செக் ஒன்றை வைத்துப் பரிசளித்தார்.

கிழக்காசியாவில் இந்தியவிடுதலைச் சரித்திரத்தின் தலை சிறந்த பொன் நாள் ஜூலை 8-ம் தேதியே யாகும். அன்று

காலை சரியாக 11 மணி யிருக்கும், சிங்கப்பூர் கண்ணுத்
நதியோரத்தே, ஆஸாத் ஹிந்த தற்காலிக சாககாரின்
தலைமையில் நடந்த போரிலே தாயநாட்டுக்காக உயிர்
துறந்த தியாகிகளின் ரூபகச் சின்னம் உருவாயிற்று.
நேததாஜி அஸ்திவாரக கலலை நாட்டினார். ஆஸாத் ஹிந்த்
பௌஜ-தொண்டர்கள்-ஜானஸிராணிப் படையினர்-பாலர்
சேனை — பொதுமக்கள் — பள்ளிச்சிறார்கள் அனைவரும்
அவ்விழாவில் கலந்து கொண்டனர்.

உயர்தர நிப்பொன அதிகாரிகளுக்கும் சுதந்திர இந்திய
தற்காலிக சாககார அதிகாரிகளும் வந்திருந்து விழாவைச்
சிறப்பித்தனர் மூவாணக் கொடி ஏற்றப் பெற்றதும்
தேசிய கீதம் பாடப்பெற்றது அவ்வமயம், போரில்
மாண்ட தியாகிகளின் வீரச் செயல் பற்றி ஹிந்துஸ்தானியில்
நேததாஜி செய்த சொற்பெருக்கு உள்ளத்தை
கவரத்தகு

1945 ஆகஸ்ட் 15-ம் தேதியன்று, உச்சி மீது
வானிடிந்தது போலொரு நிகழ்ச்சி நேததாஜியின் காதலக்
கெட்டிற்று திடீரென இம்மீரியல் நிப்பொன, நேச நாட்
டினரிடம் நிபந்தனையற்ற சரணாகதி யடைந்து விட்ட
தென்பதே அச் செய்தி. கிழக்காசிய விடுதலைப் போரின
தாயகமான ஜப்பானின் வீழ்ச்சி, நேததாஜிக்கு அதிர்ச்சி
யைக் கொடுத்தது. அந்த அதிர்ச்சியிலே அவரது அறிவு
முதிர்ச்சி பரிமளித்தது. 17-ம் தேதி யன்று மலேயாவி
லிருந்து பாங்காக்குத் திருட்புவதை முன்னிட்டு, சாககார்
அதிகாரிகளுக்கும் ஆஸாத் ஹிந்த இராணுவத்தாக்கும் ஓர்
முக்கிய அவசர அறிக்கை விடுத்தார். அவ் வறிக்கையைக்
கீழே பாருங்கள்.

“தோழர்களே! தாய் நாட்டின் விடுதலைப் போராட்டத்தில், எதிர்பாராத முறையில் தற்காலிகத் தோல்விகண்டு விட்டோம். இந்திய விடுதலை நடவடிக்கை தோல்வியடைந்து விட்டதாக நீங்கள் ஒருகால நினைக்கலாம். இது சாதாரணமாக நேரிடுகின்ற தற்காலிகத் தோல்விதான். ஆதலால் சோஷலிச இடமில்லை. உங்களில் பலர் இந்தோபாமா எல்லையிலும் இந்தியாவின் உள்ளேயும், ஒவ்வொரு துறையிலும் பலவிதமான கஷ்ட நஷ்டங்களை அனுபவித்துள்ளீர்கள். உங்கள் தோழர்கள் பலர் போர்க்களத்தில் உயிரிழந்து ஆஸாத் ஹிந்தின் சார்பில் வீர சவாககம் எய்தியிருக்கிறார்கள். இம் மகத்தான தியாகங்களெல்லாம் வீண்போகா

தோழர்களே! இருள் சூழ்ந்த இந்நேரத்தில் கட்டுப்பாடு - சுயமரியாதை - பலம் ஆகியன கொண்டதோர் உண்மைப்புரட்சி இராணுவமாகிவிடவேண்டும். ஒவ்வொருவரும் உறுதியுடன் இருக்கும்படி உங்களை வேண்டுகிறேன். புத்தகங்கள்திலே உங்கள் தியாகத் திறமையையும் போர்க் குணத்தையும் நன்கு விளக்கிக் காட்டி விட்டார்கள். இப்பொழுது நோந்திருக்கும் தற்காலிகத் தோல்வியால் அசைக்க முடியாத மனோதிடத்தையும் களங்க மற்ற வெற்றி நம்பிக்கையையும் மிளிரச் செய்யவேண்டும். இது உங்கள் கடமை. உங்களை நன்கு தெரிந்து கொண்டிருக்கும் எனக்கு, நீங்கள் தலை நிமிர்ந்து நின்று முடிவற்ற நம்பிக்கையுடனும் உண்மையுடனும் உங்கள் எதிர்காலத்தைச் சமாளிப்பார்களென்பதில் எள்ளளவும் சந்தேகமில்லை.

தோழர்களே! தாய்நாட்டிலுள்ள 38 கோடி மக்களும், நமமையும் நம் விடுதலை இராணுவத்தையும் இந்த நெருக்கடியான நேரத்தில் மிகக் கூடியதாகக் கவனித்துக்

கொண்டிருப்பதை உணருகின்றேன ஆதலால், இந்திய வின பால உணமையாக நடந்து கொள்ளுங்கள் இந்திய விடுதலையில் ஒரு கணமேனும் அவநம்பிக்கை கொள்ளா தீர்கள். உங்கள் தியாகமும் உங்கள் தோழர்களின் தியாகமும் நிச்சயமாக நமது லட்சியத்தின் வெற்றியைக் கொண்டு வந்தே தீரும் இந்தியாவை அடிமையாய் வைத்திருக்க உலகில் எந்த சக்தியும் கிடையாது. இந்தியா விடுதலை யடைந்தே தீரும், அதுவும் மிக விரைவில்.”

ஜேய ஹிந்த !

சுபாஷ் சந்திர போஸ

உத்தரவுப்படி

ஜே ஏ திவி

காரியதரிசி

1945 ஆகஸ்ட் 17

ஆஸாத் ஹிந்த் தற்காலிக சர்க்கார்

அன்று தினமே, மலையா - தாயலாந்து - இந்தோசைனா - ஜாவா-சுமத்ரா - போரானியோ - பிலிப்பைன்ஸ் - ஜப்பான் - கிழக்காசியாவிலுள்ள இதர பகுதிகள் ஆகிய இடங்களில் வசிக்கும் இந்தியர்களுக்கு ஓர் விசேடச் செய்தி விடுத்தா.

“சகோதரிகளே ! சகோதரர்களே ! இந்தியச் சுதந்திரத்துக்கான விடுதலைப் போரினை சரித்திரத்திலே, ஒரு மகத்தான அதிபாயம் முடிவுக்கு வந்து விட்டது. அந்த அதிபாயத்தில் கிழக்காசியாவிலுள்ள இந்தியப் புதலவர்களும் புதலவிகளும் சிறந்த இடத்தில் விளங்குகிறார்கள். இந்திய விடுதலைக்காக நடந்த போரில் ஆள் - பணம் - சாதனம் ஆகியவைகளை யெல்லாம் சரமாரியாகக்

கொட்டினைகள். அதன மூலம் தேசாபிமானத்துக்கும் தியாகத்துக்கும் உதாரணமாக விளங்குகிறீர்கள். சர்வாம் சப்படை திரட்டில், உங்கள் உள்ள மொன்றிய உதவேகத்தையும் உணர்ச்சிப் பெருக்கையும் கண்ட நான், என்றும் உங்களை மறப்பதற்கில்லை ஆற்றொழுக்குப்போல நிரந்தரமாக, ஆஸாத ஹிந்தப் பெளஜிலும் ஜானஸிராணிப் படையிலும் உங்கள் புதலவர்களையும் புதலவிகளையும் விடுத்த சிறந்த போர் வீரர்களாக விட்டீர்கள். பணத்தையும் பொருளையும் ஆஸாத ஹிந்த தற்காலிக சாககாரின யுத்த முயற்சிக்காக அளவிக் குவித்திருக்கிறீர்கள். சுருங்கக் கூறின, இந்தியாவின் உண்மைப் புதலவர்களாகவும் உண்மைப் புதலவிகளாகவும் உங்கள் கடமையைச் செய்து விட்டீர்கள் உங்கள் கஷ்ட நஷ்டமும் தியாகங்களும் உடனடியாகப் பலன் தரவில்லையே என்பதில், உங்களை விட அதிக வருத்தம் எனக்கிருக்கிறது. அவை எதுவும் வீண போகவில்லை ஏனெனில், நம் நாட்டின் சகதியையும் முடிவில்லாத இலட்சியத்தின் எதிராகலத்தையும் உலக முழுமையுமுள்ள இந்தியர்கள் கண்டு விட்டனர். அவைகளில் நம்பிக்கையும் கொணடிருக்கின்றனர். சென்ற காலம் உங்களைப் பெருமையுடன் ஆசீர்வதிக்கிறது. அந்த ஆசீர்வாதம் எதிராகலத்தில் தகுந்த பலனை யளிக்குமென்பது நிச்சயம்.

நம் சரித்திரத்திலே தவிரக்க முடியாது நோந்த இந்நெருக்கடி மிகுந்த கட்டத்தில் ஒரே ஒரு வாதத்தை. உங்கள் தற்காலிகத் தோல்வியால் கலக்க மடையாதீர்கள். உங்கள் உணர்ச்சியையும் கடமையையும் மகிழ்ச்சியுடன் உறுதிசெய்து கொள்ளுங்கள் எல்லா வறுமைக்கும் மேலாக, இந்திய விடுதலைப் பற்றிய நம்பிக்கையில் ஒரு கணமேனும்

மனத தளாச்சி கொள்ளாதீர்கள். உலகில எந்த சகதியும் இந்தியாவை அடிமையாகவே வைத்திருக்க முடியாது. இந்திய விடுதலை மிக விரைவில் நிச்சயமாக நெருங்கி விட்டது.

ஜேய் ஹிந்த !

சுபாஷ் சந்திர போஸ

உத்தரவுப்படி

ஜே. ஏ. திவி.

காரியதரிசி

1945 ஆகஸ்ட் 17

ஆஸாத் ஹிந்த தற்காலிக சர்க்கார் "

இவ்விரு அறிக்கைகளின் பின்னா நேத்தாஜியின் செய்திகள் எதுவும் இந்தியாக்களுக்கு கிடைக்கவில்லை. அறிக்கை விடுதல அன்று (ஆகஸ்ட் 17-ம் தேதி) மத்தியானம் சைகோனிலிருந்து டோக்கியோவை நோக்கி விமானத்தில் சென்றதாகவும், துணைக்கு கானல் ஹபிபுர ஹிமானும சில ஜப்பானிய அதிகாரிகளும் அவருடனிருந்ததாகவும், அன்று பகல் 3 மணி யளவில் விமானத்தின் இயந்திரம் கோளாறு அடையவே ஆகாயத்திலிருந்து கீழே விழுந்ததாகவும், சில நிமிடத்தில் பெட்ரோல் டாங்கி உடைந்து நெருப்புப் பிடித்ததாகவும், அந்த ஆபத்தில் சிக்கிய நேத்தாஜி மிஸ்ட்டரி ஆஸ்பத்திரியில் சிகிச்சை பெற்றும் குணமடையவில்லை யென்றும், எந்த முயற்சியும் பலன தராததால் மறு நாள் 18-ம் தேதி இரவு 9 மணிக் கு உலகு நீததாரென்றும், ஓர் துக்கச் செய்தி மின்னெனப் பாய்ந்தது. மரணத் தறுவாயில் "கானல் ஹபிபு இந்தச் செய்தியை என தேசமக்களுக்குத் தெரிவிப்புகள். " கடைசி மூச்சு இருக்கும்வரை சுபாஷ் போஸ்

இந்திய சுதந்திரத்துக்காகவே போரிட்டான்” என்று
 ஓர் செய்தி விடுத்துள்ளாரெனவும் சொல்லப்பட்டது.

இதுவரை கிடைத்துள்ள செய்திகளை யெல்லாம்
 கவனித்துக்கொண்டே யிருக்கும் இந்தியர்களுக்கு இன
 னும் சந்தேகம் இருந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது ஏன்?

நடு. பொய்யா? மெய்யா?

“நேதாஜி 1945 ஆகஸ்ட் 18-ம் தேதியன்று விண்ணுல
 கெய்தினார்” என்று டோக்கியோவில் இருந்து வெளி
 யான செய்தி ஒவ்வொரு இந்தியன் உள்ளதையும் ஒரு
 நிமிடமேனும் கலக்காமலில்லை. உள நட்டிலும் கிழக்
 காசியாவிலும் - ஏன்? - ஐரோப்பாவிலும் கூட மக்கள்
 அதிர்ச்சி யடைந்தனர் பகைவார்களும் கூடத் திடுக்
 கிட்டனர்

ஆனால் அச்செய்தி, மக்களெல்லோரையும் ஒரே
 விதமான நம்பிக்கை கொள்ளும்படிச் செய்ததா? அது
 தான் இல்லை. பலபல விதமான அபிப்பிராயங்களைச்
 சிருஷ்டித்து விட்டது இந்தியாவிலுள்ள தலைவர்களின்
 அபிப்பிராயங்களிலே வேற்றுமை, நேதாஜியின் ஆஸாத
 ஹிந்த தற்காலிக சர்க்கார் அதிகாரிகள் - ராணுவவீரர்கள்
 ஆகியோர்களுடையேயும் வேறுபட்ட கருத்துக்கள்;
 ஆகியவைகளைக் காண்கின்றோம். ஒரு சிலருடைய அபிப்
 பிராயங்களைக் கீழே பாருங்கள்.

“செய்தி பொய்யாக இருக்கலாம், போஸ் உயி
 ரோடு-தலைமறைவாக இருந்து தக்கதருணத்தில் வெளித்
 தோன்றுவாரென்று நம்புகிறேன்” என்று முதன்

முதலில் கூறிவந்த காதலி, “இந்திய தேசிய ராணுவ அதிகாரிகள் சிலரின் வாராததைகளும் உண்மையாக இருக்கலாம்” என்று மழுப்புகிறா.

“நேத்தாஜியின் மரணம் உண்மைதான் அவரது அஸ்தி பத்திரமாக வைக்கப்பட்டிருக்கிற தென்னு காணல் ஹிபுரா ரஹிமான என்னிடம் சொன்னார்” என ஆஸாத ஹிந்த தற்காலிக சாககார மந்திரிகளில் ஒருவரான லெபடினாட் காணல் ஷா நவாஸ் காண தெரிவிக்கிறார்

‘நேத்தாஜி சீனாவில் இருக்கலாம்’ என்று லெபடினாட் காணல் இலட்சுமியா, நேத்தாஜி இந்தியாவிலிருந்து தப்பி மாயமாய் மறைந்தபோது கண்ணிமை போல பாதுகாதது ஐரோப்பாவுக்கு அனுப்பி வைத்த உத்தம சந்திர ஹக்கிண்ட்ஸன்.

“நேத்தாஜியும் ஹிட்லரும் உபிருடன் இருக்கிறார்கள் என நம்புகிறேன் சரியான சமயத்தில் வெளியே தோன்றுவார்கள்” என்று ஜெர்மனியிலே நேத்தாஜி யால்மைக்கப் பெற்றிருந்த இந்திய தேசிய ராணுவத்தில் 337 வீரர்களைக் கொண்ட தோர படைபின் காபடன குவாஜா அலி, 1945 மே 3-ம் நாள் இன்ஸ்பாக்கில் பிரஞ்சு டீகாலே துருப்புகளால் பிடிபட்டு உயிரிழக்கும் தறுவாயில், தன் படைபின்னின் உயிரைத் தந்திர வாராததைகளால் காப்பாற்றிவிட்டு இந்தியா திரும்பியதும் சொன்னார்.

“மரணச் செய்தி கேட்டதும் டோக்கியோ இந்தியர்கள் நேத்தாஜியின் பிரேதத்தைக் காண விரும்பினர், ‘பிரேதம் இல்லை - இதோ அவருடைய அஸ்தி, ஈமக்கிரியை இரண்டு தினங்களில் நடக்கும்’ என்று பதில்கொடுத்தது. பின்னர் வெளியான டோக்கியோ பத்திரிகைகள், இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பே (முதலில் கூறிய நாளுக்கு) ஈமக்கிரியைகள் நடந்து விட்டன

என்று கூறின. ஆகவே மரணச் செயதி நமபத தருநத தலை" என்று ஜப்பானில் வசிக்கும் பண்கனூ வாசியான நாராயணன் கூறுகிறார்.

"நேததாஜி இறநதுவிட்டாரெனறே அனேகமாக நமபலாம, ஆனால் உயிருடன் இருக்கவும் கூடும்" என்று மலேயா இந்தியத் தேசிய ராணுவ நிவாரணக் கமிட்டி உபதலைவா இராகவன் அ பி நிருபரிடம் கூறுகிறார்.

"இந்தியாவில் நேததாஜி இல்லை" என்று ஆணினித் தரமாக ஒருவா சொல்லுகிறார். 1946 ஏப்ரலில் அரசு கோணம் பக்கத்திலே பாரததேனே" என்று மறுக்கிறார் மறநெருவா.

"டிவேலராவும் அயாலாகதம் போல, இந்தியாவும் சுபாஷ்"ம். ஆதலால் போஸ் இந்தியாவுக்குத் திருமபலாம்" என்று 'நேஷனல் ஹெரால்டு' விளாசுகிறது.

"நேததாஜி இறநதுவிட்டாரெனற செயதிக்குப் பின் அதை மறுக்கத் தருநத நிலைமையில் ஊாஜிதமான செயதிகள் கிடைக்கவில்லை யாதலால், மரணச் செயதியை ஊாஜிதம் செய்ய வேண்டியதுதான்" என்று பண்டித நேரு சொல்லுகிறார்.

"பண்டித நேருவுடனே கானல் ஹபிபுர ரஹிமானுடனே நான் சாசனை செய்ய விரும்பவில்லை, அகில இந்திய பாரவாடு பிளாக் காரியக்கமிட்டி மிகவும் நமபகமான தகவலின் மீது, நேததாஜி உயிருடன் இருப்பதாகவும் தருநத சமயத்தில் தோன்றுவாரென்றும் ஓர் முக்கிய தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறது, அதைப் போலவே நேததாஜி உடம்புடனும் இரத்த ஓட்டத்துடனும் இன்னும் உயிருடனேயே இருக்கிறாரென்பதை மட்டுமே உறுதியாகக் கூறுகிறேன்" என்று நேததாஜியால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டுள்ள அகில இந்திய பாரவாடு

பிளாக் கட்சியின் உபதலைவர் ஷீலா பதரயாஜி மறுக்கிறா.

“நேத்தாஜி இறந்துவிட்டதாக நான் நம்பவே முடியாது. கானல் ஹிபுரா ரஹிமான தந்த செயதியால் என் நம்பிக்கை கலகலத்து விட்டது அவா இறந்தது உண்மை யென்று நிச்சயமாகத் தெரிந்தவுடன், உயிரையே விட்டுவிடுவேன்” என்று இ. தே. ரா. காபடன சுதமராவ நிம்பளகா கூறுகிறா.

“நேத்தாஜி சுபாஷ் போஸ் ஓர் குறிப்பிட்ட காலத்தில் ஓர் குறிப்பிடத்தகுந்த இடத்தில் தோன்றுவாரா” என்று லாகூரிலுள்ள புரொபஸர் மோட்டாசிங் (வயது எழுபது) நமபுகிறா

“சுபாஷ் பாபு இந்தியாவுக்கு வந்ததுவிட்டதாகவும் வாதா அருகில் தற்சமயம் இருப்பதாகவும், நேத்தாஜி யின் மாஜி காரியதரிசி எச் வி காமத் கூறினா” என்று கலகத்தா பத்திரிகை யொன்றில் காணப்படுகிறது

“சென்ற டிசம்பர் முதல் இந்தியாவிலே ஓர் முஸ்லிம் வீட்டில் நேத்தாஜி தங்கியிருக்கிறா, ‘இந்தியாவுக்கு வெளியே’ என்று ஒரு புத்தகம் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறா, இப் புத்தகம் அவா வெளித் தோன்றியதும் வெளிவரும்” என்று கலகத்தா “ஸ்டான் எக்ஸ்பிரஸ்” நிரூபா ஒருவா கூறுகிறா.

“நேத்தாஜி உயிருடன் இருந்து இந்தியாவுக்குத் திரும்பி வந்தால், வகுப்பு வாதிகள் இருக்குமிடம் தெரியாமல் மறைந்து விடுவார்களா” என்று ஆஸாத் ஹிந்த சர்க்காரில் ஓர் அதிகாரியாக இருந்த மிரஜா அஹமத் பெய்க நமபுகிறா.

“போளின் மரணச் செய்தியை நான் நம்பவில்லை; அவர் உயிருடன் இருக்கிறாரென்பதே என் நம்பிக்கை.

அனேகமாக ருஷ்யாவிலோ, ருஷ்ய ஆதிக்கமுள்ள இடங்களிலோ இருக்கலாம், அல்லது மங்கோலியாவிலுள்ள பெளத்தமடம் - திபத்து, இவ்விடங்களில் எங்கேனும் போஸ இருக்கலாம்” என்று லண்டன் இந்திய காகிதாசன கமிட்டித் தலைவர் பி. பி. ஸீல் “குளோப்” செய்தி ஸ்தாபனத்துக்கு அறிவித்திருக்கிறார்.

“போஸ மரண மடைநதாரென்பதை நான் நம்பவில்லை” என லண்டனிலிருக்கும் ஆர் ருயக்கர் ஓர் கூட்டத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்

“நேததாஜி உயிருடன் இருக்கிற ரென்பதற்கு எனினிடம் சாட்சியங்கள் இருக்கின்றன எந்தத் தேதி விமான விபத்தால் மரண மடைநதாரென்று சொல்லப்படுகிறதோ, அந்தத் தேதிக்குப் பின்னர் ஒரு தேதியில், நேததாஜி சிங்கப்பூரில் குதிரை சவாரி செய்ததை நேரில் கண்ட வியாபாரிகளையும் நான் சந்தித்து விட்டேன்” என்று அகில இந்திய பாவாடு பிளாக் தலைவர் சாதார சாதாதுலசிங் அமுததமாக்ச சாதிக்கிறார்

“சுபாஷ் சந்திர போஸ உயிருடன் இருக்கிறார், தக்க சமயம் தோன்றுவார், ஆனால் இருக்குமிடத்தைச் சொல்ல முடியாது” என்று சுபாஷ் பாபுவின சகோதரருடைய புதல்வர் அரவிந்த போஸ என்பார் சமீபத்தில் கராச்சி வந்தபோது கூறியிருக்கிறார்

“நேததாஜி இந்தியாவில் இல்லை, உயிருடன் இருப்பது மட்டுமே நிச்சயம் பாவாடு பிளாக் கட்சியினர் அவரை இந்தியாவுக்குக் கொண்டுவர ஏற்பாடுகள் செய்கின்றனர். கூடிய சீக்கிரம் இந்தியாவுக்கு வரலாமென்பதற்கு ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன” என்று மத்திய மாகாணத்திலிருக்கும் பி. என. சாவ்ஜி கூறுகிறார்.

“மரணச் செய்திக்குப் பின் சீனாவின் எல்லையில் நேததாஜியைச் சிலா பார்த்திருக்கின்றனர். பார்த்து

வாக்கள் மிகைப் படுத்திக் கூறுபவர்களல்லா. ஹபிபு ரஹிமான வேண்டுமானால் நேததாஜியுடன் சிறிது தூரம் சென்றிருக்கலாம் உண்மையில் போஸ் எங்கு சென்ற ரௌபது யாருக்கும் தெரியாது. மாயமாய மறைந்தது போலவே விரைவில் திருமபி வருவதையும் காணலாம்” என்று கல்கத்தாவிலுள்ள சிங்கப்பூர் வியாபாரி ஒருவர் சமீபத்தில் கூறியிருக்கிறார்.

இப்படி அபிப்பிராயங்கள் தருபவர்களெல்லாம் சாதாரண மனிதர்களன்று, அசாதாரண மனிதர்களே ஆதலால் நேததாஜியின் மரணச்செய்தி ஓர் புதிராகவே இருக்கிறது. நாளுக்குநாள் சந்தேகம் வளருகிறதே தவிர, ஏதேனும் ஒரு முடிவுக்கு வர இயலவில்லை.

ரெய்தி உண்மையானால், அதற்கு என்னென்ன சாட்சியங்கள் இருக்கின்றன வென்பதைச் சிறிது அலசிப் பாப்போம்

நகர் சிந்தனையின் தீர்ப்பு

1945 ஆகஸ்ட் 17-ம் தேதியன்று சைகோனிலிருந்து

டோக்கியோவுக்குப் புறப்பட்ட அந்தத் தூதராகிய விமானத்தில், நேததாஜிக்குத் துணையாகச் சென்ற இரத்தியா, கானல் ஹபிபு ரஹிமான ஒருவரே. வேறு சில ஜப்பானியர்களும் அவ் விமானத்தில் இருந்தனராம். விமான விபத்தால் பெட்ரோல்டாங்கி உடைந்து நெருப்பு பற்றிய போது, அதிலிருந்து அனைவாக்கும் நெருப்புக் காயங்கள் ஏற்பட்டனவாம். அவ் விபத்துக்காளானவர்களிலே, இரண்டு மூன்று ஜப்பானியர்களும் நேததாஜியும் மாண்டார்கள், இதரவர்கள் பிழைத்துக் கொண்டனர் என்று மரணச் செய்தி கூறுகிறது.

துணைக்குச் சென்ற கானல ரஹிமான மட்டும்தான் தப்பிப் பிழைக்கவும், நேத்தாஜி மரணத்துக்கு ஆளாகவும் காரணமென்ன? “கர்னல ரஹிமான கம்பினி உடைகள் அணிந்திருந்தார், ஆதலால் நெருப்பு அவருக்குச் சாதகம் செய்தது. நேத்தாஜி பஞ்சாடை தரித்திருந்ததால் பெட்ரோல் அவரது ஆடையை நன்றாக நனைத்து விட்டது, ஆதலால் நெருப்புக் காயங்கள் மரணத்தைக் கொடுத்து விட்டன” என்று கூறப்படுகிறது.

விமானம் புறப்பட்ட நேரம் அடை மழையால் அவதிப்படுகின்ற காலம். அந்த நேரத்தில் ரஹிமான மட்டும்தான் கம்பினி யுடை தரித்திருந்தாரா? நேத்தாஜி தவிர இதரப் பிரயாணிகளும் கம்பினி யுடை அணிந்திருந்தனரா? என்பது விளக்கப்பட வில்லை. உடை பற்றிய சந்தேகம் ஒரு புறம் இருக்க, நேத்தாஜியின் மரணத்துக்கு உடனிருந்து கண்கூடாகப் பார்த்ததாகக் கூறப்படும் சாட்சி, கானல ரஹிமான ஒருவர் தானென்று இதுவரை வந்த செய்திகளிலிருந்து தெரிய வருகிறது. அவர் விமான விபத்தில் தப்பிப் பிழைக்கதாகச் சொல்லப்படும் ஒன்றிரண்டு ஜப்பானியர்களில், பாரும் இதுவரை அச்செய்தி பற்றிய தகவல் எதையும் வெளிப்படிக் காணோம். அந்தப் பகுதில் திசையிடப் பட்டிருக்கிறது.

ஆனால், ‘நேத்தாஜியின் அஸ்தி பந்தோபஸ்தாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது’ என்று கானல ரஹிமான சாதிக்கிறார். இந்தச் சாத்தனை காரணமாக, ‘நேத்தாஜி இறந்தது உண்மைதான்’ என்று பல தலைவர்கள் நம்பிக்கை தெரிவித்துள்ளனர். உடை பற்றிய சந்தேகமும், தப்பிப் பிழைத்த ஜப்பானியர்களின் சாட்சியங்கள் கிடையாமை

பற்றிய சந்தேகமும் சோநது, அஸ்திபற்றிய சந்தேகக் கேள்வியை எழுப்புகிறது. அந்த அஸ்தி யாருடையது? நேதாஜியின் அஸ்திதானா? அல்லது வேறு யாருடைய அஸ்தியாக வேளும் இருக்கலாமா? இந்த மூன்றாவது கேள்விக்கும், நேதாஜியின் அஸ்திதானென்று ஆணித தரமாகப் பதில தருவா யாரையும் காணோம். அஸ்தி யைப் பரிசோதனைக்கு விட்டதாகக்கூட யாரும் சொல்ல முன்வரவில்லை.

இந்த நிலைமையில், இறந்ததாகச் சொல்லப்படும் தேதிக்குப் பின் நேதாஜி குதிரை சவாரி செய்து கொண்டிருந்ததை நேரில் கண்டதாக சில வியாபாரிகள் கூறினார்களென்று பாரவாடு பிளாக தலைவா சாரதூல சிங் கூறுவதும், நேதாஜி உயிருடன் இருக்கிறா தகக் சமயத் தில் தோன்றுவாரென்று பாரவாடு பிளாக உப் தலைவா ஷீலா பதரயாஜி ஆமோதிப்பதும், இதே கருத்தில் பா ரவாடு பிளாக காரியக் கமிட்டி ஊாஜிதமான தீர்மானம் நிறைவேற்றி யிருப்பதும் சந்திக்கத் தகுந்தவைகளே ஏனெனில் ‘பாரவாடு பிளாக’ எனபது நேதாஜியின் சொந்தக் கருத்துகளையும் இலட்சியத்தையும் மக்களுக்குத் தெரிவிக்கும் பொருட்டு, அவராலேயே சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஓர் அரசியல் ஸ்தாபனம். ஆகவே, பாரவாடு பிளாக வாராதைகளில் நம்பிக்கை வைக்க இடமிருக்கிறது.

அத்துடன் “பாரவாடு பிளாக கட்சியினா, நேதாஜியை கூடிய சீக்கிரம் இந்தியாவுக்கு அழைத்து வர ஏற்பாடுகள் செய்கின்றனா” என்று பி. என சாவ்ஜி கூறுவதிலிருந்து, பாரவாடு பிளாக தரும் செய்திக்கு ஊாஜிதம் கிடைக்கிறது.

ஆகவே, நேததாஜி உயிருடனிருக்கிறாரென்ற முடிவுக்கு வந்து விட்டால், எங்கிருக்கிறார்? எனபது அடுத்த கேள்வி. பாரவாடு பிளாக அபிப்பிராயத்தையும், பி. என். சாவஜியின் வாக்ரு மூலத்தையும் பார்த்தால், இந்தியாவில் இல்லையென்றே தான் முடிவுக்கு வரவேண்டும். உண்மையும் அப்படித்தானிருக்க முடியும். ஏனெனில் நேததாஜியின் முந்திய நடவடிக்கைகளே அதற்குச் சான்று தருகின்றன இறந்து விட்டாரென்று கூறிய மாத்திரத்தில் அவர் இந்தியாவில் நுழைந்திருக்க முடியாது. இந்தியாவுக்குள்ளே நுழைய வேண்டுமானால், முன் செய்தது போல ஓர் மாறுவேடம் தயாரித்தாக வேண்டும், அதற்குப் போதுமான சாவகாசம் தேவைப்படும். ஆதலால் இது சமயம் நேததாஜி இந்தியாவுக்கு வெளியேதான் இருக்க வேண்டுமென்று நம்ப இடமிருக்கிறது அத்துடன் நேததாஜியின் சகோதரருடைய புதல்வா அரவிந்த போஸ் “இருக்குமிடத்தைச் சொல்ல முடியாது” என்று சொல்வதால் வெளியே தான் இருக்கிறாரென்பதை ஊாஜிதம் செய்ய வேண்டும்.

“நேததாஜி உயிரோடு இருக்கிறார், இந்தியாவில் இல்லை, வெளியே தான் இருக்கிறார்” என்று நம்பினால், உலகத்தின் எந்தப் பாகத்தில் என்ன செய்துகொண்டிருக்கிறாரென்று மறறொரு கேள்வியும் உண்டாகிறது. யுத்தத்தில் ஈடுபட்ட அச்ச நாட்டு சாகசர்களின் அதிகாரிகளை யெல்லாம் வலை போட்டு அலகிப் பிடித்து வந்து நிறுத்தி, எமன கையில் சோப்பித்துக் கொண்டிருக்கும் பிரிட்டிஷ் வல்லரசும் அதன் நேச வல்லரசுகளும், நேததாஜியை நேரில் கண்டால் சுமார் விட்டு விடுமா? உலகத்தில் தங்கள் அதிகாரமும் செல்வாகும் நட்பும்

செல்லுபடியாகின்ற எத்தப பிரதேசத்தில் இருந்தாலும், வெளியே கொண்டு வந்து பழி தீர்த்துக் குமமாளம் அடித்து விடுமென்பதில் சந்தேகமில்லை ஆனால் ருஷ்யாவீலிருந்தாலோ? அதற்குப் பதில் சொல்லுவது சிரமம், அது ஓர புதிதான. அதைப் போலவே சீனாவில் இருக்கலா மென்பதும் மற்றொரு புதித. இவ்விருண்டு பிரதேசங் களும் அவைகளின் அரசியல் நிலைமைகளும், அவ்வளவு சிக்கலாக இருப்பதால் உறுதி சொல்ல முடியாது.

இவ்வளவு போதும். புத்தகம் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறாரா? குதிரை சவாரி செயது கொண்டிருக்கிறாரா? என்ற ஆராய்ச்சிகளிலெல்லாம் ஹழைய வேண்டியதில்லை. “நேததாஜி உயிருடனிருக்கிறா” என்ற ஒரே முடிவை ஊர்ஜிதம் செயது விட்டாலே போதும். அப்படியானால் கானல் ரஹிமான சொன்னது பொய்யா? அவரென்ன அவ்வளவு பொய்யான? அப்படிப் பொய் சொன்னாலும் பிரிடடிஷ் அதிகார வாககம் எப்படி நம்பும்? மக்கள்தான் எப்படி நம்புவா? எனபன போன்ற சந்தேகங்களை பல பின் தொடருவது இயற்கை அவைகளையும் யோசனை செயயத்தான் வேண்டியிருக்கிறது.

நேத்தாஜியின் வாழ்க்கைச் சித்திரம் — பிரிடடிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தின் பிறவிக் குணம் — யுத்தத்தின் துக்க கரமான முடிவு—இதர தேசங்களின் அரசியல் நிலைமை—காலப் போக்கு—சூழ்நிலை—எதிரா காலம்—இந்தியாவின் தலை விதி இவையெல்லாவற்றையும் ஒன்றாக இணைத்து, சிந்தனைக்குச் சிறிது வேலை கொடுத்தால், ஒரு உண்மை நிச்சயமாகத் தோன்றும். இந்தியச் சுதந்திரத்துக்காக, எதையும், எவ்வளவு கடுமையாக இருந்த போதிலும்

துணிநது தியாகம் செய்யும் ஆற்றல் படைத்த நேததாஜி, தான் பகிரங்கமாக உலாவத் தொடங்கினால், கண்டிப்பாக மரணத்திற்கு ஆளாக வேண்டியது தான் என்று உணராதிருப்பாரென்பதை உதாசீனம் செய்வதற்கில்லை. அப்படி நோந்தால் பாரதத் தேவியின் விடுதலைக்குத் தனது ஊழியம் குறைவுபடுமென்பதையும், அந்தக் குறை பாட்டைத் தவிரக்க, சிறிது காலம் மறைந்திருந்து சரியான தருணத்தில் வெளித்தோன்றி தன் லட்சியப் பாதையை மீண்டும் தொடர்ந்துசெல்லாதே நலமென்றும் அவா கருதியிருக்க மாட்டாரென்று எவரும் துணிநது கூற முடியாது எனவே, முன்பு வீட்டை விட்டு-அன்று பிரிட்டிஷாரின் கட்டும் காவலும் நிறைந்த சிறைக் கூடத்திலிருந்து வெளியேறி, ஆபகன எல்லையை அடைவதற்காக எவ்வளவு இரகசிய முன்னேற்பாடுகள் செய்தாரோ, அதில் எவ்வளவு வெற்றிபெற்றாரோ, அதைப் போலவேதானஇந்த மரணச் செய்தி ஏற்பாடும் என்று ஊக்கக் வேண்டியிருக்கிறது.

பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தை இந்தியாவிலிருந்து ஒழித்தது கட்டும் முயற்சியில் தலை சிறந்த விளங்கிய நேததாஜி, பிரிட்டிஷாரின் கையில் தன்னை ஒப்பித்தது கொள்ளவோ, லட்சியம் ராடேறுமுன் தன்னைப் பலி பீடத் தில் அர்ப்பணம் செய்யவோ, எள்ளளவு கூட இசைய மாட்டாரென்பது உறுதி ஆதலால் லட்சிய நடவடிக் கையிலே புரட்சித் தலைவரான நேததாஜி “விமான விபத்து நோந்தது, பெட்ரோல்நெருப்புப் பற்றியது, திடீர் மரணம் நோந்தது; அஸ்தி இதோ இருக்கிறது, கடைசி மூச்சு இருக்கும் வரை போரிட்டார்” என்று கட்டுக் கோப்பான தோர் செய்தியை, தானே தயாரித்து அதனைப் பறை சாற்ற கானல் ரஷிமானுக்கு உத்திரவிட்டிருக்கலாம்.

அணுகுண்டு அட்டீழியததால் திடீரென அழிவு பெற்ற ஜப்பானிய அதிகாரிகள் தங்களை வாழ்க்கையிலும் லட்சியத்திலும் நம்பிக்கையிழந்து, தங்களை நாயநாட்டின் வருங்காலக் கதியை நிரணயிக்கும் பொறுப்பை யாரிடம் ஒப்புவிக்கலாமெனச் சித்தங்குலங்கியபோது, இந்தியாவின் விடுதலைக்கு மட்டுமல்ல-கிழக்காசியா முழுமைக்குமே விடுதலையைக் கொண்டுவர முழுத் தகுதியும் ஆற்றலும் நம்பிக்கையும் கொண்ட தலைவா நேததாஜி ஒருவர்தான் எனப்பதை ஐயந் திரிபற உணர்ந்திருப்பா. ஆதலால் கிழக்காசியாவிலுள்ள நாடுகளில் ஒன்றான தங்களை நாய நாட்டின் சுதந்திரமும் நேததாஜியின் வாழ்க்கையில் அடங்கியிருக்கிற தென்ற அசையாத நம்பிக்கை ஜப்பானியர்களுக்கு பிறந்திருக்கலாம் ஆகவே நேததாஜியின் உயிரைக் காப்பாற்றுவது தங்களை தலைசிறந்த கடமையென்ற முடிவுக்கு வந்திருப்பா எனவே இம் மரணச் செய்திக்கு அவர்கள் ஊர்ஜிதம் தந்துவிட்டனரென்று நினைக்க இடந்தருகிறது

“அப்படியானால் கானல் ரஹிமான சொன்னது பொய்யா மெய்யா? பெரும் பொய்தான், முழுப்பூசனிக் காயைச் சோற்றில் மறைக்கிறா” என்றெல்லாம் சிந்தனை சிதறுவது இயற்கை. ஆனால்,

“பொய்மையும் வாய்மை யிடத்த புரை தீராத நன்மை பயக்கு மெனின்” என்ற பொய்யா மொழிப் புலவன் சட்டப்படி, கானல் ரஹிமான சொன்னது முற்றிலும் சத்தியமே என்று சொல்லி விடலாம். ஏனெனில், அவரது வாய்மொழியால், யாருக்கும் எவ்வித தீமையும் நிகழவில்லை, அது மட்டு மல்ல, பரிசுத்தமான எண்ணத்தின் மீது 40 கோடி மக்களின் சுதந்திரத்துக்

காகவே பிறவி யெடுத்துள்ள நேததாஜியின் உயிரைக் காப்பாற்றுகின்ற பெரும நன்மையையும் செய்துவிட்டவராகின்றார். ஆகவே சத்தியம் தலை காககுமென்ற அரிச சந்திரனாகி விட்டாரா கானல் ரஹிமான எனபதை உலகில பாராலும் மறுக்க முடியாது.

எப்படிப் பார்த்தாலும் “நேததாஜி உயிருடன் எங்கேயோ ஒரு இடத்தில் பந்தோபஸ்தாக இருக்கிறார்” என்ற முடிவு ஏற்படுகிறது. இந்த முடிவை ஊாஜிதம் செய்தால், சரியான தருணத்தில் அவர் இந்தியாவில் தோன்றுவாபென்பதையும் ஊாஜிதம் செய்ய வேண்டும்.

“சுபாஷ் போஸ் பற்றிய மரணச் செய்தி பொய்யாக வேண்டும், அவர் திருமபவும் நம் முன்னிலையில் தோன்றும் நனனானே இறைவன் அருள் வேண்டும்”

என்ற கார்திஜியின் பிரார்த்தனையில், இந்தியர்கள் ஒவ்வொருவரும் திரிகரண சத்தியுடன் பங்கு பெற்றிருக்கின்றனர் சுமுகமான நல்ல தருணம் எப்பொழுது வாய்க்குமோ?

கிடைத்த செய்திகள் யாவும் சில மனிதக் கடவுள்களால் தந்தவையே. ஆதலால் தான் நேததாஜி உயிருடன் இருக்கிறாரென்ற முடிவுக்கு வருகின்றோம். ஆனால், எல்லாம் வல்ல - எங்கும் நிறைந்த - எவா அறிவுக்கும் எட்டாத - எவா கண்ணுக்கும் தென்படாத - அந்த இறைவன், திரை மறைவிலே நேததாஜியை எப்படி வைத்திருக்கின்றான் எனபதை யாரால் சொல்ல முடியும்? ‘நாமொன்று நினைக்கத் தெய்வ மொன்று நினைக்கும்’ என்ற ஆனேரார் மொழி வழியே அந்த இறைவன் சென்றிருந்தால்.....?

ஆகவே, நேததாஜியைக் காணாமல் தயக்க முற்று நிலை கலங்கி நிற்கும் நாம, நமது கடமை என்ன வென்பதை நன்றாகச் சிந்தித்து ஓர் ஐக்கிய முன்னணியை வகுக்க வேண்டியவர்களாகின்றோம். நேததாஜி உயிருடனிருந்தால் மீண்டும் நமமிடையே தோன்றி, இலட்சியப் பாதையில் நமமை அழைத்துச் செல்லடமும், இயற்கைத் தேவி நேத்தாஜியை உலகிலிருந்து பிரித்திருந்தால், அவரது ஆவி நமமை அழைக்கவி அழைத்துச் செல்லுமாக! இது தான் நமது முடிவான தீர்ப்பு.

இரத்த தீர்ப்பை இந்தியர்கள் ஒரு முகமாக ஏற்றுக் கொண்டால், இன்று உயிர்தாங்கி நிற்கும் நமது கடமையென்ன வென்பது, தானே விளங்கி விடும். இந்தியன் எனஞல் எப்படி யிருப்பான்? எனபதை, உலகம் முழுமைக்கும் நிரூபித்துக் காட்டிய பெருமை அவரைச்சாரத்து விட்டது அவருக்கு அவரே தான் இணை எனபதை மறுப்பவா எவருமில்லை. அத்தகைய தன்னிகரில்லா நேததாஜியின் சித்தக்கடலில் எழுந்த சத்திய அலைகளிலே - அல்ல இரத்த அலைகளிலே, புண்ணிய ஸநானம் செயதோரை நினைத்தால் உணர்ச்சி முந்தறாத இந்தியன் எவனுமிருக்க மாட்டான். இன்று அவவலைகளின் ஓங்கார ஒலியை நாம நோ நின்று கேட்க இறைவன் அருள் புரியவில்லை; தடுத்து விட்டான். ஆனால் அந்த அலைகள், இந்திய சமூகத்தின் சுதந்திரச் சுழலாகப் பரிணமித்திருக்கின்றன. இரத்தச் சுழலில் “நாம இந்தியனாக வாழ வேண்டும்; அல்லது இறந்து ஒழிய வேண்டும்” எனபது தான் நேததாஜியின் இறுதி அவா. ஆகவே நேததாஜி சிருஷ்டித்த சுதந்திரச் சுழலுக்குக் காரணமான அவரது இரத்த அலைகள் (சொற்பெருக்குகள்) பலவற்றுள், மிக மிக

முககியமானவை மட்டும் பிற்பகுதியில் இணைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

ஒவ்வொரு இந்தியரும் அவைகளைக் கற்று, பசுமரத்தாணி போல் பதிய வைத்துவிட்டாகளேயானால், உலகச்சரித்திரம் படிக்க வேண்டியதில்லை, தாய் நாட்டின் முக்கால நிலைமையையும் அறிய, பல ஆண்டுகள் பயிற்சி பெறத் தேவையில்லை. அடுத்தது காட்டும் கண்ணாடிபோல உலகத்தையும் அதனுள்ள அடங்கிய இந்தியாவையும் தெள்ளறத் தெரிந்தவர்களாகி விடுவோம். அறிவிலே தெளிவு-உணர்ச்சியிலே ஊக்கம்-ஆற்றிலிலே நோத்தி-வெற்றியிலே இனபம் ஆகியவைகளைப் பெற்று விடுவோம். அதற்குத் துணிந்த முன வராத மனிதர், பிறவியின் பயனை இழந்தவராவதோடு இறைவன் கோபத்துக்கும் ஆளாவாரென்று சொன்னால், எந்த அறிவுள்ள நடமாடும் தெய்வமும் மறுக்க முடியாதல்லவா!

ஜேய் ஹிந்த்!

இரத்த அலைகள்

க. இரத்த அலை

புரட்சியை வளர்ப்பது?

[கிழக்காசிய இந்தியச் சுதந்திரக் கழக மகாநாடு
21-10-43-ல் சிங்கப்பூர் தைதேவா கெகிஜோவில்
நடைபெற்ற போது, அதற்குத் தலைமை வகித்து
நேதாஜி ஆற்றிய தலைமை யுரை]

நண்பர்களே !

சென்ற ஜூலையில் நடந்த நமது சுந்திப்பின் பிறகு, என்னென்ன முன்னேற்றம் — என்னென்ன அருளு செயல்கள் நோந்துள்ளன வென்பதையும் இனிமேல் கையாள வேண்டிய நடவடிக்கைகள் என்னென்ன வென்பதையும் மதிப்பிடுவதற்காகவே வந்தான் இம் மகாநாடு கிழக்காசிய இந்தியச் சுதந்திரக் கழகத் தலைமைப் பதவியை நான் ஏற்றுக்கொண்டதும், முதன் முதலில் தலைமைக் காரியாலயத்தைத் திருத்தி யமைக்கவே முழுக்கவனமும் செலுத்தினேன் அதில் பல புதிய இலாகாக்கள் நிறுவப் பட்டிருக்கின்றன. சாவ ஜன சக்திபையும் சாதனங்களை யும் ஒன்றுதிரட்டும் கொள்கை இங்கு இடம் பெற்று விட்டது. இந்த அஸ்திவாரத்துடன் கிழக்காசியா முழுமையிலுமுள்ள கிளை ஸ்தாபனங்களும் திருத்தி யமைக்கப் பெற்றிருக்கின்றன சாவாமசப்படை திரட்டல் கொள்கை எங்குமே அமுலுக்கு வந்துவிட்டது

அடுத்த படியாக, இந்திய தேசிய ராணுவம் (ஆஸாத ஹிந்த பெளஞ்) திருத்தி யமைக்கப்பட்டு விட்டது.

இன்னும் பல மாறுதல்கள் செய்ய நேரலாம் முன்னீ விட இப்பொழுது நம் ராணுவத்தின் உதசாகமும் பலமும் அதிகரித்திருக்கின்றன. வடதிசை நோக்கி ஏதேனும் ஒரு படை அனுப்பப்படும் போதுதான், அப் படையினரின் மகிழ்ச்சியும் உதசாகமும் வெளியாகும் நம் வீரர்கள் “டிஸி செல்லுவோம்” எனலும் மந்திரத்தையே சதா உச்சரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை உறுதி கூறுகின்றன இப்பொழுது அவர்களுக்கு இயந்திரப் பயிற்சி, தந்தை செயலுக்குத் தயாராகவதுடன், ராணுவ விளத்திப்பு வேலையும் தீவிரமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது. எதிர்பார்த்தபடி, இராணுவத்தில் புதிதாகச் சேர்ந்தவர்களும் உதசாகமாகவே இருக்கிறார்கள்.

மலேயா முழுதும் பயிற்சி முகாம்கள் இருக்கின்றன. புதிதாக ராணுவத்தில் சேர் முன் வருபவர்களின் எண்ணிக்கையைக் கவனித்தால், அம் முகாம்கள் போதா. அவர்கள் எல்லோருக்கும் பயிற்சியளிக்கும் நிலையில்தான் இல்லையென்றே சொல்ல வேண்டும் ஆனால், அவர்கள் ஒவ்வொருவருடைய தேவையையும், உடனுகுடன்கவனிக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்படும். அதற்காகத்தான் தாயலாந்து, பாமா போன்ற இடம் இடங்களிலும் பயிற்சி முகாம்கள் திறக்கப்படுகின்றன. எல்லா இடங்களிலும் வாலிபர்களை விட இளம் பெண்கள் தான் அதிக உதசாகத்துடன், எவ்வித சேவைக்கும் தயாரென மா தட்டி முன் வருகின்றனர் ஆதலால் ஜானஸி ராணிப் படை யொன்று தேவை யாயிற்று. அவர்களுக்கு ராணுவப் பயிற்சியும், செஞ்சிலுவைப் பயிற்சியும் கொடுக்கப்படும். அப்படியே மத்தியப் பயிற்சி முகாம் நானே (22-ம் தேதி) திறக்கப்படும்

படை திரட்டும் திட்டம் போலவே, பணம் திரட்டும் வேலையும் ராணுவத்துக்குத் தேவையான சாதனங்களைச் சேகரிக்கும் வேலையும் மும்முரமாக நடைபெற்று வருகின்றன. மத்தியதர-கீழ்தர வகுப்பு மக்களிடையே காண்ப பெறும் தியாக உணர்ச்சி, சுதந்திரம் விரும்புகின்ற இந்தியனுக்குப் பெருமையும் திருபதியும் அளிப்பதாகும். பணம் படைத்தவர்களும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக முன் வந்து கொண்டிருக்கின்றனா மற்றவர்களைப் போலவே இவர்களும், சேவை - தியாகம் ஆகியவைகளில் பங்கு பெறுவரென்பது எனது நம்பிக்கை.

இந்தியச் சுதந்திரத்துக்காக சகல உதவிகளும் செய்ய வேண்டுமென்ற ஓர் வகையான பேராவல் இந்திய சமூகத்தில் குடி புகுந்து வருவதால், இன்னும் அதிக நடவடிக்கைகளை எதிர்பார்க்கலாம். மக்கள் படும துன்பம் மிதமிஞ்சியிருந்தாலும், சில மாதங்களாக உள் நாட்டு நிலைமை நமக்குச் சாதகமாகவே பலனளித்து வருகிறது. சில சமயம், சமாதானத் திருத்தங்களை அதிகார வாககத்தினர் சிலர் வெளியிட்டு வந்தாலும், பிரிட்டிஷாரின் கொள்கை மட்டும் கல்லுப் பிள்ளையாராகவே இன்னும் இருக்கிறது.

நம் சிறந்த இந்தியத் தலைவர்கள் கணக்கற்ற தொண்டாக்களுடனும் வீரர்களுடனும் சிறைச்சாலைகளில் அடைபட்டிருக்கின்றனா இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே, ஏதேனும் கௌரவக் குறைவான சமரசத்துக்கு, வீண் முயற்சிகளைப் பல வழிகளிலும் செய்யலாம். இது ஒன்று தவிர, வேறெவ்வித மாறுதலும் உள் நாட்டில் ஏற்படுவதற்கில்லை. இந்தியாவின் பல பாகங்களிலும் வியாபித்திருக்கும் அரசியல் கொந்தளிப்பை, வங்கப் பஞ்சம் அதி

தீ வி ர மா க கி யிருக்கிறது. இந்தப் பஞ்சத்துக்குக் காரணம், பிரிட்டிஷா தங்கள் போருக்காக, இந்தியா வின வினை பொருள்களையும், மூலப் பொருள்களையும் நான்கு ஆண்டுகளாக அள்ளிச் சென்றதுதான். இதில் சிறிதும் சந்தேகமில்லை இந்தப் பஞ்சத்தைத் தீரக்க, ஒரு லட்சம் டன் அரிசியை நம் கழகத்தின் சார்பில் அளிப்பதாகக் கூறினேன். பிரிட்டிஷா அதனை ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்தனா மறுத்ததுமட்டுமல்ல, நம்மைக் கேலியும் செய்யத் தலைப்பட்டனா. கலகத்தா காரப்பரேஷன் போன்ற பொது நிலையங்கள் “வறுமையால் வாடும் லட்சக் கணக்கான மக்களுக்கு உணவுப் பொருள் அனுப்புங்கள்” என்று பிரிட்டிஷ பிரதமா சாச்சிலுக்கும் அமெரிக்க ஜனாதிபதி ரூஸ்வெல்டுக்கும் விடுத்த வேண்டி கோள்களெல்லாம் குப்பைத் தொட்டிகளில் போடப்பட்டன. இந்தநிலைமையில் ‘புரட்சியை வளர்ப்பது பட்டினிதான்’ என்ற பாடத்தைக் கற்றுக் கொண்டு விட்டோம்.

வட ஆபிரிக்காவிலும் இத்காலியிலும் நம் எதிரிகள் சிறு சிறு வெற்றி காண்பதற்கு முன்பிருந்த உலக நிலைமை, இன்றும் நமக்குச் சாதகமாகவே தான் இருக்கிறது. இந்த நிலைமையை, நம் தாய்நாட்டிலுள்ளவர்களும் நன்கு உணர்ந்திருக்கின்றனர். உலகத்தில் என்ன மாறுதல் நோநதாலும் நம் சுதந்திரக் கழகமும் ராணுவமும் சமீபந்தப் பட்ட மட்டில், போரிட்டு வெற்றி பெறுவதென்ற உறுதி நாளுக்கு நாள் உரம் பெற்றுக் கொண்டே தான் இருக்கிறது.

சென்ற ஜூலைவிருந்த மலேயா - தாய்லாந்து - பாமா - இந்தோ சைன ஆகிய இடங்களில், நான் சுற்றுப்

பிரயாணம் செய்ததை நீங்கள் தெரிந்திருப்பீர்கள். அவ்விடங்களில் நான் சந்தித்த நம் தாய்நாட்டு மக்களிடம் வைராக்ஷியம் தோன்றியிருப்பதைக் கண்டேன் அவர்களது மனோபாவம் எனக்கு உச்சாகத்தையும், ஏற்கனவே இருந்த நம்பிக்கையையும் மேலும் வளர்த்து விட்டது. அது மட்டுமல்ல, நமது எல்லாவித முயற்சிகளுக்கும் பெரும் புகை பலமாகவும் ஆகிவிட்டது சென்ற ஆகஸ்டில் பாமா சுதந்திர மடைந்த செய்தியும், இந்த மாதம் பிலிப்பைன் சுதந்திரப் பிரகடனம் விடுத்ததும், இந்தியாவின் உள்ளேயும் வெளியேயுமுள்ள இந்தியர்களுக்கு மகத்தான உணர்ச்சியைக் கிளப்பி யிருக்கின்றன. அவ்விரு சுதந்திர சாக்ஸார்களுக்கும், கிழக்காசியாவிலுள்ள நாமனைவரும் அவைகளின் சுதந்திர தின வைபவங்களைக் கொண்டாடியதோடு நமது மனப் பூர்வமான வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்திருக்கிறோம்

ஆசியாவின் இறுதி விடுதலையைக் கொண்டுவரும் பொறுப்பு, இப்பொழுது நம்மை எதிர்நோக்கி யிருக்கிறது. பிரிட்டிஷாரையும் அவர்களது துணைவர்களையும் இந்திய மண்ணிலிருந்து வீரட்டவேண்டியது நமது கடமையாகும். பாமா - பிலிப்பைன் சுதந்திர தினங்களை ஆர்ப்பாட்டமாகக் கொண்டாடிய நாம், அதே மூச்சில் நமது மகத்தான பொறுப்பையும் முன்னேவிட அதிகமாக உணர்ந்திருக்கின்றோம். அதிர்ஷ்ட வசமாக, தாய்லாந்தின் பிரதமா - இதர மந்திரிகள், பாமாவின் பிரதமா டாக்டர் பாமா - இதர மந்திரிகள் எல்லோரையும் தனித்த முறையில் சந்தித்தேன். அவர்கள் மூலம் அவர்களுடைய சாக்ஸார்களிடமிருந்து, நமது போருக்கு வேண்டிய அனுதாபத்தையும் நலவெண்ணெய்தையும் பெற்றுவிட்டேன்.

அவர்கள் நமது போராட்டத்தின் ஒவ்வொரு துறைக்கும் வேண்டிய உதவிகளைச் செய்வதாக வாககுறுதியும் தந்திருக்கின்றனர்.

நமமை எதிரோக்கியிருக்கும் போருக்கும், அதன் பின் தேவையாகும் புனருத்தாரண வேலைகளுக்கும் வேண்டிய முன்னேற்பாடுகள் அனைத்தையும் நாம் செய்து கொண்டிருக்கிறோம் மெனப்பதை உங்களுக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். பிரிட்டிஷாரையும் அவர்கள் துணைவர்களையும் நம் நாட்டிலிருந்து வெளியேற்றிய பின், நம் தாய்நாட்டின் நிலைமை எப்படியிருக்கு மெனப்பதை முன்கூட்டியே நாம் தெரிந்து கொள்ளலாம் அதை உத்தேசித்துத்தான், “புனருத்தாரண இலாகா” வொன்றை நம் தலைமைக் காரியாலயத்தில் புகுத்தியுள்ளோம். இந்த இலாகாவும் தனது கடமைப்பற்றி ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது அதற்கான பயிற்சிகள், ராணுவ நடவடிக்கைகளோடு சேர்த்து ஏக காலத்தில் அளிக்கப்படுகின்றன. சுருங்கக் கூறினால், எதிரோக்கியிருக்கும் போர், பின்னா செய்ய வேண்டிய வேலைகளை ஆகிப்பவைகளுக்கான ஏற்பாடுகள் யாவையும் சுபாரித்துக் கொண்டே யிருக்கிறோம். எப்படிப் பார்த்தாலும், நமது போரின அடுக்கக் கட்டம் மிகச் சீர்திருவிட்ட தென்பதில் சந்தேகமில்லை.

கிழக்காசியாவிலுள்ள இந்தியர்கள், சிறப்பாக இந்திய தேசிய ராணுவ வீரர்கள், இந்திய எல்லைதாண்டி விடுதலைப் போரை நடத்தும் நரநாளுக்காகக் காததிருக்கின்றனர். அதற்குமுன் ஒரு சில அரசியல் திட்டங்களை நாம் வகுத்துவிட வேண்டும். உதாரணமாக, ஆஸ்திரேலியத் துறைமுகம் (சுதந்திர இந்திய) தற்காலிக சர்க்காரை அமைத்து

அதன் தலைமையில் நமது போரைத் தொடங்கவேண்டும் அப்படி ஓர் அரசாங்கத்தை அமைத்து விட்டால், உலக முழுதுமுள்ள இந்தியர்களிடையே ஒருவிதச் சிறந்த உதவேகதையும் பலனையும் காணலாம் அத்துடன், நமது போரில் - அவர்களுக்கு மகத்தான வீராவேசமும் சகதியும் தோன்றும் உண்மையாகவே, எல்லோரும் ஆஸாத ஹிந்த தற்காலிக சர்க்காரின் ஆரம்ப தினத்தை அளவிறந்த ஆவலுடன் எதிர்பார்த்துக் கொண்டுதான் இருக்கின்றனர் நமது கழகம் சிழக காகியா முழுதிலுமுள்ள இந்தியர்களின் ஏகப் பிரதிநிதி சபையாகவுட முழு நபிக்கை பெற்றதாகவு நிருப்பதால், அதற்கைய சர்க்காரை அடைக்க முழுத்தகுதி பெற்றிருக்கிறது கழகமும் எனக்கு அதிகாரம் கொடுத்திருப்பதால், ஆஸாத ஹிந்த தற்காலிக சர்க்கார் அமைக்கும் வேலை எனது கடமைபாடிற்று.

நம தாயநாட்டில் இப்படி ஓர் சர்க்கார் அமைக்கப் பெற்று அதன்மூலம் இறுதி விடுதலைப் போர் ஆரம்பமாகியிருந்தால், மதிக்கமுடியாத மகத்துவமாகவேதான் இருக்கும் ஆனால் எத்தனை மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தாலும், அங்குள்ள மாபெரும் தலைவர்கள் சிறைச் சாலைகளில் அடைப்பபட்டிருப்பதால், அம்மாதிரியான சர்க்கார் அமைப்பதை எதிர்பார்க்க முடியாது. அதோடு அங்கு விடுதலைப் போர் நடத்துவதை அல்லது தொடங்குவதை நாம் எதிர்பார்த்தால் பகற்கனவாகத்தான் முடியும். அந்தப் புனித கைவகரியத்தை இங்குள்ள நமமால்தான் செய்ய முடியும்

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில், நம தாயநாட்டு எல்லைக்கு வெளியே ஓர் தற்காலிக சர்க்காரை அமைக்கலாமென

பதற்கு, உலகச் சரித்திரம் பல சான்றுகள் தருகிறது. அன்றி, நம நாட்டின் வெளியே இருந்துகொண்டு கூட சுதந்திர யுத்தத்தை நாம் நடத்தலாமென்றும் அச்சரித்திரம் கற்பிக்கிறது. இந்திய எல்லைக்கு வெளியே அரசியல் ரீதியாகவும் ராணுவ ரீதியாகவும் நாம் கொண்டு செலுத்தும் சுதந்திர இயக்கம், நம தாய் நாட்டின் உட்புறத்திலே நடந்து கொண்டிருக்கும் இயக்கத்துடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருக்கிறது; இந்த உண்மையை நாம் எல்லோரும் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

இங்கு நாம் செய்துவரும் ஒவ்வொரு முயற்சிக்கும், தாய் நாட்டிலுள்ள இந்தியர்களிடமிருந்து நிறைய ஆதரவு கிடைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அங்குள்ள பிரிட்டிஷ் இந்திய ராணுவத்தில் பெரும்பாலானவர்களிடமிருந்து கூட பேராதரவு வந்து கொண்டிருக்கிறது. தவிர, இந்தியாவிலுள்ள தேச பக்தர்களுக்கும் வெளி நாடுகளிலிருந்து கொண்டு தாய் நாட்டின் சுதந்திரத்துக்காகப் பாடுபடும் இந்திய தேசபக்தர்களுக்கு மிடையே நெருங்கிய நிரந்தரத் தொடர்பு நிலவுவதும் எல்லோரும் அறிந்ததுதான். நமது ஏஜண்டுகளில் சிலரை, பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகள் அடிக்கடி கைதி செய்வதும் துன்புறுத்துவதும், கொலை செய்வதுமாக இருக்கின்றனா ஆயினும் நமது தொடர்புக்கு எவ்விதக் குறைவும் ஏற்பட்டதேயில்லை.

இந்த உண்மைகளை யெல்லாம் கவனிக் கும்போது, நம் ராணுவம் எல்லைதாண்டி மூவாணக் கொடியுடன் நமது புண்ணிய பூமியில் புதுந்து, கொடியைப் பறக்க விட்டதும், அங்கு சந்தேகத்துக் கிடமில்லாத உண்மை

யான உறுதியான உக்கிரமானதோர் புரட்சி நிகழ்ந்த தான தீருமென்பதை அறிவோம். அந்தப் புரட்சி, இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் முடிவைக் கண்டுவிடு மென்பதில் உள்ளாவும் ஐயமில்லை

நண்பர்களே!

இன்று நாம் செயது வருவதெல்லாம் இறுதிப் போருக்கான தயாரிப்புகள்தான். இந்திய எல்லை தாண்டி யதும் நமது போராட்டம் ஆரம்பமாகும் அதன்பின் னா 'டிஸ்சிசலோ' தொடங்கும். அந்த முன்னேற்றம், கடைசிப் பிரித்தானியன் தூரத்தப்படுமவரை — அல்லது அவன் சிறைக் கம்பிகளுக்குள்ளே அடைபடும வரை நீடிக்கும். டிஸ்சியில் — வைசிராய் மாளிகையில் நம் தேசியக் கொடியை உலலாசமாகப் பறக்கவிட்டு, பழைய செங்கோட்டையில் நமது ராணுவம் வெற்றி அணி வகுப்பை நடத்துமவரை 'டிஸ்சிசலோ' தான் நமது மந்திரம்.

நண்பர்களே!

நமக்கு மகத்தான ஆதரவும் மனப்பூர்வமான ஒது துழைப்பும் நலகிய நிப்பொன மக்கள் — நிப்பொன சாக்காரா—இம்ப்ரியல் நிப்பொன ராணுவம், ஆகியோ ருக்கு நமது மனமாரந்த வந்தனம் உரியது. இதுவரை நாம் பெற்றுள்ள உதவிகளுக்கு நமது நன்றியறிதலைத் தகுந்த முறையில் தெரிவிக்கும் நநநாள் வெகு தொலையி லில்லை. இன்றைய நிலைமையில் அவவுதவிகளைப் பாராட் டும் பொருட்டு, நிப்பொன இம்ப்ரியல் ராணுவத்துக்கு ஐந்தா விமானங்கள் கட்டும செலவுத் தொகையையும், நிப்பொன கடற்படைக்காக ஐந்து விமானங்கள் கட்டும்

செலவுத் தொகையும், நம் கழகத்தின் சார்பாக நன்கொடை யளிக்கின்றேன.

இந்தப் போர எ வ வ ள வு நீண்டதாகவும் கடுமை யாகவும் இருந்தபோதும், நம் பொது எதிரி இறுதியாகத் தோல்வியடையும் வரை நி ப பெ ரா னி யா க ளு ட ன தோளோடு தோள் நின்று போரிட உறுதி கொண்டுள்ளோமென்பதை, உவாகளுக்கு உறுதி கூற விருப்புகின்றேன் நிபப்பொன்—அகன நேசநாடுகள் ஆகியவைகளின் இறுதி வெற்றியிலும் நம் சொந்தத் தேச விடுதலையிலும் பூரண நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறோம். தோழர்களே! பிற்பகலில் ஆஸ்த ஹிந்த தற்காலிக சர்க்கார அமைப்பை உங்களுக்குத் தெரிவிக்கிறேன்.

ஜேய் ஹிந்த !

உ. இரத்த அலை

தற்காலிக சர்க்கார் பிரகடனம்

[21-10-43ல் கிழக்காசிய இந்தியச் சுதந்திரக் கழக மகாநாட்டின் போது, பிற்பகல் 4-15 மணிக் நேரத்திலே வெளியிட்ட, ஆஸாத ஹிந்த (சுதந்திர இந்திய) தற்காலிக சர்க்கார் அமைப்பு பற்றிய பிரகடனம்]

பிரிட்டிஷாரால் 1757-ல் இந்திய மகாஜனங்கள் முதன் முதலாகத் தோல்வியுற்றன வங்காளத்தில் அதன் பிறகு, இழந்த விடுதலையைத் திரும்பப் பெற நூறு ஆண்டுகளாகக் கடுமையான நடைபெற்றது அக்காலத்தில் நம் மக்கள் செய்த தியாகமும் வீரச் செயல்களும் மயிர் சிலிராகச் செய்கின்றவையாகும் அந்தச் சரித்திர ஏடுகளில், வங்கத்தைச் சேர்ந்த சுராஜ் தௌலா, மோகன் லால், தென்னிந்தியாவைச் சேர்ந்த திப்பு சுல்தான், வேலுத்தம்பி, மகாராட்டிரத்தைச் சேர்ந்த அப்பா சாஹிப் பான்ஸலே, பிஷ்வா பாஜிராவ், அயோத்தி பீகம்கள், பஞ்சாபைச் சேர்ந்த சாதார் ஷியாமசிங், அதாரிவாலா ஆகிய இனையற்ற வீரர்களும்; கடைசியாக வீரதீரத்தில் யாருக்கும் இளைப்பில்லாத ஜான்ஸிராணி இலட்சுமி பாய், அஞ்சா நெஞ்சம் படைத்த தாந்தியோதோபி, மகாராஜா குன்வாசிங், நானாசிங் முதலிய வீரர்களும் சிரஞ்சீவியாக இடம் பெற்றிருக்கின்றனர்.

பிரிடடிஷாரா நமது நாட்டுக்கு, எவ்வாறு பிறகாலத் தில் அபாயகரமான — அஷ்டமதத்துச சனியனாக விளங்குவரென்பதை நம் முன்னோர்கள் முதலில் உணராதது துரதிாஷ்டமே யாகும். ஆதலால், அவர்களை இந்திய எல்லையிலிருந்து விரட்டியடிக்க ஓர் ஐக்ய முன்னணியை அமைக்கவில்லை. நாள் செல்லச் செல்ல பிரிட்டிஷாரின் உண்மைச் சொரூபமும் மனப்பான்மையும் வெளியாகவே, போரக்கோலம் பூண்டனா இந்தியமக்கள். பகதூர்ஷா தலைமையில் 1857-ல் தங்கள்து கடைசிப் போராட்டத்தை நன்றாக நடத்தினார்கள். அநதப்போரில் ஆரம்ப வெற்றிகள் பல கிடைத்தன. ஆயினும், காலச் சக்கரசு சூழ்ச்சியாலும், தகுந்த தலைவரில்லாக குறையாலும் படிப்படியாகப் பலவீனமடைந்ததால், இறுதி வீழ்ச்சியும் அடிமை விலங்கும் கௌவிக கொண்டன. பின்னா, பகைவரும் அதிசயிக்கத் தக்கவாறு, பிறந்த பொன்னாட்டுக்காகத் தங்களைப் பலியிட்ட வீர ஜானஸி ராணி— தாந்தியாதோபி— குனவாசிங்— நானாசாகிப் போன்றவர்களின் நினைவு, நம தேசத்தாரா மனத்தினின்றும் அகல் முடியாததாகும். உலகம் உள்ளவரும் நமக்கு வழிகாட்டும நட்சத்திரங்களே அவர்கள்.

1857-க்குப் பின் இந்திய மகாஜனங்கள், பலவந்தமாக நிராயுதபாணிகளாகப் பெற்று, நீண்ட காலம் தலைதூக்காதபடி பிரிடடிஷாரின் மிருகத் தன்மைக்கும் கொடுங்கோனமைக்கும் ஆளாயினா. உணர்ச்சியிழந்து, நம் நாடு நம்மதே எனபதையும் மறந்து சிறுமையுற்றனா. 1885-ம் ஆண்டில் இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் தோன்றியதும் புதிய தோர் எழுச்சி கொண்டோம் முதல் மகாயுத்தம் முடியும் வரை இந்திய மக்கள் தங்கள் சுதந்திரத்தை மீட்கும்

முயற்சியில் ஈடுபட்டு, சாததியமான சகல முறைகளையும் கைக்கொண்டனா. கிளாசீ, பிரச்சாரம், பிரிடடிஷ் சாமான பகிஷ்காரம், பயங்கர இடக்கம், நாசவேலை ஆகிய துறைகளில் இறங்கி, இறுதியில் ஆயுதம் தாங்கிய புரட்சியும் நடத்தினார்கள் அம் முயற்சிகளெல்லாம் அப்பொழுது வெற்றி தரவில்லை கடைசியாகத் தோல்வி மனப்பான்மைதான் பீடித்தது

புதிய முறைகளுக்காகக் காததிருக்கும் நேரத்தில், கோடைக்கால மழை போல மகாத்மா காந்தி தமது புதிய ஆயுதங்களான ஒத்துழையாமை, சாதவீகச் சட்ட மறுப்பு இவைகளுடன் தோன்றினார். அது முதல் இருபது ஆண்டுகள் வரை மக்களின் உணர்ச்சியும் எழுச்சியும் தீவிரமாக வளர்ந்தன. “விடுதலை” — ‘சுதந்திரம்’ என்ற தாரக மந்திரம் ஒவ்வொரு நகரம், கிராமம் எங்கும் புகுந்தது. வீடுதோறும் இம் மந்திரம் ஒலித்தது. தியாக உணர்ச்சி உரம் பெற்றது ஒரே அரசியல் ஸ்தாபனத்தின் கீழ் மக்கள் ஒன்று பட்டனர். இவ்வாறு உணர்ச்சி கொண்ட இந்தியர்கள், அரசியலில் தங்கள் சக்தியின் தன்மையை உணர்ந்தனர் இன்று எல்லோரும் ஒரே குரலில் பேசி, பொது இலட்சியத்தையடைய வீறு கொண்டிருக்கின்றனர்.

1937 முதல் 1939 வரை எட்டு மாகாணங்களில் காங்கிரஸ் மந்திரி சபைகள் அமைத்துப் பொறுப்பேற்று நடத்தித் தங்கள் நிர்வாகத் திறமையையும் நிரூபித்தனர் இந்தியர்கள் இந்த உலக மகாயுத்த ஆரம்பத்திலேயே விடுதலைக்காக இறுதிப் போராட்டத்தை நடத்த நம் நாடு வல்லமை கொண்டிருந்தது இப்பொழுதோ, ஜெர்மனியும் அதன் நேசநாடுகளும் நமது பரம் எதிரிகளுத்

தலை தெறிக்கும்படி அடி கொடுத்திருக்கின்றன. கிழக காகியாவில் நிப்பொன, அதன் நேசநாடுகளது உதவி யுடன் உதைத்து வீழ்த்தி யிருக்கிறது ஆகவே, இயற்கை அன்னையின் பேரருட் கருணையால் இந்திய மக்களின் தேசிய விமோசனத்துக்கு, கிடைப்பதற்கரிய தோரா அறுபுத்த தருணம் இன்று வாயக்கப் பெற்றிருக்கிறது. கடல கடந்த இந்தியாகளும், முதன முதலாக ஒன்றுபட்டு ஒரே ஸ்தாபனத்தினை கீழ் போருக்கு தயாராக விளங்குவதும் அதிர்ஷ்ட வசமேயாகும். சிந்தனையாலும், உணர்ச்சியாலும், கடல கடந்த இந்தியாகளும் தாய் நாட்டிலுள்ளவர்களும் சம நிலையில் முன்னேறிக்கொண்டிருக்கின்றனர். குறிப்பாக இங்கு இருபது லட்சத்துக்கும் அதிகமான இந்தியர்கள் 'பரிபூரணத் தியாகம்' எனும் மின்சார அரண வகுத்து, தரும் யுத்தத்தில் ஈடுபடத் தோள கொட்டி நிற்கின்றனர். இவர்களுக்கு முன்னணியாக இந்தியச் சுதந்திர ராணுவம் கச்சைகட்டி முரசறைந்து, கட்டுப்பாடாக 'டில்லி நோக்கி முன்னேறுவோம்' என ஆர்ப்பரிக்கின்றது.

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் நயவஞ்சகமும் ஒழுங்கினைமும் அதன் மீது இந்தியருக்குக் கோபாவேசத்தை உண்டாக்கி விட்டது. இந்தியரைப் பல வகையிலும் சுரண்டிக் கொள்ளையடித்துச் சூரையாடி, பட்டினிபோட்டு மடிய வைத்ததால், இந்தியர்கள் வெறுப்பும தீராப் பகைமையும கொண்டிருக்கின்றனர். குறையிரும கொலையுயிருமாக இருக்கின்றனர் இந்தியர்கள் இந்தச் சோகம் நிறைந்த ஆட்சியின் கடைசிச் சின்னங்களை அழித்துச் சாம்பலாக்க, ஓர் சிறு நெருப்புப் பொறிதான் தேவை. அந்த ஈமத் தீயைக் கொளுத்தும் பொறுப்பு இந்தியத்

தேசிய ராணுவத்தைச் சார்ந்திருக்கிறது. அதற்குத் தாய் காட்டிலுள்ள சகோதரர்களின் உத்சாகமான ஆதரவும், பிரிட்டிஷ் இந்திய ராணுவத்தின் பெரும பகுதி உதவியும், வல்லமை மிகுந்த நம் நேசநாடுகளின் பக்கபலமும், இங்குள்ள இந்தியப் பொது மக்களின் பேராதரவும் நிச்சயமாகத் துணைசெய்யு மென்பதில் சந்தேகமில்லை. இருந்தாலும், இம்மகத்தான கடமையை நிறைவேற்றும் போரில், இந்தியத் தேசிய ராணுவம், சிறப்பாக தனது சொந்த பலத்தையே களங்கமற்ற நம்பியிருக்கிறது.

அடிமை இருள் நீங்கிச் சுதந்திர ஒளி தோன்றப் போவதால், ஓர் தற்காலிக சர்க்காரை அமைத்து அதன் கொடியின் கீழ் இறுதிப் போரைத் தொடங்குவது ஒவ்வொரு இந்தியனின் தவிரக்க முடியாத கடமைபாகும். ஆனால் இந்தியாவிலுள்ள தலைவர்கள் அனைவரும் சிறையிலிருப்பதாலும், அங்குள்ள மக்கள் நிராயுதபாணிகளாக இருப்பதாலும், அங்கு தற்காலிக சர்க்காரை அமைப்பதோ அதன் கீழ் ஆயுதம் தாங்கிப் போர் செய்வதோ சாத்தியமில்லை எனவே, அந்தக் கடமை கிழக்காசியாவிலுள்ள சுதந்திர இந்தியக் கழகத்தைச் சார்ந்து விட்டது. உள்நாட்டிலும் வெளி நாடுகளிலுமுள்ள தேச பக்தர்கள் எல்லோரும் இதற்கு உதவக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றனர்.

இப்பொழுது சுதந்திர இந்தியத் தற்காலிக சர்க்காரை நாங்கள் அமைத்து விட்டோம். எங்கள் பொறுப்பை உணர்ந்து செய்கையில் இறங்குகின்றோம். எங்கள் முயற்சியினைத்திற்கும் எல்லாம் வல்ல இறைவன் முழு வெற்றியை அருளுமாறு மனமொழி மெய்களால் இறைஞ்சுகின்றோம். அன்னையின் விடுதலைக்காக எங்கள் ஆருயிரையும் ஆயுதம் தாங்கிய சகாக்களின் உயிரையும் அர்ப்பணம் செய்வத்

தயங்கோமென, திரிகரண சுத்தியுடன் சத்தியம் செய்கின்றோம். எங்கள் நாடு உலக நாடுகளினிடையே சரிநிகர் சமமாகத் தலைசிறந்து விளங்கவும், எங்கள் நாட்டினமீது தாயின் மணிகொடி தன்னிகரற்றுப் பறக்கவும், எங்கள் உயிர்போமவரை போர செய்வோமெனச் சபதம் மேற்கொள்கின்றோம்

இந்திய மண்ணிலிருந்து பிரிட்டிஷாரையும் அவர்களது கூட்டாளிகளையும் வெளியேற்றும் போரைத் தொடங்கி நடத்துவது இந்தத் தற்காலிக சர்க்காரின் பொறுப்பு பிறகு, இந்திய மக்களின் விருப்பத்துக்கிணங்க அவர்கள் நம்பிக்கைக்குப் பாததிரமான நிரந்தரசு சுதந்திர சர்க்காரை அமைக்கவும், இந்தத் தற்காலிக சர்க்காரை, வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யும் அந்த நிரந்தர சர்க்காரை ஏற்படும் வரை, இந்தத் தற்காலிக சர்க்காரே இந்திய மக்களின் சார்பில் நாட்டு விவகாரங்களை நிர்வகிக்கும். இந்திய ஆண் பெண் அனைவரையும் இந்தத் தற்காலிக சர்க்காருக்கு உதவும் படியும் தங்கள் விசுவாசத்தை அளிக்கும் படியும், அறை கூவியழைக்க இந்த சர்க்காருக்கு உரிமையுண்டு மதச் சுதந்திரமும், சரிசமப் பிரஜா உரிமைகளும், இந்திய மக்கள் எல்லோருக்கும் நேரிய முறையில் அளிப்பதாக இந்த சர்க்காரை உறுதிமொழி கூறுகின்றது. இம்மயம் முதல் குமரிவரை வாழும் இந்தியர்கள் யாவரும் சுபிட்சமாகவும் பொங்கும் பொருளாதார நலங்களுடனும் வாழுவதற்குரிய வகை யாவையும் வகுப்பதே, இந்த சர்க்காரின் தலை சிறந்த இலட்சியமென்பதை உலகத்தாருக்குப் பறை சாற்றுகின்றது ஏற்கனவே யுள்ள அன்னிய ஆட்சியின் சூழ்ச்சியால் நிலவுகின்ற வேற்றுமையனைத்தையும் ஒழித்து, ஏறத்தாழத் தாழ்விலலாத

நிலைமையை இவ வரசாங்கம் சிருஷ்டிக்ருமென உறுதி கூறுகிறது.

பேரருட கடவுள் திருவடி யாணை ,
பிறப்பளித்து எமை யெலாம் புரக்கும்
தாரணி விளக்காம எம்மரு நாட்டின் மீதாணை ,
நம தாயநாடு வாழுக வென விழநத விழுமியோர்
திருப பெயர்கள் அதன் மிசை யாணை ,
பாரத நாட்டின் வெம்பினியில் ஈடுபட்டு சொலையிய
அளப்பிலாத் தியாகங்கள் செய்துள்ள
தவராஜ கோளரிகளின் மீதாணை

இந்திய மக்களே ! உங்கள் அனைவரையும் அழைக்கிறோம். தாயநாட்டின் விடுதலை உங்கள் டெசியம் , தாய மணிக்கொடியின் கீழ் ஒன்று கூடுங்கள் , ஆயுதம் ஏந்தங்கள் , அன்னியனை விரட்டக் கங்கணம் கட்டுங்கள். நடைபெறவிருக்கும் இறுதிப் போரில் வெற்றி அடையும் வரை, எந்த இடுக்கண நேரத்தாலும், எத்தனை உயிர்கள் பலியானாலும் தயங்காது கடற்றை, சுதந்திரப் பரிபீடத்தில் இதுவரை இரையான ஆளிகளின் பெயரால் உங்களை வரவேற்கின்றோம் அனை அறை கூவி அழைக்கின்றோம்.

எழுமின ' எழுமின ' எழுமின '

ஆஸாத ஸ்ரீநத தற்காலிக சர்க்கார் சாப்பாக.

- (ஒப்பம்) கபாஷ சந்திரபோஸ் (சாககரா தலைவர், பிரதமர், யுத்த மந்திரி, அன்னிய நாட்டு மந்திரி)
- ,, கேப்டன் டாக்டர் லெடகம் (பெண்கள் இலாகா மந்திரி)
- ,, ஏஸ் ஏ அயயர் (பிரச்சார-விளம்பர மந்திரி)
- ,, லெப்டினன்ட் கானல்
ஏ. ஸி. சாட்டாஜி (நிதி மந்திரி)

லெப்டினன்ட் கானல் அனீஸ் அகமது

„	„	என எஸ். பகத
„	„	ஜே கே. பானஸலே
„	„	குலஸாரா சிங்
„	„	எம். ஸெட் கியானி
„	„	ஏ டி லோகநாதன்
„	„	எஸான காதா
„	„	ஷாநவாஸ்

ஆயுதம் தாங்கிய
படைகளின்
பிரதிரிதிகள்

ஏ எம் ஸகாய — காரியதரிசி, மந்திரி அநதஸ்துடன்
ராஷ பிகாரி போஸ் — பிரதம ஆலோசனையாளர்
கரீம் கனி

தேவநாத தாஸ்

டி எம் கான்

ஏ. எல்பபா

ஜே. ஏ கீவி

சாதா இஷா சிங்

ஆலோசனையாளர்கள்

ஏ என சாககா — சட்ட ஆலோசனையாளர்

ஷோனான், அகடோபா 21, 1948

ஜேய் ஹிநத!

ந. இரத்த அலை

ஆம்; இந்தியா அளிக்கும்'

[செங்கப்பூரில் 22-10-43-ல் மாலை 5 மணிக்கு
ஜானஸி ராணிப் படைப் பயிற்சி முகாமை
நேதாஜி திறநதுவைத்து நிகழ்த்திய சொற்பொருத்த]

சகோதரிகளே '

ஜானஸி ராணிப்படைப் பயிற்சி முகாமின் ஆரம்ப
விழா, நமது இயக்கச் சரித்திரத்திலேயே புதுமையும்
முககியதாவதும் கொண்டதாகும். நவ இந்தியாவை
உருவாக்கும் வேலையில் நாம் ஈடுபட்டிருக்கின்றோம்.
அதில் நம் பெண்களும் பங்கு கொண்டிருப்பது மிக
மிகப் பொருத்தமானதே. நமது வேலை பிரச்சார
சூழ்ச்சியல்ல வென்பதை உங்கள் மனதில் நன்றாகப்
பதிய வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். நமது பண்பைப்
பெருமையும் முன்னோ திறமையும் உன்னதமானவை.
அநதப் பரம்பரைப் பெருமை யில்லாவிட்டால், ஜானஸி
ராணி போன்ற பெண்மணிகளுக்கு இந்தியா பிறப்பிட
மாயிருந்திருக்காது.

புராதன இந்தியாவில் மைத்திரேயி போன்ற பெண்
மணிகள் தோன்றியது போலவே, பிரிட்டிஷ் ஆட்சி
இந்தியாவில் வேருன்று முன்பு, மகாமாடிரத்தில்
அகலயாபாயும், வங்கத்தில் பவானி ராணி — ரஜியா
பீகம்—நூர்ஜஹான ஆகியோரும் சாககாரி ரிவாகங்களை
யேற்று நீதி செலுத்திப் பெருமையுற்றனர். மேதைகள்
பிறப்பதற்கேற்ற அவ்வளவு வளப்பங் கொண்டிருக்கும்

இந்தியா, என்றும்போல உலகம் அதிசயிக்கத் தகுந்த வீரப் பெண்மணிகளைத் தோற்றுவிக்கச் சிறிதும் சளைக்கா தென்பது எனது திட நம்பிக்கை

இந்தியாவில் புதிய அரசியல் வானம் 1921-ல் தென்பட்டதும், ஆயிரக்கணக்கான, இல்லை — லட்சக்கணக்கான பெண்கள் தியாகத்தில் பங்கு பெற்றனர். சிறை யென்றால் திடுக்கிடும் காலம் அது அப்பொழுதே ஆண்களோடு பெண்களும் சிறை வாழ்க்கைக்குப் போட்டியிட்டார்கள் அகனூல், கலகத்தாவினாள் இரண்டு சிறைக்கூடங்களும் நிரம்பிவிட்டன புதிய சிறைச்சாலைகள் கூட கட்ட நோந்தது அவைகளும் சில தினங்களில் நிரம்பிவிட்டன

சிறை வாழ்க்கை இந்தியாவுக்கு அச்சம் தரவில்லை யென்பதைக் காண்பிரிடிஷ், வேறு முறைகளைக் கையாளத் தொடங்கினா தலைவர்களைச் சிறையில் தள்ளிவிட்டு, பொது மக்களைக் குண்டாந் தடியாலும் துப்பாக்கிக் குண்டாலும் அடக்க முயன்றார்கள் இந்த அரக்கத்தனத்துக்கு இரயாகக்கூட ஆண்களோடு பெண்களும் தயாராகிவிட்டனர். ஒரு நிகழ்ச்சியை என்னால் மறக்கமுடியவில்லை பிரிடிஷ் சர்க்காரின் உத்தரவை மீறி கலகத்தாவின ஓர் ஊவலம் நடத்தினோம். அதைக் கலைக்கத் தடியடிப் பிரயோகம் செய்யப்பட்டது. அதுசமயம் ஊவலத்திலிருந்த பெண்கள், அந்தக் குண்டாந் தடிகளைச் சிறிதும் லட்சியம் செய்யாமல், எங்க ளுக்கும் போலீசாருக்கும் இடையிலே அணிவகுத்து நின்றதைக் கண்டேன். அவ்வளவு துணிவு கொண்டவர்கள் நமது பெண்கள்.

அதைப் போலவேதான் இந்தியாவில் நடந்துள்ள புரட்சி இயக்க நடவடிக்கைகளிலும் மிகுந்த தைரியத்துடன் நின்று அருளுசெயல்களைச் செய்திருக்கின்றனர். வங்காளத்திலே யிருந்த ராஷ்டிர மகிளா என்ற பெண்கள் சங்கம், 1928-டிசம்பரில் 500 பெண்கள் டங்கிய ஓர் தொண்டாபடையைத் திரட்டிற்று அவர்களது பயிற்சியும் அணிவகுப்பும் கண்ட எனக்கு அப்போதே ஒரு நம்பிக்கை பிறந்தது. போதிய ஊக்கமும் வசதியுமளித்தால், சந்தாபபம் வருமபோது அரும்பெரும் சேவைசெய்ய வல்லமை படைத்தவர்களா யிருப்பார்களென்பதுதான் அந்த நம்பிக்கை. அந்த நம்பிக்கை ஈடேற, இன்று இந்தப் பயிற்சிமுகாம் தயாராகி விட்டது. இவ்வளவு காலதாமதத்துக்கு அவர்களால்—காரணம், சகுதியான இடமும் இதர ஏற்பாடுகளும் தயாரிப்பதில் தான் காலதாமதம் நோந்தது. இதற்கிடையில் நமது சகோதரிகள் பொறுமையிழந்து கவலையுற்றதும், ஒன்று கூடி “எங்களை நீங்கள் மறந்துவிட்டீர்களா?” என்று கேள்வி யெழுப்பியதும் நானறிவேன்.

இந்தச் சந்தாபபத்தில் ஜான்ஸி ராணியைப்பற்றிச் சில வார்த்தைகள் கூறித்தானாக வேண்டும். ஜான்ஸிராணியுத்தம் தொடங்கியபோது வயது இருபதுதான் அந்த இளம் வயதுப்பெண், குதிரை மீதேறி போர்க்களத்தின் நடுவில் வாள் வீசினாளென்றால், அவளது ஊக்கமும் உணர்ச்சியும் எவ்வளவு இருந்திருக்குமென்பதை நீங்களே சிந்தித்துப் பாருங்கள் அவளை எதிர்த்துப் போரிடாத ஆங்கிலேயத் தளபதியே கூறினான் “கலக்கார ஜான்ஸிராணியே புரட்சி வீரர்களிலெல்லாம் தலைசிறந்த பராக்கிரமசாலி” என்று. அவ்வளவு விசேட பராக்கிர

மத்தை ஜானஸிராணி பெற்றிருந்தாள். அந்தத் தள பதியால் அதனை மறைத்துக் கூறுவதற்குக்கூட இயல் வில்லை. முதன் முதலில் ஜானஸிக கோடடைகளுள்ளே யுத்தத்தைத் தொடங்கினாள், கோடடை முற்றுகை யிடப்பட்டதும் தப்பியோடினாள் கலபிக்கு. தான மட்டுமா? மற்றும் பல விராகளோடு அங்கிருந்து தொடங்கினாள் யுத்தத்தை, அப்பொழுதும் தோலவி. பின்வாங்கிச் சென்று தாந்தியா தோரியோடு ஓர் ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டு, குவாலியா கோடடையைத் தாக்கி அதைக் கைப்பற்றினாள். குவாலியா கோடடையை முக்கிய படைத்தளமாகச் செய்துகொண்டு யுத்தத்தை நடத்தினாள். கடைசியாக அவ்விடத்தில் யுத்தம் செய்யும் பொழுதே யுத்தங்கள்தில் இறந்தாள்

ஒன்றுக்கு அதிகமான தோலவி நோந்தும், சலிக் காது போர் செய்ய எவ்வளவு தைரியம் அவளுக்கு இருந்திருக்க வேண்டும்? நினைத்துப் பாருங்கள். 20-வயதுள்ள ஜானஸி ராணி இவ்வாறு மனம் தளராமல் போரிட்டது நமது பல தலைமுறைகளுக்குப் பெருமையும் உணர்ச்சியும் ஊக்கமும் அளிக்கக்கூடிய உதாரணமன்றோ? அவளது தோல்வி நமது தூபபாக்கியமே. அவளது தோலவி இந்தியாவின் தோலவியாகும். அவள் உடல் அழிந்தது விட்டது; ஆனால் அவளது ஆதமா ஒருக்காலும் அழியாது. அந்த ஒரு ஜானஸி ராணியின் ஆவி மறநெரு தலை முறையில் பல ஜானஸி ராணிகளைத் தோற்றுவித்து வெற்றி மாலையை நூடுமென்பதில் சந்தேகமில்லை. ஒரு சில ஆயிரம் மக்களைக் கொண்ட ஜானஸியின் சுதந்திரத்தைக் காப்பாற்ற ஒரு இலட்சம்பாயை இந்தியா அளிக்குமானால், 38 கோடி மக்களின் சுதந்திரத்தைப் பெறுவதற்கு ஆயிரக்

கணக்கான ஜான்ஸி ராணிகளை ஏன இந்தியா அளிக்காது? ஆம், நிச்சயம் அளிக்கத்தான் செய்யும்.

அந்த ஜான்ஸி ராணியின் பிறந்த தினமாகிய இசு சுபதினத்தில், இந்த ஜான்ஸி ராணிப் படையின் பயிற்சி முகாமைத திறந்து வைப்பதில் பேரானந்த மடைகின்றேன். இம் முகாமில் 156 சகோதரிகள் பயிற்சியைத் தொடங்குவார்கள். இத தொகைவிரைவில் ஆயிரமாகப் பெருகு மென்று நம்புகிறேன் தாயலாந்து, பாமா முதலிய இடங்களில் பெண்களுக்குப் பயிற்சி முகாம்கள் இருக்கின்றன. ஆயினும் இதுதான் தலைமை நிலையம் ஆதலால் இங்கு பலம் வாய்ந்த ஆயிரம் ஜான்ஸி ராணிகள் இருக்க வேண்டு மென்று எதிர்பார்க்கிறேன் “டிஸ்சிக் குச செலலுவோம்” என்ற கோஷத்தை உங்களிடமிருந்தும் கேட்டு ஆனந்தமடைகிறேன். நான் இப்பொழுது விடுத்த செய்தியை நீங்கள் செலலுமிடங்களுக்கெல்லாம் எடுத்துச் சென்று, எனது திட்டத்தை நிறைவேற்றமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஜேய ஹிந்த!

சு இரத்த அலை

இழந்த உயிர் திருப்புமா?

[1943 அக்டோபர் 25-ம் நாள் திங்கட
கிழமை யன்று சிங்கப்பூரில் நடைபெற்ற அகில
மலையா இந்தியப் பணக்காரர் மகாநாட்டின்
போது, நேதாஜி விடுதலே வேண்டுமோ—அல்ல,
உத்தரவின சுருக்கம்]

நண்பர்களே !

உங்கள் எல்லோரையும் மனமார்வ வேற்கின்றேன்.
இந்தியச் சரித்திரத்திலேயே மிகமிக முக்கியத்துவம்
வாய்ந்தது இம் மகாநாடு. நீண்ட சொனமாரி இந்நேரம்
தேவையில்லை, ஆதலால் எனது வேண்டுகோள் இது
தான். நம் மகத்தான லட்சியத்தையடைய, இம் மகாநாடு
உங்களைச் சோதிக் கப் போகிறது. இந்தியாவை விடுதலை
செய்யும் மகத்தான பொறுப்பு உங்கள் ஒவ்வொருவர
மீதும் இப்பொழுது சுமத்தப்பட்டிருக்கிற தென்பதை
நீங்கள் உணர்வீர்களென்றே நம்புகிறேன்

போரக்களம் செல்லுகின்ற இராணுவத்தில், சாதா
ரண சிப்பாய் முதல் அதிகாரி வரை எல்லோரும் தத்தம்
பொறுப்பைச் சரி சமமாகப் பங்கிட்டுக் கொண்டு, சரிவரக்
கடமையைச் செய்தால் தான் வெற்றி கிடைக்கும் கிழக்
காசியாவிலுள்ள இந்தியர்கள் எல்லோருமே, இன்று ஒரே
இராணுவ மயமாகி விட்டார்கள். உங்களில் சிலர் பணக்
காரர்கள் ; சிலர் ஏழைகள், சிலர் கலவி அறிவுடையவர்கள்;
சிலர் அஃதில்லாதவர்கள், என்பது எனக்குத் தெரியும்.

எத்தனை தான வேற்றுமை யிருந்தாலும், இன்றுள்ள கடமையைப் பொறுத்த வரையில், எல்லோரும் சரிநிகா சமானமானவர்களே. இந்தக் கடமையிலிருந்து யாரே னும் தப்பித்துக் கொள்ள முயற்சி செய்யலாகா தென பதை உங்கள் மனதில் நன்றாகப் பதிய வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

நமது போராட்டத்துக்கு ஷோனான முக்கியத்துவம் வாய்ந்திருக்கிறது இந்தியச் சுதந்திரக் கழகத்தின் தலைமைக் காரியாலயம் இங்கே தான் இருக்கிறது ஆஸாத ஹிந்த் தற்காலிக சாககாரும் இங்கு தான் நிறுவப் பெற்றிருக்கிறது இந்தியத் தேசிய ராணுவத்தின் தலைமைக் காரியாலயமும் இங்கே தான் இடம் பெற்றிருக்கிறது. ஒரு காலத்தில் பிரிட்டிஷாரின் கோட்டையாக விளங்கிய இந்த ஷோனான, இன்று நமது இயக்கத்தின் தலைமைக் கோட்டையாக மாறியிருக்கிறது. ஒரு ராணுவத்துக்கும் அதன் தளபதிக்கும் எவ்வளவு தொடர்பு இருக்குமோ, அதே தொடர்பு தான் ஷோனானுக்கும் கிழக்காசியாவி லுள்ள இதரப் பகுதிகளுக்கும் இருக்கிறது. ஆதலால் இங்கிருந்து கிளம்பும் எதிரொலி கிழக்காசியா முழுமையு ம் கேட்கும், இங்கிருந்து எடுத்துக் கொள்ளும் நடவடிக்கை கிழக்காசியா முழுமையும் வியாபிக்கும். உங்கள் நடவடிக்கையைப் பொறுத்திருக்கிறது பிற இடங்களின் நடவடிக்கை. எனவே, உங்கள் பங்கும் பொறுப்பும் மகத் தானவைகளாகும்

‘இந்தியா ஒரு சுதந்திர நாடு’ என்று நினைத்துக் கொள்ளுங்கள். அதற்கு அன்னியனின் படையெடுப்பு அபாயம் நெருங்கி வந்து விட்டதென்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அப்பொழுது, அந்தச் சுதந்திர சாககார என்ன

செய்யு மென்பதைச் சிறிது சிந்தியுங்கள். நாடு முழுமையு முள்ள சகல சக்திகளையும் செல்வங்களையும் ஒன்று திரட்டு மல்லவா? அது தான் எந்தச் சுதந்திரச் சாககாருக்கும் இயற்கையான கடமை, மிகச் சாதாரணமானதுங்கூட இந்த உண்மையை எளிதில் உணர்ந்து கொள்வீர்களானால் சுதந்திரம் பெற்று அதைக் காப்பாற்றும் வேலையில் உங்கள் கடமை என்ன வென்பதையும் எளிதில் தெரிந்து கொள் வீர்களென்பதில் ஐயமில்லை.

யுத்த நெருக்கடிகளுள்ளாகிய எந்தச் சுதந்திர சாக காரும், அதன் மக்களிடம் பணத்தனக்காகப் பலலைக் காட் டாது. இது வரை நாம் செய்து வந்தது போல, வேண்டு கோளுக்கும் கூட்டங்களுக்கும் இடமிருக்காது. ஒரே ஒரு அறிகைத் தான், குறிப்பிட்ட காலத்துக்குள் மக்க ளிடமிருந்து இன்னினைத் தேவை யென்பதை மட்டும்தான் அவ்வறிகைக் கூறும் எவ்வித முணு முணுப்புமின்றி மக்கள் தானாகவே முன் வந்து, அவ்வறிகைகளுக்கு மகிழ்ச்சி யுடன் மரியாதை செய்வா ஏனென்றால், சுதந்திரத்தின் பெருமை சுதந்திர மக்களுக்குத்தான் தெரியும்!

உங்களை ஒன்று கேட்கின்றேன், ஒரு சுதந்திர நாட் டில், இராணுவத்தில் சேரவோ யுத்த வரி கொடுக்கவோ, யாரேனும் மறுக்க முடியுமா? முடியவே—முடியாது, ஒருக்காலும் முடியாது நம் இந்தியா இன்னும் சுதந்திர மடைய வில்லை, ஆனால் உள்ளத்திலும் உணர்ச்சியிலும் நாம் சுதந்திர மடைந்து விட்டோம் அத்துடன், இங்கு சுதந்திர இந்தியத் தற்காலிக சாககாரையும் அமைத்து விட்டதால், சுதந்திர மக்களாகவே ஆகி விட்டோம்.

சட்ட பூர்வமாகச் சொன்னால், யுத்தத்தில் ஈடுபட்டுள்ள எந்த நாட்டிலும், தனிச் சொத்துரிமை என பது எத்தகையத தனி நபருக்கும் இருக்க முடியாது. யுத்தச் சமயத்தில், மக்களின் சொத்தும சுகமும் அந்நாட்டு சர்க்காருக்கே உரியன. அதைப் போலவே தான், இங்கு சுதந்திர சர்க்காரை அமைத்து சுதந்திர மக்களாகவே வாழும் உங்கள், உயிர், சொத்து, உடைமை எல்லாம் இப்பொழுது உங்களைச் சார்ந்தவைபல அபாயத்தினையும் இன்று இந்தியாவுக்குச் சொந்தம், வேறுபாருக்கும் உரிமை கிடையாது

இந்த உண்மையையும் உங்கள் கடமையையும் ஏற்றுக் கொள்ள மறுப்பீர்களானால், வேறொரு தெளிவான வழியிருக்கிறது ஒரு சமயம் ஆங்கிலேயர்கள் இங்கு ஆட்சி நடத்தியதோடல்லாமல், மன்னாக்களைப் போலவும் டாமரிக வாழ்க்கை நடத்தினா இன்று அவர்கள் எல்லோரும் இருக்குமிடம் சிறைச்சாலைதான். உண்மையையும் கடமையையும் மறுப்பவர்கள், தாராளமாக அந்த வழியை பின்பற்றிச் சென்று அவர்களோடு கூடிக் கொஞ்சிக் குலாவலாம். ஆனால் ஒன்று மட்டும் நன்றாக உங்கள் மனதில் பதிந்திருக்கட்டும். யுத்தம் முடிந்தபின், சுதந்திர இந்தியாவில் உங்களுக்கு இடமிருக்காது அது சமயம் சுதந்திர இந்திய சர்க்கார், ஒருக்கால உங்கள் மீது உயர்தரமான இரக்கம் காட்ட விரும்பினால், மூன்றாம் வகுப்பு டிக்கட்டுடன் உங்களை இங்கிலாந்துக்கு அனுப்பி வைப்பதாகவே இருக்கும்.

மலாய நாட்டிலுள்ள சில பணக்காரர்கள், அவர்களை நான் தொந்தரவு செயது கொண்டிருப்பதாக முணுமுணுக்கின்றார்களாம். அவர்கள் இனிமேல் உடனடியான

வழியில் இறங்கும் பொருட்டு, அவர்களுடன் நேர் முகமாக நின்று பேச விரும்புகின்றேன். இந்தியச் சுதந்திர இலட்சியத்தாகாக ஏதோ நன்கொடை வழங்குவதன் மூலம் தங்களைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள, தங்கள் இனத்தையே மாற்றிக் கொண்டு விடலாமெனச் சிலா யோசனை செய்வதாகவும் ஓர் செயதி எட்டுகிறது வேறு சிலா, எதிரி சொத்துப் பாதுகாப்பாளரிடம் தங்கள் சொத்துகளை ஒப்படைத்துவிட்டு, யுத்தம் நின்றதும் திருமப்ப பெற்றுக் கொள்ளலாமென்றும் குயுகதி செய்கின்றார்களாம். இன்னும் சிலா, ஒரு கோடி ரூபாய் நன்கொடையளிப்பதாக வாக்ருதி கொடுத்ததுவிட்டுப் பாமாவுக்குப் போய் விடுவதென்றும், அங்கிருந்து இந்தியாவுக்குள் குழையுமவரை வாக்ருதித்த பணத்தைச் சிறிது சிறிதாகக் கொடுப்பதுபோல பாசாங்கு செயது, கடைசியாகத் தட்டிக் கழித்து விடுவதென்றும் நினைத்துக் கொண்டிருப்பதாக மறறோர் செயதி வருகிறது. நாம் ஷோனானிலோ, பர்மாவிலோ, அல்லது இந்தியாவிலோ, எங்கிருந்தாலும், இந்தியா பரிபூரண சுதந்திரம் அடைந்து கடைசி வெள்ளையன் இந்தியாவிலிருந்து வெளியேற்றப்படும் வரை, நமது தற்காலிக சாககார ஷோனானிலேதான் இருக்கும்

ஒவ்வொரு இந்தியரும், எந்த மதத்தினராயினும் சரி, அவரவர் கடமையைச் சரிவரச் செய்ய வேண்டுமென்பதே எனது கோரிக்கை. அதை யார் யார் செய்கிறார்கள்? யார் யார் செய்யவில்லை யென்பது எனக்குத் தெரியும். எந்த விதத்திலும், எத்தகைய தியாகத்தைச் செய்தேனும், நான் இந்தியாவை விடுதலை செய்ய வேண்டியவனாக இருக்கின்றேன்; செய்தே தீருவேன். இந்த மகத்தான பொறுப்பை அது சந்தோஷமளித்தாலும்

அளிககாவிட்டாலும், நீங்கள் உணர்ந்துதானாக வேண்டும். சுதந்திரத்தில் உங்களுக்கு விருப்பமில்லை பென்றால், வெளிப்படையாகச் சொல்லி விடுங்கள். பிறகு நான் முன் சொன்னபடி, இரண்டாவது வழி உங்களுக்காகத் திறந்து தானிருக்கிறது. இதுதான் ஷோனானிலிருந்து நான் விடும கடைசி வேண்டுகோள்.

சுதந்திர இந்தியத் தற்காலிக சர்க்காரின் பிரதிநிதியாக உங்களமுன் நிற்கும் நான், கையேந்திப் பிசசை கேட்க வரவில்லை, உங்கள் உயிர் உடைமை யனைத்தையும் ஏக போகமாக எடுத்துக்கொள்ளும் உரிமையுடனேயேதான் இங்கு நிற்கிறேன். இது வீண பயமுறுத்தல்ல; அந்த வழக்கம் என அகராதியிலேயே கிடையாது. என விரோதிகள்கூட அதனை நன்கு அறிவார்கள் தாமாக முனவந்து உதவுவதற்குச் சந்தாபபம் அளிக்கவிலையே என்ற குறை இருக்கக்கூடாது. நீங்களாக முனவராவிட்டால், கையைக் கட்டிக்கொண்டு சுமாயிருக்கவும் முடியாது.

ஒன்று — நண்பர்களாக இருங்கள், அல்லது — விரோதியாகி விடுங்கள். பிரிட்டிஷாரா மட்டுமல்ல எங்கள் விரோதி, பிரிட்டிஷாருக்கு உதவி செய்பவர்கள், எங்கள் இலட்சியத்துக்கு உதவ மறுப்பவர்கள் ஆகியோரும் எங்கள் விரோதிகளே. ஏனெனில், இன்று 'இருப்பதா — இறப்பதா' எனப்படும் முடிவு காணும் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறோம்.

தாமாகவே முனவந்து நம் ராணுவத்தில் பயிற்சி பெறுபவர்களின் உணர்ச்சிப் பெருக்கைப் பாருங்கள். எத்தனைபோ உயிரோடு சுதந்திர இந்தியாவைக் காண்பார்க்கொன்பது அவர்களுக்கே தெரியாது. பின்வாங்கும்

திட்டமே அவர்களுக்கில்லை. அந்தத் திட்டம் வேவலுக்கும் அவரது ராணுவத்துக்கும் மட்டுமே ஒதுக்கப்பெற்றிருக்கிறது உடம்பில் கடைசித் துளி இரத்தம் இருக்கும் வரைப் போரிடுவதும், வெற்றிக் கொடியுடன் சுதந்திர இந்தியாவில் நுழைவது, அல்லது வழியிலே செத்து மடிவது என்பதுவுமே நமது ராணுவத்தின் இலட்சியம்.

நிலைமை இப்படியிருக்க, என்னைப் பார்த்துச் சில பணக்காரர்கள் கேட்கின்றனர், சாவாமசப் படை திரட்டலென்பது, '10 சதவிகிதமா 5 சத விகிதமா' என்று அவர்களை ஒன்று கேட்கின்றேன்? நமது போராளிகள், போர்க்களத்தில் 10 சத விகிதம் போராசெய்து உடம்பிலுள்ள இரத்தத்திலும் 10 சத விகிதம் மட்டுமே சிந்திவிட்டு, மீதியைச் சேமித்து வைத்துக்கொள்வது எப்படி?

அதிர்ஷ்டவசமாக நமக்கு ஆள பஞ்சமில்லை நீண்ட தோர்பெரும் யுத்தத்தைக்கூட சமாளிக்க ஆள பலம் நமக்கு இருக்கிறது. நமது தேவை பெல்லாம் பணமும் சாதனங்களுமே நாமெல்லோரும் மிக ஏழைகளாக இருந்தால் வெளிநாட்டாரின் உதவியை நாடுவது குற்றமல்ல. நமமிடந்தான பணக்காரர்கள் இருக்கிறார்களே! இவர்களை வைத்துக்கொண்டு அயலாரிடம் உதவிக்குக் கையேந்தினால், அதைவிடக்கேவலமும் வெட்கமும் என்ன இருக்கிறது? உயிரையே தியாகம்செய்ய நம் சகோதர சகோதரிகள் முன் வந்திருக்கும்போது, உயிரை வெல்லமாக நினைக்கும் பணக்காரர்கள் தங்களிடமுள்ளவைகளை விட்டுப் பிரிய ஏன் முணுமுணுக்க வேண்டும்? உயிரோடு பணத்தை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், பணத்துக்கு

மதிப்பேது ? பணம் இன்று வரும், நாளை போகும்; இழந்த உயிர் திரும்ப வருமா ? கனவு கூடக் காண முடியாதே ! வெளிநாட்டு சாககார் உங்களைப் பார்த்து, “உன் சொத்தைக் கொடு, அல்லது உன் உயிரைக் கொடு” என்று உத்தரவிட்டால், நீங்கள் என்ன செய்வீர்கள் ? நிச்சயமாக, உயிரைக் கொடுக்காமல் உங்கள் சொத்தைத் தானே கொடுப்பீர்கள் !

இன்று, இளைஞர்கள் தங்கள் உயிரைகளையே தியாகம் செய்ய முன்வருவது என்னா ஏழைகள், போர்களுக்கிடையே தங்களைப் பலியிடுகிற பொருட்டு, அவர்களுடைய உடைமை யெல்லாவற்றையும் ஒன்றுகூடப் பக்கியில்லாமல் அர்ப்பணம் செய்துவிட்டனர், உயிரையும் சுதந்திரப் போருக்குப் பணயம் வைத்துவிட்டார்கள் இந்தப் பாமர மக்களின் கண்களிலே, என்றுமில்லாத ஓர் ஒளி வீசுகின்றது அவர்கள் ஆவேச உணர்ச்சியிலே உதசாகம் பொங்குகிறது. இப்படி கணக்கற்ற மக்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றனர். இவர்கள் உதாரணத்திலிருந்து ‘சாவாமல் படைத்திரட்டல்’ என்றால் என்னவென்பதை உலகமே தெரிந்து கொண்டுவிட்டது. இதே உணர்ச்சியுடன், மலேயாவிலுள்ள இந்தியப் பணக்காரர்களில் ஒருவராக ‘இந்தியச் சுதந்திரத்துக்காக இதோ என்று சேமிப்புச் செய்தது’ என்று அர்ப்பணம் செய்ய முன் வருவாரில்லையா ?

சுயநலத் தியாக லட்சியத்தில் இந்தியர்களுக்குப் பரிபூரண நம்பிக்கையுண்டு. இந்தியாவிலுள்ள ஹிந்து சன்னியாசிகளும் முஸ்லிம் பக்கிரிகளும் தான் அதற்கு உதாரணம். உண்மை, நீதி, தியாக நம்பிக்கை ஆகியவைகளை

நிலை நிறுத்தும் பொருட்டு, தமது அரசு போகததையும் உடைமைகளையும் துறந்து, எத்தனை மனனாகள சனயாசிகளாகவும் பகிசிரிகளாகவும் மாறி யிருக்கின்றன ரென்பதைச் சரித்திரம் நமக்குக் கறபிக்கின்றது. அவ்வளவு பெருமை படைத்த நாட்டில் பிறந்த நமக்கு, நமது 38 கோடி மக்களை விடுதலை செய்யும் கடமையைவிடப் புனிதமும் நீதியுமுள்ள பணி வேறென்ன இருக்கிறது? நீங்கள் உயிராத தியாகம் செய்யத் தயாராக இல்லை பென்றால், “உயிரி நீங்கலாகவுள்ள எங்கள் சொத்து முழுமையும் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்” என்று ஏன சொல்லக் கூடாது?

நம சாககாரின வேலைத் திட்டங்களை இப்போது தெரிவித்து விடுகிறேன், அவைகளை நிதானமாகவும் ஒழுங்காகவும் நீங்கள் நிறைவேற்றி வைக்கவேண்டும். யுத்தத்துக்குமுன் மலையாளிலிருந்த இரத்தியாகனின் சொத்து சுமார் 100 கோடி ரூபாய் யுத்தகாலத்தில் அம் மதிப்பு பன் மடங்கு பெருகி வளரநதுள்ள தென்பது உங்களுக்கே தெரியும். பிற சர்க்கார்களைப் போலவேதான், நமக்கும் ஒருவருடத் தேவைக்கான வரவு செலவுத் திட்டத்தைத் தயாரிக்க உத்தேசித்துள்ளேன். அதனை நிறைவேற்றும் பொருட்டு உங்கள் சொத்துக்களைத் தியாகம் செய்ய நீங்களாகவே முன் வரவேண்டும், அல்லது யுத்தம் முடியும்வரை நாங்கள் விடும் கோரிக்கைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொண்டே யிருக்க வேண்டும். இவ்விரண்டில எதைச் செய்வதென்பது உங்கள் முடிவைப் பொறுத்தது. முதன்முதலில் இதுசமயம் உங்களிடமிருந்து விரும்புவது

பத்துக் கோடி ரூபாய்தான். இதற்கென உங்கள் பணியைச் சொத்தில் பத்திலொரு பகுதிதான் மலையா இந்தியப் பணக்காரர்களில் பெரும் பணக்காரர்கள் பலர் இங்கு வந்திருப்பதால், உங்களிடமிருந்து உடனடியாக ஒரு கோடி ரூபாயாவது எனக்கு வந்துவிடுமென்று நினைக்கிறேன் இன்னும் ஒருமாத காலத்தில் 10 கோடியும் என்னிடம் கிடைக்குமென்ப பரிபூரணமாக நம்புகிறேன்.

௫. இரத்த அலை

இரத்தம் கொடு! சுதந்திரம் இதோ!

[1944 ஜூலை 4-ம் நாள், இந்தியச் சுதந்திரக் கழகத்திற்கு நேதாஜி தலைமை ஏற்று ஓராண்டு நிறைவெய்தியது பற்றி, கிழக்காசிய இந்தியர்கள் அகமகிழ்ந்து கொண்டாடிய நேதாஜி வார விழாவின் போது, நேதாஜி ஆற்றிய சொற்பொருத்து]

பன்னிரண்டு மாதங்களாக நமது சுதந்திர இயக்கம் வெகு தூரம் முன்னேறி யிருக்கிறது. இந்தியாவில் இருபது ஆண்டுகளாக ஊழியம் செய்து அனுபவம் பெற்றிருப்பதால், இங்கு நடந்துள்ள வேலைகளின் மதிப்பையும் தரத்தையும் என்னுள் சரியாக அளவிட முடியும். என்னுடன ஒத்துழைத்த உங்கள் அனைவருக்கும் எனது மனப்பூர்வமான நன்றி. இன்னும் உங்கள் முன் பல வேலைகள் இருக்கின்றன. உதசாகத்துடனும் உறுதியுடனும், ஆள், பணம், பொருள் இவைகளைச் சேகரிப்பது அவசியம் இவைகளைச் சேகரிக்கும் போது பல சிக்கல்கள் குறுக்கிடும். அவைகளை உடைத்தெறிந்து கொண்டு தான் நாம் முன்னேற வேண்டும் மற்றப்படி விடுவிக்கப்பட்ட இந்தியாவில் நிரவாகம், புனருத்தாரணம் ஆகிய வேலைகளுக்கும் ஆண் பெண் இரு பாலரும் தேவை

பாமாவிலிருந்து நம் எதிரிகள் பின் வாங்கும் போது கையாண்ட முறைகளை, அதாவது சுட்டெடரிக்கும் கொள்கையை இந்தியாவிலும் அவர்கள் கையாளலாம் அப்படி நேர்ந்தால், அந்த நிலைமையைச் சமாளிக்க நாம் தயாராக

விட வேண்டும் எல்லா வறறையும் விட மிக முக்கியமான பிரச்சனை யொன்று இருக்கிறது நம யுத்த களத்துக்கு சங்கிலித் தொடர்போல உதவிப்படைகளையும், போருக்கு அவசியமான சாதனங்களையும் அனுப்புவதே அப்பிரச்சனை. இந்தப் பிரச்சனையில் தவறினால், போர் முனையில் பெறும் வெற்றியும், அதன் பாதுகாப்பும், இந்தியாவிலுள்ளே துழைய வேண்டுமென்ற எண்ணமும் நிறைவேறாது போய்விடும்.

இந்திய விடுதலைப் போரின அடித்தளம் கிழக்காசியா அதிலும் பாமா முதன்மையானது இந்த அடித்தளம் பலமுள்ளதாக இருந்தால் தான், போர் முனையிலுள்ள துருப்புகள் வெற்றி பெற முடியும் உள் நாட்டின் நிலைமையும் நன்றாகப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். நம்மை எதிரா நோக்கியிருக்கும் மாதங்களில், போர் முனையிலும் இந்தியாவிலும் புரட்சியை உண்டு பண்ணுவதிலேயே முழுக் கவனம் செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது அந்த வேலைக்காக நானும் யுத்த சபையிலுள்ள எனது சகாக்களும் செல்ல நேரிடலாம் அப்பொழுது நீங்கள் இங்கே செய்ய வேண்டிய வேலைகளைக் குறைவின்றிச் சிறப்பாக நிறைவேற்றுவதன் மூலம் எங்களைப் பூரண திருப்தி செய்வீர்களென நம்புகிறேன்.

நமது பகைவனின் பிரச்சாரத் தந்திரங்கள் உங்கட்கு நன்றாகத் தெரியும். அந்தத் தந்திரங்கள் நமக்கு விரோதமானவை மட்டுமல்ல, வேடிக்கையுங்கூட. முதன் முதலில் நம் ராணுவம் ஒன்றிருப்பதையே அலட்சியம் செய்தார்கள். பின்னர் அதை அங்கீகரிக்காமலிருக்க அவர்களால் முடியவில்லை. அரசுகளான அவர்களுக்கு நாம்

கொடுத்த உதை, அந்த அலட்சிய புத்தியை ஒழித்தது விட்டது. நாம் இந்தியாவுக்குள் றுழைப முடியாதெனறு கதறிய தெல்லாம், நாம் மணிப்பூர்—அஸ்ஸாம் எல்லைகளில் றுழைந்ததும் உலகத்தாரிடம் செல்லாக காசாகி விட்டன இந்த அவமானத்தால் நம் பகைவார்களும் அவர்களுக்குத் துணையாக நின்று கூலிகு மாரடிக்கும் நமது சோணகிரிகளும் சித்தம கலங்கி வாயில் வந்தபடி உளற ஆரம்பித்தனா இப்பொழுது என்ன சொல்லுகிறார்கள் தெரியுமா? நமது இராணுவம் ஓர் பொம்மை லாட்டமாம்! நாம் டிலலுக்குச் செல்ல முடியாதாம்! மணிப்பூரிலிருந்து டிலலிகு வெகு தூரம் இருக்கிறதாம்! இந்தியப் பூகோள நூல் நமக்குத் தெரியாதென நினைத்து விட்டார்களோ, என்னமோ? அவர்களை விட நமக்குத் தான் நன்றாகத் தெரியுமே! மணிப்பூரிலிருந்து டிலலிகு எவ்வளவு தூரமோ, அதை விட அதிக தூரத்தை நம் படைகள் இதுவரை கடந்து விட்டன

இன்னும் உயரமான குன்றுகள், ஆழமான பள்ளத் தாக்குகள், அகலமான குன்றுகள் இருக்கின்றன எத்தனைதான் கரடுமுரடான வழியாக யிருந்தாலும், அவை பத்தனையையும் தாண்டிச் செல்லவும், எவ்வளவு நீண்ட தூரத்தையும் கடந்து விடவும் நமது படைகள் தயாராகி விட்டன. பகைவா்கள் செய்கின்ற ஏளனம், நமக்கு நேரிய பாதையைக் காட்டுவதோடு திட நம்பிக்கையையும் அளிக்கிறது ஏளனம் செய்வதை நிறுத்தி விட்டு, என்றைக்கு நம்மை அவர்கள் புகழத் தொடங்குகிறார்களோ, அன்றுதான் நமக்குக் கெடுதி நேரிடும் நமது வேலைகள் யாவும் மிகத் திறமையானதும் சிறந்ததாகவும் இருப்பதால்தான், அவர்கள் கண்களுக்கு நாம் துவிக்கப்

இரத்தம் கொடு' சுதந்திரம் இதோ! 267

படத தருநதவாகனாகிறோம் அவாகன தூஷணை நமக்குப் பெருமை ஆதலால் அவாகளை நாம் பேரற்றுகிறோம்

நண்பர்களே! உங்களிடம் சில தினங்களுக்கு முன் சில கோரிக்கைகள் விடுத்தேன் நம் சர்வாரசப படை திரட்டலுக்கு நீங்கள் முழு ஆதரவு கொடுத்தால், உங்களுக்காக இரண்டாவது போர் முனையைத் திறந்துவிடுகிறேனென்று உறுதி கூறியிருந்தேன் அந்த உறுதி மொழியை இப்பொழுது நிறைவேற்றி விட்டேன் நமது போரின முதற் படலம் முற்றுப் பெற்று விட்டது நமது வெற்றி வீரர்களுடன் நிப்பொனிய வீரர்களும் ஒருமித்து நின்று போர் புரிகின்றனர் இப்பொழுது பகைவாக்களைப் புறநகாட்டியோடச் செய்து கொண்டே இந்திய மண்ணில் நம் வீரர்கள் போரிடுகின்றனர். இந் நேரம் உங்கள் கடமையை நிறைவேற்ற கச்சையை வரிந்து கட்டுங்கள் ஆள, பணம், பொருள் எல்லாம் அதிகமாகத் தேவை அவை மட்டுமல்ல, கொண்ட இலட்சியத்தை நிறைவேற்றியே ஆக வேண்டுமென்ற மனோதிடமும் நம்பிடம் உறுதியாக இருக்க வேண்டும். அந்த உறுதி தான் வீரச்செயல்களுக்கும் பழுதில்லா வெற்றிக்கும், பூரண சக்திபைக் கொடுக்கும்

சுதந்திரம் நம் கண்ணுக்கெட்டிய தூரத்தில் இருக்கிறது சுதந்திர இந்தியாவை உயிரோடிருந்து பார்க்க வேண்டுமென்று நினைத்தால், அது சகிக்க முடியாத ஆபத்தைத் தருகின்ற பெரும் தவறேயாகும். பிழைத் திருந்து சுதந்திரத்தைக் காணவேண்டுமென்ற நினைப்பு யாருக்கும் இருக்கக்கூடாது. இன்னும் கடுமையானதும் நீண்டதுமான போர் நமமை எதிரோக்கி யிருக்கிறது. ஆதலால், இந்தியா நீழி வாழ, உயிர்த்தியாகம் செய்ய

வேண்டுமென்ற ஆவல்தான வேண்டும் 'சுதந்திரப் பாதை நமது இரத்தத்தால நிரம்ப வேண்டும், அதனமூலம் வீர மரணம் நமக்கு வேண்டும்' என்ற ஆசை நம்மிடம் குடி கொள்ள வேண்டும். நண்பர்களே! உங்களிடம் ஒன்று கேட்கின்றேன். உங்கள் இரத்தத்தைக் கொடுங்கள், இரத்தத்துக்கு இரத்தத்தாலேயே பழிதீரக்க முடியும். இரத்தம்தான் சுதந்திரத்தின் விலை எனினிடம் இரத்தம் கொடுங்கள், உங்களுக்கும் சுதந்திரம் கொண்டு வருகிறேன் இது சத்தியம்.

கூ. இரத்த அலை

காந்திஜீக்குக் காணிக்கை !

[இந்தியாவிலிருந்து மகாத்மாஜிகு, 1944
ஜூலை 6-ம் நாள் தனது "உள்ளம் நிறைந்த அன்புக்
காணிக்கையை நேதாஜி சுபாஷ் போஸ், கிழக்கா
சியப் பிரதேசத்திலிருந்து வாடுவாஸ் மூலம் அளித்து,
அச்சையப்பெற விழைகாரா]

மகாத்மாஜி !

பொது வேலைகளில் ஈடுபடத் தங்கள் உடல்களை
இடந்தருவதாக இருப்பதால், தங்களிடம் சில வராததை
கள் சொல்ல எனக்கு உரிமையுண்டு. இந்தியாவுக்கு
வெளியேயிருக்கும் இந்தியர்களின் நோக்கம், நடைமுறை,
தேசாபிமானம் ஆகியவைகளைப் பொறுத்ததே அந்த
வராததைகள் சிறையிலே அனலை கஸ்தூரிபாய் உயிரிழந்த
செய்தி எட்டியதும், தங்கள் நாட்டினரின் கவனமும்
கவலையும் தங்கள் உடல்களை மீது பதிந்து விட்டன. அது
இயற்கையின் நியதியே. 38 கோடி மக்களுக்கும் தலைமை
தாங்கி வழிகாட்டிக் கொண்டிருக்கும் தங்கள் பொன்னுடல்
தேறவும், நீண்ட ஆயுளை இழைவன தங்களுக்கு அளிக்
கவும் எல்லோரும் பிரார்த்தித்தனர்

அடுத்தபடியாக, தாயகத்தின் வெளியே வசிக்கும்
தங்கள் நாட்டினர் எத்தகைய எண்ணங் கொண்டிருந்தன
ரென்பதைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இப்போது நான்
சொல்வதெல்லாம் வெட்ட வெளிச்சமான உண்மைகளே.
“சரித்திரபூர்வமான வழிகளைப் பின்பற்றி நடத்தப்பெறும்

போரின் மூலம்தான் இந்தியா விடுதலை பெறும்” என்று இங்குள்ளவர்கள் மட்டுமல்ல, தாயகத்திலுள்ளவர்களும் உறுதியாக நம்புகின்றனர். அகிம்சையும்-ஒத்துழையாமை யும்-சாத்வீக எதிர்ப்பும், நம்முன் பிரிட்டிஷ் சாககாரைப் பணியவைக்க முடியாதென்றே உணருகின்றனர். நானும் அப்படித்தான். இங்குள்ள இந்தியர்களிடம் எவ்வித வேற றுமையுணர்ச்சியும் சிறிதுகூட இடம் பெறவில்லை.

1929 டிசம்பரில் நடந்த லாகூ காங்கிரஸ், தங்களு முயற்சியால் பூரண சுதந்திரத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றிற்று. அதுமுதல், அந்தத் தீர்மானமே காங்கிரஸ்காரர்களின் பொது லட்சியமாகிவிட்டது இன்று வெளிநாடுகளிலுள்ள இந்தியர்களின் எழுச்சிக்கு, தாங்கள் சிருஷ்டித்த விழிப்புதான் காரணம் தங்களை உலகின் தலைமைப் பீடத்தில் வைத்துப் பூசிப்பதற்கும், தங்கள் ஒப்புயமை யற்ற தலைமையேதான் காரணம். ஒரே லட்சியம் - ஆசை - உறுதி ஆகியன ஒருங்கே படைத்த இந்தியத் தேசாபிமானிகளாகிய நாமனைவரும், உலகப் பொதுமக்களின் முன்னிலையிலே ஒரே மாதிரிதான்.

நான் 1941-ல் இந்தியாவைவிட்டு வெளியேறியதும், பிரிட்டிஷ் செல்வாக்குச் செல்லுபடியாகாத பல தேசங்களில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்தேன். அங்கெல்லாம் தங்கள் தலைமை போற்றப்படுவதையும், சென்ற ஞாந்ருண்டுவரை வாழ்ந்த இந்திய அரசியல் மேதைகள் அனைவரையும்விட தங்களுக்கே அதிகச் சிறப்புத் தருவதையும் நேரில் கண்டேன். அரசியல் ஞாந்யிலே ஒவ்வொரு நாடும் தத்தம் லட்சியங்களை உறுதிசெய்து கொண்டுவிட்டன. ஆயினும் நவீன சக்திகளுடன் கூடிய

ஓர் முதலதர வல்லரசை, மிகத் திறமையாகவும் வீரமாகவும் எதிர்த்துப் போர்செய்து, தன தேச மக்களுக்கு வாழ்நாள் முழுதும் சேவை செய்தவரும் தங்கள் மேதைகரு இணையே கிடையாது. பிரிட்டிஷ் செலவாகுப் பிரதேசங்களில் காணப்படுவதைவிட, ஆயிரம் மடங்கு அதிகமாகவே பிற இடங்களில் தங்கள் மதிப்பும் தாங்கள் அடைந்துள்ள பேறுகளும் புகழ்ப்படுகின்றன. 1942-ல் தாங்கள் துணிநது செய்த “வெள்ளையனே வெளியேறு” தீர்மானம், இன்னும் நூறுமடங்கு தங்கள் புகழை வளர்த்திருக்கிறது.

இந்தியாவில், பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தின் மூலம் நானும் நிறைய அனுபவம் பெற்றிருக்கிறேன். எனது வெளிநாட்டு வாழ்க்கையின் போதும், பல இரகசிய உண்மைகளைத் தெரிநது கொண்டிருக்கிறேன். “இந்தியாவின் விடுதலையை பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் ஒருககாலும் ஒப்புக் கொள்ளாது” என்ற முடிவுக்கு என் அனுபவம் என்னைக் கொண்டுவநது விட்டுவிட்டது இந்த யுததத்தில் வெற்றி பெறுவதற்காக, பலங்கொண்ட மட்டும தங்கள் முழு சக்தியையும் உபயோகித்து, இந்தியாவைப் பாலவனமாககிவிட வேண்டுமென்று பிரிட்டன் உறுதி செய்துவிட்டது இந்த யுததத்தில் ஒருககால நேசநாடுகள் வெற்றிபெறுமானால், அநத வெற்றி ஐக்கிய அமெரிக்காவைச் சாராததாகவே யிருககும் பிரிட்டனுக்கு அதில் எவ்வித உரிமையும் இருககாது. தன ஏகாதிபத்தியப் பிரதேசங்களில் ஒரு பகுதியை நேசநாட்டினரிடம் ஒப்படைத்தும் மற்றொரு பகுதியை எதிரிக்விடம் இழநதும் பரிதபித்துக் கொண்டிருககும் பிரிட்டன், வெவ்ந்றியிலும் உரிமை கிடைக்காவிட்டால்

எந்த நிலைமையிலிருக்கும்? கண்டிப்பாக, இது வரையிலும் கையாளாத மிருகத்தனத்தை யெல்லாம் மிகக் கடுமையாகக் கையாண்டு, இந்தியாவைக் கொள்ளையடிப்பதன் மூலம் இழந்த நஷ்டங்களை ஈடு செய்யத் தயங்காது. அதற்காக, இப்பொழுதே லண்டனில் சிட்டைங்கள் தயாராகிவிட்டன. இவ் விபரங்களெல்லாம், இரகசிய ஆட்கள் மூலம் கிடைத்த நம்பகமான தகவல்கள். ஆதலால், அவைகளைத் தங்கள் கவனத்துக்குக் கொண்டு வரவேண்டியது எனது கடமை

பிரிட்டிஷ் சர்க்காரொன்றும் பிரிட்டிஷ் மக்களென்றும் பிரித்துக்காட்டுவது இயலாத காரியம். இந்திய விடுதலையில் ஆரவங் கொண்ட ஒருசில அமெரிக்கரும் ஒரு சில பிரிட்டிஷாரும் இருக்கத்தான் செய்கின்றனர். அந்த இலட்சிய நண்பர்கள் சிறு பகுதியினராகவே யிருப்பதால், அவர்களது கேசத்தார்களாலேயே தூற்றலுக்கும் துன்பத்துக்கும் ஆளாகின்றனர். இந்திய நடவடிக்கையைப் பொறுத்தவரையில், பிரிட்டிஷ் சர்க்காரும் பிரிட்டிஷ் மக்களும் ஒரே மாதிரிதான் அமெரிக்காவின் லட்சியமோ சொல்ல வேண்டாம்!

உலகத்தின் தலைமைப் பீடத்தைப் பற்றியே வாஷிங்டன் அதிகாரவாககம் கனவு காண்கிறது அப்படிக்கனவு காண்பது மட்டுமல்ல, அமெரிக்காவின் 49-வது சமஸ்தானமாகவே பிரிட்டன் விளங்குமென்று வெளிப்படையாகச் சொல்லவும் வாஷிங்டன் அதிகார வாககத்தினர் துணிந்துவிட்டனர்.

இந்த நிலைமையில் இந்தியா, தங்களது வாழ்நாள் முழுதும் கையாளப்பட்டுள்ள இரத்தம் சிந்தாத வழி

களின் மூலம் விடுதலை பெற்றுவிட்டால், அதைவிடப் பெரும் பேறு வேறெதுவுமே யில்லையென இந்தியாக ளனைவரும் மட்டற்ற மகிழ்ச்சி யடைவா, சந்தேகமே யில்லை. ஆனால் நிலைமையில் எவ்வித மாற்றத்தையும் காணாமல் அன்றிருந்ததுபோலதான் இன்றும் இருக்கிறது. ஆகவே, “நாம் உண்மையில் விடுதலைபெற விருப்ப முள்ளவர்களாக யிருந்தால், இரத்தப் பிரவாகத்தில் தோய்ந்துவிட நம்மைத் தயாராக்கிக் கொள்ளவேண்டும்” என்ற எண்ணம் உண்டாகிறது.

இந்தியாவுக்குள்ளேயே ஆயுதம் தாங்கிய போரை நடத்த வசதிகளும் சந்தர்ப்பமும் வாயத்திருந்தால், அதுவே சிறந்த மாரக்கமென உள்ளப் பூரிப்படையலாம். ஆனால், மகாத்மாஜி ' இந்தியாக்களின் நிலைமை, மறறெல லோரையம்விட, உங்களுக்குத்தான் நன்றாகத் தெரியும் எனனைப் பொறுத்தவரையில், இருபது வருடமாக இந் தியப் பொது வாழ்வில் ஈடுபட்டதன் பயனாகக் கிடைத் துள்ள அனுபவம் எனனை ஒரு முடிவுக்குக் கொண்டு வந்துவிட்டது. இந்தியாவுக்கு வெளியே தொலை தூரத்தி லுள்ள இந்தியாக்களின் உதவியும் சக்தி மிகுந்த அன்னிய நாட்டாரின் உதவியும் கிடைக்காவிட்டால், உள்நாட்டில் ஆயுத பலங்கொண்ட எதிர்ப்பை நடத்த முடியாது.

இந்த யுத்தம் தொடங்கியபின், வெளி நாடுகளி லிருந்து ஆயுத உதவியை எதிர்பார்ப்பதும் தொலை தூரத்திலுள்ள இந்தியாக்களின் உதவியை நாடுவதும், இந்தியாவிலுள்ளவர்களுக்கு இயலாத காரியமாகி விட் டன. ஆனால் இந்த யுத்தம், பிரிட்டிஷ் வல்லரசின் எதிரி களிடமிருந்து போதுமான அளவு எல்லாவித உதவி

கனையும், இந்தியாவுக்கு வெளியே யிருக்கும் இந்தியர்கள் பெற்றுக்கொள்ள வழியைத் திறந்து விட்டது. அந்த உதவிகளை நான் எதிர்பார்த்ததற்கு முன், இந்திய விடுதலைப் பிரச்சனையில் அவர்கள் கொண்டுள்ள அபிப்பிராயங்களை முதன்முதலில் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியதாயிற்று. “அச்ச நாட்டார் சுதந்திரத்தின் விரோதிகள்; ஆகவே இந்திய விடுதலைக்கும் விரோதிகள்” என்று பிரிட்டிஷ் பிரசாரகர்கள் பல ஆண்டுகளாகப் பறைசாற்றி வருகின்றனரே, அது உண்மைதான்? என்று என்கையே நான் கேட்டேன். அதற்குச் சரியான பதிலைக் காணும் நோக்கத்துடனேதான் இந்தியாவை விட்டு வெளியேறினேன்.

வீட்டையும் நாட்டையும் விட்டுப் பிரிவதென்று நான் முடிவு செய்ததற்குமுன், தொலை தூரத்திலிருந்து உதவியை நாடுவது நோமையா? எனப்படையும் சிந்தித்தேன். இதர தேசங்கள் சுதந்திரம் பெற என்னென்ன முறைகளைக் கையாண்டன என்பதுபற்றிய பல புரட்சி சரித்திரங்களை ஏற்கனவே கற்றிருக்கிறேன். எந்த அடிமை நாட்டாரும், பிறநாட்டாரின் உதவியின்றிச் சுதந்திரம் பெற்றதாக ஒரு வரிசுட அவைகளில் காணப்படவில்லை. 1940-ல் மீண்டும் அந்த ஏடுகளைப் புரட்டினேன். ஏதேனும் ஒரு வகையில் பிறநாட்டின உதவி பெற்றுத்தான் எந்த நாடும் சுதந்திரம் அடைந்திருப்பதைக் கண்டேன். ஒரு தனி மனிதன், தன் சொந்தப் பொறுப்பில் பிறநாட்டின உதவியைக் கடனாகப் பெறுவதும், பின்னால் அந்தக் கடனைத் திருமபக் கொடுப்பதும் நோமைதானென்ற முடிவுக்கும் வந்தேன். தவிர, பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் போன்ற சக்தியிருந்த வல்லரசுகளே உலகைச் சுற்றி

உதவிப் பிச்சை யெடுக்குமபோது, நமமைப்போல அடிமைப்பட்டு ஆயுத பலமில்லாமல தனிப்பவர்கள் வெளி நாட்டாரிடம் கடனாக உதவி கேட்பதில் என்ன தப்பு இருக்க முடியும்?

மகாதமாஜி ! இந்தக் கடுமையான வேலையைத் தொடங்குமுன், மிக எச்சரிக்கையுடன் நான் - வாரம் - மாதக்கணக்காக, பிரச்சினையை அலசி அலசி ஆராயநீதன. என தேச மக்களுக்கு என சக்திகொண்ட மட்டும் இவ்வளவு காலம் ஊழியம் புரிந்த நான், தேசத்துரோகியாகவோ, தேசத்துரோகி என்று எவரும் என்னைக் கருத இடம் கொடுக்கவோ, நான் விருமபவிலை

இந்தியாவிலேயே தங்கி, என்றும்போல் என ஊழியத்தைச் செய்தால், எனக்கு மிகச் சுலபமாகவே தானிருக்கும். பேராமுரசு செவிடுபட்டதும், இந்தியச் சிறையிலே அடைபட்டிருப்பதும் சுலபம்தான். அப்படிச் செய்திருந்தால், என்னைப் பொறுத்தவரையில் எதையும் இழந்தவனாக மாட்டேன். இந்தியப் பொது ஊழியர் எவரும் பெறுவதற்கரிய உயர்தரச் சிறப்பை எனக்கு அளித்திருக்கும் என தேசமக்களின் பேரன்புக்கு எனது வணக்கம். அசையாத அன்பும், பிரிக்கமுடியாத பற்றும மிகுந்துள்ள அபிமானிகள் நிறைந்த ஓர கட்சியையும் நிறுவியிருக்கிறேன் துன்பம் நிறைந்த நீண்ட பாதையில், என உயிரா, தோழர்கள், எதிர்காலம், எதையும் பொருட்படுத்தாமல் இறங்கிவிட்டேன். வெளி யுதவியின்றி சுதந்திரம் பெற்றுவிடுவோமென்று சிறிதளவேனும நம்பிக்கை கொண்டவனாக இருந்திருந்தால், இந்த நெருக்கடியான நேரத்தில் இந்தியாவைவிட்டு வெளியேறி யிருக்க மாட்

டேன. அடுத்த ஒரு நூற்றாண்டுகளுள், இப்பொழுது வாயத்திருப்பது போலொரு பொன்னான சந்தாபபம் கிடைக்கா தென்றும், வெளியிலிருந்து நடவடிக்கை எடுக்காமல் உளநாட்டிலிருந்து கொண்டே நம் சொந்த முயற்சியின் மூலம் வெற்றிபெற முடியாதென்றும் சந்தேகமறத் தெளிந்தேன அதனால் தான் இப்படித் தைரியமாக இறங்க முடிவு செய்தேன.

இயற்கையின் கருணை கிடைத்தது. எத்தனையோ கஷ்டங்கள் நோந்தும், இதுவரை எனது திட்டங்களுக்கு வெற்றி கிடைத்து விட்டது. இந்தியாவுக்கு வெளியே, நான் சந்தித்த இந்தியர்கள் அனைவரின் ஒன்றுபட்ட அபிப்பிராயத்தைத் திரட்ட முயன்றேன். இந்தியச் சுதந்திரத்துக்காக தங்களுடைய இயன்ற எதையும் தியாகம் செய்ய ஒவ்வொருவரும் முன்வந்துள்ளன ரென்பதைத் தங்களுக்குத் தெரிவிப்பதில் மகிழ்ச்சி யடைகின்றேன். பின்னர், இந்த யுத்தத்தில் பிரிட்டனுக்கு எதிராகப் போரிடும் சாகசங்களின் அபிப்பிராயங்களை அறிய முனைந்தேன். பல ஆண்டுகளாக பிரிட்டிஷார் நமக்குச் செய்துவந்துள்ள பிரச்சாரமெல்லாம் வெறும் சூழ்ச்சியே யென்ற உண்மை புலனாயிற்று அச்சு நாட்டினர் இந்தியச் சுதந்திரத்தின் நண்பர்களாக இருக்கின்றனர். அது மட்டுமல்ல, அச்சு நாட்டினர், அவர்கள் சொந்த பலத்திலிருந்து நமக்குத் தேவையான எல்லா உதவிகளையும் அளவிக் கொடுக்கவும் சித்தமாக யிருக்கின்றனர் ரென்பதைக் கண்டு கொண்டேன்.

நம் எதிரிகள் எனக்கு எதிராக பிரச்சாரம் செய்கின்றனரென்பதை அறிவேன். அந்தப் பிரச்சார சூழ்ச்சி

சியில என தேசமக்கள் ஒருக்காலும் மயங்க மாட்டார் களென்பது நிச்சயம். ஏனெனில், என்னைப்பற்றி அவர் களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். தேசியச் சுயமரியாதையை விருமபி வாழ்நாள முழுதும் எல்லையற்ற துன்பங்களை யனுபவித்த ஒருவன், எந்த அன்னிய சக்திக்கும் யணிய மாட்டான். தவிர, அன்னிய சக்தியின் தயவால், எனக் கென எந்தப் பலனையும் விருமபவிலலை. என தேசமக்களா லேயே உயாதரக கௌரவமும் புகழும் பெற்றுள்ள எனக்கு, அன்னிய சக்திகள் அளிக்கும் கௌரவத்தில என்ன பெருமை இருக்கமுடியும்? சுயமரியாதையும் சுய வுணர்வும், சொந்தமாகத் தன் நிலைமையை உறுதி செய யும் ஆற்றலும் இல்லாத ஒருவன்தான், அன்னிய பலத் தின் கைப்பாவையாவான்.

என தேசத்தின் கௌரவத்தையும் சுயமரியாதை யையும் நான் விலைக்கு விற்பு விடுவேனென்று, என்னு மிக்க கொடிய பகைவன்கூட சொல்லத் துணியமாட்டான். அன்றி, என தேசத்தில் நான் ஓர் அனாதையாக யிருந்தவ னென்றே, எனக்காக ஓர் சொந்தக் கௌரவத்தை பிறர் தயவால் சம்பாதிக்க முயலுகிறவனென்றே, எவராலும் நினைக்கக்கூட முடியாது. இந்தியாவை விட்டு வெளியேறிய போது, என உடைமை யனைத்தையும், உயிரையும் கூட இழக்கும் ஆபத்தை ஏற்றுக கொண்டேன். ஏன்? அந்த ஆபத்துகளைக் கடப்பதன் மூலம் இந்தியாவின் சுதந்திரத் துக்கு உதவ முடியுமென்பதாஸ்தான்.

ஆனால், அச்ச நாட்டு சக்திகளைப் பற்றியதோர் கேள்விக்கு நான் பதிலளிக்க வேண்டியதுதான். அவர் களால் நான் ஏமாற்றப்படுவே னென்பது நடக்கக் கூடிய காரியமா? பிரிட்டிஷாரிடையே புத்தி சாதுரியமான

அரசியல தந்திர மிக்க நபர்கள் காணப்படுகிறார்களென்பது உலகம் ஒத்துக்கொண்ட உண்மை. அந்தப் பிரிட்டிஷ் அரசியல வாதிகளுடனேயே வாழ்நாள முழுதும் இணைந்தும் எதிர்த்தும் போராடிய ஒருவன், உலகத்திலுள்ள வேறெந்த அரசியல வாதிகளாலும் ஏமாற்ற மடைய முடியாது பிரிட்டிஷாரே அவர்களுடைய முயற்சிகளில் என்னிடம் தோல்வி யுற்றிருக்கும்போது, இனி உலகிலுள்ள எந்த சகதியும் என்னைத் தீண்டவே முடியாது. பிரிட்டிஷாரால் நேரத்த நீண்ட காலச் சிறைவாசமும், உடல நலிவும் இதர இடாகளுமே என உள்ளுணர்ச்சியை நெருங்க முடிய வில்லை யென்றால், வேறெந்த சகதிகளுக்கான என்னைப் பணிய வைக்க முடியும்? நான் அகில உலக இயக்கங்களுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்ட ஓர் மாணுக்கன் என்பது தங்களுக்கே நன்கு தெரியும். இந்த யுத்தம் தொடங்கு முன்பே, அகில உலகத் தலைவர்களுடன் நேரிடையான நெருங்கிய தொடர்பு எனக்கு உண்டு இந்த வழி எனக்குப் புதிதல்ல. ஆதலால் எத்தகையத கபட நாடக அரசியல தந்திரிகளாலும் என்னைப் பேதையாக்கி அழக்கி விட முடியாது.

அச்ச நாட்டு சக்திகளின் நோக்கத்தைப் பற்றி அலசி ஆராய்ந்து ஓர் முடிவுக்கு வருமுன், ஆங்காங்குள்ள மக்களின் பொறுப்பு வாய்ந்த முக்கிய தலைவர்களோடு நெருங்கிப் பழகி, நேரிடையான தொடர்பை ஏற்படுத்திக் கொண்டேன். ஆகவே, அகில உலக இயக்கங்கள் பற்றிய எனது தீர்ப்பில், என் தேச மக்கள் முழு நம்பிக்கை வைக்க முடியுமென்பதில் சந்தேகமில்லை. நான் இந்தியாவிலிருந்து வெளியேறியதும், வெளியிலுள்ள என் தேச மக்கள் என் தீர்ப்பைச் சோதனை யிட்டார்கள். என் தாய் நாட்டின்

கௌரவத்துக்கோ, சயமரியாதைக்கோ, தேசிய நலனுக்கோ மாறாக எதையும் எப்பொழுதும் நான் செய்ய வில்லை என்ற முடிவும் ஏற்பட்டு விட்டது. என் செயலமுறை யாவும், உலகத்தின் முன்னிலையிலே இந்தியாவின் கௌரவத்தை நிலை நிறுத்தவும், இந்திய விடுதலையை விரைவில் கொண்டு வரவுமே யாகும்.

மகாத்மாஜி! கிழக்காசியப் பேரா தொடங்கியதும், நமது பகைவர்கள் ஜப்பானியர்களுக்கு எதிராகக் கடுமையான யுத்தப் பிரச்சாரத்தைச் செய்து வருகின்றனர். ஆதலால், ஜப்பானியர்கள் பற்றி மட்டும் சில வாதத்தைகள் உங்களுக்குச் சொல்லுகின்றேன் ஏனெனில், இது சமயம் ஜப்பானிய சர்க்கார், ராணுவம், பொது மக்கள் ஆகியோருடன் நெருங்கிய கூட்டுறவோடு, நான் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறேன். நமது பகைவர்களுடன் இந்த ஜப்பான உறவு கொண்டிருந்த காலமும் ஒன்றிருந்தது. அந்த உறவு உயிருடன் இருந்த நேரம் வரை நான் ஜப்பானுக்கு வரவே வில்லை. “பிரிட்டன் மீதும் அமெரிக்கா மீதும் என்றைக்கு ஜப்பான யுத்தப் பிரகடனம் செய்கிறதோ, அன்று தான் ஜப்பானின் சரித்திரம் புனிதம் பெறும்” என்ற என கருத்து நிறைவேறியதைக் கண்ணுற்ற பிறகு தான், ஜப்பானுக்குச் செல்வதெனத் தீர்மானித்தேன் என தேசத்தார பலரையும் போலவே, நானும் பல ஆண்டுகளாக, ஜப்பானியருக்கு எதிரான பிரச்சாரங்களைப் படித்திருக்கிறேன். 1937-ல் சீனாவோடு ஜப்பான பேரா தொடுத்த காரணம் அவர்களைப் போலவே எனக்கும் விளங்காமலே தான் இருந்தது. 1937—38ல் என் தேசத்தாரைப் போலவேதான் என அனுதாபமும் சுங்கிங் மீது இருந்தது.

1938 டிசம்பரில், நமது காங்கிரஸ் மகாசபையின் சார்பில் சங்கிதகுக்கு அனுப்பப்பட்ட மருததுவக் கோஷ்டிக்கு, நானே பொறுப்பாளியாக இருந்தேனென்பதை தாங்கள் நினைவில் வைத்திருப்பீர்கள். நான் ஜப்பானுக்கு வந்த பின்னா, பழைய சந்தேகத்தில் தெளிவுகண்டேன், ஆனால் என தேசத்தாரா இன்னும் சந்தேகம் கொண்டிருக்கின்றனா. இந்தக் கிழக்காசிய புத்தம், ஜப்பானியர்கள், பொதுவாக உலகத்தின் மீதும்கிறப்பாக ஆசிய நாடுகளின் மீதும்கொண்டிருந்த மனப்பான்மையை புரட்சிகரமாகக் விட்டது. இந்த மாற்றம் ஜப்பானிய சர்க்காரிடம் மட்டுமல்ல, ஜப்பானிய மக்களிடமும் காட்சி தருகிறது, ஆசியா மக்களிடமும் புதிய உணர்ச்சியைத் தோற்றுவித்து விட்டது ஆதலால், ஆசிய நாடுகளெல்லாம் ஜப்பானின் பரிசுத்த அன்புக்கும் ஆதரவுக்கும் இழுக்கப்பட்டு விட்டன. பிஸிப்பைன், பாமா, இந்தியா, புதிய சீனா, இவைகளின்மீது ஜப்பான் இன்று காட்டி வரும் மனோபாவமே அம் மாற்றத்தைத் தெளிவு படுத்தும்

நான் ஜப்பானுக்கு வந்த பின்னா, இன்றைய ஜப்பான் தலைவர்களுடன் நெருங்கிய தொடர்பை ஏற்படுத்திக் கொண்டதும், ஆசியா பற்றி ஜப்பான் கொண்டுள்ள நடைமுறைக் கொள்கை போலியானதல்ல வென்பதைக் காண, பூரணத் திருப்தி யடைந்தேன். புதிய தோர் உணர்ச்சியில் ஒரு தேசம் முழுமையுமே ஒன்று பட்டு நிற்பது, உலகச் சரித்திரத்தில் புதுமையல்ல. பிரஞ்சுப் புரட்சியின் போது பிரான்ஸிலும், பொதுவுடைமைப் புரட்சியின்போது ருஷ்யாவிலும், அந்த நிலைமையைக் கண்டிருக்கிறோம். இரண்டாவது முறையாக 1943 நவம்பரில் நான் ஜப்பானுக்கு வந்தபோது, பிஸிப்பை

னுக்குச் சென்றேன். அதன் தலைவர்களைச் சந்தித்தேன் ; அங்குள்ள நிலைமையை நேரில் பார்த்தேன். பின்னர் சுதந்திரம் பெற்ற பாமாவுக்குச் சென்றேன், நீண்ட நாளாக அதன் நிலைமையையும் என கண்களால் கண்டு மகிழ்ந்துள்ளேன் சீனமீது ஜப்பான் கொண்டுள்ள மனோபாவம் உண்மையானதா ? போலியா ? என்பதை யறிய, சீனவுக்கும் சென்றேன். ஜப்பான் - தேசீபச சீன ஒப்பந்தம், தேசிய சீனாவின் தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்து கொண்டிருக்கிறது யுத்தம் முடிந்ததும் ஜப்பானியா தனது படைகளை வாபஸ் பெற்றுக் கொள்வதாக அவ்வொப்பந்தத்தில் உறுதி செய்திருக்கின்றனா

பிறகு ஏன் சுங்கிங் சீனா சண்டை செய்கிறது? சுங்கிங்குக்கு, பிரிட்டனும அமெரிக்காவும் மனப்பூர்வமாகவே உதவி யளிக்கின்றனவென்று நம்பமுடியுமா? பதிலுக்கு சுங்கிங் சீனாவிடமிருந்து எதையும் திருமபவாங்காமல் விட்டுவிடுமா? ஜப்பான் மீதுள்ள பழைய பகைமையையும் வஞ்சததையும் தீர்த்துக் கொள்ளும் பொருட்டு, பிரிட்டனுக்கும் அமெரிக்காவுக்கும் சுங்கிங் அடமானம் செய்யப்பட்டு விட்டதென உறுதி சொல்லுகிறேன். ஜப்பானுக்கு சீனமீது இன்றைய மனோபாவம் இல்லாதிருந்தால், ஜப்பானை எதிர்த்து யுத்தம் செய்ய பிரிட்டனிடமிருந்தும் அமெரிக்காவிடமிருந்தும் உதவி பெறுவதில் ஆரத்தமுண்டு, நியாயமுண்டு. ஆனால், இப்பொழுது சீன-ஜப்பான் உறவில் புகதப புதிய அததியாயம் ஆரம்பமாகி விட்டது. இந்நேரத்தில் யுத்தத்தை ஆரத்தமில்லாமல் அது நீடித்துக்கொண்டே யிருக்குமானால், கொஞ்சங்கூட மன்னிப்பளிக்க இடமில்லை. சுங்கிங்கின் நடத்தை சீன மக்களுக்கு நன்மையானதல்ல;

ஆசியாவுக்குக்கூட நனமையல்ல. 1942 ஏப்ரல் மாதத்தில், தங்களுக்குச் சுதந்திரமாக நிறைய அவகாசம் கிடைத்தால் சீன ஜப்பான பிணக்குகளைத் தீர்த்து வைப்பதில் ஈடுபடுவதாகக் கூறினார்கள். அந்த அறிக்கை, அரசியல் மேதையின் அபூர்வமான தலைசிறந்த வாராததைகொண்டதாகும்.

சீனாவின் குழப்பத்துக்கு, இந்தியாவின் அடிமைத் தனமே தான் பொறுப்புள்ள அஸ்திவாரம் இந்தியாமிது பிரிட்டனின் பிடிப்பு இருப்பதாலேயே ஆங்கிலேய அமெரிக்கர்கள், சுங்கிங்-ஜப்பான போரை நீடித்து நடத்துமா பொருட்டு சுங்கிங்கிக்குப் போதிய உதவியளிப்பாக்கக் கூறி, சுங்கிங்கை நம்புமபடிச் செய்து தூபம் போடுகின்றனர். மகாத்மாஜி! 'சுதந்திர இந்தியா, சீன ஜப்பான நல்லுறவுக்கு உழைக்கும்' என்று தாங்கள் நினைத்தது முற்றிலும் சரியே. இந்தியாவின் விடுதலை, மடமையாகத் தவறு செய்து கொண்டிருக்கும் சுங்கிங்கின் கண்களைத் திறந்துவிடும். அதன்மூலம், சீனாவுக்கும் ஜப்பானுக்கு மிடையே ஓர் கௌரவமான நல்லுறவும் தானே தோன்றிவிடும் நான் கிழக்காசியாவுக்கு வந்ததும் சீனாவுக்குச் சென்றேன். சீனாவின் தேவைகளை இன்னும் அதிகமாகத் தெரிந்துகொள்ளும் சந்தாபபம் கிடைத்தது சுங்கிங்கில் சாவாதிகாரம் ஆட்சி செய்வதைக் கண்டேன். நோமையான காரியங்களுக்குச் சாவாதிகாரம் இருப்பதில் எனக்கு ஆட்சேபணையிலலை. ஆனால் சுங்கிங் சீனாவோ, கலப்பற்ற ஆங்கிலேய-அமெரிக்கச் செல்வாக்குடன் சாவாதிகாரத்துக்கு உட்பட்டிருக்கிறது. தூதிராஷ்ட வசமாக சுங்கிங் அதிகாரிகளை ஏமாற்றுவதற்கான வசதிகளை ஆங்கிலேய-அமெரிக்கர்கள் பெற்று விட்டார்கள். ஜப்பான் தோற்கடிக்கப்பட்டு சுங்கிங் சீனாவின் அதிகாரம்

ஆசியா முழுதும் பரவுமென்று அவர்கள் நம்பும்படிச் செயதுவிட்டார்கள். உண்மையென்னவென்றால், எப்படியேனும ஜப்பான தோற்கடிக்கப்படுமானால், சீனா முழுமையும் அன்னிய அமெரிக்கரின் கட்டுப்பாட்டின்கீழ் வந்து விடுவது நிச்சயம். அப்படி நோந்தால், சீனாவை மட்டுமல்ல, ஆசியா முழுமையுமே அந்தச் சோக மேகம் கௌவிக கொள்ளும்.

சுங்கிங் சாககாரின் பிரச்சாரகர்கள் இந்தியாவிலிருந்துகொண்டு, இந்தியாவின் அனுதாபத்தைப் பெற முயற்சிப்பதுபற்றி எனக்குச் சிறிது தெரியும். வாலதெரு (Wall Street) விலும் லம்பார்டுதெரு (Lombard Street) விலும் தன்னை ஈடுவைத்திருக்கும் அந்த சுங்கிங், (சீனாபற்றிய புதுக்கொள்கையை ஜப்பான பறைசாற்றிய பின்) இந்தியர்களின் அனுதாபத்தை பெற எக்காலத்திலும் லாயக்கிலலையென்று தான் கௌரவமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்

மகாத்மாஜி!

வெறும் வாக் குறுதிகளில் இந்தியர்கள் எவ்வளவு நம்பிக்கையுள்ளவர்களென்பது, எல்லோரையும்விட உங்களுக்கே நன்றாகத் தெரியும் ஜப்பானின் பிரகடனமும் வெறும் வாக் குறுதியாகவே யிருந்தால், என சகோதரர்களின் அவநம்பிக்கைக்கு நானே தான் கடைசி மனிதனாக இருப்பேன். ஆனால், இந்த உலக மகாயுத்தத்தின் நடுவே, பிஸிப்பைன், பாமா, தேசியச் சீனா போன்ற நாடுகளில் ஜப்பான செய்திருக்கும் புரட்சிகரமான மாற்றங்களை என இரு கண்களாலும் கண்டுவிட்டேன் ஜப்பான, ஜெனரல் டோஜோவை பிரதம மந்திரியாகவும் தலைவராக

வும் பெற்றிருக்கிறது. வாக்கிலும் செயலிலும் உறுதி பிறழாத உததம்ரென, டோஜோவை சாதாரண சிப்பாய் முதல உயாதர அதிகாரிகள் வரை ஏகமனதாகப் போற்றிப் புகழுகின்றனர்.

இந்தியாவைப் பொறுத்தவரையில், தனக்கிருக்கும் அநதரங்க சுததியை ஜப்பான அதன செயலமூலம் நிரூபித்து விட்டதென நான உறுதியாகச் சொல்வேன். இந்தியச் பிரச்சனையில், ஜப்பானியர் சுய நலம் கொண்டு இருக்கின்றனரென்று மக்கள் ஒரு சமயம் சொன்னார்கள். அப்படியானால், நமது தற்காலிக சர்க்காரை எதற்காக அவர்கள் அங்கீகரிக்க வேண்டும்? அநதமாணியும், நிக்கோபா தீவுகளையும் சுதந்திர இந்தியத் தற்காலிக சர்க்காரிடம் ஒப்படைக்க அது முடிவு செய்ததேன? அவ்விரு தீவுகளுக்கும் தலைமை அதிகாரியாக இந்தியா ஒருவர் இப்பொழுது போட பிளையரில் இருப்பதேன? கிழக்காசியாவில் இந்திய சுதந்திரப் போருக்காக, இந்தியருக்கு நிபந்தனையற்ற உதவிகளை அது அளித்து வருவதேன? ஜப்பானின் அநதரங்க சுததியையும், அதனமூலம் கிடைக்கும் பேருதவிகளையும் கண்டுள்ளிக்கும் இந்தியர்கள், கிழக்காசியா முழுதும் இருக்கிறார்கள் ஜப்பானமீது அவநம்பிக்கை கொண்டிருந்தால், கிழக்காசியாவிலுள்ள 30 லட்சம் இந்தியர்களும் ஒருமுகமான கூட்டுறவுக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டிருப்பார்களா? ஒரு தனி மனிதனை ஏமாற்றவோ அல்லது தன் வயப்படுத்தவோ ஒருவனால் முடியும். ஆனால், கிழக்காசியாவில் சிதறிக் கிடக்கும் 30 லட்சம் இந்தியர்களையும் பலாதகாரமாய் இணைக்க எவராலும் முடியாதே!

கிழக்காசியாவிலுள்ள இந்தியர்கள், சொந்த முயற்சி எதுவும் செய்யாமலும் அதிகப்படியான தியாகம் செய்யாமலும் ஜப்பானின் உதவியை எதிர்பார்த்தால், அந்தத் தவறான நடத்தைக்கு ஜவாபதாரியாக வேண்டியதுதான். ஆனால் நான் ஓர் இந்தியன் என்ற முறையில், 'இந்தியச் சுதந்திரப் போருக்குத் தங்களை சக்தி கொண்டமட்டும ஆள் — பணம் — சாதனம் எல்லாவற்றையும் திரட்டிக் குவிப்பதில் கிழக்காசிய இந்தியர்கள் முனவந்துள்ளனர்' எனப்பதைத் தங்களுக்குத் தெரிவிப்பதில் மகிழ்ச்சியும் பெருமையும் அடைகின்றேன். தேச ஊழியத்துக்காகத் தாய் நாட்டிலேயே ஆள் — பணம் — சாதனங்களைத் திரட்டுவதில் 20 வருட அனுபவம் பெற்றிருக்கிறேன். அந்த அனுபவம் இன்று பேருதவியாயிற்று. இப்பொழுது கிழக்காசிய இந்தியர்களின் முயற்சி பெருமிதம் கொண்டிருக்கிறது. அவர்களின் தியாக சக்தி அளவிடற்கரியது. அவர்கள் உணர்ச்சி மேலும் மேலும் பெருகிக் கொண்டிருக்கிறது. அவர்கள் பேராதரவும் பணமும் நிறையக் குவிந்து கொண்டிருப்பதால், நம்மால் உற்பத்தி செய்ய முடியாததும் நமக்குத் தேவையானதுமான ஆயுதங்களையும் தளவாடங்களையும், ஜப்பானிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்வதில் எந்தவிதத் தவறும்மில்லையே! மகாத்மாஜி'

இங்கு நம்மால் நிறுவப் பெற்றிருக்கும் தற்காலிக சாககார பற்றிச் சிறிது சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆஸாத ஷ்மிந்தத் தற்காலிக சாககாரை, ஜொமனியும் ஜப்பானும் அங்கீகரித்திருக்கின்றன. தவிர அவைகளின் ஏழு நேச நாடுகளும் அங்கீகரித்துள்ளன. உலகத்தினமுன் ஓர் தனி மதிப்பும கௌரவமும் பெற்றிருக்கிறது நம் சர்க்கார்.

ஆகவே, பிரிட்டனிடமிருந்து இந்தியாவை விடுதலைசெய்ய இந்த ஆஸாத ஹிந்த சாககார் ஆயுதம் தாங்கிய போரை நடத்த வேண்டியிருக்கிறது. இந்தியாவிலிருந்து நமது எதிரிகள் ஒழிந்த பின் சட்டமும் சமாதானமும் நிலை நிறுத்தப்பட்டதும், இந்த சாககாரின் வேலை முற்றுப் பெறும். பின்னா, இந்திய மகாஜனங்கள் தாங்களாகவே தங்கள் விருப்பம்போல நிரந்தர சாககாரை நிறுவுவதற்கும அதன் தலைமையை நிர்ணயிப்பதற்கும், இந்த சாககார பக்கபலமாக இருக்கும்.

மகாத்மாஜி !

நானும் எனனுடன் ஒத்துழைக்கும் எல்லா இந்தியர்களும், இந்திய மகாஜனங்களின் ஊழியர்களென்பதை உங்களுக்கு உறுதி கூறுகிறேன் எங்கள் முயற்சியிலே நாங்கள் அனுபவிக்கும் கஷ்டநஷ்டங்களுக்கும் தியாகங்களுக்கும் பரிசாக விழைவது நம் தாயநாட்டின் விடுதலையொன்றேயாகும். இந்தியா சுதந்திர மடைந்ததும், அரசியல் துறையிலிருந்தே விலகிவிட வேண்டுமென்று கருதுபவர்கள் பலர் எம்முடன் இருக்கிறார்கள். பாக்கியுள்ளவர்கள், சுதந்திர இந்தியாவில் எவ்வளவு சாதாரண வேலையாக இருந்தாலும் அதனை ஏற்று நடத்துவதில் திருப்தி யடைபவர்களாகவே இருக்கின்றனர். 'பிரிட்டிஷ் ஆட்சியில் உயாதரப் பதவி வகிப்பதைவிட சுதந்திர இந்தியாவில் தோட்டி வேலை பாப்பதே மேல்' என்ற உணர்ச்சியைப் பெற்றுவிட்டனா இவ்வுள்ளவர்கள். சுதந்திர இந்தியாவைப் பாதுகாப்பதற்கு, தாய நாட்டிலே பல்லாபிரக கணக்கான ஆண்களும் பெண்களும் இருக்கின்றனரென்பதையும் இவர்கள் நனகு அறிவார்கள்.

கடைசி ஆங்கிலேயன் இந்திய மண்ணிலிருந்து வெளியேற்றப்படுமெனரை ஜப்பானிடமிருந்து நமக்கு எவ்வளவு உதவி தேவைப்படுமென்பது, தாயகத்திலிருந்து கிடைக்கப் பெறும் கூட்டுறவின அளவைப் பொறுத்திருக்கிறது. ஜப்பான, அதன் உதவியை நமக்கு அளிக்கத் தானாக முன்வரவில்லை, இந்தியர்கள் தாங்களாகவே முன்னேறி விடுதலை பெற்றுவிட்டால், ஜப்பான சந்தோஷத்தையே அடையும் பல நாடுகளின் உதவியை எதிர்பார்த்து நிற்கும் பிரிட்டனமீதும் அமெரிக்காமீதும் ஜப்பான போரப் பிரகடனம் செய்த பின்னாதான, ஜப்பானின் உதவியை நாடே விரும்பினோம். தாயகத்திலிருந்து எதிர்பாராக்கும் உதவி எவ்வளவு அதிகமாகப் பெருகுகிறதோ, அவ்வளவுக்கு ஜப்பானியரிடமிருந்து எதிர்பாராக்கும் உதவி குறையுமென்று நம்புகிறேன். “வெள்ளையனே வெளியேறு” என்ற தங்களை தீர்மானத்துக்கு பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் மரியாதை செய்தாலும் சரி, வேறெந்த வகையிலேனும் தாய் நாட்டார தங்கள் முயற்சியினமீது சுதந்திரத்தைப் பெற்று விட்டாலும் சரி, என்னவிட அதிகச் சந்தோஷத்தை யடைபவர்கள் வேறெவருமே இருக்கமுடியாது. ஆயுதம் தாங்கிய போரை நடத்தாமல் வேறெந்த வகையிலும் நமது உரிமையைச் சாதிக்க முடியாதென்ற காரணத்தாலேயேதான், இந்த வழியில் நான் இறங்கவேண்டுவது தவிரக்க முடியாததாயிற்று.

மகாத்மாஜி ! எனது வேண்டுகோளை முடிக்குமுன், இந்த யுத்தத்தின் முடிவு எப்படி இருக்குமென்பது பற்றிய ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். வெற்றி அவர்களுக்கே என்ற நம்பிக்கையைப் பரப்பும் பொருட்டு, நம் விரோதிகள் கையாண்டுவரும் பிரச்

சாரத்தின தனமை எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். அநதப் பிரச்சாரங்களால் நம தேசத்தார ஏமாநதுவிடவோ, ஆங்கிலேய - அமெரிக்காக்களதான வெற்றி யடைவரென்ற தவறான எண்ணத்தினமீது பி ரி ட ட னு ட ன் சமா தானத்தை நாடவோ மாட்டார்களென்று நம்புகிறேன். திறநத கண்களுடன் யுத்தகால உலகத்தைச் சுற்றி வந்து விட்டேன இந்தியாவிலும், பாமிப இந்திய எல்லையிலும் நம எதிரிகள் ஆதரவற்றுப் பலன்குன்றி யிருக்கின்றனர். ஆதலால், நமது சுய பலத்தைக் கணக்கிடும நான், இறுதி வெற்றி நமக்குத்தான் எனபதில் பூரண நம்பிக்கை கொண்டு இருக்கிறேன் விரோதிகளின் பலத்தைக் குறைத்துப் பேசும் அளவுக்கு, நான் அவ்வளவு முட்டாளல்ல நம முன்னால் நீண்டதும் கடுமையானதுமான போர காதது நிற்பதை அறிவேன ஆனால், அது எவ்வளவு நீண்டதாகவும கடுமையானதாகவும இருந்தாலும், இறுதி வெற்றி நமக்குத் தான் எனபதில் சந்தேகமில்லை. இந்தியாவின் கடைசி சுகதந்திரப் போர தொடங்கப்பட்டு விட்டது. ஆஸாத ஷ்மிநத ராணுவத்தினர் இந்திய மண்ணில் வீரமாகப் போரிட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனர். எல்லாவித இடாகளையும் துன்பங்களையும் துச்சமாகத் தள்ளிவிட்டு, மெதுவாக - ஆனால் உறுதியாக அவ வீரர்கள் முன்னேறிக் கொண்டிருக்கின்றனர். இந்த ஆயுதமதாங்கியபோர, கடைசி ஆங்கிலேயனை இந்திய மண்ணிலிருந்து தூக்கி பெறிநதுவிட்டு, டில்லி வைசிராய மாளிகையில் நம தேசிய மூவாணக் கொடியைப் பெருமைபெறப் பறக்க விடுமவரை நீடிக்கும்.

எங்கள் தேசத்தின் தந்தையே ! இந்திய விடுதலைக் காக நடைபெறும் இந்தப் புண்ணியப் போரிலே வெற்றி

பெற, தங்கள் அன்பு கனிந்த ஆசுவாதத்தை அருளு
மாற வேண்டுகின்றோம்.

ஜேய ஹிந்த !

மகாத்மாஜியின் மணிமாலை

"சபாஷ் போஸ் மீது நான் கொண்டிருந்த உறவு, மிகச் சிறந்ததும் பரிசுத்தமானதுமாகும். அவரது தியாக சக்தியை வெகுநாட்களுக்கு முன்பே உணர்ந்திருக்கிறேன். ஆனால், லட்சியத்தில் பலம் திரட்டும திறமையும், போர்முனையில துணிந்து நிற்கும் வீரமும் அவருக்கு எல்லையற யிருந்தன வென்பதை, இந்தியாவிலிருந்து அவர் வெளியேறிய பின்னாதான தெள்ளத் தெளியத் தெரிந்தது கொண்டேன்." —காந்திஜி 15—1—47

எ. இரத்த அலை

ஐரோப்பாவைப் பாருங்கள்!

[இரங்குனிவிருது 8—7—44வ வானொலி
மூலம், நேதராஜி இந்தியாக்கழகத் தெளிவு படுத்தித்
தந்த சாசனம்]

நண்பர்களே! தாயகத்தார்களே!

தற்கால ஐரோப்பாவின் நிலைமை, இந்தியாவுக்கும் சுதந்திரப் போருக்குமுள்ள விசேடக்குறிப்புகள், ஆகியன பற்றி இன்று உங்களிடம் பேசப் போகிறேன். நான் சொல்வதெல்லாம் எனது சொந்த அபிப்பிராயங்களே யன்றி வேறெவருடையனவுமன்று. என்னால் அளவிடப் படாத கூறப்படும் உண்மை நிலைகளை, நீங்களே விரிவு படுத்தி உண்மையைத் தெரிந்துகொள்ள உதவுமென நம்புகிறேன். அரசியல் அல்லது ராணுவம் இவைகளில் எதேனும் ஒன்றுபற்றி ஆராய்ச்சி செய்தால், நமக்குத் தெரியாமலே சாதகமான எண்ணங்கள் தோன்றி ஆபத் தான நிலைமைக்கு வந்து விடுகிறோம் தனியொருவ னுடைய ஆசையின் விளைவாக வெளிவரும் தீர்ப்பு உண்மையாக இருக்கவும் முடியாது. ஆனால் ஐரோப்பிய நிலைமைபற்றிய எனது ஆராய்ச்சியில், அதற்கைய ஆசை யின் விளைவுகளுக்கு நான் சிறிதும் இடம் கொடுக்கவில்லை. அப்படிச் செய்ததில் எனக்கு எவ்விதச் சிரமம் ஏற்பட வில்லை. ஐரோப்பாவின் நிலைமையிலிருந்து இந்தியாவின் நிலைமை, சுதந்திர விஷயத்தில் மாறுபட்டதே யென்பதை உணரத்திருக்கிறேன். ஐரோப்பாவில் என்ன நோர்

தானும், இந்தியர்கள் அவர்களது சுதந்திரத்தைப் பெற முடியும், பெற்றே தீரவார்கள் எனபது எனது தீர்ப்பு.

சென்ற உலக மகாயுத்தத்தில் நேசநாடுகள் வெற்றி பெற்றதும் ஜெர்மனி தோல்வியுற்றதும் ஏன்? எப்படி? எனபதைப்பற்றிய உண்மைகளே இப்போதைய ஆராய்ச்சிக்கு அஸ்திவாரம். அந்த யுத்த முடிவுக்கு இரண்டு முக்கிய காரணங்கள் சென்ற யுத்தத்தின் போது, பிரஞ்சு மக்கள் தங்கள் சொந்த நலனுக்காகவும் சொந்த வீடுவாசலுக்காகவும் போரிடுவதாக உணர்ச்சி பெற்றிருந்தார்கள், சிறப்பாக தங்களுக்கு உரிமையான அல்ஸாக் லாரெயன் பிரதேசத்தைத் திரும்ப அடைந்தே தீர வேண்டுமென்றும் உறுதி கொண்டிருந்தார்கள். ஆகவே, “வெற்றி அல்லது மாணம்” என்ற உணர்ச்சி மேலீட்டால் ஒத்து நின்று போரிட்டனர் ஆனால் ஜெர்மன் இராணுவமோ, சிறந்த பயிற்சியும் பலமும் முஸ்தீபுகளும் பெற்று இயந்திரம் போல போரிட்டதெனினும், பிரஞ்சு ராணுவத்திடமிருந்த உணர்ச்சித்துடிப்பு அதனிடம் மிகமிகக் குறைவு இந்த உண்மை, நேசதேசத் தலைமைத் தளபதி மார்ஷல் போக் என்பாரின் வாழ்க்கைச் சரித்திரத்தைப் படித்தால் நன்கு புலனாகும். ஜெர்மனி நீண்டகாலம் தாக்குபிடிக்க முடியாதபடி அவ்வளவு மோசமான உள் நாட்டுப் பொருளாதாரச் சீர்கேடுற்றதும் மற்றொரு காரணம்.

இந்த யுத்தத்தின் நிலைமை முற்றிலும் மாறுபட்டிருக்கிறது. இன்றைய ஜெர்மனி, தனது தவிரக்கமுடிபாத தேவைகளுக்காகவும், நெருக்கடியான குறைபாடுகளைத் தவிர்ப்பதற்காகவும் போரிடுகின்றது. யுத்தம் தொடங்கு

முன்பே ஜெர்மனியாகள் அனைவரும் உணாச்சியிஷ் பயிற்சி பெற்றுவிட்டனா. 'இந்த யுத்தத்தில் ஜொமனி தோற்றால், நிச்சயமாக ஜெர்மன சமூகமே அழிந்து விடும்' என்ற உணாச்சி ஒவ்வொரு ஜொமனியன உள்ளத் திலும் பாய்ந்து விட்டது. சுருங்கக் கூறினால், சென்ற யுத்தத்தின் போது நேசநாட்டினா, குறிப்பாக பிரஞ்சு தேசத்தாரா கொண்டிருந்த ஆதமீக உணாச்சிப் பெருககை இப்பொழுது ஜொமனியாகள தங்களுக்கு உரிமையாககி விட்டார்களா. பழைய அனுபவத்தின் காரணமாக, உளநாடுக்குத் தேவையான எல்லாவற்றையும் நான்கு வருடத் திட்டம் மூலம் சேகரித்த பின்னாதான யுத்தத் துக்கு அது தயாராயிற்று. தவிர, ஜொமனியானது, ருஷ்யா நீங்கலாக ஐரோப்பா முழுமையையும் கட்டுப்பாட் டின்மூலம் தன் வசப்படுத்திககொண்டு, யுத்தகாலப் பொருளாதாரத்தையும் பலப்படுத்திக கொண்டிருக்கிறது. ஆகையால், நீண்டகால யுத்தத்தையும் கப்பல தடைகளை யும் தாங்குவதற்கு சக்தி பெற்றுவிட்டது.

சென்ற யுத்தத்தில் பிரஞ்சு தேசமும் இத்தாலி தேச மும் ஜொமனியை எதிர்த்துப் போரிட்டன பிரஞ்சு தேசம் தனது பூரண சக்தியையும் ஜெர்மனிகு எதிராக உபயோகித்தது குறிப்பிடத் தக்கது. பிரஞ்சு, இத்தாலி யுட்பட ஐரோப்பாவின் பெரும் பாகமும் ஜொமன கட்டுப் பாட்டுக்கும அதிகாரத்துக்கும வெளியே இருந்தன. இப்பொழுதோ, ருஷ்யா நீங்கலாக ஐரோப்பா முழுதுமே ஜொமன ஆதிக்கத்தில் இருக்கிறது ருஷ்யப் பிரச்சனை யொன்று தான் ஜொமனியை எதிரநோக்கி யுள்ளது. நேச நாட்டார இததாலியிலும் பிரான்ஸிலும் நுழைந்தது ஜொமனியருக்குத் தொந்தரவாக இருந்தபோதும், புதிய

தோர விறுவிறுப்புக் காணப்படுகிறது அதனால் ஜோமானியரிடம் பிரிக்க முடியாத கட்டுப்பாடு உரம் பெற்று விட்டது. தங்கள் நாடுகளுள்ளேயே போரை நடத்த இததாலியும் பிரான்ஸும் மனப்பூர்வமான ஆதரவு தரவில்லை. நேச நாட்டார, இததாலிய மன்னரையும் மாஜி பிரதமா படாகளியோவையும் இரகசியமாகத் தங்களால் அணைத்துக் கொண்டிருப்பது, இததாலிய மக்களிடையே வெறுப்பை உண்டாக்கி யிருக்கிறது. அதைப் போலவே தான் பிரஞ்சு மக்களும் வெறுப்படைந்திருக்கின்றனர். இந்த எனது அறிக்கையை யாரேனும் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை யென்றால், அவர்கள் பிரான்ஸிலிருந்து வெளிவரும் அமெரிக்கச் செய்திகளை மட்டும் படிப்பவர்களாகத் தான் இருக்க முடியும்.

எப்படியும் பிரிட்டிஷா தான் இறுதி வெற்றி பெறுவார்களென்றும், அவர்கள்தான் போகசாலிகள் என்றும் சிலா நினைத்துக் கொண்டிருக்கின்றன ரென்பது எனக்குத் தெரியும். குறுகிய மனோபாவமுடையவர்கள்தான் அப்படி நினைக்க முடியும். சரித்திரம், பெரும் சக்தி கொண்டது, அதில் காணப்பெறும் நிகழ்ச்சிகளெல்லாம் எதிர்பாராதவை யல்ல. ஆகவே ஐரோப்பாவில் இன்று நடப்பவை எந்த அஸ்திவாரத்தின் மீது நடக்கின்றன? எந்த விதமான முடிவுக்கு வரும்? என்பவைகளை நாம் கண்டு கொள்ள வேண்டும்.

1939-ம் ஆண்டு முதல் 1942 வரையுள்ள ஐரோப்பாவின் நிலைமையைச் சொல்லி விட்டு, இப்பொழுதுள்ள ஐரோப்பாவின் விமாசனத்துக்கு வருகிறேன். 1940, 1941, 1942 இவ்வாண்டுகளில் பிரிட்டிஷாருக்கு மிகவும் பயங்கரமான கட்ட மிருந்தது உங்களுக்கு வினைவிருக்க

லாம பிரிட்டன் ஒவ்வொரு யுத்த முனையிலும் தோலவி
மேல தோலவி கண்டு துன்பப்பட்டது ஒருபுறமிருக்க,
அவர்களது தேச மக்களின் உதசாகத்தைக் காப்பாற்ற
எல்லா வகையிலும் பெரும் முயற்சியும் எடுக்க வேண்டிய
தாயிற்று. அப்பொழுது, தினந்தோறும் அமெரிக்காவின்
உற்பத்திச் சாதனங்களை வானளாவப் புகழ்ந்து பேசினா
கள், அமெரிக்காக்களால்கிடைக்கப்பெறும் பொருளாதாரப்
பெருக்கத்தை வியந்து கூறி, வெற்றி நிச்சயமென்ற
நல்லெண்ணத்தைப் பரப்ப முயன்றார்கள். இந்தியாவுக்
கென அவர்கள் செயத பிரச்சாரம் என்ன? யுத்தத்தின்
பின்னா, இந்தியாவைப் புணருததாரணம் செய்யப் போவ
தாகவும், அதற்காக சபைகளையும் சேமிப்பு நிதிகளையும்
தயாரித்து வருவதாகவும் ஓயாமல் பிரச்சாரம் செய்தது,
பிரிட்டனின் வெற்றியில் இந்தியாக்களின் கவனத்தைத்
திருப்ப முழுக் கவனம் செலுத்தினா. ஆனால் அமெரிக்கா
யுத்தத்தில குதித்த நேரம் வரை ஆங்கிலேயரின் பிரச்
சாரமெல்லாம் பலன தரவில்லை. இந்நேரத்தில், நேச
நாட்டினருக்கு ஐரோப்பாவின் நிலைமை சிறிது சாதகமாக
இருக்கிறது. அந்தச் சிறிய சாதகங்களையும் கவனமாக
ஆராய்ந்தால், அந்த வெற்றிகளுக்குப் பெருமபானமை
யான காரணம் அமெரிக்காவின் உதவிதான் என்பது
விளங்கும்

இன்று நேச நாட்டாரிடம் காணப்பெறும் உணர்ச்சி
இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன் அவர்களிடமிலலை. இன்றைய
உணர்ச்சிக்குக் காரணம் அமெரிக்காதான். ஆயினும்
பிரிட்டனின் தலைமை இன்னும் ஏழ்மையாகத்தானிருக்க
ிறது. அதனால்தான் அமெரிக்க ஜனாதிபதியிடம் பிரிட்
ஷ் பிரதமா சரணுகதியடைந்திருக்கிறா. அமெரிக்கத்

தளபதியின கீழ் ஒன்றுபட்டுப் போரிடவும், மதிப்பிலா பிரிட்டிஷ் பிரதேசங்களை அமெரிக்காவுக்குக் கொடுத்து அதிகச் சலுகை காட்டவும் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார் ஏகாதிபத்தியத்தின் வைரத்தூண் வினஸ்டன் சாச்சில். “அமெரிக்க சகாப்தம்” என்று அமெரிக்காக்கள் கூறுவதையும், சாச்சிலின் சகாக்களும் அன்புக்குரிய தாசர்களும் வெளிப்படையாக ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். அமெரிக்காவின் சக்தி முதலதரமாக யிருப்பதால் அமெரிக்கா விரும்பும் பிரதேசங்களை யெல்லாம் ஒப்படைத்துவிட்டு, அமெரிக்காவின் தயவில் தங்கள் ஏகாதிபத்தியத்துக்கு இடம் தேடிக்கொள்ள, பிரிட்டிஷார் தயாராக இருக்கிறார்களென்பது கண்கூடு இந்தக் காரணத்தால்தான் இந்தியாவின் சுதந்திரத்தை பிரிட்டன் மறுப்பதும், இந்தியச் சுதந்திரப் பிரச்சினைக்கு பிரிட்டனை வற்புறுத்த அமெரிக்கா பின்வாங்குவதும் எனவே யுத்தம் ஒழிந்ததும், இப்பொழுது தனக்கு நோரதுள்ள நஷ்டங்களை ஈடு செய்ய, இந்தியாவைக் கடுமையாக-மிருகத்தனமாகக் கசக்கிப் பிழிவதென பிரிட்டன் திட்டமிட்டிருக்கிறது. எப்படியும் யுத்தம் முடியும்போது, இந்திய தேசிய இயக்கத்துக்குச் சமாதிக் கடடிவிடுவதென லண்டனிலே திட்டங்கள் தயாராகிவிட்டன

அமெரிக்காவின் பரிபூரண உதவியும் ஒத்துழைப்பும் கொண்ட நேச நாட்டாரா, 1942 நவம்பரில் வட ஆபிரிக்காவிலும் கடைசியாக இத்தாலியிலும் வெற்றி பெற முடிந்தது. அமெரிக்க அரசியல் தந்திரம் மட்டும் இல்லாது போனால், நேச நாட்டாருக்குப் பிரஞ்சு அட்மிரல் டார்லன் கட்சியாரின் உதவி கிடைத்திருக்காது. அட்மிரல் டார்லன் கட்சியின் உதவி கிடைத்திராவிட

டால், வட ஆபிரிக்கப் போரில் நேச நாட்டார் வெற்றி யடைவதென்பது சந்தேகநதான. இருந்தாலும், அட் மிரல் டாலன் கட்சியாருக்கு எதிராக, பிரிட்டிஷார் இன்னும் ஜெனரல் டிகாலேயைப் புகழ்ந்துகொண்டு தான் இருக்கின்றனர் அது சம்பந்தமாக பிரிட்டனுக்கும் அமெரிக்காவுக்கும் எவ்வித ஒப்பந்தமும் ஏற்படவில்லை பிரிட்டனின் முயற்சியால் அட்மிரல் டாலன் ஜெனரல் ஜிராட் ஆகியோர்களுக்கு எதிராக, ஜெனரல் டிகாலே யிக்கு வெற்றி கிடைத்திருக்கிறது ஆங்கில-அமெரிக்க ஒப்பந்த மின்மையால், பிரஞ்சு வட ஆபிரிக்காவில் ருஷ்யாவுக்கு வெற்றி கிடைத்து, அதன் ஆதிக்கமும் ஒங்கி யிருக்கிறது. பிரான்ஸின் விடுதலை யுத்தம் என்று சொல் ப்பபடுகிறதே யாயினும், ஜெனரல் டிகாலேயிக்கு பிரான் ஸில் எவ்விதப் பதவியும் கொடுப்பதற்கு நேச தேசத் தளபதியான அமெரிக்க ஜெனரல் ஈசனஹோவா மன மொப்பவில்லை. பிரஞ்சு நாட்டிலே ஏதேனும் ஒரு பாகத்தை நேரத் துருப்புகள் கைப்பற்றினால் கூட, அப் பகுதி டிகாலே வசம் ஒப்புவிக்கப்படாமல் நேச நாட்டு ராணுவத்தின் வசமேதானிருக்கும்.

பிரிட்டன், அமெரிக்கா, ருஷ்யா இம்மூன்று தேசத் துக்கு மிடையே ஐரோப்பியப் பிரச்சனைமீது எவ்வித ஒப் பந்தமும் ஏற்பட வில்லை யென்பதும் உலக முழுதும் தெரியும். இம்மூன்று சர்க்கார்களுக்கும் உள்ளூர் ஒற்றுமை யுணர்ச்சியோ ஒன்றுபட்ட கருத்தோ இல்லை யெனினும், பொது விரோதத்தின் காரணமாக நேசம் கொண்டிருக்கின்றன. இந்த மாதிரி நேசம், யுத்தத்தின் வெற்றியையோ ஏற்படுகின்ற பலனையோ உரிமையாகக் காது சென்ற மகா யுத்தத்தில் 1918-ல் பிரிட்டன்-அமெரிக்கா-பெல்

ஜியம்-பிரான்ஸ் ஆகியன அன்றைய நேசதேசத் தலைமைத் தளபதி மார்ஷல் போக தலைமையில் ஒன்று பட்டிருந்த நிலைமைக்கும் இன்றைய நேசநாட்டாரின் நிலைமைக்கும் மிகுந்த வேற்றுமை காணப்படுகிறது ஐரோப்பாவின நிலப்பரப்பில் நேசநாட்டினர் பிரவேசிப்பதால் வெற்றி வந்துவிட்டதெனக் கூறமுடியாது. ஏனெனில் ருஷ்யாவிலே புகுந்து மாஸ்கோவைக் கைப்பற்றும் பொருட்டுத் திட்டமிட்ட நெப்போலியனின் வெற்றியைப் போல அவ்வளவு போலியானதே பாக்கும் அந்த வெற்றி. ஜெர்மானியர்கள் இங்கிலாந்திலே பிரவேசித்திருந்தால், நான் நிச்சயமாகச் சொல்வேன்—பிரிட்டிஷர், சிங்கம் போல போரிட்டிருப்பார்களென்று ஆலை இப்பொழுது அவர்கள் தேசத்துக்கு வெளியே தொலை தூரத்தில் யுத்தம் நடப்பதால், அவர்களால் அவ்வளவு ஆண்மையுடன் சண்டை செய்யவும் முடியாது, செய்யவும் மாட்டார்கள். ராணுவம் என்பது உயிரற்ற இயந்திரமல்ல, மனிதப் பிராணிகளைக் கொண்டதுதான் ராணுவம். அம் மனிதர்களுக்கும் மனித உணர்ச்சிகள் உண்டு, எங்கெங்கே எப்படி யெப்படிப் போரிடவேண்டுமென்பதும் அவர்களுக்குத் தெரியும்

அனுபவமில்லாத இளம் வயதுடைய நெப்போலியன் தலைமையில், பயிற்சியற்ற பிரஞ்சு ராணுவம் திறமையாகப் போரிட்டு ஐரோப்பா முழுதிலும் பெரும் வெற்றியைச் சம்பாதித்தது உலக எதிர்ப்பிலிருந்து புரட்சியையும் அதன் பலனையும் பாதுகாக்கும் பொருட்டு, பிரான்ஸ் தேசம் முழுமையுமே போரிட்டது. ஐரோப்பாவை வெற்றிகண்டு அதன் சுகிரவாதத்தியாக நெப்போலியன் விளங்கியும், அதே ராணுவம் யுத்தத்தால் அனுபவ

மிகுந்திருந்தும் எதிரிகளால் இறுதியில் முறியடிக்கப்பட்டது. முதனமுதலில் அடைந்த வெற்றி புனிதமானது; ஏனெனில் வாலிப நெப்போலியன் தலைமையில் அனுபவ மில்லாத பிரஞ்சு ராணுவம் நடத்திய போர், அவர்களது சொந்த நாட்டின் நலனைப் பற்றியதாகும் பின்னால் நடத்தியது புனிதப் போரல்ல; அப்பொழுது ஐரோப்பாவையே ஆகரமிக்கும் நோக்கம் புகுந்துவிட்டது. ஆகவே சகரவாததி நெப்போலியன் தலைமைபிவிருந்த பிரஞ்சு ராணுவம், உளஞ்ஞாசசியையும் யுத்த நோக்கத்தையும் இழக்க நோந்ததன் காரணமாக, முழுத்தோலவியை அடைந்தது

இதே உதாரணம், ஆங்கிலேய அமெரிக்காக்களுக்கும் பொருந்தும். இவர்களுக்குப் புனிதமான நோக்கம் எதுவும்கிடையாது. உலகத்தையே ஆகரமித்துவிட வேண்டுமென்றுதான் போரிடுகிறார்கள் ஆதலால், இந்தப் போரை உளஞ்ஞாசசியுடன் நீண்டநாள நீடித்து நடத்தமுடியாது.

இப்பொழுதுகூட பிரிட்டனின் சக்தி மிகமிகக் கேவலமாக இருக்கின்றதென முன்பே தெரிவித்துவிட்டேன் ஆகவே, ஐரோப்பாவில் அமெரிக்காவின் ராணுவ பலம் காலியாகித்துவரை, நேச நாட்டினர் வீரமுடன் போரிடுவார்கள் எவ்வளவு காலத்துக்குத் தான் அப்படி நீடித்து நிற்கமுடியும்? அதிகார பூர்வமான புள்ளி விபரங்களின்படி, அமெரிக்காவுக்கு சென்ற யுத்தத்தை விட இந்த யுத்தத்தில் நஷ்டம் அதிகமாகிவிட்டது. அமெரிக்கா ஓர் பெரும் ஜனத்தொகை கொண்ட நாடுதான் ஆனால் அமெரிக்கா, போர்க் குணம் படைத்த சமூகத்தினரல்ல வென்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. விவசாயிகளையும் தொழிலாளிகளையும் கொண்ட சமூகமே அது ஐரோப்பிய

யுத்தம் அமெரிக்காவுக்கு வெகு தூரத்தில் நடைபெறுவதால், அமெரிக்கா முழுமையையும் அது அபிமானம் கொள்ளும்படிச் செய்யவில்லை. இந்த ஐரோப்பிய யுத்தத்துக்கு அதிக ஆதரவு தருபவர்கள் ஜனாதிபதி ரூஸ்வெல்டின் சிஷ்ய கோடிகளான யூதர்களே யாவா. பொருளாதாரத் துறையிலும் வியாபாரத் துறையிலும் தலைமை வகிக்கும் அந்த யூதர்கள், உலகம் முழுமையையும் தங்கள் பொருளாதார ஆதிக்கத்தின் கீழ் கொண்டுவரக் கனவு காண்கிறார்கள்.

செல்வாக்குள்ள மறறோ தனிக் கட்சியாரும் அங்கு இருக்கின்றனர் அவர்களுக்கு ஐரோப்பிய யுத்தத்தில் திருபதியில்லாவிட்டாலும், பசிபிக் போரில் அதிகக்கவனம் செலுத்துகின்றனர். அதனால் அமெரிக்காவின் இடைவிடாத முயற்சி உறுதிபெற்றிருக்கிறது. அதன் காரணமாக ஐரோப்பியப் போரை விட்டுவிட்டு பசிபிக் போரில் முழுக கவனத்தையும் செலுத்த நேரிடலாம். அப்படி நோந்தால், அமெரிக்காவின் யுத்த நடவடிக்கை உச்ச நிலை யடைந்துவிடும். அப்பொழுது முணுமுணுப்புத் தோன்றிவிடும், சக்தி யின்மையும் புகுந்து விடும். ராணுவத் துறையில் நோக்கினால், யுத்த முனைத் தொட்புகள் மிகவும் விரிவடைந்துவிடும். அதனால் ராணுவப் பிரசுனைகளும் கஷ்டங்களும் அதிகரித்துவிடுவதோடு அமெரிக்கரின் தளாச்சியையும் அதிகப்படுத்திவிடும். அமெரிக்கா என்றைக்குத் தனது தளாச்சியைக் காட்டுகிறதோ அன்றே அவர்கள் முடிவும் தொடங்கிவிடும். அது மட்டுமல்ல, ஆங்கிலேய அமெரிக்காவின் ஐரோப்பிய வீழ்ச்சியும் புலர்த்துவிடும்.

சோவியத் ருஷ்யா பற்றிய கேள்வி ஒன்றுதான் இப்பொழுது பாக்கி. ஜொமனிகளுளே புகுந்து அதன் அரசியல் கொள்கைகளை மாற்றும் திறமை ருஷ்யாவுக்கு இருக்கிறதா? நேச தேசப் பிரச்சாரங்களின் கூற்றுப்படி, பொலினை ருஷ்யாக்களால் நெருங்கத்தான இயலுமா? இந்தக் கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்லும்போது ருஷ்யாவின் யுத்த உற்பத்தியையும் யுத்த நஷ்டத்தையும் நாம் கவனிக்கவேண்டும். சோவியத்துக்கு உயிர நஷ்டமும் பொருள நஷ்டமும் மிக அதிகமென்பதை எவரும் மறுக்க முடியாது. அவர்களது முயற்சிக்கும் ஓர் எல்லை யுண்டு. எதிர் காலத்தையும் அவர்கள் அளவிடுவார்கள் மாராஷல் ஸ்டாலினின் சிறந்த பிரச்சார சக்தி, எந்தவித நஷ்டங்களையும் பொருட்படுத்தாமல் யுத்தத்தை நீடித்து நடத்துவதற்கான மகத்தான பலத்தையும் உணர்ச்சியையும் ருஷ்யமக்களுக்கு அளித்திருக்கிறது. அவர்கள் தங்கள் தந்தை நாட்டுக்காகவும் தங்கள் சொந்த சொத்துச் சகங்களுக்காகவும் மட்டுமே போரிட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனர் ருஷ்யாவுக்கு வெளியே அவ்வளவு உறுதியுடன் போரிட அவர்களுக்கு மனம் வராது ஸ்டாலின் கிரேடிஸ் ஜொமனியாக்களுக்கு நோநத்துதான ருஷ்யாவுக்கு வெளியே ருஷ்யாக்களுக்கும் நேரும். ஆகவே, ருஷ்யாக்கள் அவர்களது 1939ம் வருட எல்லைக்கு அப்பால் செல்வதற்கு, சோவியத் படைகளால் இயலுமென்று எனலை நம்பமுடியவில்லை இன்னொரு எண்ணமும் தோன்றுகிறது. பிரிட்டன் - அமெரிக்கா - ருஷ்யா இம் மூன்றுக்கு மிடையே எந்தவித ஒப்பந்தமும் ஏற்படாததால், நேச தேசங்களின் வெற்றி ஐரோப்பாவின் தலைவியை எப்படி நிர்ணயிக்கும்? என்பது எவருக்கும் தெரி

யாது பெரும் பகுதி ஐரோப்பாவில் ஆங்கிலேய அமெரிக்கரின் லட்சியமும் சோவியத்தின் லட்சியமும் முரணப்பட்டிருக்கின்றன.

மற்றொரு ருசிகரமான விஷயம் ஐரோப்பாவில் தங்கள் பிரவேசத்தைப்பற்றி ஆங்கிலேய அமெரிக்கர்கள் உரத்த குரலில் பிரமாதமாக விளம்பரம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் அதே சமயத்தில், “போரமுனையை அகலப்படுத்தி பிரான்ஸுகளுளே ஆள பலத்தையும் சாதனை பலத்தையும் அள்ளியிறைக்க ஆங்கிலேய அமெரிக்கர்கள் பின் வாங்கினால், ஜெர்மன் ராணுவத்தால் ஒருநாள அழிவு நோந்தே தீரும்” என்று, இரண்டாம் போரமுனை குறித்து சோவியத் அயலநாடுக காரியாலய அறிக்கை ஆங்கிலேய அமெரிக்கர்களை எச்சரிக்கையும் செய்கிறது.

இன்னொரு விஷயத்தையும் மனதில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். ஆபிரிக்காவிலும் ஆசியாவிலும், உதாரணமாக பிரஞ்சு வட ஆபிரிக்கா—ஸிரியா—எகிப்து ஈரான ஆகிய இடங்களைப்பற்றி சோவியத்துக்கிருக்கும் எதிர்ப்பு மனப்பான்மை, ஆங்கிலேய அமெரிக்கர்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை. தவிர போலந்த—பின்லாந்து—பால்கன் ஆகிய இடங்களில் சோவியத் நடத்தும் போருக்கு ஆதரவு கொடுக்க, ஆங்கிலேய அமெரிக்கர்களுக்கு விருப்பமில்லை. ஆதலால் 1912-ம் வருடத் துருக்கி யுத்தத்தில் பால்கன் நாடுகளுக்கு நோந்த நிலைமை ஒருக்கால நேச நாடுகளுக்கும் நேரலாம். அப்பொழுது, 1939-ம் வருடத்திய ருஷ்ய எல்லையைத் தாண்டி சோவியத் முன்னேறத் தொடங்கினால், ஆங்கிலேய அமெரிக்கருக்கும் சோவியத் ருஷ்யருக்கும்மிடையே வெறுப்பும் அவநம்பித்

கையும் எதிர்பாராத வகையில் தலைவிரித்தாடும். அதோடு பெருந் குழப்பமும் ஏற்படும்

துருக்கி பற்றிய மற்ருரு கேள்வியும் எழுகிறது. துருக்கி தனது பலம் முழுவதையும் நேச நாட்டுக்கு அர்ப்பணிக்கப் போவதாக, பிரிட்டிஷ் பிரசாரகர்கள் உலகத்தை ஏமாற்ற முயற்சிக்கின்றனர். இந்திய முஸ்லிம்களையும் பிரிட்டிஷ் அபிமானிகளாகக் கிவிடலாமென்பது இந்தப் பிரசாரகர்களின் நினைப்பு. நவீனத் துருக்கியைத் தெரிந்து கொண்டவன் எவனும் இந்தப் பிரசாரங்களை நம்பவே மாட்டான். துருக்கியிலே நேசதேச அபிமான வட்டாரங்கள் சில இருக்கின்றன துருக்கியின் அங்காரா ஒலி பரப்பி, நேச தேச அபிமானத்தான முழங்குகின்றது, எனினும் இந்த யுத்தத்தில் எந்தக் கட்சியுடனாவது துருக்கி சேருமா வென்பதற்கு, எவ்வித ஆதாரமோ காரணமோ கிடையாது அப்படியானால் துருக்கியின் நிலைமை என்ன? நடு நிலைமையாகவேதான் இருந்துவரும்.

ஆரம்பத்தில் நான் கூறியதுபோல, நம் எதிரிப் பிரசாரகர்கள் அமெரிக்காவின் யுத்த சாதனை உற்பத்தி பற்றிப் பிம்மமாதமாகப் புகழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர். நேசதேசத்தாரர்களின் மனோ உறுதியைப் பலப்படுத்துவதற்காகவே தான் அந்தப் பிரசாரம். ஆனால் அமெரிக்காவின் யுத்த உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கும் ஓர் எல்லை யுண்டென்பதை நாம் மறந்துவிடலாகாது. அமெரிக்காவின் உற்பத்தி ஏற்கனவே உச்சநிலையடைந்து விட்டதால் இனிமேல் அது குறைவுபடுமேயன்றி, மேலும் பெருகுவதற்கு இடமில்லை. ஜெர்மனியை எடுத்துக் கொண்டால், அபிமானத் தாக்குதல்களின் காரணமாக அதன் உற்பத்தி

யில் எவ்வித தளாச்சியும் அங்கு காணப்படவில்லை, பல வகைகளில் முன்னேறியே யிருக்கிறது. ஆகையால், யுத்தத்துக்குத் தேவையான எல்லாவற்றையும் உற்பத்தி செய்து கொள்ளும் வசதியை, ஜெர்மனி பெற்றிருக்கிறது.

இப்பொழுது ஐரோப்பிய நிலைமையைச் சுருக்கமாக அளவிட்டுக் கூறுகிறேன் — கிழக்கு யுத்த முனையிலிருஷ்யர்களைத் தோற்கடிக்க ஜெர்மானியர்களால் முடியவில்லை, அதைப் போலவே ஜெர்மானியர்களைத் தோற்கடிக்க ருஷ்யர்களாலும் இயலவில்லை. சிறிது காலம் பொறுத்து மேற்கு ஐரோப்பாவில் ஜெர்மானியருக்குச் சாதகமான நிலைமை ஏற்படலாம் அப்பொழுது தான் பிரான்ஸிலிருந்து ஆங்கிலேய அமெரிக்கரைப் பின்னுக்குத் தள்ள ஜெர்மானியரால் முடியும். இத்தாலியின் தீபகற்பத்தைக் கடந்து வட இத்தாலியில் நுழையும் போதுதான், ஜெர்மானியர்கள் தங்கள் முழுப் பாதாபையும் அரணு செய்வார்கள் அந்த இடத்திலிருந்து ஜெர்மானியர்களை அப்புறப் படுத்த நேச தேசத்தாரால் முடியாது, அவ்வளவு முக்கமான ஜெர்மன் எதிர்ப்பை அவர்கள் காண்பார்கள்.

இத்தாலியிலும், பிரான்ஸிலும் உள்ள போர் முனைகளை எடுத்துக் கொண்டால், நேச தேசத்தாரின் ஆதர்பலம் அமிழ்ந்து போவதுவரை ஜெர்மானியர்களின் பிடிவாத ஆவேசம் தணியாதென்பது நிச்சயம் அன்றி, ஜெர்மானியரின் ஆதர்பலம் சிதறண்டு விடுமென்று எனினும் நம்ப முடியவில்லை ஆரம்பத்தில் ஜெர்மானிகு நேரந விமானத் தாக்குதல் ஜெர்மானியர்களின் பறக்கும் குண்டு விமானங்களால் முடியடிக்கப்பட்டுக் குறைவு

படவே, விமான பலத்தில் முன்னேறி விட்டனா ஜெர்மானியர்கள். ஜெர்மானியர்களின் ஆத்ம பலத்துக்கும் வலிமைக்கும் இது வொன்றே போதிய சாட்சியாகும். அடுத்து வரும் சில மாதங்கள் ஜெர்மானியருக்கு ஆபத்தான நிறைந்த நெருக்கடியையே கொடுக்கும் ஆனால் வெற்றியின் எலகைக்கு பழையபடி ஜெர்மானி திரும்பிவிடும் இது என்னுடைய தீர்ப்பு சென்ற யுத்தச் சமயம் நோந்தது போல இப்பொழுதும் ஜெர்மானியரின் ஆத்ம பலம் குழப்பம்டைந்தால் தான், எனது தீர்ப்பு பிரயோசன மற்றதாகும். ஆனால் அவ்வித நிகழ்ச்சிக்கான எவ்வித அறிகுறியையும் என்னால் காண முடியவில்லை. ருஷ்யாவில் மார்ஷல் ஸ்டாலின் செயத்தைப் போலவே, ஜெர்மானி யிலும் உள நாட்டு எதிர்ப்பு சக்திகள் அனைத்தையும் சாவாதிகாரி ஹிடலர் முன் கூட்டியே ஒழித்துக் கட்டி பாதுகாப்பை அமைத்துள்ளார்

இந்த ஐரோப்பிய யுத்தம் வெறும் ஆயுத பல யுத்த மல்ல, உணர்ச்சிப் பெருக்கும் சமநிலை கொண்டிருக்கிறது உணர்ச்சிப் பெருக்கின் பலம் எவரிடம் அதிகமாக இருக்கிறதோ அவர்களுக்குத்தான் வெற்றி எதிரிகளின் சக்தி யெல்லாம் இந்த நீண்ட ஐரோப்பியப் போரில் ஒருங்கு திரண்டு கட்டுப்பாட்டிருக்கும் இந்த நேரம், இந்தியர்களுக்கு கிடைத்தற்கரிய உதவியை அளித்துள்ளது என்பதுதான், பரிசுத்த இந்தியக் கண்கொண்டு பார்ப்பவர்களுக்கு நன்கு தெரிய வரும் இததாலியிலும், பிரான்ஸிலும் ஆங்கில அமெரிக்கப் படைகள் சிதறும் விருந்தால், அந்த தரைப் படை கப்பல் படைப் பலம் யாவும், இந்தியாவுக்குள்ளேயும் இதர கிழக்காசியப் பகுதிகளிலேயும் பரந்து விரிந்திருக்கும். அவர்களது ஐரோப்பிய

நடவடிக்கைகள், நமது விடுதலைப் போருக்கு நேரடியான உதவியைத் தந்திருக்கின்றன

கடைசியாக, ஐரோப்பிய நிலைமையால் இந்தியாவின் சுதந்திரம் சாதத்தியமாக இருக்கிறதென்று, திருமபவும் கூற ஆசைப்படுகின்றேன் ஐரோப்பாவின் எதிர் காலம் எககதி யடைந்தாலும் நமக்குக் கவலையிலலை. இந்திபாகள் தங்கள் விடுதலையைப் பெற்றுக் கொள்ளும் பொருட்டு கடவுள் தான் இந்தப் பொன்னான வாய்ப்பை அளித்திருக்கிறார். நமக்கு ஐரோப்பிய நிலைமை உற்சாக மூட்டிக் கொண்டே தான் இருக்கிறது அதன் கதி எககேடு கெட்டாலும் அதைப் பற்றி நாம் கவலைப்பட வேண்டியதே யிலலை, நமது சுதந்திரம் எட்டிப் பிடிக்கும் அளவில தான் இருக்கிறது சந்தாபபம் வரும் போது அதைக் கைப்பற்றிக் கொள்ளுவோமாக ! இருப்பு பழுத்திருக்கும் போது ஓங்கி அறையத்தானே வேண்டும் !

ஜேய் ஓர்ந்த !

அ. இரத்த அலை

கற்றுக்கொண்ட பாடம்!

[சுக்ரவாததி பகதூர் ஷாவின நினைவு நாளன்று
(1944 ஜூலை 11-ம் நாள்) சிவரத் கலலறையில
நேதராஜி செயத சொனமாரி]

சென்ற வருடம் செப்டம்பரில் மனனாதி மனனா பகதூர்
ஷாவின தினத்தைக் கொண்டாடினோம். இந்தியா
வின முதலாவது விடுதலைப் போரில், அதாவது 1857-ம்
வருடப் புரட்சியில், நமது தலைவராக விளங்கியவா
பகதூர்ஷா சென்ற வருடத்தில் அவரது தினத்தில் இங்கு
வந்து கலந்து கொண்ட ஆஸாத ஹிந்த ராணுவத்தினருக்கும்
இந்தியச் சுதந்திரப் போருக்குப், சரித்திர சம்பந்தத்தை
உண்டாக்கிவிட்டது சரித்திர சம்பந்தமுடையதென்று
என சொல்லுகின்றேன்? 1857-க்குப் பிறகு, அன்றுதான்
முதன் முறையாக இந்தியாவின் புதிய புரட்சி ராணுவம்,
தனது ஆதிப் புரட்சி ராணுவத் தளபதியின் ஆனமாவக்கு
மனம் குவிந்து மரியாதை செலுத்தி வணங்கி நின்றது
அன்று தினம், சுகரவாததி பகதூர் ஷாவின வேலையைத்
தொடர்ந்து செயலோமென்றும், பிரிட்டிஷ் பிடிப்பி
லிருந்து இந்தியாவை விடுவிப்போமென்றும், நாமனைவரும்
சப்தம் எடுத்துக்கொண்டோம் இப்பொழுது, அந்தச்
சப்தம் நிறைவேறும் தருணத்திக்கு நாம் வந்து விட்டோ
மென்பதைத் தெரிவிக்க, மகிழ்ச்சியும் பெருமையும் அடை
கின்றேன் அன்று இங்கு வந்திருந்த ராணுவத்தினருள்
பெரும் பாலோர், இன்று இந்திய எல்லைதாண்டி தாயகத்
தில் போரிட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

இவ்வருடம், மனனா பகதூர் ஷாஹின் நினைவு நாளும் நேததாஜி வார விழாவும் ஒரே காலத்தில் வந்திருக்கிறது. அத்துடன், பூரண சுதந்திரம் பெறுமவரையுத்தத்தை நீடித்து நடத்துவோமென்று, கிழக்காசியா முழுமையுமுள்ள இந்தியர்கள் தங்கள் பிரதிகளுயைப் புதுப்பித்திருக்கும் சுதந்திரப்படிம சோரது கொண்டதால், இந்திய வெற்றி மகத்துவம் பெற்றுவிட்டது முதலாவது சுதந்திரப் போரை நடத்திய தளபதியின் மரண பூமி, கடைசி சுதந்திரப் போரை நடத்துவதற்கு அஸ்திவாரமாகியிருக்கிறது இதுவும் இறைவன் கருணைதான். இதே பூமியில் — இந்தப் புண்ணிய பூமியிலிருந்து நமது படைகள் தாயநாட்டை நோக்கி முன்னேறிக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆதலால்தான், சென்ற வருடச் சபதம் ஓரளவு வெற்றியளித்திருப்பதை யுண்ணும் சுதந்திர இந்திய ராணுவம், அந்த மாபெரும் தேசாபிமானி — ஒப்பற்ற தலைவரின் ஆதரவுக்கு மகிழ்ச்சி தெரிவித்து மரியாதை செய்யவும், வெறுக்கத் தகுந்த பிரிட்டிஷாரிடமிருந்து இந்தியப் புண்ணிய பூமியை விடுவிப்பதுவரை ஆற்றலைத் தருமபடி வேண்டவுமே, மீண்டும் இங்கு கூடியிருக்கிறது

1857-ம் வருட நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றி சிலவராததைகள் சொல்வது பொருந்து மென்றே நினைக்கிறேன். 1857-ம் வருடப் போரை; பிரிட்டிஷ ஊழியத்திலிருந்து இந்தியச் சிப்பாய்களின் கலகமென்று, ஆங்கிலேய சரித்திரக்காரர்கள் அபாண்டமாகத் திரித்துக் கூறிவிட்டனர். உண்மையென்ன வென்றால், இந்தியச் சிப்பாய்களும் இந்தியப் பொதுமக்களும் ஒன்றுசேர்ந்து நடத்திய ஓர் தேசியப் புரட்சியே யாகும். இந்தியச் சிறைச்சாக்கள பலர் அந்தப் புரட்சிப் போரில் பங்கு கொண்டிருந்தனர். சில சிற

றாசர்கள் அதில பங்கு கொள்ளாமல் ஒதுங்கி நின்றது துரதிாஷ்டம் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும் அந்த யுத்த ஆரம்பத்தில் நமக்கு வெற்றிமேல் வெற்றி கிடைத்தது. இறுதியில் எதிரிகளின் பலம் அதிக சக்தி பெற்றிருந்ததால் தோல்வியுற்றோம். புரட்சி சரித்திரத்தில் இந்தத் தோல்வி நடக்கக் கூடாததன்று. முதல் போரிடேயே வெற்றி யடைந்தாள் தேசம் ஏதேனும் உண்டாவென்பதை, உலகச் சரித்திரத்திலேயே காண்பது மிக அபூர்வம் சந்திரப போர எனபது ஒரு முறை உதித்தவிட்டால், அது தலைமுறை தலைமுறையாக இடை விடாது ஒளிராது கொண்டேதானிருக்கும். புரட்சியுங்கூட தோல்வி யுறலாம், நசுக்கப்படலாம்; ஆனால் தற்காலிக மாகவேதான் அந்நிலை யிருக்க முடியும். அதன் பலா பலன்களை எவராலும் அழிக்கமுடியாது. அது கற்றுக் கொடுத்த பாடங்கள் நமமை ஆட்கொள்கின்றன; அதிகப் பலம் பொருந்திய மற்ருரு புதிய போருக்கு வழியையும் திறந்து விடுகின்றன. அதற்கெனச் சிறந்த தயாரிப்புகளும் கைகூடி விடுகின்றன 1857-ல் நோந்த தோல்வி பற்றிய பாடங்களைக் கற்றுவிட்டோம். அந்த அனுபவம் காரணமாக, இந்த யுத்தத்துக்கு நமமைத் தயாராகக்கொண்டோம் இதுதான் இந்திய விடுதலைக் காக நடத்தப்படும் இறுதிப் போர்.

1857-ல் ஒரு நாள் விடியற காலையில், இந்தியர்கள் திடீரென ஆயுதமேந்தி பிரிட்டிஷாரை எதிர்த்துப் போரிட்டனர் என்று நினைப்பது தவறு. எந்தப் புரட்சிப் போரும் அவ்வளவு அவசரமாகவோ ஒழுங்கினமாகவோ நடைபெறுவதில்லை நமதலைவர்கள், அவர்களால் இயன்ற அளவு யுத்தத் தேவைகளைத் தயாரித்துக் கொண்டதான்

போரில் குதித்தார்கள். ஆனால் வெற்றி யடையும்வரைத் தேவையான சாதனங்களின் குறைபாடு நோநதுவிட்டது. அந்தப் புனிதப் போரில், முக்கிய தலைவர்களுள் ஒருவராகிய நானு சாகிப், ஐரோப்பா முழுமையும் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்து, வெளிநாட்டு உதவியையும் துணையையும் பெறத் தன்னுடைய மனமடங்கி முயற்சி செய்தார். தூர திராவிடவசமாக அவரது முயற்சிகளில் தோல்வி நோநது விட்டது. அந்தப் புரட்சி நேரத்தில் உலகத்து நாடுகளுடன் பிரிட்டன் நட்புக் கொண்டிருந்ததால், இந்திய மகாஜனங்களை நசுக்குவதற்கு வேண்டிய பலததையும் சாதனங்களையும் அது சேகரித்தது வைத்திருந்தது.

சிலகாலம் பொதுமக்களிடையேயும் இந்தியச் சிப்பாய்களிடையேயும், போற்றத் தகுந்த முறையில் புத்திசாலித்தனமான பிரச்சாரம் இந்தியாவுக்குள்ளே நடைபெற்றிருந்தது. அதற்கேற்ப, குறிப்பாக காட்டியதும் தேசத்தின் பல பாகங்களிலும் ஏக காலத்தில் அந்தப் புரட்சிப் போர் ஆரம்பமாயிற்று வெற்றிமேல் வெற்றி அடைந்தனா புரட்சி வீரர்கள் வட இந்தியாவிலுள்ள முக்கிய நகரங்களெல்லாம் பிரிட்டிஷாரிடமிருந்து விடுவிக்கப்பட்டன. புரட்சி ராணுவம் வெற்றிக் கொடியுடன் பவனிவந்தது. இப்படியாக எல்லா இடங்களிலும் புரட்சியின் முதற்கட்டம் சிறப்பாக முடிந்தது. இரண்டாவது கட்டத்தில் எதிரியின் எதிரா நடவடிக்கை ஆரம்பமாயிற்று. நமது ஆட்களால் அதை எதிர்த்து நிற்கமுடியவில்லை. ஆகவே விரிவான தேசியப் போர் முனைகளும், கொண்டு செலுத்த திறமை மிகுந்த புரட்சி தளபதியும் தேவையாயின. அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இந்தியாவின் சில பகுதிகளிலுள்ள சிற்றரசர்கள், புரட்சியில்

கவலையற்றவர்களாய் ஒதுங்கி நின்றனர். இவர்களது நிலைமைகண்டு மனம் தாங்காமல் மன்னா பகதூர்ஷா, ஜெயப்பூர் - ஜோதிபுரி - சிககானீர் - ஆளவாரா போன்ற பல சிறைச்சாசனங்களுக்கும் விடுதலைக் கடிதத்தைப் பாருங்கள்

“எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டேனும் எந்த வழியிலேனும் ஆங்கிலேயர்களை நம் ஹிந்துஸ்தான் ததிலிருந்து வெளியே துரத்தி யாகவேண்டுமென்பதுதான் எனது மனப்பூர்வமான ஆசை ஹிந்துஸ்தானம் முழுதும் சுதந்திரமாக இருக்க வேண்டுமென்பது என பேரவா அதற்காகவே நடந்து கொண்டிருக்கும் இந்தப் புரட்சிப் போர் வெற்றிமுடி தரிக் வேண்டுமானால், இந்த இயக்கத்தின் முழுப்பொறுப்பையும் தானே தாங்கிக் கொள்வதோடு, தேசத்தின் எல்லா சக்திகளையும் ஒருங்கு திரட்டி இந்திய மகா ஜனங்கள் அனைவரையும் தனபால் அணைத்துக்கொண்டு, வழி நடத்திச் செல்லும் ஆற்றல் படைத்த ஓர் தலைவர் வேண்டும். அவ்வளவு நிரவாகத் திறமைகொண்ட தலைமை கிடைக்கா விட்டால் வெற்றிமுடி தரிக் முடியாது போய்விடும் ஆங்கிலேயர்கள் வெளியேற்றப்பட்ட பிறகு, அகில இந்தியாவையும் கட்டியாளர் நான் விருமபவிலலை. மன்னர்களே’ எதிரியை வெளியே துரத்தும்பொருட்டு, உறையிலிருக்கும் உங்கள் வாட்களை உருவ முன வருவீர்களாயின், எனது ஏகாதிபத்திய உரிமைகளையெல்லாம் துறந்து விடுவதோடு, உங்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பெறும் எந்த இந்திய மன்னரிடமும் எனது அதிகாரத்தை—பதவியை ஒப்படைத்து விடுகிறேன்.”

பகதூர் ஷாஹின் சொந்தக் கையால் எழுதப்பட்ட இக்கடிதம், எவ்வளவு தியாக சிந்தையையும் தலைசிறந்த

தேச பகதியையும் கொண்டிருக்கிறதென்பதை உணருகின்ற எந்த இந்தியன தான், விடுதலை வேட்கை கொண்ட எவனதான், பகதூர் ஷாவுக்குத் தலைவணங்கி மரியாதை செலுத்தாமலிருக்க முடியும்?

முதுமையும் பலவீனமும் உடைவராக இருந்ததால், அந்த யுத்தத்தைத் தானே நடத்திச் செலவது தன சக்திக்கு அப்பாற்பட்டதென பகதூர் ஷா உணர்ந்தார். ஆகவே மூன்று ராணுவத்தளபதிகள், மூன்று பொது ஜனதலைவர்கள், ஆக ஆறுபேர் கொண்ட யுத்த சபையை அமைத்து அதன்மீது பொறுப்பு முழுமையும் ஒப்படைத்தார். இந்தியா பூரண சுதந்திரம் பெறுவதற்கான சரியான பக்குவத்தை அப்பொழுது அடையாத காரணத்தால், அவருடைய முயற்சிகளெல்லாம் தோல்வியுற்றன. ஆனால் அந்த வயோதிகத் தலைவரிடம் குடி கொண்டிருந்த புரட்சிக் கனலின் தன்மை உச்சநிலையடைந்திருந்தது. ஐக்கிய மாகாணத்தைச் சேர்ந்த பெரைலி நகரின் சுவர்களிலே ஒட்டப்பட்டிருந்த பகதூர் ஷாவின் பிரகடனமே அவரது மனப்பண்பை விளக்கும்

“இந்த நமது ராணுவத்தில் உயர்வு தாழ்வுக்கு இடமில்லை, சமத்துவமே பிரதிபலிக்கிறது. இந்தப் புனித யுத்தத்தில் யாரா யாரா வானேந்துகிறார்களோ, அவர்கள் அனைவரும் சம பெருமையுடையவர்களே எல்லோரும் சகோதரர்கள், அவர்களிடையே எவ்வித ஏற்றத தாழ்வும் கிடையாது. ஆகவே இந்தியச் சகோதரர்களே! எழுக! போர்க்களத்தில் குதியுங்கள்! இதுவே நம் தலைசிறந்த கடமை”

இதுதான் பகதூர் ஷாவின் பிரகடனம். இவைகளை யெல்லாம் எதற்காக நான் குறிப்பிடுகிறேனென்றால்,

நமது ஆஸாத் ஹிநத் பௌஜின அஸதிவாரம, அந்த 1857 லேயே இடப்பட்டு விட்டதென்பதைக் காட்டுவதற்காகத்தான். இந்தக் கடைசி யுத்தத்தின் போது நமமுன் அந்த 1857-ம் வருடத்திய முதல் யுத்தம் கற்றுகொடுத்த பாடங்களும் அதன் தோல்வியும் நம் உணர்ச்சியைத் தூண்டுனவாக இருக்கின்றன.

இந்நேரம் இறையருள் நம் பக்கமே இருக்கின்றது. பல போரமுனைகளில் நமது எதிரி உயிருக்காகப் போராடிகொண்டிருக்கிறான். நம் தேசத்தார நன்றாக விழிப்பெய்தியிருக்கின்றனர் நமது ஆஸாத் ஹிநத் பௌஞ ஸல்லையற்ற சகதியுள்ளது தாயநாட்டின் விடுதலைக்காக நம் ராணுவத்தினர் அனைவரும் பொது லட்சியத்தின் மீது ஒன்றுபட்டு நிற்கின்றனர் முழு வெற்றியடையும் வரை எவ்வளவு காலம் நீடித்தாலும், நம் ராணுவ அதிகாரிகள் நிமிர்ந்து நின்ற போராடும் ஆற்றல் பெற்றுள்ளனர். நமது அடிப்படையில் ஒழுங்கும் நியதியும் திறம்பட அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பகதூர் ஷாஹின் வீரச்செயல்களும் உதாரணமும் நம் நினைவில் பதிந்தது, நம்மை ஊக்குவிக்கின்றன எனவே, இறுதி வெற்றி நமக்குத் தான் என்பதில் ஏதேனும் சந்தேகம் இருக்க முடியுமா?

1857-ம் வருடப் புரட்சி தலைகீழாக வீழ்ச்சிபெற்ற பின்னர், பிரிட்டிஷ்ரா கையாண்ட அடடூழியங்களைப் படிக்குமபோதும் அவைகளை நினைக்குமபோதும், என இரத்தம் கொதிக்கத் தொடங்குகிறது. நாம் மனிதர்களாகியிருந்தால், 1857-ஆம் அதற்குப் பின்னரும் நம் வீரர்களுக்கு நேர்ந்த கதிக்குப் பழி தீர்த்துத்தானாக வேண்டும். பிரிட்டிஷ்ரின் மிருகத்தனத்துக்கு, அவ்வீரர்கள் ஆளாகி அனுபவித்த துன்பங்கள் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. அவைகளை

வாராஜம் சகிக்க முடியாது. பிரிட்டிஷா யுத்த காலத்தில் மட்டுமல்ல, பின்னருங்கூட விடுதலை விரும்பிய இந்தியர்களின் இரத்தத்தைச் சிந்தினார்கள்; மனிதத் தன்மையற்று சித்திரவதை செய்தார்கள். அக்கொடுமைகளுக்கெல்லாம் அவர்கள் பழி கொடுத்துத்தான் ஆகவேண்டும் இந்தியா விரும்புவதெல்லாம் பழிக்குப்பழி என்பதுவே. இந்தியர்களாகிய நமக்கு, இன்னும் பகைவன்மீது அவ்வளவு வெறுப்பு வளரவில்லை உங்கள் தேசத்தார நிமிர்து னின்று மனித சக்திக்கு மீறிய வீரத்துடன் திகழவேண்டுமென விரும்பினால், நீங்கள் அவர்களுக்குப் பாடம் கற்பிக்க வேண்டும். தேசத்தினமீது அன்பு செலுத்துவதற்கு மட்டும்கறறுக்கொடுத்தால் போதாது, பகைவனை வெறுக்கவும் கறறுக்கொடுத்ததானாக வேண்டும்.

ஆகவே, நான் இரத்தம் சிந்துவதற்காக அழைக்கின்றேன். பண்டுசெய்த கொடுமைகளுக்கெல்லாம் அந்தப் பகைவனின் இரத்தம்தான் ஈடுசெய்ய முடியும். நாம் நமது இரத்தத்தைச் சிந்தத் தயாராக இருந்தால்தான், அவர்களின் இரத்தத்தைக் குடிக்க முடியும். எனவே நமது எதிர்காலத் திட்டம் இரத்தம் சிந்துவதேயாகும். இந்த யுத்தத்தில் நம் வீரர்கள் சிந்துகின்ற இரத்த ஆறு நமது பழைய பாவங்களையெல்லாம் அடித்துச் சென்று விடும். நம்வீரர்களின் இரத்தமே, நம் விடுதலைக்குரிய பரிசு. நம் வீரர்களின் இரத்தம்—வீரம்—தேசியம் இவையே அந்த அன்னிய ஆகரமிப்புக்கார பிரிட்டிஷாரை வஞ்சம் தீர்த்துப் பழிவாங்க, இந்திய மகாஜனங்களுக்குக் கிடைத்திருக்கும் பெரும்பேறுகள்.

ஜேய் ஹிந்த் !

பிழைத் திருத்தம்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
22	12	பிரபவாவதி	பிரபாவதி
„	25	ரேனஷா	ரேவனஷா
23	2	காரியம்	காரியததில
„	16	1-வது	2-வது
30	1	வெற்றிககாக	வெற்றிககாக
			ஆளும்
43	10	பேராரியா	பேராசிரியா
53	14	ஜதீந்திர	யதீந்திர
82	19	ஜியாதீன	ஜெயதீன
83	6	„	„
„	24	„	„
122	26	போமுரசுமம்	போமுரசும
123	16	முன்னே	முன
131	27	வடிகாட்ட	வழிகாட்ட
208	3	ஜ-ப	ஜ-உலை
„	6	கொண்டாடின	கொண்டாடினர்
211	1	இந்திய	இந்தியா
233	17	சமாதானத	சமாதானக
